ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្តីប្រែជាភាសាខ្មែរ
វិនយបិដក
ចុល្លវគ្គ បឋមភាគ
៦

កម្មក្ខន្ធកៈ បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ
និង
សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ

បោះពុម្ពលើកទី ២

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព.ស ២៥០៦

ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
នឹង
សេចក្ដីប្រែជាភាសាខ្មែរ
វិនយបិដក
ចុល្លវគ្គ បឋមភាគ

៩

កម្មក្ខន្ធកៈ បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ

នឹង

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ

បោះពុម្ពលើកទី ២

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព.ស ២៥០១

វិនយបិដក

ចុល្លវគ្គ បឋមភាគ

៨

អត្ថុទ្ធានុក្រមៈ ជាតិកសិក្ខានុក្រម

និង

សមុច្ចយត្ថានុក្រមៈ

ព.ស. ២៥១៣

ចុល្លវគ្គស្ស បឋមោ ភាគោ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ

សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

កម្មក្ខន្ធកំ

[១] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃេ អធិករណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃេ អធិករណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ ពលវា ពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច ព្យត្តតរា ច ពហុស្សុតតរា ច អលមត្ថតរា ច មា

ចុល្លវគ្គ បឋមភាគ

សូមនមស្ការថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ

ជាព្រះអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ អង្គនោះ

កម្មក្ខន្ធកៈ

(១) សម័យនោះ ព្រះសម្ពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ(១) ជាខ្លួនឯង ជាអ្នកធ្វើហេតុ បង្កើតជម្លោះ បង្កើតជេរ បង្កើតវិវាទកថា បង្កើតអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កើតហេតុ បង្កើតជម្លោះ បង្កើតជេរ បង្កើតវិវាទកថា បង្កើតអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយពាក្យដូច្នេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនុ៎ះញុំញីលោក លោកម្ចាស់ទាំងឡាយ ចូរលោកតល់តែងសម្តីឲ្យពេញកំឡាំងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកឈ្លាសវៃ ជាពហុស្សុត ហើយជាអ្នកអាចនឹង

១ ភិក្ខុពីររូបនេះ នៅក្នុងពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ក្នុងអដ្ឋកថា ថា សិស្សទាំងពីររូបរបស់ភិក្ខុពីររូបនោះ ក៏គេហៅថា បណ្ឌុកៈនិងលោហិតកៈដែរ ។

ចស្ស ភាយិត្ថ មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។
តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច
ភណ្ឌនានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ យេ
តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា សន្តុដ្ឋា លជ្ជិនោ កុក្កុច្ចកា សិក្ខា-
កាមា តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម
បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា ភណ្ឌនការកា
កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃេ
អធិករណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា
កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃេ
អធិករណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ មា
ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ ពលវា ពលវំ
បដិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច ព្យត្តតរា ច
ពហុស្សុតតរា ច អលមត្តតរា ច មា ចស្ស ភាយិត្ថ
មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ
ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច ភណ្ឌនានិ

ជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះ
យើងទាំងអស់គ្នាក៏ជាបក្សពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ
ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុ
ទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹតតែកើតច្រើនឡើងទៀត ។
ពួកភិក្ខុណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ជាអ្នកសន្តោស មានសេចក្តីខ្មាស
មានសេចក្តីរង្កៀស ជាអ្នកប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស
តិះដៀលបន្តុះបង្អាប់ថា ហេតុដូចម្តេចបានជាពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ
ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កការឈ្លោះគ្នា បង្កអធិករណ៍ក្នុង
សង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្ក
ហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កការឈ្លោះគ្នា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នា
ដែរ ហើយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិន
គួរឲ្យភិក្ខុនុ៎ះផ្ចាញ់ពួកលោកបានទេ ចូរលោកទាំងឡាយ ប្រឹងជជែក
ឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកឈ្លាស ជា
ពហុស្សូត ហើយជាអ្នកដ៏អាចជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោក
កុំខ្លាចភិក្ខុនោះឲ្យសោះ ព្រោះយើងទាំងអស់គ្នា ក៏ជាបក្សពួករបស់លោក
ទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់
កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ

ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

(២) អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃេ អធិករណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃេ អធិករណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ ពលវាពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច ព្យត្តតរា ច ពហុស្សុតតរា ច អលមត្តតរា ច មា ចស្ស ភាយិត្ថ មយម្បិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច ភណ្ឌនានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ(១) ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា

១ ឱ. ការបិយមហាបោត្ថកេសុ ឥតិសទ្ទោ ន បញ្ញាយតិ ។

ដ៏ទៃៗកើតកាន់តែធំទូលាយឡើងទៀត ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក៏យកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។

(២) ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរចំពោះភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានឮថា ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កពាក្យឈ្លោះ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃ ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កពាក្យឈ្លោះ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនុ៎ះ ឈ្នះពួកលោកបានទេ ចូរលោកតតាំងគ្នាឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកសមគួរជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោក ចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឡើយ ព្រោះពួកយើងក៏ជាបក្សពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតហើយ ក៏រឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា

អននុច្ឆវិកំ(១) ភិក្ខវេ តេសំ មោឃបុរិសានំ អននុលោ-
មិកំ អប្បដិរូបំ អស្សាមណកំ អកប្បិយំ អករណី-
យំ កថញ្ហិ នាម តេ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសា អត្តនា
ភណ្ឌនការកា ។បេ។ សង្ឃេ អធិករណការកា
យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា ។បេ។ សង្ឃេ
អធិករណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទន្តិ មា ខោ
តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ ពលវា ពលវំ បដិ-
មន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច ព្យត្តតរា ច ពហុ-
ស្សុតតរា ច អលមត្តតរា ច មា ចស្ស ភាយិត្ថ មយំបិ
អាយស្មន្តានំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ
ភណ្ឌនានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច ភណ្ឌនានិ ភិយ្យោភា-
វាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ
វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ អថខ្វេតំ(២)
ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ ចេវ អប្បសាទាយ បសន្នានំ ច
ឯកច្ចានំ អញ្ញថត្តាយាតិ ។

---

១ ឱ. ម. អននុច្ឆវិយំ ។ ២ ឱ. ម. អថខោ តំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ មិនសមគួរ
មិនត្រូវទំនង មិនត្រូវបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគួរ មិនគួរធ្វើ
ឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុម្តេចក៏មោឃបុរសទាំងអម្បាលនោះ
បង្កហេតុ ។បេ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅ
រកពួកភិក្ខុដទៃទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ។បេ។ ជាអ្នកបង្កអធិករណ៍ក្នុង
សង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ
មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនុ៎ះឈ្នះលោកបានទេ ចូរលោកតបតនឹងខ្លាំងដែល
ឲ្យខ្លាំងវិញចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកឆ្លៀវឆ្លា ជា
ពហុស្សុត ហើយជាអ្នកអាចការងារជាងភិក្ខុនោះ មួយទៀត ពួកលោកកុំ
ខ្លាចភិក្ខុនោះឡើយ ព្រោះយើងក៏ជាបក្សពួករបស់លោកទាំង-
ឡាយដែរ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលមិនទាន់កើតក៏
កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹតតែកើត
ដុះដាលឡើងទៀត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យកើត
សេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឬនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លា
ហើយ ឲ្យរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះមានតែ
នាំសេចក្តីមិនជ្រះថ្លា ឲ្យកើតដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាផងឡើយ
និងនាំពួកជនខ្លះដែលជ្រះថ្លាស្រាប់ហើយ ឲ្យផ្លាស់ចិត្តទៅវិញផង ។

[៣] អថខោ ភគវា បណ្ឌុកលោហិតកេ(១) ភិក្ខូ អនេកបរិយាយេន វិគរហិត្វា ទុព្ភរតាយ ទុប្បោសតាយ មហិច្ឆតាយ អសន្តុដ្ឋតាយ(២) សង្គណិកាយ កោសជ្ជស្ស អវណ្ណំ ភាសិត្វា អនេកបរិយាយេន សុភរតាយ សុបោសតាយ អប្បិច្ឆស្ស សន្តុដ្ឋស្ស សល្លេខស្ស ធុតស្ស បាសាទិកស្ស អបចយស្ស វីរិយារម្ភស្ស វណ្ណំ ភាសិត្វា ភិក្ខូនំ តទនុច្ឆវិកំ តទនុលោមិកំ ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ ករោតុ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ ចោទេតព្វា ចោទេត្វា សារេតព្វា សារេត្វា អាបត្តឹ អារោបេតព្វា(៣) អាបត្តឹ អារោបេត្វា(៤) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ

១ ម. ឱ. កេ ។ ២ ម. ឱ. អសន្តុដ្ឋិយា ។ ៣ [illegible] ។
៤ ម. ឱ. អារោបេត្វា ។

[៣] គ្រានោះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលពួកបណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុ ដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សម្តែងទោសនៃសភាពជាបុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយក្រ និងដែលគាំទ្របានដោយក្រ ជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាច្រើន មិនមានសេចក្តីសន្តោស នៅច្រឡូកច្រឡំដោយពួក មានសេចក្តីខ្ជិលច្រអូស ទើបទ្រង់សម្តែងនូវគុណនៃសភាព ជាបុគ្គលដែលគេចិញ្ចឹមបានដោយងាយ និងដែលគាំទ្របានដោយងាយ ជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច មានសេចក្តីសន្តោស មានចិត្តខ្ជាប់ខ្ជួន កម្ចាត់បង់នូវកិលេស នាំមកនូវសេចក្តីជ្រះថ្លា មិនសន្សំកិលេស ប្រារព្ធសេចក្តីព្យាយាម ដោយអនេកបរិយាយ ហើយទ្រង់សម្តែងធម្មីកថាដ៏សមគួរដល់កម្មនោះៗ ដល់ពួកភិក្ខុ រួចទ្រង់ត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមក ទើបមានព្រះពុទ្ធដីកាថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើតជ្ជនីយកម្ម(១) ដល់បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯតជ្ជនីយកម្មនោះ សង្ឃគប្បីធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយ គប្បីរំលឹក លុះរំលឹកហើយ គប្បីលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិហើយ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល គប្បីប្រកាសសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុ-

១ កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើដល់ភិក្ខុដើម្បីគំរាម ។

ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃេ អធិករណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា កលហការកា វិវាទការកា ភស្សការកា សង្ឃេ អធិករណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ ពលវា ពលវំ បដិវទេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច ព្យត្តតរា ច ពហុស្សុតតរា ច អលមត្តតរា ច មា ចស្ស ភាយិត្ថ មយម្បិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច ភណ្ឌនានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ។ ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា ភណ្ឌនការកា ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិករណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិករណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ

និងលោហិតកភិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកភិក្ខុដទៃ ៗ ទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនុះឈ្នះលោកបានទេ ចូរលោកតល់គ្នាច្រើនដែកឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះពួកលោកសុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកវាងវៃ ជាពហុស្សូត ទាំងជាអ្នកគន់គាបជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកចូរកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឡើយ ព្រោះយើងក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹតតែកើតដុះដាលឡើងទៀត ។ បើកម្ម មានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុដទៃៗ ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនុះឈ្នះលោកបានទេ

កម្មដ្ឋាន ពណ្ណកលោហិតកាទិ គន្ធិយកម្ម

ឋាសា អជេសិ ពលកំ ពលវំ បដិមន្តេន នាមេន តេន បណ្ណិកេន ច លោហិតកេន ច មហាសុរត្តកេន ច មហា- នាមរត្តកេន ច មា ចស្ស ករណីយំ មយំ ទ្ធាតំ បត្តោ ករីសក្ខមាទិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ កណ្ណាទានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច កណ្ណាទានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ សង្ខេប បណ្ណកលោហិតកា- ទិ ភិក្ខូនំ គន្ធិយកម្មំ ករោតិ ។ យស្សាយស្ម- តោ ខមតិ បណ្ណកលោហិតកាទិ ភិក្ខូនំ គន្ធិយ-

[illegible]

កម្មដ្ឋាន (សង្ខេប) គន្ធីយកម្មនៃពណ្ណកកិត្តិនិងលោហិតកាទិ

ចូរលោកកាល់គ្នាប្រឹងធ្វើផ្ដែកឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះអ្នកលោក សុទ្ធតែ ជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកមិនរៀវ ជាពហុស្សុត ចាំជាអ្នកមិនអាចជាន់កំពូលនោះ ផង បន្តិចទៀត អ្នកលោកទាំងអស់គ្នាជាកូនអាចារ្យនោះ ព្រោះលើកជា ត្បិតជាកូនរបស់លោកតាំងពីក្មេងមកដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបន្តហេតុ តាំងពីក្មេងដែលបានទទួលមកដែលកើតឡើង កំពុំកើតឡើង ការបន្តហេតុតាំងពីក្មេង ដែលកើតឡើងហើយ ក៏នឹងតែកើតជំនួសយកឡើងទៀត ។ សង្ខេប គន្ធិយកម្ម ដល់អ្នកបណ្ណកកិត្តិនិងលោហិតកាទិ ។ ការធ្វើគន្ធិយ- កម្មដល់អ្នកបណ្ណកកិត្តិនិងលោហិតកាទិ គួរដល់លោកមានអាយុត្រឹមណា លោកមានអាយុត្រឹមនោះ ក្រៅៗទៀត មិនគួរដល់លោកមានអាយុត្រឹមណា លោកមានអាយុត្រឹមនោះ ក្រៅពីហាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្ដីនេះ ជា កម្រមួយពីដើមផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើនសូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំបណ្ណ- កកិត្តិនិងលោហិតកកិត្តិនេះ ជាក្រុមបន្តហេតុ ។ បេ ។ បន្តឥទ្ធិសាសនា សង្ឃ ដោយខ្ទង់ឯង ហើយចូលទៅកាន់កកិត្តិឯទៀត ដែលជាអ្នកបន្ត ហេតុ ។ បេ ។ បន្តអវិកលកម្មសង្ឃធ្វើទានដែរ ហើយមិនយយហើយ នេះជា លោកមានអាយុតាំងពីក្មេង មិនត្រូវធ្វើកិត្តិនេះជាលក្ខណ៍ អ្នកលោក ម្នាលអ្នក ចូរលោកកាល់គ្នាប្រឹងធ្វើផ្ដែកឲ្យពេញទំហឹងចុះ ព្រោះអ្នកលោក សុទ្ធ តែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកមិនរៀវ ជាពហុស្សុត មិនជាអ្នកមិនអាចជាន់កំពូលនោះ

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

ច មា ចស្ស ភាយិត្ថ មយម្បិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ៗ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច ភណ្ឌនានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ៗ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ ករោតិ ៗ យស្សាយស្មតោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មស្ស ករណំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ៗ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ៗ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ អត្តនា ភណ្ឌនការកា ។បេ។ សង្ឃេ អធិករណការកា យេបិ ចញ្ញេ ភិក្ខូ ភណ្ឌនការកា ។បេ។ សង្ឃេ អធិករណការកា តេ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ មា ខោ តុម្ហេ អាយស្មន្តោ ឯសោ អជេសិ ពលវាពលវំ បដិមន្តេថ តុម្ហេ តេន បណ្ឌិតតរា ច ព្យត្តតរា ច ពហុស្សុតតរា ច អលមត្តតរា ច មា ចស្ស ភាយិត្ថ

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឡើយទេ ព្រោះយើងនឹងកាន់គ្នាគាំ-ពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កហេតុទាស់-ទែងដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាស់ទែងដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹងរឹតតែកើតធំទូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឃធ្វើតជ្ជនីយ-កម្មដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ជាអ្នកបង្កហេតុ ។បេ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកពួកភិក្ខុឯទៀត ដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ។បេ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃដូចគ្នាដែរ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា លោកមានអាយុទាំងឡាយ មិនត្រូវឲ្យភិក្ខុនុ៎ះផ្តាលផ្ចាញ់ពួកលោកឡើយ ពួកលោកគប់គ្នាច្រើនទើបតតាំងចំពោះទៅវិញចុះ ព្រោះពួកលោក សុទ្ធតែជាអ្នកប្រាជ្ញ ជាអ្នកឆ្លាស ជាពហុស្សូត ហើយជាអ្នកគន់គាំងជាងភិក្ខុនោះ ម្យ៉ាងទៀត ពួកលោកកុំខ្លាចភិក្ខុនោះឡើយទេ

មយំបិ តុម្ហាកំ បក្ខា ភវិស្សាមាតិ ។ តេន អនុប្បន្នានិ ចេវ ភណ្ឌនានិ ឧប្បជ្ជន្តិ ឧប្បន្នានិ ច ភណ្ឌនានិ ភិយ្យោភាវាយ វេបុល្លាយ សំវត្តន្តិ ។ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ ករោតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មស្ស ករណំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។ អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

ព្រោះយើងក៏ជាពួករបស់លោកទាំងឡាយដែរ ។ ព្រោះហេតុនោះ ការបង្កើតហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងហើយ ក៏រឹតតែចំរើនធំទូលាយឡើងទៀត ។ សង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុហើយ (ការធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមនេះ ។

[៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មដែលសង្ឃធ្វើអំបាំងមុខ ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយមិនតាមការប្តេជ្ញារបស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្ម (កម្មមិនប្រកបដោយធម៌) ផង ជាអវិនយកម្ម (កម្មមិនប្រកបដោយវិន័យ) ផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាគា-មិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នា-គតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយ-កម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្ម-កម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែន ជាទេសនាគាមិនី(១) ១ កម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ (អាបត្តិដែលភិក្ខុសម្ដែងហើយ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជា អវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលមិនចោទសិនហើយប្រាប់ធ្វើ ១ កម្មដែលមិនដាស់តឿន សិនហើយប្រាប់ធ្វើ ១ កម្មដែលមិនដាក់លើកអាបត្តិឡើងហើយប្រាប់ ធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្ម ផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

---

១ អាបត្តិដែលលើកឡើងមិនគួរសំដែង គឺជា បានដល់អាបត្តិពីរគឺ បារាជិក ១ សង្ឃា-ទិសេស ១ ។ ទេសនាគាមិនី អាបត្តិដែលមិនមែនជាទេសនាគាមិនី គឺអាបត្តិទាំងពីរនោះសំដៅ យកអាបត្តិបារាជិក តែម្យ៉ាង ព្រោះតជ្ជនីយកម្ម សង្ឃធ្វើដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ប៉ុណ្ណោះ មិនមែនធ្វើដល់ភិក្ខុដែលត្រូវអាបត្តិបារាជិកទេ ។

[៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។ អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

[៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

[១០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ

(៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយការមិនសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១

វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(១០) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(១១) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(១២) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច

កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃ

ទុវូបសន្តញ្ច ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(១៣) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(១៤) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

ទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយកាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយកាក្រក់ផង ប្រកបដោយ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលមិនបានចោទសិនហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយកាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយកាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយកាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិំ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

អធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[១៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា

(១៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលសង្ឃមិនលើកអាបត្តិឡើងសំដែងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនចោទ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនរលឹក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់អធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងតជ្ជនីយកម្ម ។

(១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជា

អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[១៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អារោបេត្វា(១) កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[១៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

១ ឱ. ឃាបេត្វា ។

ទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលបានចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្មជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ

[៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌១ កម្មដែល

សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(២៣) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(២៤) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(២៥) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច

ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ

សុវូបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សារេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិំ អារោបេត្វា(១) កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ តជ្ជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

ធម្មកម្មេ ទ្វាទសកំ(២) និដ្ឋិតំ ។

១ ម. ការេត្វា ។ ២ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ ។

កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តជ្ជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់តជ្ជនីយកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

កម្មក្ខន្ធកេ តិណ្ណំ តិកានំ តជ្ជនីយកម្មករណំ

[១៨] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១៩) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(២០) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ

កម្មក្ខន្ធក ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក

[១៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ ភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កការទាស់ទែង បង្កពាក្យទកជា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុពាល មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុមានសីលវិបត្តិ(១) ក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ភិក្ខុពោលតិះដៀល

---

១ ក្នុងទីដទៃទៀតលោកសំដៅយកអាបត្តិបារាជិកនិងសង្ឃាទិសេស ប៉ុន្តែក្នុងទីនេះសំដៅយកអាបត្តិសង្ឃាទិសេសតែម្យ៉ាង ហេតុនេះ សង្ឃមិនគួរធ្វើតជ្ជនីយកម្មព្រោះត្រឹមតែអាបត្តិបារាជិកទេ សង្ឃត្រូវធ្វើតជ្ជនីយកម្មចំពោះតែត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស តែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ (សារត្ថទីបនីដីកា) ។

សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(៣១) តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ។បេ។ សង្ឃេ អធិករណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(៣២) អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

ព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៣១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺ ភិក្ខុមួយពួក ជាអ្នកបង្កហេតុ ។បេ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុមួយពួក ល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមួយពួក នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(៣២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុមួយពួក មានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមួយពួក មានអាចារវិបត្តិក្នុងអាចារៈ ១ ភិក្ខុមួយពួក មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(៣៣) អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

អាកង្ខមានឆក្កំ និដ្ឋិតំ ។

(៣៤) សង្ឃេន(១) តជ្ជនីយកម្មកតេន ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា

---

១. សង្ឃេនាតិ ន ទិស្សតិ ។

(៣៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុមួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ភិក្ខុមួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ភិក្ខុមួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ (តជ្ជនីយកម្ម) ដែលសង្ឃប្រាថ្នានឹងធ្វើ មានចំពួក ៦ ។

(៣៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុងតជ្ជនីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុ (ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយនោះ) មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយក៏គង់មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីដែរ សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណា ក៏គប្បីត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នាក្តី ឬក៏អាបត្តិដ៏ជាទីអាក្រក់ជាងនោះក្តី មិនត្រូវតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា

ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋ-បេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ(១) ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វន្តិ ។

តជ្ជនីយកម្មេ អដ្ឋារសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

(៣៩) អថខោ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ អកាសិ ។ តេ សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ បាតេន្តិ នេត្ថារំ វត្តន្តិ ភិក្ខូ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេន្តិ មយំ អាវុសោ សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មកតា សម្មា វត្តាម លោមំ បាតេម នេត្ថារំ វត្តាម កថំ នុ ខោ អម្ហេហិ បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុ ។

១ ឱ. ភិក្ខូតិ ១ ទិស្សតិ ។

ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវផ្តួលផ្តើមនូវរឿងក្តី មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស(១) មិនត្រូវចោទ (ដោយវត្ថុ ឬដោយអាបត្តិ) មិនត្រូវរំលឹក (តេសត្ថាវចនៈ) មិនត្រូវប្រកបនូវភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់វត្ត ១៨ ក្នុងតជ្ជនីយកម្ម ។

(៣៩) លំដាប់នោះឯង សង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុ និងលោហិតកភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយ-កម្មហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ជាអ្នកសម្ងំរោម(២) ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម រួចក៏ចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ យើងទាំងឡាយដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនី-យកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ជាអ្នកសម្ងំរោម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្មហើយ យើងខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ យកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មដល់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុចុះ ។

១ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ មិនត្រូវសូមឱកាសនឹងភិក្ខុណាមួយដែលមានទោសដើម្បីចោទភិក្ខុនោះ ។ ២ ស្លូតសុភាពរាបទាប ។

កម្មក្ខន្ធកេ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ

(៣៦) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ឧបសម្បាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(៣៧) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ គរហតិ កម្មិកេ គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(៣៨) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ បវារណំ ឋបេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ

កម្មក្ខន្ធក តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃមិនគួររម្ងាប់

(៣៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺ ភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ១ ភិក្ខុឲ្យនិស្ស័យ ១ ភិក្ខុឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ភិក្ខុត្រូវការបានសម្មតិជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ភិក្ខុដែលសង្ឃសម្មតហើយ ក៏ប្រៀនប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(៣៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ ត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬត្រូវអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏ត្រូវអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ ភិក្ខុតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម ១ ភិក្ខុតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(៣៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺ ភិក្ខុហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ភិក្ខុធ្វើបង្គាប់ខមាត់ពាក្យ (ខ្ទីគង្គិតណាំនោះ) ១ ភិក្ខុចូលជាទីជាប់ភិក្ខុដទៃ ១ ភិក្ខុដែលឲ្យគេធ្វើឱកាស

ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋារសហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[៣៩] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន ឧបសម្បាទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[៤០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ ន អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ន គរហតិ កម្មិកេ ន គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(ដើម្បីចោទ) ១ ភិក្ខុចោទគេ ១ ភិក្ខុរំលឹកគេ ១ ភិក្ខុប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ១៨ នេះទេ ។

ចប់តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ មានចំនួន ១៨ ។

[៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ មិនឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតឲ្យហើយ គឺគង់មិនទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនតិះដៀលតជ្ជនីយកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ [illegible]

(៤៣) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ [illegible] កម្មំ [illegible] ។ [illegible] ភិក្ខុនោ [illegible] ១ [illegible] ១ [illegible] ១ [illegible] ១ [illegible] ១ [illegible] ១ [illegible] ១ ភិក្ខុ ភិក្ខុនី [illegible] អដ្ឋហិ ខោ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ [illegible] ។

[illegible] ។

(៤៤) [illegible] ភិក្ខវេ [illegible] ។ [illegible] ភិក្ខវេ [illegible] ភិក្ខុ [illegible] ភិក្ខុ [illegible] ។

កម្មក្ខន្ធក. ការរម្ងាប់កម្ម

(៤៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ [illegible] ភិក្ខុ ប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុ មិន [illegible] ១ មិន [illegible] ភិក្ខុ [illegible] ១ មិនធ្វើជាអ្នក [illegible] ១ មិន [illegible] ១ មិន [illegible] ([illegible]) ១ មិន [illegible] ១ [illegible] ១ មិនប្រព្រឹត្ត [illegible] ([illegible]) [illegible] ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ [illegible] របស់ភិក្ខុ [illegible] ប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

[illegible] ។

(៤៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ([illegible]) សង្ឃត្រូវ [illegible] ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ [illegible] ភិក្ខុ [illegible] សង្ឃ [illegible] របស់ភិក្ខុ [illegible] ភិក្ខុ [illegible] [illegible] [illegible] សង្ឃ [illegible] ។ [illegible]

តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចាមាតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ បាតេន្តិ នេត្ថារំ វត្តន្តិ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចន្តិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ បាតេន្តិ នេត្ថារំ វត្តន្តិ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចន្តិ ។ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។

ខ្ញុំព្រះករុណាទាំងឡាយ មកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុឈ្លាសប្រតិពល, គប្បីញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តល្អដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងំកោម ប្រព្រឹត្តវត្តឲ្យដល់គិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ បើកម្មបានគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ គប្បីរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តល្អដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងំកោម ប្រព្រឹត្តវត្តឲ្យដល់គិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម (ត្រឡប់មក) សូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម របស់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។

កម្មវាចា តជ្ជនីយកម្មប្បដិប្បស្សទ្ធិ

សុណាតុ មេ ភន្តេ ។បេ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយស្ស កម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ បណ្ឌុកលោហិតកា ភិក្ខូ សង្ឃេន តជ្ជនីយកម្មកតា សម្មា វត្តន្តិ លោមំ បាតេន្តិ នេត្ថារំ វត្តន្តិ តជ្ជនីយស្ស កម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចន្តិ ។ សង្ឃោ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សទ្ធំ សង្ឃេន បណ្ឌុកលោហិតកានំ ភិក្ខូនំ តជ្ជនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមិ ។

តជ្ជនីយកម្មំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មវាចា ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ។ បើ ។ កិច្ចការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើតជ្ជនីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តត្រូវដោយប្រពៃ បានសម្ងំរោម ប្រព្រឹត្តគួរដល់ការចេញចាកកម្ម (នត្ថារក) សូមការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ។ សង្ឃក៏រម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុហើយ (ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្មរបស់ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់តជ្ជនីយកម្មប៉ុណ្ណេះ ។

(៤៣) តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា សេយ្យសកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ(១) អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ អបិស្សុ ភិក្ខូ បកតត្តា(២) បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ ទេន្តា អព្ភេន្តា ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខិយ្យន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អាយស្មា សេយ្យសកោ ពាលោ ភវិស្សតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរិស្សតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ អបិស្សុ ភិក្ខូ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ ទេន្តា អព្ភេន្តាតិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

(៤៤) អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ

១ ម. អព្យត្តោ ។ ២ ម. បកតា ។

(៤៣) សម័យនោះឯង សេយ្យសកភិក្ខុមានអាយុ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្របូកច្របល់ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្របូកច្របល់មិនសមគួរ ភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោតក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្ត ឲ្យអព្ភាន ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ហេតុដូចម្តេចបានជាសេយ្យសកៈមានអាយុ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្របូកច្របល់ដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្របូកច្របល់មិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តសោត ក៏តែងឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្ត ឲ្យអព្ភាន ។ លំដាប់នោះ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

(៤៤) ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងកាលនោះថា ម្នាល

សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ពាលោ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ អបិស្សុ ភិក្ខូ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ ទេន្តា អព្ភេន្តាតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អននុច្ឆវិកំ(១) ភិក្ខវេ តស្ស មោឃបុរិសស្ស អននុលោមិកំ អប្បតិរូបំ អស្សាមណកំ អកប្បិយំ អករណីយំ កថំ ហិ នាម សោ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសោ ពាលោ ភវិស្សតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរិស្សតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ អបិស្សុ ភិក្ខូ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ ទេន្តា អព្ភេន្តា នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ករោតុ និស្សាយ

១ ម. អននុច្ឆវិយំ ។

ភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា សេយ្យសកភិក្ខុ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនបានការពារនូវអាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តៈ សោតក៏តែងឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអព្ភាន ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសនោះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនគួរបើប មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគួរ មិនគួរធ្វើឡើយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ហេតុដូចម្ដេចបានជាមោឃបុរសនោះ ជាបុគ្គលល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនបានការពារនូវអាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តៈសោតក៏ឱ្យបរិវាស ឱ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឱ្យមានត្ត ឱ្យអព្ភាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសនេះ មិនមែននាំឱ្យជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ មិនមែនដើម្បីភ្ញាក់ជនដែលជ្រះថ្លាហើយឱ្យរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួច ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃត្រូវធ្វើនិយស្សកម្ម(១) ដល់សេយ្យសកភិក្ខុ

១ កម្មដែលសង្ឃត្រូវធ្វើឱ្យនៅអាស្រ័យ ។

តព្វំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ចោទេតព្វោ ចោទេត្វា សារេតព្វោ សារេត្វា អាបត្តិំ អារោបេតព្វោ អាបត្តិំ អារោបេត្វា ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ពាលោ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ អបិស្សុ ភិក្ខូ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ ទេន្តា អព្ភេន្តា ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ និស្សាយ តេ វត្ថព្វន្តិ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ ពាលោ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ អបិស្សុ ភិក្ខូ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ ទេន្តា អព្ភេន្តា ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ

ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយអាស្រ័យ(១) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃគប្បីធ្វើ (និយស្សកម្ម) យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទសេយ្យសកភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ត្រូវភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តៈសោតក៏តែឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្ត ឲ្យអព្ភាន ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយអាស្រ័យ (ទៀត) ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្ត ក៏តែឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ ឲ្យមានត្ត ឲ្យអព្ភាន ។ (ឥឡូវនេះ) សង្ឃធ្វើ

---

១ ភិក្ខុដែលល្ងង់មិនឈ្លាសនោះត្រូវតែសូមនិស្ស័យហើយនៅអាស្រ័យនឹងគ្រូអាចារ្យរបស់ខ្លួន ទំនងត្រូវនៅជានិស្ស័យមុត្តក ។

និយស្សកម្មំ ករោតិ និស្សាយ តេ វត្ថព្វន្តិ ។ យស្សា-
យស្មតោ ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្ស-
កម្មស្ស ករណំ និស្សាយ តេ វត្ថព្វន្តិ សោ តុណ្ហស្ស
យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ
វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យ-
សកោ ភិក្ខុ ពាលោ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ
អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ
គិហិសំសគ្គេហិ អបិស្សុ ភិក្ខូ បកតត្តា បរិវាសំ ទេន្តា
មូលាយ បដិកស្សន្តា មានត្តំ ទេន្តា អព្ភេន្តា ។
សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ
ករោតិ និស្សាយ តេ វត្ថព្វន្តិ ។ យស្សាយស្ម-
តោ ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្ស-
កម្មស្ស ករណំ និស្សាយ តេ វត្ថព្វន្តិ សោ តុណ្ហស្ស
យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ
ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ
។បេ។ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ

និយស្សកម្ម ដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាន
និស្ស័យ(ទៀត) ។ ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា
អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជា
គម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យ-
សកភិក្ខុនេះ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់
អាបត្តិ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ
ឯភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តៈ សោតកំពុងតែឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនៈ
ឲ្យមានត្ត ឲ្យអព្ភាន ។ (តពីនេះ) សង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសក-
ភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ(ទៀត) ។ ការធ្វើនិយ-
ស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ
(ទៀត) គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ
ស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ
និយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ។បេ។ លោកមានអាយុអង្គនោះ
ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ

ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ និស្សាយ តេ វត្ថព្វន្តិ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(៤៥) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

(៤៦) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុរូបសន្តញ្ច ។

គួរនិយាយយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុដោយពាក្យថា អ្នកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ (ទៀត) ដូច្នេះ គួរដល់សង្ឃ (ហើយ) ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវដំណើរនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មដែលសង្ឃធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលមិនសាកសួរហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៤៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយឥតអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៤៣) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(៤៤) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(៤៥) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ

(៤៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៤៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៤៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលមិនទាន់សាកសួរហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(៨០) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(៨១) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តី- ហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(៨២) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ

និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយក្រក្រផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៨០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយក្រក្រផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្ស- កម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយក្រក្រផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៨១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិន- យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយក្រក្រផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយឥតអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្ម ផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយក្រក្រផង ប្រកប ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៨២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិ- នយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយក្រក្រផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែល

ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(៤៣) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(៤៤) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៤៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៤៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៤៥) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(៤៦) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិំ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

អធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

(៤៧) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច

(៤៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយកម្រផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលមិនបានរលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយកម្រផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៤៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយកម្រផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយកម្រផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់និយស្សកម្មទាំង ១២ ក្នុងអធម្មកម្ម ។

(៤៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយងាយផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្ម

សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(៥៤) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(៥៥) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិំ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

ដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៥៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៥៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៦០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ

វិន័យបិដក ចុល្លវគ្គ

(៦០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលសាកសួរហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមការប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែល

សម្មុខា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(៦៣) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(៦៤) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(៦៥) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច

ធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត

សុវូបសន្តញ្ច អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូប-សន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេ-ហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(៦៧) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-បសន្តញ្ច សារេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយ-កម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអទេសិតាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្ម-កម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយ-កម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ តិអង្គសមន្នាគតភិក្ខុនោ និយស្សកម្មករណំ

(៦៨) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តឹ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ និយស្សកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

ធម្មកម្ម ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

(៦៩) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣

(៦៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ និយស្សកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់និយស្សកម្មជាធម៌ចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

(៦៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ ភិក្ខុជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កនិយាយឥតការ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ជាភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ ជាភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើនិយស្សកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

[៧២] តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ

[៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺ ភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កពាក្យឥតផល បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ពួក ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្លាស

អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

(៧៣) អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

(៧៤) អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ និយស្សកម្មំ ករេយ្យ ។

អាកង្ខមានឆក្កំ និដ្ឋិតំ ។

មានអាបត្តិច្រើន មិនមានអាកំណត់អាបត្តិ ពួក ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(៧៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ពួក ១ ភិក្ខុមានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារៈ ពួក ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(៧៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់និយស្សកម្មដែលសង្ឃប្រាថ្នានឹងធ្វើមានចំនួន ៦ ។

(៧៥) និយស្សកម្មកតេន ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា ។ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន និយស្សកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វន្តិ ។

និយស្សកម្មេ អដ្ឋារសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

(៧៦) អថខោ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ អកាសិ និស្សយោ តេ វត្ថព្វន្តិ ។ សោ

(៧៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុងនិយស្សកម្មនោះ ដូច្នេះ គឺ ភិក្ខុមិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើខ្លួនបានសង្ឃសន្មតឲ្យហើយ ក៏មិនត្រូវទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនីឡើយ ១ និយស្សកម្មដែលសង្ឃធ្វើព្រោះអាបត្តិណា ភិក្ខុក៏មិនត្រូវត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហាក់ប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលនិយស្សកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាប់ចុងវត្ត ១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទគេ ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុ ១ ។

ចប់វត្ត ១៨ ក្នុងនិយស្សកម្ម ។

(៧៦) លំដាប់នោះ សង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មដល់សេយ្យសកភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវនៅដោយមាននិស្ស័យ(ទៀត) ។ សេយ្យសក-

សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ កល្យាណមិត្តេ សេវមានោ ភជមានោ បយិរុបាសមានោ ឧទ្ទិសាបេន្តោ បរិបុច្ឆន្តោ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិតោ វ្យត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ សោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ ភិក្ខូ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទតិ អហំ អាវុសោ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

(៩៣) តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុ ។ បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ឧបសម្បាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ

ភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយនេះ ក៏សេពគប់ចូលទៅអង្គុយជិតគួរភិក្ខុជាកល្យាណមិត្ត សូមរៀនបាលីនិងសួរអដ្ឋកថា ក៏បានជាពហុស្សូត ជាអ្នកទ្រទ្រង់ព្រះត្រៃបិដក អ្នកទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឈ្លៀវឈ្លាសប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាស មានសេចក្តីរង្កៀស និងប្រាថ្នាក្នុងសិក្សា សេយ្យសកភិក្ខុនោះ ក៏ប្រព្រឹត្តត្រូវដោយប្រពៃ តាំងសម្មាបរោម ប្រព្រឹត្តត្រូវដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ហើយក៏ចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា ម្នាលលោកទាំងឡាយមានអាយុ ខ្ញុំដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តត្រូវដោយប្រពៃ តាំងសម្មាបរោម ប្រព្រឹត្តត្រូវដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ ខ្ញុំគួរប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលដំណើរនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

(៩៣) ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូររម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុចុះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំងឡាយ ៥ គឺ ភិក្ខុឲ្យឧបសម្បទា ១ ភិក្ខុឲ្យនិស្ស័យ ១ ភិក្ខុឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ភិក្ខុទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១

សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(៣៨) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន និយស្សកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ គរហតិ កម្មិកេ គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(៣៩) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ បវារណំ ឋបេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

អប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

ភិក្ខុ ដែលសង្ឃសន្មតឲ្យហើយ ក៏នៅតែទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឡើយ ។

(៣៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ ត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬត្រូវអាបត្តិដទៃប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏ត្រូវអាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលនិយស្សកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុធ្វើនិយស្សកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះ ។

(៣៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺ ភិក្ខុហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ធ្វើជាអ្នកមានអំណាចពាក្យ ១ ផ្តួលនាំដីជាប់ក្តីវត្ត ១ ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុដទៃគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះ ។

ចប់និយស្សកម្មមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ ។

កម្មក្ខន្ធកេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វនិយស្សកម្មំ

[៨០] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន ឧបសម្បាទេតិ ។ បេ ។

[៨១] អបរេហិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន និយស្សកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ នាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ន គរហតិ កម្មិកេ ន គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[៨២] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ ន បវារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធៈ និយស្សកម្ម ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់

[៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺ ភិក្ខុមិនឲ្យឧបសម្បទា ១ ។ បេ ។

[៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនត្រឡប់ត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនតិះដៀលនិយស្សកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើនិយស្សកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុ មិនហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនធ្វើឲ្យជាអ្នកមានខាត់ពាក្យ ១ មិនចូលទៅដាក់អនុវាទ ១ មិនឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទ ១ មិនរំលឹក ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុដទៃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ នេះឯង ។

ចប់ និយស្សកម្មមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ ។

(៤៣) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ តេន ភិក្ខវេ សេយ្យសកេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ

(៤៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯនិយស្សកម្មនោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សេយ្យសកភិក្ខុនោះគប្បីចូលទៅរកជុំសង្ឃ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទរបស់ភិក្ខុចាស់ៗទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណាដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តត្រូវដោយប្រពៃ ទាំងសម្របតាម ប្រព្រឹត្តនូវវត្តដែលកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ខ្ញុំសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុឈ្លាសប្រតិពល គប្បីញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តត្រូវដោយប្រពៃ ទាំងសម្របតាម ប្រព្រឹត្តនូវវត្តដែលកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម (គឿមក) សូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃ (ហើយ) សង្ឃគប្បីរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ (នោះ) ចុះ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឯសេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តត្រូវដោយប្រពៃ ទាំងសម្របតាម ប្រព្រឹត្តនូវវត្តដែលកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម (គឿមក) សូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម

ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិំ យាចតិ ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិបស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សេយ្យសកោ ភិក្ខុ សង្ឃេន និយស្សកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិំ យាចតិ ។ សង្ឃោ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ

របស់សេយ្យសកភិក្ខុ សមគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនសមគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តត្រូវហើយប្រពៃ កាន់សម្ងប់រោម ប្រព្រឹត្តត្រូវដល់កិរិយាលោះខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ សង្ឃ រម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សេយ្យសកភិក្ខុនេះ ដែលសង្ឃបានធ្វើនិយស្សកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តត្រូវហើយប្រពៃ កាន់សម្ងប់រោម ប្រព្រឹត្តត្រូវដល់កិរិយាលោះខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ

តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សទ្ធំ សង្ឃេន សេយ្យសកស្ស ភិក្ខុនោ និយស្សកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

និយស្សកម្មំ ទុតិយំ និដ្ឋិតំ

[៥៦] តេន ខោ បន សមយេន អស្សជិបុនព្វសុកា នាម កិដាគិរិស្មឹ អាវាសិកា ហោន្តិ អលជ្ជិនោ បាបភិក្ខូ ។ តេ ឯវរូបំ អនាចារំ អាចរន្តិ មាលាវច្ឆំ រោបេន្តិបិ រោបាបេន្តិបិ សិញ្ចន្តិបិ សិញ្ចាបេន្តិបិ ឱចិនន្តិបិ ឱចិនាបេន្តិបិ គន្ថេន្តិបិ គន្ថាបេន្តិបិ ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ ឧភតោវណ្ដិកមាលំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ មញ្ជរិកំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ វិធុតិកំ(១) ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ វដំសកំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ អាវេឡំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ ។ តេ កុលិត្ថីនំ កុលធីតានំ កុលកុមារីនំ កុលសុណ្ហានំ កុលទាសីនំ ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ហរន្តិ

១ មរម្មបោត្ថកេ វិធូតិកន្តិ លិខិតំ ។

ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់និយស្សកម្មរបស់សេយ្យសកភិក្ខុហើយ (ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម របស់សេយ្យសកភិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់និយស្សកម្ម ជាគម្រប់ពីរ ។

(៥៦) សម័យនោះឯង ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ ជាអាវាសិកសម្រាប់កិដាគិរីជនបទ ជាភិក្ខុលាមក ឥតខ្មាស ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្កាដោយខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងនៅម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងនៅទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកើតពាក់លេបចុងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើសម្រាប់សិតក្ដិប៉ាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុនោះ នាំយកផ្កាកម្រងមានទងនៅម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយក

ហរាបេន្តិបិ ឧភតោវណ្តិកមាលំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ មញ្ជរិកំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ វិធុតិកំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ វដំសកំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ អាវេឡំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ តេ កុលិត្ថីហិ កុលធីតាហិ កុលកុមារីហិ កុលសុណ្ហាហិ កុលទាសីហិ សទ្ធឹ ឯកភាជនេបិ ភុញ្ជន្តិ ឯកថាលកេបិ បិវន្តិ ឯកាសនេបិ និសីទន្តិ ឯកមញ្ចេបិ តុវដ្ដេន្តិ ឯកត្ថរណាបិ តុវដ្ដេន្តិ ឯកបាវុរណាបិ តុវដ្ដេន្តិ ឯកត្ថរណបាវុរណាបិ តុវដ្ដេន្តិ វិកាលេបិ ភុញ្ជន្តិ មជ្ជម្បិ បិវន្តិ មាលាគន្ធវិលេបនម្បិ ធារេន្តិ នច្ចន្តិបិ គាយន្តិបិ វាទេន្តិបិ លាសេន្តិបិ នច្ចន្តិយាបិ នច្ចន្តិ នច្ចន្តិយាបិ គាយន្តិ នច្ចន្តិយាបិ វាទេន្តិ នច្ចន្តិយាបិ លាសេន្តិ គាយន្តិយាបិ នច្ចន្តិ

ទៅខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងដែលមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាឈើទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាឈើសម្រាប់សិតក្នុងចងសក់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំយកផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ដើម្បីធីតានៃត្រកូល ដើម្បីកុមារីនៃត្រកូល ដើម្បីស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ដើម្បីទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុទាំងនោះឆាន់ភោជនក្នុងភាជនៈមួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល និងទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្តិលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលនិងដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់ភោជនក្នុងវេលាវិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូបនិងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ រែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ។

កាយង្គិយាបិ កាយង្គិ កាយង្គិយាបិ ភនេង្គិ កាយង្គិ-
យាបិ លាសេង្គិ ភនេង្គិយាបិ ឧទ្ធង្គិ ភនេង្គិយាបិ
កាយង្គិ ភនេង្គិយាបិ ភនេង្គិ ភនេង្គិយាបិ លាសេង្គិ
លាសេង្គិយាបិ ឧទ្ធង្គិ លាសេង្គិយាបិ កាយង្គិ លា-
សេង្គិយាបិ ភនេង្គិ លាសេង្គិយាបិ លាសេង្គិ អន្ធប-
នេបិ កតិឡង្គិ ឧសបនេបិ កតិឡង្គិ អាកាសេបិ កតិឡង្គិ
ថរិហារបថេបិ កតិឡង្គិ សង្គិកាយបិ កតិឡង្គិ ទលិកា-
យបិ កតិឡង្គិ យដិកាយបិ(១) កតិឡង្គិ បលាកាយាទ្រេ-
ឧបិ កតិឡង្គិ អក្ខោឧបិ កតិឡង្គិ បត្តិទិរេឆបិ(២) កតិឡង្គិ ថ្វេ-
កោឧបិ កតិឡង្គិ មោក្ខទិកាយបិ កតិឡង្គិ ខិត្តិលៈកោឧបិ
កតិឡង្គិ បត្តាឡូកោឧបិ កតិឡង្គិ វេទកោឧបិ កតិឡង្គិ
ខធុកោឧបិ កតិឡង្គិ អក្ខារិកាយបិ កតិឡង្គិ មលេសិកា-
យបិ កតិឡង្គិ យដាវេឡុឧតិ កតិឡង្គិ មាតុស្មិម្បិ សិក្ខាង្គិ
អស្សស្មិម្បិ សិក្ខាង្គិ វេសម្មិម្បិ សិក្ខាង្គិ ឧធុស្មិម្បិ សិក្ខាង្គិ
ជរស្មិម្បិ សិក្ខាង្គិ មាតុស្សបិ បុរោកា ជាវង្គិ អស្សស្សបិ
បុរោកា ជាវង្គិ វេសស្សបិ បុរោកា ជាវង្គិ ជាវង្គិបិ អាជាវង្គិបិ

១ ឱ. ឆ. ឃរិវទេនំ ។ ២. ម. ម. បត្តទិរេឆំ ។

ព្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងព្រៀងខ្លះ ប្រតំជាមួយនឹងស្រីកំពុងព្រៀងខ្លះ
កែក្រោយជាមួយនឹងស្រីកំពុងព្រៀងខ្លះ កំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រតំខ្លះ
ព្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រតំខ្លះ ប្រតំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រតំខ្លះ កែ-
ក្រោយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រតំខ្លះ កំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រោយខ្លះ
ព្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រោយខ្លះ ប្រតំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រោយ
ខ្លះ កែក្រោយជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រោយខ្លះ លេងបាស្កាមាតក្រឡា៨(១)
ខ្លះ លេងបាស្កាមាតក្រឡា១០(២)ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងអាកាស(៣)ខ្លះ លេង
ភង្គូវវេថលខ្វែងខ្សែរភង(៤) ខ្លះ លេងជាត់ក្រាប់ (មានក្រួសជាដើម)ខ្លះ លេង
បាស្កាក្នុងលេងសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ុនខ្លះ លេងលេសទឹកល័ក្តឲ្យ
ខាយដូចខ្លះ លេងសង្កាត់ខ្លះ លេងផ្លុំស្លឹកខ្លះ លេងទូមនង្គ័លខ្លះ លេងនាំផ្លូង
ខ្លះ លេងកង្ហាខ្លះ លេងកសដីឡូក(ដាយឲ្យគេបាយឡូ)ខ្លះ លេងរថតូចៗ
ខ្លះ លេងធ្នូតូចៗខ្លះ លេងសរសេរអក្សរឲ្យល់ឡែកាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត
(ស្ទួចចង់)ខ្លះ លេងកំប្លុងក្រាប់តខ្លះ ហាត់ជិះដំរីខ្លះ ហាត់ជិះសេះខ្លះ
ហាត់ជិះរទេះខ្លះ ហាត់ធ្នូខ្លះ ហាត់ដាវ (មានផង់ដាវជាដើម)ខ្លះ ស្ទុះទៅពី
មុខដំរីខ្លះ ស្ទុះទៅពីមុខសេះខ្លះ ស្ទុះទៅពីមុខរទេះខ្លះ ស្ទុះទៅទៅខ្លះ ស្ទុះទៅមកខ្លះ

១ ព្រៀងនិមានក្រឡា ៨ ។ ២ ព្រៀងមានក្រឡា ១០ ។ នឹងលេងរៀបចំទាយទំ ។ ៣
ព្រៀងក្នុងអាកាស លេងតែមាត់ទេ ។ ៤ ប្រភេទលេងមួយបែបធ្វើដោយជើងផង ។

ឧស្សេឡេន្តិ(១) អប្ផោដេន្តិ(២) ជិគុច្ឆន្តិបិ មុដ្ឋីហិបិ យុជ្ឈន្តិ វត្ថមជ្ឈេបិ សង្ឃាដិំ បត្ថរិត្វា នច្ចន្តិ(៣) បរិ-វេឋេន្តិ នង កតិ ឧទ្ធស្សេតិ ឧលោដិតំ ខេន្តិ វិកំបិ អនាចារំ អាចរន្តិ ។

(៨៨) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ កាសីសុ វស្សំវុត្ថោ សាវត្ថិំ គច្ឆន្តោ ភគវន្តំ ទស្សនា-យ យេន កីដាគិរិ តទវសរិ ។ អថខោ សោ ភិក្ខុ បុព្វណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមាទាយ កីដាគិរិំ បិណ្ឌាយ បាវិសិ បាសាទិកេន អភិក្កន្តេន បដិក្កន្តេន អាលោកិតេន វិលោកិតេន សម្មិញ្ជិតេន បសារិតេន ឱក្ខិត្តចក្ខុ ឥរិយាបថសម្បន្នោ ។ មនុស្សា តំ ភិក្ខុំ បស្សិត្វា ឯវមាហំសុ អយំ អយ្យោ ពលពលោ វិយ មន្ទ-មន្ទោ វិយ ភាកុដិកភាកុដិកោ វិយ កោ ឥមស្ស ឧបគតស្ស បិណ្ឌកំបិ ទស្សតិ អម្ហាកំ បន អយ្យា អស្សជិបុនព្វសុកា សណ្ហា សខិលា សុខសម្ភាសា មិហិតបុព្វង្គមា ឯហិស្វាគតវាទិនោ អភាកុដិកា

១ ម. ឧស្សេឡេន្តិ ។ ២ ម. អប្ផោដេន្តិ ។ ៣ ម. នច្ចន្តិ ។ ៤ ម. នច្ចន្តិ ។

ស្រែកហោខ្លះ ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឃាដីក្នុងកណ្ដាលរោងរាំ ហើយនិយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះចុះ ដូច្នេះខ្លះ ដាក់ស្លាកដៃលើថ្ងាសខ្លួននិងថ្ងាសស្រីខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងៗ ខ្លះ (ក្រៅពីនេះទៅទៀត) ។

(៨៨) សម័យនោះឯង មានភិក្ខុមួយរូប ចាំវស្សាក្នុងដែនកាសី រួចហើយទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ក៏ដើរសំដៅទៅកិដាគិរីជនបទ ។ លុះវេលាព្រឹកឡើង ភិក្ខុនោះស្លៀកស្បង់ប្រដាប់ដោយបាត្រនិងចីវរ ដើរចូលទៅកាន់កិដាគិរីជនបទ ដើម្បីបិណ្ឌបាត្រ មានវិក្កមសង្រួម មានឥរិយាបថរមទម ឈានដើរទៅមុខ ថយក្រោយ ក្រឡេកមើលទៅមុខ ឬមើលចំហៀង បត់ដៃចូល ឬលាចេញ គួរឲ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លា ។ មនុស្សទាំងឡាយឃើញភិក្ខុនោះហើយបាននិយាយយ៉ាងនេះថា លោកម្ចាស់នេះ ដូចជាសង្រួមហួស ដូចជាខ្ចល់ល្ងង់ពេក ដូចជាមុខស្រពោនពេក អ្នកណានឹងឲ្យដុំបាយដល់លោកនេះដែលចូលទៅរក (ផ្ទះគេ) ចំណែកអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុជាម្ចាស់របស់យើង ពោលពាក្យផ្អែម ពោលពាក្យពីរោះ ពោលពាក្យជាសុខ មានញញឹមញញែមជាមុន តែងនិយាយថា អ្នកចូរមក អ្នកមកល្អហើយ មានមុខមិនស្រពោន

ឧត្តានមុខា បុត្តកាសិ ហោ តេសំ ហោ ជាម បិណ្ឌោ ជា-
តព្វោតិ ។ អទ្ទសា ខោ អញ្ញតរោ ឧបាសកោ តំ ភិក្ខុំ
តំ ជាតរូបំ បិណ្ឌាយ ចរន្តំ ទិស្វាន យេន សោ ភិក្ខុ
តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា តំ ភិក្ខុំ អភិវាទេត្វា ឯត-
ទវោច អយ្យ ភន្តេ បិណ្ឌោ លព្ភតីតិ ។ ន ខោ អាវុសោ
បិណ្ឌោ លព្ភតីតិ ។ ឯហិ ភន្តេ ឃរំ គមិស្សាមាតិ ។
អថខោ សោ ឧបាសកោ តំ ភិក្ខុំ ឃរំ នេត្វា ភោ-
ជេត្វា ឯតទវោច កហំ ភន្តេ អយ្យោ គមិស្សតីតិ ។
សាវត្ថឹ ខោ អហំ អាវុសោ គមិស្សាមិ ភគវន្តំ ទស្ស-
នាយាតិ ។ តេនហិ ភន្តេ អម វចនេន ភគវតោ បាទេ
សិរសា វន្ទាហិ(១) ឯវញ្ច វទេហិ ឧទ្ទោ ភន្តេ តំ ជាតរូបំ
អាភសោ អស្សជិបុនព្វសុកា ជាម តំ ជាតរូបំ អាវុ-
សោ មលទ្ធំ ហោ ជាមភិក្ខូ ន ឯវរូបំ អជាតាំ សាទន្តិ

---
១ ម. វន្ទ ។

មានមុខរលើង តែងនិយាយថា យើងគួរប្រគេនចង្ហាន់ដល់លោកម្ចាស់
អង្គនោះ ។ ឧបាសកម្នាក់ បានឃើញភិក្ខុនោះត្រាច់ទៅបិណ្ឌបាតកាន់
កំណាត់ដែនមាស លុះឃើញហើយក៏ចូលទៅរកភិក្ខុនោះ លុះចូលទៅដល់
ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំភិក្ខុនោះហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា សូមមេត្តាប្រោស
លោកម្ចាស់បានបិណ្ឌបាតខ្លះដែរឬ ។ ភិក្ខុនោះប្រាប់ថា ការសោ បពិត្រ
អាត្មាមិនបានទេ ។ ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស
សូមលោកម្ចាស់និមន្តមក យើងនឹងទៅផ្ទះ ។ លើកឧបាសក
នោះ នាំភិក្ខុនោះទៅផ្ទះ ឲ្យឆាន់ស្រេចហើយក៏បានសួរថ្វាយថា សូម
មេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅក្នុងទីណាទៀត ។ ភិក្ខុនោះ
ប្រាប់ថា ការសោ អាត្មានឹងទៅក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះ
ភាគ ។ ឧបាសកនោះថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ សូមលោក
ម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទាព្រះមានព្រះភាគ ដោយត្បូង តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ
ផង ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូលយ៉ាងនេះថា សូមទ្រង់
ព្រះមេត្តាប្រោស ការសក្ការកំណាត់ដែនមាសខ្ញុំនោះហើយ ដ្បិតភិក្ខុឈ្មោះ
អស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ ទាំងពីរការសក្ការកំណាត់ដែនមាស ជាភិក្ខុ
លាមកឥតគួរ ភិក្ខុទាំងពីររូបនោះប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ

មាលាវច្ឆំ រោបេន្តិបិ រោបាបេន្តិបិ សិញ្ចន្តិបិ សិញ្ចា-
បេន្តិបិ ឱចិនន្តិបិ ឱចិនាបេន្តិបិ គន្ថេន្តិបិ គន្ថាបេន្តិបិ
ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ ឧភ-
តោវណ្ដិកមាលំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ មញ្ជរិកំ
ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ វិធុតិកំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ
វដំសកំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ អាវេឡំ ករោន្តិបិ
ការាបេន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ករោន្តិបិ ការាបេន្តិបិ តេ កុលិត្ថីនំ
កុលធីតានំ កុលកុមារីនំ កុលសុណ្ហានំ កុលទាសីនំ
ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ ឧភតោវណ្ដិ-
កមាលំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ មញ្ជរិកំ ហរន្តិបិ ហរា-
បេន្តិបិ វិធុតិកំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ វដំសកំ ហរន្តិបិ
ហរាបេន្តិបិ អាវេឡំ ហរន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ហរ-
ន្តិបិ ហរាបេន្តិបិ តេ កុលិត្ថីហិ កុលធីតាហិ កុ-
លកុមារីហិ កុលសុណ្ហាហិ កុលទាសីហិ សទ្ធឹ

ដាំកូនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេស្រោចខ្លះ
បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រង
មានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាង
ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើជាកំរងចងចីខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើ
ផ្កាឈើដែលជោតជាចង្កោមខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់
ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀក
ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើ
ខ្លះ អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុទាំងនោះ នាំយកផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅ
ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំយកទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯង
ខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាឈើជាកំរងចងចីទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ
នាំផ្កាឈើសម្រាប់សិតក្នុងជំនើទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រង
សម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់
ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់
ទ្រូងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃត្រកូល
កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ
ភិក្ខុទាំងនោះឆាន់ភោជនក្នុងភាជន៍មួយ ជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល ធីតានៃ
ត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូល

ឯកភាជនេបិ ភុញ្ជន្តិ ឯកថាលកេបិ បិវន្តិ ឯកាស-
នេបិ និសីទន្តិ ឯកមញ្ចេបិ តុវដ្ដេន្តិ ឯកត្ថរណាបិ តុ-
វដ្ដេន្តិ ឯកបាវុរណាបិ តុវដ្ដេន្តិ ឯកត្ថរណបាវុរណាបិ
តុវដ្ដេន្តិ វិកាលេបិ ភុញ្ជន្តិ មជ្ជំបិ បិវន្តិ មាលាគន្ធ-
វិលេបនំបិ ធារេន្តិ នច្ចន្តិបិ គាយន្តិបិ វាទេន្តិបិ លា-
សេន្តិបិ នច្ចន្តិយាបិ នច្ចន្តិ នច្ចន្តិយាបិ គាយន្តិ
នច្ចន្តិយាបិ វាទេន្តិ នច្ចន្តិយាបិ លាសេន្តិ គាយន្តិ-
យាបិ នច្ចន្តិ គាយន្តិយាបិ គាយន្តិ គាយន្តិយាបិ
វាទេន្តិ គាយន្តិយាបិ លាសេន្តិ វាទេន្តិយាបិ នច្ចន្តិ
វាទេន្តិយាបិ គាយន្តិ វាទេន្តិយាបិ វាទេន្តិ វាទេន្តិយាបិ
លាសេន្តិ លាសេន្តិយាបិ នច្ចន្តិ លាសេន្តិយាបិ គាយន្តិ
លាសេន្តិយាបិ វាទេន្តិ លាសេន្តិយាបិ លាសេន្តិ អដ្ឋប-
ទេបិ កីឡន្តិ ទសបទេបិ កីឡន្តិ អាកាសេបិ កីឡន្តិ
បរិហារបថេបិ កីឡន្តិ សន្តិកាយបិ កីឡន្តិ ខលិកា-
យបិ កីឡន្តិ ឃដិកាយបិ កីឡន្តិ សលាកហត្ថេនបិ

ឆាន់ឆ្លាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្តិលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ
ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់ជា
មួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលនិងដណ្តប់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់ភោជនក្នុងវេលា
វិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ប្រដាប់ផ្កាកម្រង គ្រឿងក្រអូប និងគ្រឿង
លាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ កែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុង
រាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ កែ-
ក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀង
ជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ កែក្រាយ
ជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយ
នឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ កែក្រាយជាមួយ
នឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយ
នឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ កែក្រាយ
ជាមួយនឹងស្រីកំពុងកែក្រាយខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ៨ ខ្លះ លេង
បាស្កាមានក្រឡា ១០ ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងអាកាសខ្លះ លេងរាំងផ្លូវដើរ
ក្នុងផ្ទាល់ដីខ្លះ លេងផ្តាត់គ្រាប់ (មានក្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុង
លានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងបៀខ្លះ លេងរលាស់ទឹកល័ក្តឲ្យតាយខ្លះ

កម្មក្ខន្ធកេ បព្វាជនីយកម្មអស្សជិបុនព្វសុកវត្ថុ

កីឡន្តិ អក្ខេនបិ កីឡន្តិ បង្គចិរេនបិ(១) កីឡន្តិ វង្កកេនបិ កីឡន្តិ មោក្ខចិកាយបិ កីឡន្តិ ចិង្គុល-កេនបិ កីឡន្តិ បត្តាឡ្ហកេនបិ កីឡន្តិ រថកេនបិ កីឡន្តិ ធនុកេនបិ កីឡន្តិ អក្ខរិកាយបិ កីឡន្តិ មនេសិកាយបិ កីឡន្តិ យថាវជ្ជេនបិ កីឡន្តិ ហត្ថិ-ស្មឹបិ សិក្ខន្តិ អស្សស្មឹបិ សិក្ខន្តិ រថស្មឹបិ សិក្ខន្តិ ធនុស្មឹបិ សិក្ខន្តិ ថរុស្មឹបិ សិក្ខន្តិ ហត្ថិស្សបិ បុរ-តោ ធាវន្តិ អស្សស្សបិ បុរតោ ធាវន្តិ រថស្សបិ បុរ-តោ ធាវន្តិ ធាវន្តិបិ អាធាវន្តិបិ ឧស្សេឡេន្តិបិ អប្ផោ-ដេន្តិបិ(២) និព្ពុជ្ឈន្តិបិ មុដ្ឋីហិបិ យុជ្ឈន្តិ រង្គមជ្ឈេបិ(៣) សង្ឃាដឹ បត្ថរិត្វា នច្ចកឹ ឯវំ វទន្តិ ឥធ ភគិនិ នច្ចស្សូតិ នលាដិកម្បិ ទេន្តិ វិវិធម្បិ អនាចារំ អាចរន្តិ យេបិ តេ ភោន្តោ មនុស្សា បុព្វេ សទ្ធា អហេសុំ ប-សន្នា តេបិ ឯតរហិ អស្សទ្ធា អប្បសន្នា យានិបិ តា-និ សង្ឃស្ស បុព្វេ ទានបថានិ តានិបិ ឯតរហិ ឧ-បច្ឆិន្នានិ រិញ្ចន្តិ បេសលា ភិក្ខូ និវសន្តិ បាបភិក្ខូ

១ ម. បង្គចីរេនបិ ។ ២ ម. អប្ផោដេន្តិបិ ។ ៣ ម. រង្គមជ្ឈេ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ រឿងអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ ទ្រង់ធ្វើបព្វាជនីយកម្ម

លេងកន្ត្រាញ់ខ្លះ លេងផ្លុំស្លឹកខ្លះ លេងកូននង្គ័លខ្លះ លេងដាំក្បាលខ្លះ លេងកង្ហារខ្លះ លេងវាល់ស្លឹកឈើខ្លះ លេងរទេះតូចៗខ្លះ លេងធ្នូតូចៗខ្លះ លេងសរសេរអក្សរទាយលើខ្នងខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្មេចបង់) ខ្លះ លេងត្រាប់តាមខ្លះ ហាត់ដំរីខ្លះ ហាត់សេះខ្លះ ហាត់រទេះខ្លះ ហាត់ធ្នូខ្លះ ហាត់ដាវ (មានដងដាវជាដើម) ខ្លះ ស្ទុះទៅពីមុខដំរីខ្លះ ស្ទុះទៅពីមុខសេះខ្លះ ស្ទុះទៅពីមុខរទេះខ្លះ ស្ទុះទៅទៅខ្លះ ស្ទុះមកខ្លះ ស្រែកហៅខ្លះ ទះដៃខ្លះ ចំបាប់គ្នាខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឃាដិក្នុងកណ្ដាលវេទិកា ហើយនិយាយនឹងស្រីដែលរាំរបាំដូច្នេះថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះ រម៉ិលជូនខ្លួនខ្លះ ពាក់ត្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួនមិនថ្លាសម្រើចាប់ខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនា-ចារផ្សេងៗ (ក្រៅអំពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មនុស្សទាំងឡាយណា ដែលធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាអំពីមុន ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនោះត្រឡប់ជាឥតមានសទ្ធាឥតមានសេចក្តីជ្រះថ្លាទៅវិញ លំអានទានទាំង-ឡាយណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃមកអំពីមុន ឥឡូវនេះ លំអានទានទាំងនោះគេក៏ផ្តាច់ចោលហើយ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ក៏នាំគ្នាចេញ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក ស្នាក់នៅក្នុងអារាម

សាធុ ភន្តេ ភគវា ភិជាតិ ភិក្ខុ បហិណេយ្យ ឃ-
ឋាយំ ភិជាតិស្មិំ អាភាសោ សណ្ឋហេយ្យាតិ ។ ឯវំ
ភន្តេតិ ខោ សោ ភិក្ខុ តស្ស ឧបាសកស្ស
បដិស្សុណិត្វា(១) ឧដ្ឋាយាសនា យេន សាវត្ថី តេន
បក្កាមិ អនុបុព្វេន យេន សាវត្ថី ជេតវនំ អនាថ-
បិណ្ឌិកស្ស អារាមោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ
ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។

(៨៦) អាចិណ្ណំ ខោ បនេតំ ពុទ្ធានំ ភគវន្តានំ
អាគន្តុកេហិ ភិក្ខូហិ សទ្ធិំ បដិសម្មោទិតុំ ។ អថខោ
ភគវា តំ ភិក្ខុំ ឯតទវោច កច្ចិ ភិក្ខុ ខមនីយំ កច្ចិ
យាបនីយំ កច្ចិ អប្បកិលមថេន អទ្ធានំ អាគតោ
កុតោ ច ត្វំ ភិក្ខុ អាគច្ឆសីតិ ។ ខមនីយំ ភគវា
យាបនីយំ ភគវា អប្បកិលមថេន ចាហំ ភន្តេ អទ្ធានំ
អាគតោ ឥធាហំ ភន្តេ កោសលេសុ វស្សំ វុត្ថោ សាវត្ថិំ
អាគច្ឆន្តោ ភគវន្តំ ទស្សនាយ យេន ភិជាតិ តត្រាសិំ

១ ម. បដិស្សុត្វា ។

ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់បញ្ញត្តនូវភិក្ខុទាំងឡាយទៅ
ក៏ជាតិដែលប ដើម្បីឲ្យសាកល ក្នុងក៏ជាតិដែលបរនេះ បានសម្រេចស្ត្រ
(គាវ) ។ ភិក្ខុនោះ ទទួលពាក្យបណ្ឌិតឧបាសកនោះថា អើករុណា
ហើយក្រោកចាកអាសនៈចៀសចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយបានចូល
ទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ក្នុងវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ជិត
ក្រុងសាវត្ថីដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយក៏ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះ
ភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ។

[៨៦] ក៏ការទទួលរាក់ទាក់ជាមួយនឹងពួកភិក្ខុជាអាគន្តុកនេះ ជា
ទំនៀមរបស់ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់មានព្រះភាគទាំងឡាយ ។ គ្រានោះ ព្រះមាន
ព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុនោះដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកល្មមអត់ទ្រាំបាន
ទេឬ អ្នកល្មមប្រព្រឹត្តទៅបានទេឬ អ្នកមកតាមផ្លូវឆ្ងាយមិនសូវលំបាក
ទេឬ ម្នាលភិក្ខុ ចុះអ្នកមកអំពីទីណា ។ ភិក្ខុនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រ
ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមអត់ទ្រាំទៅបាន បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ
ខ្ញុំព្រះអង្គល្មមប្រព្រឹត្តទៅបាន បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មួយវិញទៀត
ខ្ញុំព្រះអង្គមកតាមផ្លូវឆ្ងាយមិនសូវលំបាកទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំ
ព្រះអង្គ នៅចាំវស្សាក្នុងដែនកោសលរួចហើយ មកក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់
ព្រះអង្គក្នុងទីនេះ បាននៅសំរាកក្នុងក៏ជាតិដែលបរ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន

កម្មក្ខន្ធកេ បព្វាជនីយកម្មអស្សជិបុនព្វសុកវត្ថុ

អថខ្វាហំ ភន្តេ បុព្វណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរមា- ទាយ កីដាគិរឹ បិណ្ឌាយ បាវិសឹ អទ្ទសា ខោ មំ ភន្តេ អញ្ញតរោ ឧបាសកោ កីដាគិរិស្មឹ បិណ្ឌាយ ចរន្តំ ទិស្វាន យេនាហំ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា មំ អភិវាទេត្វា ឯតទវោច អបិ ភន្តេ បិណ្ឌោ លព្ភតីតិ ន ខោ អាវុសោ បិណ្ឌោ លព្ភតីតិ ឯហិ ភន្តេ ឃរំ គមិស្សាមាតិ អថ ខោ ភន្តេ សោ ឧបាសកោ មំ ឃរំ នេត្វា ភោជេត្វា ឯតទវោច កហំ ភន្តេ អយ្យោ គ- មិស្សតីតិ សាវត្ថឹ ខោ អហំ អាវុសោ គមិស្សាមិ ភគវន្តំ ទស្សនាយាតិ តេនហិ ភន្តេ មម វចនេន ភគវតោ បាទេ សិរសា វន្ទាហិ ឯវញ្ច វទេហិ ទុដ្ឋោ ភន្តេ កីដាគិរិស្មឹ អាវាសោ អស្សជិបុនព្វសុកា នាម កីដា- គិរិស្មឹ អាវាសិកា អលជ្ជិនោ បាបភិក្ខូ តេ ឯវរូបំ អនាចារំ អាចរន្តិ មាលាវច្ឆំ រោបេន្តិបិ រោបាបេន្តិបិ

កម្មក្ខន្ធកៈ រឿងអស្សជិនិងបុនព្វសុកភិក្ខុដែលបព្វាជនីយកម្ម

លុះវេលាព្រឹកឡើង ខ្ញុំព្រះអង្គស្លៀកស្បង់ហើយប្រដាប់ដោយបាត្រចីវរ ចូលទៅកាន់កីដាគិរីជនបទដើម្បីបិណ្ឌបាត បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មានឧបាសកម្នាក់ បានឃើញខ្ញុំព្រះអង្គកំពុងត្រាច់ទៅបិណ្ឌបាត ក្នុងកីដាគិរីជនបទ លុះឃើញហើយ ក៏ចូលមករកខ្ញុំព្រះអង្គ លុះចូលមកហើយថ្វាយបង្គំខ្ញុំព្រះអង្គរួចបាននិយាយដូច្នេះថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់បានបិណ្ឌបាតទេ ខ្ញុំព្រះអង្គទូលថា ម្នាលអាវុសោ បព្វជិតអាត្មាមិនបានបាតទេ ឧបាសកនោះនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់និមន្តមក យើងនឹងនាំគ្នាទៅផ្ទះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន លុះឧបាសកនោះនាំខ្ញុំព្រះអង្គទៅផ្ទះឆាន់ស្រេចហើយ បាននិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស លោកម្ចាស់នឹងនិមន្តទៅទីណា ខ្ញុំព្រះអង្គទូលថា អាវុសោ អាត្មានឹងទៅក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ឧបាសកនោះក៏ថាថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ សូមលោកម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទាព្រះមានព្រះភាគដោយត្បូងតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ ម្យ៉ាងទៀត សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន អាវាសក្នុងកីដាគិរីជនបទខូចហើយ ព្រោះភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក. ជាអាវាសិកក្នុងកីដា- គិរីជនបទ ជាភិក្ខុលាមកមិនមានសេចក្តីខ្មាស ភិក្ខុទាំងនោះប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺ ដាំកូនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ

ៗ បេ ៗ វិវិធំបិ អនាចារំ អាចរន្តិ យេបិ តេ ភន្តេ មនុស្សា បុព្វេ សទ្ធា អហេសុំ បសន្នា តេបិ ឯតរហិ អស្សទ្ធា អប្បសន្នា យានិបិ តានិ សង្ឃស្ស បុព្វេ ទានបថានិ តានិបិ ឯតរហិ ឧបច្ឆិន្នានិ រិញ្ចន្តិ បេសលា ភិក្ខូ និវសន្តិ បាបភិក្ខូ សាធុ ភន្តេ ភគវា កិដាគិរឹ ភិក្ខូ បហិណេយ្យ យថាយំ កិដាគិរិស្មឹ អាវាសោ សណ្ឋហេយ្យាតិ តតោ អហំ ភន្តេ អាគច្ឆាមីតិ ។

(៨៧) អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ អស្សជិបុនព្វសុកា នាម កិដាគិរិស្មឹ អាវាសិកា អលជ្ជិនោ បាបភិក្ខូ តេ ឯវរូបំ អនាចារំ អាចរន្តិ មាលាវច្ឆំ រោបេន្តិបិ រោបាបេន្តិបិ ៗ បេ ៗ វិវិធំបិ អនាចារំ អាចរន្តិ យេបិ តេ មនុស្សា បុព្វេ សទ្ធា អហេសុំ បសន្នា តេបិ ឯតរហិ អស្សទ្ធា អប្បសន្នា យានិបិ តានិ សង្ឃស្ស បុព្វេ ទានបថានិ

។ បេ ។ ប្រព្រឹត្តអនាចារផ្សេងៗ (ក្រៅពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពួកមនុស្សណា ដែលធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន សព្វថ្ងៃនេះ មនុស្សទាំងនោះ ក៏ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំនាំទានទាំងឡាយណា (ដែលធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃមកពីមុន សព្វថ្ងៃនេះ លំនាំទានទាំងនោះ គេក៏ផ្តាច់បង់ទៅ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ឃ្លាតឃ្លាចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមអង្វរ សូមព្រះមានព្រះភាគជាម្ចាស់ បញ្ជូនពួកភិក្ខុទៅកាន់កិដាគិរីជនបទ ដើម្បីឲ្យអាវាសក្នុងកិដាគិរីជនបទនេះបានតាំងនៅខ្ជាប់ខ្ជួនដូចដែលវិញ បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ខ្ញុំព្រះអង្គ ទើបនឹងមកអំពីទីនេះ ។

(៨៧) ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរពួកភិក្ខុថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុជាអាវាសិកក្នុងកិដាគិរីជនបទ ជាភិក្ខុអលជ្ជីលាមក ភិក្ខុទាំងនោះប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើផ្កាខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ។ បេ ។ ប្រព្រឹត្តអនាចារមានប្រការផ្សេងៗ (ក្រៅពីនេះទៅទៀត) ខ្លះ ពួកមនុស្សណាធ្លាប់មានសទ្ធាជ្រះថ្លាមកពីមុន សព្វថ្ងៃនេះ មនុស្សទាំងនោះក៏គ្មានសទ្ធាជ្រះថ្លាទៅវិញ លំនាំទាន

តានិ ឯតរហិ ឧបច្ឆិន្នានិ រិញ្ចន្តិ បេសលា ភិក្ខូ និវសន្តិ បាបភិក្ខូ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អននុច្ឆវិកំ ភិក្ខវេ តេសំ មោឃបុរិសានំ ។ បេ ។ កថំ ហិ នាម តេ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសា ឯវរូបំ អនាចារំ អាចរិស្សន្តិ មាលាវច្ឆំ រោបេស្សន្តិបិ រោបាបេស្សន្តិបិ សិញ្ចិស្សន្តិបិ សិញ្ចាបេស្សន្តិបិ ឱចិនិស្សន្តិបិ ឱចិនាបេស្សន្តិបិ គន្ថិស្សន្តិបិ គន្ថាបេស្សន្តិបិ ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ ឧភតោវណ្ដិកមាលំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ មញ្ជរិកំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ វិធូតិកំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ វដំសកំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ អាវេឡំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ករិស្សន្តិបិ ការាបេស្សន្តិបិ ។ តេ កុលិត្ថីនំ កុលធីតានំ កុលកុមារីនំ កុលសុណ្ហានំ កុលទាសីនំ ឯកតោវណ្ដិកមាលំ ហរិស្សន្តិបិ ហារាបេស្សន្តិបិ ឧភតោវណ្ដិកមាលំ ហរិស្សន្តិបិ

ទាំងឡាយណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃក្នុងកាលមុន ឥឡូវនេះ លាភទានទាំងនោះ ក៏ដាច់អស់ហើយ ពួកភិក្ខុដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ ក៏ចាកចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុដែលលាមក (សេចក្ដីនេះ) ជាពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុនោះ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមគួរ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមបើនឹងប្រព្រឹត្តអនាចារមានសភាពយ៉ាងនេះ គឺដាំកូនឈើខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេដាំខ្លះ ស្រោចខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេស្រោចខ្លះ បេះខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេបេះខ្លះ ក្រងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេក្រងខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងមានទងទាំងពីរខាងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើជាកំរលេបចង្កខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាឈើសម្រាប់សិតក្បាលបំពាក់ខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ ធ្វើផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេធ្វើខ្លះ អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុនោះ នាំផ្កាកម្រងមានទងតែម្ខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងដែលមានទងទាំងពីរខាងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ

ហារាបេន្តិបិ មញ្ជរិកំ ហារេន្តិបិ ហារាបេន្តិបិ វិធុតិកំ ហារេន្តិបិ ហារាបេន្តិបិ វដំសកំ ហារេន្តិបិ ហារាបេន្តិបិ អាវេឡំ ហារេន្តិបិ ហារាបេន្តិបិ ឧរច្ឆទំ ហារេន្តិបិ ហារាបេន្តិបិ តេ កុលិត្ថីហិ កុលធីតាហិ កុលកុមារីហិ កុលសុណ្ហាហិ កុលទាសីហិ សទ្ធិំ ឯកភាជនេបិ ភុញ្ជន្តិ ឯកថាលកេបិ បិវន្តិ ឯកាសនេបិ និសីទន្តិ ឯកមញ្ចេបិ តុវដ្ដេន្តិ ឯកត្ថរណាបិ តុវដ្ដេន្តិ ឯកបាវុរណាបិ តុវដ្ដេន្តិ ឯកត្ថរណបាវុរណាបិ តុវដ្ដេន្តិ វិកាលេបិ ភុញ្ជន្តិ មជ្ជំបិ បិវន្តិ មាលាគន្ធវិលេបនំបិ ធារេន្តិ នច្ចន្តិបិ គាយន្តិបិ វាទេន្តិបិ លាសេន្តិបិ នច្ចន្តិយាបិ នច្ចន្តិ នច្ចន្តិយាបិ គាយន្តិ នច្ចន្តិយាបិ វាទេន្តិ នច្ចន្តិយាបិ លាសេន្តិ គាយន្តិយាបិ នច្ចន្តិ គាយន្តិយាបិ គាយន្តិ គាយន្តិយាបិ វាទេន្តិ គាយន្តិយាបិ

នាំផ្កាឈើពាក់លើចខនៃទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាឈើសម្រាប់ស៊កក្នុងបំពង់ទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ក្បាលទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ត្រចៀកទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ នាំផ្កាកម្រងសម្រាប់ប្រដាប់ទ្រូងទៅខ្លួនឯងខ្លះ ឲ្យគេនាំទៅខ្លះ ដើម្បីស្រីនៃត្រកូល បុត្រីនៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល ទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយ ភិក្ខុទាំងនោះ ឆាន់ភោជនក្នុងភាជន៍មួយជាមួយនឹងស្រីនៃត្រកូល បុត្រីនៃត្រកូល កុមារីនៃត្រកូល ស្រីជាកូនប្រសានៃត្រកូល និងទាសីនៃត្រកូលទាំងឡាយខ្លះ ផឹកទឹកក្នុងផ្តិលជាមួយគ្នាខ្លះ អង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកដណ្តប់សំពត់ជាមួយគ្នាខ្លះ ដេកលើកម្រាលដណ្តប់សំពត់ជាមួយគ្នាខ្លះ ឆាន់ភោជនក្នុងវេលាវិកាលខ្លះ ផឹកទឹកស្រវឹងខ្លះ ទ្រទ្រង់ផ្កាកម្រងគ្រឿងក្រអូបនិងគ្រឿងលាបខ្លះ រាំខ្លះ ច្រៀងខ្លះ ប្រគំខ្លះ រែក្រាយខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរាំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ រែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងច្រៀងខ្លះ

លាសេស្សន្តិ វាទេន្តិយាបិ នច្ចិស្សន្តិ វាទេន្តិយាបិ គា-យិស្សន្តិ វាទេន្តិយាបិ វាទេស្សន្តិ វាទេន្តិយាបិ លាសេ-ស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ នច្ចិស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ គាយិ-ស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ វាទេស្សន្តិ លាសេន្តិយាបិ លា-សេស្សន្តិ អដ្ឋបទេបិ កីឡិស្សន្តិ ទសបទេបិ កីឡិស្ស-ន្តិ អាកាសេបិ កីឡិស្សន្តិ បរិហារបថេបិ កីឡិស្សន្តិ សន្តិកាយបិ កីឡិស្សន្តិ ខលិកាយបិ កីឡិស្សន្តិ ឃដិកាយបិ កីឡិស្សន្តិ សលាកហត្ថេនបិ កីឡិស្សន្តិ អក្ខេនបិ កីឡិស្សន្តិ បង្គចីរេនបិ កីឡិស្សន្តិ វង្កកេ-នបិ កីឡិស្សន្តិ មោក្ខចិកាយបិ កីឡិស្សន្តិ ចិង្គុលកេ-នបិ កីឡិស្សន្តិ បត្តាឡ្ហកេនបិ កីឡិស្សន្តិ រថកេនបិ កីឡិស្សន្តិ ធនុកេនបិ កីឡិស្សន្តិ អក្ខរិកាយបិ កី-ឡិស្សន្តិ មនេសិកាយបិ កីឡិស្សន្តិ យថាវជ្ជេនបិ កី-ឡិស្សន្តិ ហត្ថិស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តិ អស្សស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តិ រថស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តិ ធនុស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តិ ថរុស្មិម្បិ សិក្ខិស្សន្តិ ហត្ថិស្សបិ បុរតោ ធាវិស្សន្តិ អស្សស្សបិ បុរតោ ធាវិស្សន្តិ រថស្សបិ បុរតោ ធាវិស្សន្តិ ធាវិស្សន្តិបិ

រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងប្រគំខ្លះ រាំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរែក្រាយខ្លះ ច្រៀងជាមួយនឹងស្រីកំពុងរែក្រាយខ្លះ ប្រគំជាមួយនឹងស្រីកំពុងរែក្រាយខ្លះ រែក្រាយជាមួយនឹងស្រីកំពុងរែក្រាយខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ៨ ខ្លះ លេងបាស្កាមានក្រឡា ១០ ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងអាកាសខ្លះ លេងកន្ទុំផ្លូវដែលខ្វង់ខ្ទាក់ខ្លះ លេងផ្តាក់គ្រាប់ (មានក្រួសជាដើម) ខ្លះ លេងបាស្កាក្នុងលានសម្រាប់លេងខ្លះ លេងហ៊ីខ្លះ លេងរលាស់ទឹកល័ក្តឲ្យទាយរូបខ្លះ លេងអង្គុញខ្លះ លេងផ្លុំស្លឹកខ្លះ លេងកូនទន្ត្រីលក្ខូចខ្លះ លេងជាំផ្លុំខ្លះ លេងកង្ហារខ្លះ លេងកល់ដីខ្សាច់ខ្លះ លេងរថតូចៗខ្លះ លេងធ្នូតូចៗខ្លះ លេងសរសេរអក្សរខ្យល់ឲ្យទាយខ្លះ លេងទាយចិត្ត (ស្មានចិត្ត) ខ្លះ លេងកំប្លែងត្រាប់គេខ្លះ ហាត់ជិះដំរីខ្លះ ហាត់ជិះសេះខ្លះ ហាត់ជិះរថខ្លះ ហាត់ធ្នូខ្លះ ហាត់ផ្គង (មានបង្វិលដាវជាដើម) ខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខដំរីខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខសេះខ្លះ ស្ទុះរត់ពីមុខរថខ្លះ ស្ទុះរត់ទៅខ្លះ ស្ទុះរត់មកខ្លះ ស្រែកហោខ្លះ

ករាវិស្សន្តិបិ ឧស្សេឡេន្តិបិ អប្ផោដេន្តិបិ(១)
និព្ពុជ្ឈន្តិបិ មុដ្ឋីហិបិ យុជ្ឈន្តិ រង្គមជ្ឈេបិ សង្ឃា-
ដឹ បត្ថរិត្វា នច្ចន្តឹ ឯវំ វទន្តិ ឥធ ភគិនិ នច្ចស្សូតិ
នលាដិកំបិ ទេន្តិ វិវិធំបិ អនាចារំ អាចរន្តិ យេបិ
តេ មនុស្សា បុព្វេ សទ្ធា អហេសុំ បសន្នា តេបិ ឯតរហិ
អស្សទ្ធា អប្បសន្នា យានិបិ តានិ សង្ឃស្ស បុព្វេ ទាន-
បថានិ តានិបិ ឯតរហិ ឧបច្ឆិន្នានិ រិញ្ចន្តិ បេសលា
ភិក្ខូ និវសន្តិ បាបភិក្ខូ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា
បសាទាយ ។បេ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កថំ កត្វា សារិបុត្ត-
មោគ្គល្លានេ អាមន្តេសិ គច្ឆថ តុម្ហេ សារិបុត្តា កីដា-
គិរឹ គន្ត្វា អស្សជិបុនព្ពសុកានំ ភិក្ខូនំ កីដាគិរិស្មា
បព្វាជនីយកម្មំ ករោថ តុម្ហាកំ ឯតេ សទ្ធិវិហារិនោតិ ។
កថំ មយំ ភន្តេ អស្សជិបុនព្ពសុកានំ ភិក្ខូនំ កីដា-
គិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មំ ករោម ចណ្ឌា(២) តេ ភិក្ខូ

១ ម. ឧស្សេឡេន្តិបិ អប្ផោដេន្តិបិ ។ ២ ឱ. ចណ្ឌា [illegible] ។

ទះដៃខ្លះ ចំឡាប់ភ្លាមខ្លះ ដាល់គ្នាខ្លះ ក្រាលសង្ឃាដីក្នុងកណ្ដាលរោងរាំហើយ
និយាយនឹងស្រីដែលកំពុងរាំយ៉ាងនេះថា ម្នាលប្អូនស្រី នាងចូររាំក្នុងទីនេះ
មើលថ្ងាសខ្លះ ដាក់ម្រាមដៃលើថ្ងាសខ្លួននិងថ្ងាសស្រីៗខ្លះ ប្រព្រឹត្តអនា-
ចារផ្សេងៗ (ក្រៅអំពីនេះទៀត)ខ្លះ ពួកមនុស្សណា ធ្លាប់មានសទ្ធា ជ្រះ
ថ្លាមកអំពីមុន សព្វថ្ងៃនេះ មនុស្សទាំងនោះ ត្រឡប់ជាគ្មានសទ្ធាជ្រះថ្លាទៅ
វិញ ផ្លូវទានទាំងឡាយណា (ដែលគេធ្លាប់ធ្វើ) ដល់សង្ឃក្នុងកាលមុន
សព្វថ្ងៃនេះ ផ្លូវទានទាំងនោះ គេក៏ផ្ដាច់អស់ទៅហើយ ភិក្ខុទាំងឡាយ
ដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ក៏ចាកចេញអស់ នៅតែពួកភិក្ខុលាមក
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លាដល់ជនដែលមិន
ទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។បេ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ទើបត្រាស់
ហៅព្រះសារីបុត្ត និងព្រះមហាមោគ្គល្លានមកថា ម្នាលសារីបុត្តនិងមោគ្គល្លាន
ចូរអ្នកទាំងឡាយ ទៅកាន់កីដាគិរីជនបទហើយធ្វើបព្វាជនីយកម្ម(១) ដល់ភិក្ខុ
ឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក (ឲ្យចេញ) ពីកីដាគិរីជនបទចេញ
(ផុត) ភិក្ខុទាំងនុ៎ះ ជាសទ្ធិវិហារិករបស់អ្នកទាំងឡាយស្រាប់ហើយ ។
ព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមោគ្គល្លាន ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន
យើងខ្ញុំនឹងធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុក
(ឲ្យចេញ) ចាកកីដាគិរីជនបទ ដូចម្ដេចបាន ព្រោះភិក្ខុទាំងនោះសុទ្ធតែ

១ កម្មដែលសង្ឃប្រកបដោយច្បាប់ដើម្បីបណ្ដេញភិក្ខុដែលមានទោសឲ្យចេញពីទីអាវាស ។

ផរុសាតិ ។ តេនហិ តុម្ហេ សារីបុត្តា ពហុកេហិ ភិក្ខូហិ សទ្ធឹ គច្ឆថាតិ ។ ឯវំ ភន្តេតិ ខោ សារីបុត្តមោគ្គល្លានា ភគវតោ បច្ចស្សោសុំ ។

[៨៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ ចោទេតព្វា ចោទេត្វា សារេតព្វា សារេត្វា អាបត្តឹ អារោបេតព្វា អាបត្តឹ អារោបេត្វា ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ កុលទូសកា បាបសមាចារា ឥមេសំ បាបកា សមាចារា ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច កុលានិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កីដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ នាស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខូហិ កីដាគិរិស្មឹ វត្ថព្វន្តិ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ

ជាមនុស្សកាចរឹងរូសណាស់ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលសារីបុត្តនិងមោគ្គល្លាន បើដូច្នោះ ចូរអ្នកទាំងឡាយទៅជាមួយនឹងពួកភិក្ខុច្រើនរូបចុះ ។ ព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមោគ្គល្លាន ទទួលព្រះបន្ទូលព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។

(៨៨) ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯបព្វាជនីយកម្មនេះ) សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ ត្រូវចោទភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពលត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈនេះ ជាអ្នកប្រទូស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញបានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះប្រទូស្តហើយ គេក៏បានឃើញបានឮដែរ ។ បើបព្វាជនីយកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឱ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈមិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទទេ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន

សង្ឃោ ឥមេ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ កុលទូសកា បាបសមាចារា ឥមេសំ បាបកា សមាចារា ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច កុលានិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច ។ សង្ឃោ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កីដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មំ ករោតិ ន អស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខូហិ កីដាគិរិស្មិំ វត្ថព្វន្តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កីដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មស្ស ករណំ ន អស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខូហិ កីដាគិរិស្មិំ វត្ថព្វន្តិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ កុលទូសកា បាបសមាចារា ឥមេសំ បាបកា សមាចារា ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច កុលានិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច ។ សង្ឃោ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កីដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មំ ករោតិ ន អស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខូហិ កីដាគិរិស្មិំ វត្ថព្វន្តិ ។

សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដូច្នេះ) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈនេះ ជាអ្នកប្រទូស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះប្រទូស្ត ហើយគេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ (ឥឡូវ) សង្ឃ ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទទេ ។ ការធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈមិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទទេ គួរដល់លោកមានអាយុស្មន្តណា លោកមានអាយុស្មន្តនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុស្មន្តណា លោកមានអាយុស្មន្តនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដូច្នេះ) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈនេះ ជាអ្នកប្រទូស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះប្រទូស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ សង្ឃ ធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទទេ ។

កម្មវាចា បព្វាជនីយកម្មករណំ

យស្សាយស្មតោ ខមតិ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កិដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មស្ស ករណំ នាស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខូហិ កិដាគិរិស្មឹ វត្ថព្វន្តិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ ឥមេ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ កុលទូសកា បាបសមាចារា ឥមេសំ បាបកា សមាចារា ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច កុលានិ ច ឥមេហិ ទុដ្ឋានិ ទិស្សន្តិ ចេវ សុយ្យន្តិ ច ។ សង្ឃោ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កិដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មំ ករោតិ នាស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខូហិ កិដាគិរិស្មឹ វត្ថព្វន្តិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កិដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មស្ស ករណំ នាស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខូហិ កិដាគិរិស្មឹ វត្ថព្វន្តិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន

កម្មវាចា ការធ្វើបព្វាជនីយកម្ម

ការធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទទេ ដូច្នេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ម្តង) ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈនេះ ជាអ្នកប្រទូស្តត្រកូល ជាអ្នកមានមារយាទអាក្រក់ មារយាទអាក្រក់របស់ភិក្ខុទាំងនេះ គេក៏បានឃើញ បានឮ ទាំងពួកត្រកូលដែលភិក្ខុទាំងនេះប្រទូស្តហើយ គេក៏បានឃើញ បានឮដែរ ។ សង្ឃធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទទេ ។ ការធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជនបទថា ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរីជនបទ ដូច្នេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្ម

អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កីដាគិរិស្មា បព្វាជនីយ-
កម្មំ ន អស្សជិបុនព្វសុកេហិ ភិក្ខូហិ កីដាគិរិស្មិំ វត្ថព្វន្តិ
ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៨៩] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជ-
នីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូប-
សន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ
អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តី-
ហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ
ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[៩០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ
បព្វាជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច
ទុវូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាគាមិនិ-
យា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា
កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នា-
គតំ បព្វាជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ អវិនយ-
កម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

ផ្សំភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ (ឲ្យចេញ) ពីកិដាគិរីជន-
បទចុះ ភិក្ខុឈ្មោះអស្សជិនិងភិក្ខុឈ្មោះបុនព្វសុកៈ មិនត្រូវនៅក្នុងកិដាគិរី-
ជនបទ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។
ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះ ដោយការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជា
អវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
គឺ កម្មដែលសង្ឃធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនសាកសួរ ១
កម្មដែលធ្វើមិនតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម
ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង
ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជា
អវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣
ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ
ជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសំដែងហើយ ១
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង
ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

[៩១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។បេ។

[៩២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។បេ។ អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។បេ។ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។បេ។ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។បេ។ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។បេ។ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។បេ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។បេ។

[៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់ឲ្យនឹករលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនទាន់ឲ្យលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។បេ។

[៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។បេ។ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។ កម្មដែលធ្វើមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។ កម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។

អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។បេ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។បេ។ អាបត្តិំ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

កម្មក្ខន្ធេ ទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

(៤៣) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ។បេ។

(៤៤) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិ-

កម្មដែលមិនទាន់ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។បេ។ កម្មដែលមិនទាន់រំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ។បេ។ កម្មដែលមិនទាន់លើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់អាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បព្វាជនីយកម្ម មានចំនួន ១២ ក្នុងកម្មក្ខន្ធ ។

(៤៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ។បេ។

(៤៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១

និយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បច្ចនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៩៥] អបរេហិបិ ។បេ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បច្ចនីយកម្មំ ។បេ។

[៩៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បច្ចនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បច្ចនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ។បេ។

[៩៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បច្ចនីយកម្មំ ។បេ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បច្ចនីយកម្មំ ។បេ។

កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុបានសំដែងហើយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បច្ចនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៩៥] អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បច្ចនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[៩៦ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បច្ចនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បច្ចនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ជាធម្មកម្មផង ។ បេ ។

[៩៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បច្ចនីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បច្ចនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(៩៨) អបរេហិបិ ។បេ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ។បេ។

(៩៩) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។បេ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។បេ។

(១០០) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។បេ។ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។បេ។

(១០១) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។បេ។ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ

(៩៨) អង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ជាធម្មកម្មផង ។បេ។

(៩៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។បេ។

(១០០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។បេ។

(១០១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្តែង ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា ១

ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនី-យកម្មំ ។ បេ ។

[១០២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។

[១០៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនីយកម្មំ ។ បេ ។

[១០៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តិំ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បព្វាជនី-យកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូ-បសន្តញ្ច ។

ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(១០២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(១០៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្មប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(១០៤) អង្គទាំងឡាយ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌១ កម្មដែលធ្វើដោយការព្រមព្រៀងគ្នា១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បព្វាជនីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គទាំង ៣ នេះឯង ។

ចប់ បព្វាជនីយកម្ម មានចំនួន ១២ ក្នុងធម្មកម្ម ។

[១០៤] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១០៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១០៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ

[១០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ ភិក្ខុជាអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុល្ងង់មិនឈ្លាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន ឥតមានកំណត់អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ មានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ លេង

ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១០៨) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ កាយិកេន ទវេន សមន្នាគតោ ហោតិ វាចសិកេន ទវេន សមន្នាគតោ ហោតិ កាយិកវាចសិកេន ទវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១០៩) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហិ ធម្មេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ កាយិកេន អនាចារេន សមន្នាគតោ ហោតិ វាចសិកេន អនាចារេន សមន្នាគតោ ហោតិ

ពាក្យតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១០៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ប្រកបដោយល្បែងតាមកាយទ្វារ ១ ប្រកបដោយល្បែងតាមវចីទ្វារ ១ ប្រកបដោយល្បែងតាមកាយទ្វារនិងវចីទ្វារ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១០៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុប្រកបដោយអនាចារផ្លូវកាយ(១) ១ ប្រកបដោយអនាចារផ្លូវវាចា ១ ប្រកប

---

១ ការល្មើសនូវសិក្ខាបទដែលព្រះអង្គទ្រង់បញ្ញត្តក្នុងកាយទ្វារ ហៅថា អនាចារផ្លូវកាយ (អដ្ឋកថា) ។

កាយិកវាចសិកេន អនាចារេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ កាយិកេន ឧបឃាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ វាចសិកេន ឧបឃាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ កាយិកវាចសិកេន ឧបឃាតិកេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១១១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ កាយិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ វាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ កាយិកវាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

ដោយអនាចារផ្លូវកាយវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១១០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀនសិក្ខាបទ(១) ដោយផ្លូវកាយ ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ដោយផ្លូវវាចា ១ ភិក្ខុប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១១១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវកាយ(២) ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចា(៣) ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

---

១ ការបៀតបៀនក្នុងទីនេះ គឺការបំផ្លាញ កាត្រង ដោយមិនកោតក្រែងសិក្ខាបទដែលព្រះអង្គ ទ្រង់បញ្ញត្តទុកហើយ ។ ២ មិច្ឆាជីវៈ ផ្លូវកាយ គឺការចិញ្ចឹមជីវិតខាងសម្ដែងផ្លូវកាយ ជាដើម ។ ៣ មិច្ឆាជីវៈផ្លូវវាចា គឺការចិញ្ចឹមជីវិតដោយពាក្យបញ្ឆោតជាដើម (ដីកា) ។

(១១៦) តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១១៧) អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១១៨) អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ

(១១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺ ភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កពាក្យឈ្លោះគ្នា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្លាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន ឥតមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ ភិក្ខុនៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(១១៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ មានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(១១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលពាក្យតិះដៀល

ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១១៥) អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ កាយិកេន ទវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ វាចសិកេន ទវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ កាយិកវាចសិកេន ទវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១១៦) អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ កាយិកេន អនាចារេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ វាចសិកេន អនាចារេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ កាយិកវាចសិកេន អនាចារេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

ព្រះសង្ឃពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ប្រកបដោយល្បែងតាមកាយពួក ១ ប្រកបដោយល្បែងតាមវាចាពួក ១ ប្រកបដោយល្បែងតាមកាយនិងវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[១១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ប្រកបដោយអនាចារផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកបដោយអនាចារផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយអនាចារទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(១១៧) អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ កាយិកេន ទវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ វាចសិកេន ទវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ កាយិកវាចសិកេន ទវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១១៨) អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ កាយិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ វាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឯកោ កាយិកវាចសិកេន មិច្ឆាជីវេន សមន្នាគតោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

អាកង្ខមានចតុក្កំ និដ្ឋិតំ ។

(១១៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ខាងផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ខាងផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយការបៀតបៀន (សិក្ខាបទ) ទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

(១១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈខាងផ្លូវកាយពួក ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈខាងផ្លូវវាចាពួក ១ ប្រកបដោយមិច្ឆាជីវៈទាំងផ្លូវកាយទាំងផ្លូវវាចាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ បព្វាជនីយកម្មមាន ៤ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏បាន) ។

(១១៨) បព្វាជនីយកម្មកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វន្តិ ។

បព្វាជនីយកម្មេ អដ្ឋារសវត្តំ(១) និដ្ឋិតំ ។

---

១ អដ្ឋារសកន្តិបិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

(១១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុងបព្វាជនីយកម្មនោះ ដូច្នេះ គឺភិក្ខុ(ដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយនោះ) មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវត្រេកអរការសន្មតខ្លួនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតឲ្យហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ សង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃទៀតដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏ អាបត្តិដែលខ្ពង់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា(របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនត្រូវជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ(ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនត្រូវចោទ (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវរំលឹក (ភិក្ខុដទៃ) ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុដទៃគ្នា ១ ។

ចប់វត្ត ១៨ ក្នុងបព្វាជនីយកម្ម ។

កម្មក្ខន្ធកេ អស្សជិបុនព្វសុកភិក្ខូនំ បព្វាជនីយកម្មវណ្ណនា

(១២០) អថខោ សារីបុត្តមោគ្គល្លានប្បមុខោ ភិក្ខុសង្ឃោ កីដាគិរឹ គន្ត្វា អស្សជិបុនព្វសុកានំ ភិក្ខូនំ កីដាគិរិស្មា បព្វាជនីយកម្មំ អកាសិ ន អស្ស-
ជិបុនព្វសុកេហិ(១) ភិក្ខូហិ កីដាគិរិស្មឹ វត្ថព្វន្តិ ។ តេ សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មកតា ន សម្មា វត្តន្តិ ន លោមំ បាតេន្តិ ន នេត្ថារំ វត្តន្តិ ភិក្ខូ ន ខមាបេន្តិ អក្កោសន្តិ បរិភាសន្តិ ឆន្ទគាមិតា ទោសគាមិតា មោហគាមិតា ភយគាមិតា បាបេន្តិ បក្កមន្តិបិ វិព្ភ-
មន្តិបិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មកតា ន សម្មា វត្តិស្សន្តិ ន លោមំ បាតេស្សន្តិ ន នេត្ថារំ វត្តិស្សន្តិ ភិក្ខូ ន ខមាបេស្សន្តិ អក្កោសិស្សន្តិ បរិភាសិស្សន្តិ ឆន្ទគាមិតា ទោសគាមិតា មោហគាមិតា ភយគា-
មិតា បាបេស្សន្តិ បក្កមិស្សន្តិបិ វិព្ភមិស្សន្តិបីតិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

---

១ ម. ន អស្សជិបុនព្វសុកេហិ ។

កម្មក្ខន្ធក ការធ្វើបព្វាជនីយកម្មដល់អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ

(១២០) គ្រានោះ ភិក្ខុសង្ឃ មានព្រះសារីបុត្តនិងព្រះមោគ្គល្លាន ជាប្រធាន បានទៅកាន់ភូមិកីដាគិរីជនបទ ហើយធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ដល់ពួកអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ (ឲ្យចេញ) អំពីភូមិកីដាគិរីជនបទ ដោយពាក្យថា ពួកអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងភូមិកីដាគិរីជនបទទេ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ កាលបើសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ ក៏មិនប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្ងប់រោម មិនប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មិនឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចផ្ដាស (ការកសង្ឃ)វិញថា (សង្ឃ)លំអៀងដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្ដីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្ដីវង្វេង លំអៀងដោយសេចក្ដីខ្លាច ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ពួកភិក្ខុណា មានសេចក្ដីប្រា-
ថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ មិនសមបើនឹងមិនប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ មិនសម្ងប់រោម មិនប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម នឹងមិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចផ្ដាស (ការកសង្ឃ) ថា (សង្ឃ)លំអៀងដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្ដីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្ដីវង្វេង លំអៀងដោយសេចក្ដីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ យកសេចក្ដីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

(១២១) អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ អស្សជិបុនព្វសុកា ភិក្ខូ សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មកតា ន សម្មា វត្តន្តិ ន លោមំ បាតេន្តិ ន នេត្ថារំ វត្តន្តិ ភិក្ខូ ន ខមាបេន្តិ អក្កោសន្តិ បរិភាសន្តិ ឆន្ទគាមិតា ទោសគាមិតា មោហគាមិតា ភយគាមិតា បាបេន្តិ បក្កមន្តិបិ វិព្ភមន្តិបីតិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អននុច្ឆវិកំ ភិក្ខវេ តេសំ មោឃបុរិសានំ ។ បេ ។ កថំ ហិ នាម តេ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសា សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មកតា ន សម្មា វត្តិស្សន្តិ ន លោមំ បាតេស្សន្តិ ន នេត្ថារំ វត្តិស្សន្តិ ភិក្ខូ ន ខមាបេស្សន្តិ អក្កោសិស្សន្តិ បរិភាសិស្សន្តិ ឆន្ទគាមិតា ទោសគាមិតា មោហគាមិតា

វិន័យបិដក ចុល្លវគ្គ

(១២១) ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយ ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ មិនព្រមប្រព្រឹត្តតែដោយប្រពៃ មិនសង្រួមរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្តោសភាគេសង្ឃថា សង្ឃលំអៀងដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្ដីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្ដីល្ងង់ លំអៀងដោយសេចក្ដីខ្លាច ហើយភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើរបស់មោឃបុរសទាំងនោះ មិនសមគួរទេ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសទាំងនោះ ដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ មិនសមបើនឹងមិនព្រមប្រព្រឹត្តតែដោយប្រពៃ មិនសង្រួមរោម មិនប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម និងមិនបានឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយអត់ទោស ត្រឡប់ជាជេរប្រទេចបន្តោសភាគេសង្ឃថា សង្ឃលំអៀងដោយសេចក្ដីស្រឡាញ់ លំអៀងដោយសេចក្ដីស្អប់ លំអៀងដោយសេចក្ដីល្ងង់

ករយតាមិកា ទាបេស្សន្តិ បក្កមិស្សន្តិ វិព្ភមិស្សន្តិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភតុ ។

(១៦៤) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ឧបសម្បាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(១៦៥) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ គរហតិ កម្មិកេ គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

សំគៀនដោយសេចក្ដីទាប ហើយភិក្ខុទាំងនោះ ចេញទៅខ្លះ សឹកទៅខ្លះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនជាទីជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា រួចត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូររម្ងាប់បព្វាជនីយកម្មចេញ ។

(១៦៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ ឲ្យឧបសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ត្រេកអរសម្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឃសន្មតឲ្យហើយ ទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(១៦៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃធ្វើបព្វាជនីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិឯទៀតដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ មិនត្រូវរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

(១៦៦) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បក-តត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ បវារណំ ឋបេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វា-ជនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បព្វាជនីយកម្មេ នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

(១៦៧) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន ឧបសម្បា-ទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(១៦៨) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគ-តស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ

(១៦៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ មិនត្រូវរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺ ភិក្ខុហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្តៈ១ ភិក្ខុហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្តៈ)១ ភិក្ខុធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ)១ ភិក្ខុចូលនាទីជាធំក្នុងវគ្គ១ ភិក្ខុឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ)១ ភិក្ខុចោទគេ១ ភិក្ខុរំលឹកគេ១ ភិក្ខុប្រកបភ្ជាប់ភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បព្វាជនីយ-កម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់ វគ្គ ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបព្វាជនីយកម្ម ។

(១៦៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ មិនបានឲ្យឧបសម្បទា១ មិនបានឲ្យនិស្ស័យ១ មិនបានឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន១ មិនទទួលការសម្មតជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី១ ទុកជាសង្ឃសម្មតហើយ ក៏មិនបានទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ។

(១៦៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនបានត្រូវអាបត្តិនោះទៀត១

អាបត្តិំ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ន គរហតិ កម្មិកេ ន គរហតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(១៦៧) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកត- ត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ ន បវារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ប- យោជេតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នា- គតស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បព្វាជនីយកម្មេ បដិប្បស្សទ្ធិអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

(១៦៨) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ តេន ភិក្ខវេ បព្វាជនីយកម្មកតេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន បព្វាជនីយ-

ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិមុននោះ ១ ឬក៏ អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម ១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះឯង ។

(១៦៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុ មិនបានហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនបានធ្វើជាអ្នកមានពាក្យ (គឺមិនគិតការណ៍នោះ) ១ មិនបានចូលអាទិជាអនុវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនបានចោទ ១ មិនបានរំលឹកទោស ១ មិនបានប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុដទៃគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៨ នេះឯង ។

ចប់វគ្គ ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបព្វាជនីយកម្ម ។

(១៦៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯបព្វាជនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើសំពត់ឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទពួកភិក្ខុចាស់ ហើយអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីស្មើរ៍ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំ សង្ឃបានធ្វើ

កម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ បព្វាជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន(១) ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ បព្វាជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ បព្វាជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

១ ម. វ្យត្តេន ។

បព្វាជនីយកម្មហើយ (ក្រាម)ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ តាំងសម្លបរោម និងប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម (មក) សូមការរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមសុំកាលៈពីរដងផង ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមសុំកាលៈបីដងផង ។ ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពល គប្បីញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ (ក្រាម) ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ តាំងសម្លបរោម និងប្រព្រឹត្តវត្ត គួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម (មក) សូមការរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ។ បើកម្មបានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ (ក្រាម)ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ តាំងសម្លបរោម បានប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ (មក) សូមការរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។

ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។បេ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បព្វាជនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ បព្វាជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សទ្ធំ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បព្វាជនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

បព្វាជនីយកម្មំ តតិយំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦៤] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា សុធម្មោ មច្ឆិកាសណ្ឌេ ចិត្តស្ស គហបតិស្ស អាវាសិកោ ហោតិ នវកម្មិកោ ធុវភត្តិកោ ។ យទា ចិត្តោ គហបតិ សង្ឃំ វា គណំ វា បុគ្គលំ វា និមន្តេតុកាមោ ហោតិ(១) ន

១ ឱកាស ចំ ឧស្សុបាហ៍ ពាក្យនេះ បញ្ញាបិត ។

ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃបានធ្វើបព្វាជនីយកម្មហើយ ប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ ចាំងសម្បុរកេស ខំប្រព្រឹត្តតទៅដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម (ស្បូវមក) សូមការរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បព្វាជនីយ-កម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្មដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ (ការរម្ងាប់បព្វាជនីយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយភាពការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់បព្វាជនីយកម្មទី ៣ ។

[១៦៤] សម័យនោះឯង សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ជាចៅអាវាសរបស់ចិត្តគហបតី ជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈ ជាអ្នកប្រកបការកសាង ជាអ្នកមានធុវភត្ត (ជាអ្នកដែលគហបតីទំនុកបម្រុងដោយនិច្ចភត្ត) ។ កាលណា ចិត្តគហបតី ត្រូវការនិមន្តសង្ឃក្តី គណៈក្តី បុគ្គលក្តី ក៏មិន

អាយស្មន្តំ សុធម្មំ អនបលោកេត្វា សង្ឃំ វា គណំ វា បុគ្គលំ វា និមន្តេតិ ។ តេន ខោ បន សមយេន សម្ពហុលា ថេរា ភិក្ខូ អាយស្មា ច សារីបុត្តោ អាយស្មា ច មហាមោគ្គល្លានោ អាយស្មា ច មហាកច្ចានោ អាយស្មា ច មហាកោដ្ឋិតោ អាយស្មា ច មហាកប្បិនោ អាយស្មា ច មហាចុន្ទោ អាយស្មា ច អនុរុទ្ធោ អាយស្មា ច រេវតោ អាយស្មា ច ឧបាលិ អាយស្មា ច អានន្ទោ អាយស្មា ច រាហុលោ កាសីសុ ចារិកំ ចរមានា យេន មច្ឆិកាសណ្ឌោ តទវសរុំ ។

[១៣០] អស្សោសិ ខោ ចិត្តោ គហបតិ ថេរា កិរ ភិក្ខូ មច្ឆិកាសណ្ឌំ អនុប្បត្តាតិ ។ អថ ខោ ចិត្តោ គហបតិ យេន ថេរា ភិក្ខូ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ថេរេ ភិក្ខូ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ ចិត្តំ គហបតឹ អាយស្មា សារីបុត្តោ ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សេសិ សមាទបេសិ សមុត្តេជេសិ សម្បហំសេសិ ។ អថ ខោ ចិត្តោ គហបតិ អាយស្មតា សារីបុត្តេន ធម្មិយា កថាយ សន្ទស្សិតោ សមាទបិតោ សមុត្តេជិតោ សម្បហំសិតោ ថេរេ ភិក្ខូ ឯតទវោច អធិវាសេន្តុ មេ ភន្តេ

បានប្រាប់សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ (ជាមុន) ហើយ មិនដែលនិមន្តសង្ឃ ឬគណៈ ឬបុគ្គលឡើយ ។ គ្រានោះ ពួកភិក្ខុដែលជាថេរៈច្រើនរូប គឺ ព្រះសារីបុត្តមានអាយុ១ ព្រះមហាមោគ្គល្លានមានអាយុ១ ព្រះមហាកច្ចានៈមានអាយុ១ ព្រះមហាកោដ្ឋិតៈមានអាយុ១ ព្រះមហាកប្បិនមានអាយុ១ ព្រះមហាចុន្ទៈមានអាយុ១ ព្រះអនុរុទ្ធមានអាយុ១ ព្រះរេវតៈមានអាយុ១ ព្រះឧបាលិមានអាយុ១ ព្រះអានន្ទមានអាយុ១ ព្រះរាហុលមានអាយុ១ នាំគ្នាទៅកាន់ចារិកក្នុងដែនកាសី ក៏បានដល់នូវមច្ឆិកាសណ្ឌៈនោះ ។

(១៣០) ចិត្តគហបតីបានឮដំណឹងថា ភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយបានមកដល់នូវមច្ឆិកាសណ្ឌៈហើយ ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតីក៏បានចូលទៅរកភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ហើយអង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតីអង្គុយនៅក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះសារីបុត្តមានអាយុក៏បានពន្យល់ ឲ្យយល់ ឲ្យសមាទាន ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថា ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតី កាលបើព្រះសារីបុត្តមានអាយុបានពន្យល់ ឲ្យយល់ ឲ្យសមាទាន ឲ្យអាចហាន ឲ្យរីករាយដោយធម្មីកថាហើយ ក៏បាននិមន្តនឹងភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រព្រះថេរៈទាំងឡាយដ៏ចម្រើន

ថេរា ស្វាតនាយ អាគន្តុកភត្តេន ។ អធិវាសេសុំ ខោ តេ(១) ថេរា តុណ្ហីភាវេន ។

[១៣១] អថខោ ចិត្តោ គហបតិ ថេរានំ អធិវាសនំ វិទិត្វា ឧដ្ឋាយាសនា ថេរេ ភិក្ខូ អភិវាទេត្វា បទក្ខិណំ កត្វា យេនាយស្មា សុធម្មោ តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ អដ្ឋាសិ ។ ឯកមន្តំ ឋិតោ ខោ ចិត្តោ គហបតិ អាយស្មន្តំ សុធម្មំ ឯតទវោច អធិវាសេតុ មេ ភន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ ស្វាតនាយ ភត្តំ សទ្ធឹ ថេរេហីតិ ។ អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ បុព្វេ ខ្វាយំ ចិត្តោ គហបតិ យទា សង្ឃភត្តំ វា គណភត្តំ វា បុគ្គលភត្តំ វា និមន្តេតុកាមោ ហោតិ ន មំ អនបលោកេត្វា សង្ឃំ វា គណំ វា បុគ្គលំ វា និមន្តេតិ, សោទានិ មំ អនបលោកេត្វា ថេរេ ភិក្ខូ និមន្តេសិ ទុដ្ឋោទានាយំ ចិត្តោ គហបតិ អនបេក្ខោ វិរត្តរូបោ មយីតិ ចិត្តំ គហបតឹ ឯតទវោច អលំ គហបតិ នាធិវាសេមីតិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ ចិត្តោ គហបតិ អាយស្មន្តំ សុធម្មំ ឯតទវោច អធិវាសេតុ មេ ភន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ

១ ឧភយេសុ បោត្ថកេសុ តេសទ្ទោ ន ទិស្សតិ ។

សូមព្រះថេរៈទាំងឡាយ ទទួលនូវអាគន្តុកភត្តរបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ក្នុងថ្ងៃស្អែក ។ ភិក្ខុជាថេរៈទាំងនោះ ក៏បានទទួលនិមន្តដោយសភាពស្ងៀម ។

(១៣១) លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតីដឹងថា ភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ទទួលនិមន្តហើយ ក៏ក្រោកអំពីអាសនៈ ថ្វាយបង្គំភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ធ្វើប្រទក្សិណហើយ ក៏ដើរចូលទៅរកសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏បានថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ រួចឈរក្នុងទីសមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតី បានឈរក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ក៏បាននិយាយនឹងសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទទួលភត្តរបស់ខ្ញុំក្នុងថ្ងៃស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។ លំដាប់នោះ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុគិតថា គ្រាមុនៗ ចិត្តគហបតីនេះ កាលណា ត្រូវការនិមន្តសង្ឃក្តី គណៈក្តី បុគ្គលក្តី តែងតែបានប្រាប់អាត្មាអញ (ជាមុន) ហើយ ទើបហ៊ាននិមន្តសង្ឃ ឬគណៈ ឬបុគ្គលទេ ឥឡូវនេះ គាត់មិនបានប្រាប់អាត្មាអញ (ជាមុន) ហើយមកនិមន្តភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ឥឡូវនេះ ចិត្តគហបតីនេះ ទំនង មិនអាឡោះអាល័យ ទៀត ណាយអំពីអាត្មាអញហើយ (និងខូចចិត្តហើយ) ទើបតបទៅចិត្តគហបតីដោយពាក្យដូច្នេះថា នែគហបតី ណ្ហើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តទេ ។ ចិត្តគហបតីបាននិមន្តសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ជាគម្រប់ពីរដង ដោយពាក្យដូច្នេះថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ ទទួលភត្តរបស់ខ្ញុំ

ស្វាតនាយ ភត្តំ សទ្ធឹ ថេរេហីតិ ។ អលំ គហបតិ នាធិ-
វាសេមីតិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ ចិត្តោ គហបតិ អាយស្មន្តំ
សុធម្មំ ឯតទវោច អធិវាសេតុ មេ ភន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ
ស្វាតនាយ ភត្តំ សទ្ធឹ ថេរេហីតិ ។ អលំ គហបតិ នាធិ-
វាសេមីតិ ។ អថខោ ចិត្តោ គហបតិ កឹ មេ ករិស្សតិ អ-
យ្យោ សុធម្មោ អធិវាសេន្តោ វា អនធិវាសេន្តោ វាតិ អា-
យស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា បទក្ខិណំ កត្វា បក្កាមិ ។

(១៣៤) អថខោ ចិត្តោ គហបតិ តស្សា រត្តិយា
អច្ចយេន ថេរានំ ភិក្ខូនំ បណីតំ ខាទនីយំ ភោជនី-
យំ បដិយាទាបេសិ ។ អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ
យន្នូនាហំ ចិត្តស្ស គហបតិនោ ថេរានំ ភិក្ខូនំ បដិ-
យត្តំ បស្សេយ្យន្តិ បុព្វណ្ហសមយំ និវាសេត្វា បត្តចីវរ-
មាទាយ យេន ចិត្តស្ស គហបតិនោ និវេសនំ តេនុ-
បសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា បញ្ញត្តេ អាសនេ និសីទិ ។
អថខោ ចិត្តោ គហបតិ យេនាយស្មា សុធម្មោ តេនុ-
បសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា អាយស្មន្តំ សុធម្មំ អភិវាទេត្វា
ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នំ ខោ ចិត្តំ គហបតឹ

ករនិមន្តព្រឹកស្អែក ជាមួយនឹងព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។ សុធម្មភិក្ខុតបថា នែ
គហបតី ល្មមហើយ អាត្មាមិនទទួលនិមន្តទេ ។ ចិត្តគហបតីបាននិមន្តសុធម្ម-
ភិក្ខុមានអាយុ ជាគម្រប់ពីរដង ដោយពាក្យថា បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន
សូមលោកសុធម្មភិក្ខុជាម្ចាស់ទទួលភត្តរបស់ខ្ញុំករុណាព្រឹកស្អែក ជាមួយ
នឹងព្រះថេរៈទាំងឡាយ ។ សុធម្មភិក្ខុតបថា នែគហបតី ល្មមហើយ អាត្មា
មិនទទួលនិមន្តទេ ។ លំដាប់នោះ ចិត្តគហបតីគិតថា លោកសុធម្ម-
ភិក្ខុជាម្ចាស់ ទោះទទួលនិមន្តក្តី មិនទទួលនិមន្តក្តី នឹងធ្វើអ្វីដល់
អាត្មាអញ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ធ្វើប្រទក្សិណហើយ
ដើរចេញទៅ ។

(១៣៤) លុះកន្លងរាត្រីនោះទៅ ចិត្តគហបតី ក៏ឲ្យតាក់តែងខា-
ទនីយភោជនីយាហារដ៏ថ្លៃថ្លា ដើម្បីភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ។ លំដាប់
នោះ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុគិតថា គួរតែអាត្មាអញទៅមើលគ្រឿងសក្ការៈ
ដែលចិត្តគហបតីតាក់តែង ដល់ភិក្ខុជាថេរៈទាំងឡាយ ហើយក៏ស្លៀក
ស្បង់ ប្រដាប់ដោយបាត្រនិងចីវរ ក្នុងព្រឹកព្រហាម ចូលទៅកាន់ទីលំនៅ
របស់ចិត្តគហបតី លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏អង្គុយលើអាសនៈដែលគេ
ក្រាលទុក ។ ឯចិត្តគហបតី ក៏បានចូលទៅរកសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ
លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំសុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ហើយអង្គុយ
ក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះចិត្តគហបតី អង្គុយក្នុងទីសមគួរហើយ

អាយស្មា សុធម្មោ ឯតទវោច ពហុកំ ខោ តេ ឥទំ គហបតិ ខាទនីយំ ភោជនីយំ បដិយត្តំ ឯកា ច ខោ ឥធ នត្ថិ យទិទំ តិលសង្គុឡិកាតិ ។ ពហុម្ហិ វត ភន្តេ[១] ពុទ្ធវចនេ វិជ្ជមានេ អយ្យេន សុធម្មេន យទេវ កិញ្ចិ ភាសិតំ យទិទំ តិលសង្គុឡិកាតិ ភូតបុព្វំ ភន្តេ ទក្ខិណាបថកា វាណិជា បុរត្ថិមំ ជនបទំ អគមំសុ តេ[២] វាណិជា[៣] តតោ កុក្កុដឹ អានេសុំ អថខោ សា ភន្តេ កុក្កុដី កាកេន សទ្ធឹ សំវាសំ កប្បេសិ សា បោតកំ ជនេសិ យទា ខោ សោ ភន្តេ កុក្កុដបោតកោ កាកវស្សំ វស្សិតុកាមោ ហោតិ កាកកុក្កុដីតិ[៤] វស្សតិ យទា កុក្កុដវស្សំ វស្សិតុកាមោ ហោតិ កុក្កុដកាកាតិ[៥] វស្សតិ ឯវមេវ ខោ ភន្តេ ពហុម្ហិ ពុទ្ធវចនេ វិជ្ជមានេ

---

១ ឱកោ ប៉ុ ឥតោ បដ្ឋាយ ឧទ្ទេសេ ភន្តេតិ សទ្ទោ នត្ថិ ។ ២ ម. ឧ. តេតិ សទ្ទោ ន បញ្ញាយតិ ។ ៣ ឱកោ ប៉ុ ម. ឧ. ទេវក្កេសុ វាណិជាតិ សទ្ទោ នត្ថិ ។ ៤ ម. កុក្កុដកាកិ ។ ឧ. កាកកុក្កុដិ ។ ៥ កាកាតិ ។ ម. កុក្កុដកាតិ ។

សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ទើបនិយាយពាក្យនេះថា ម្នាលគហបតី ខាទនីយភោជនីយាហារដែលអ្នកតាក់តែងនេះ ជាច្រើនណាស់ហើយ ពស់តែក្នុងទីនេះ គ្មាននំក្រួបល្ងមួយមុខប៉ុណ្ណោះ ។ ចិត្តគហបតីតបថា សូមព្រះគុណម្ចាស់ បើព្រះពុទ្ធវចនៈមានច្រើនមុខក្តី (ក្តីកិ) លោកម្ចាស់សុធម្ម ពោលពាក្យតែបន្តិចបន្តួចថា នំក្រួបល្ងវិញ សូមព្រះគុណម្ចាស់ ធ្លាប់មានរឿងមកហើយថា ពួកពាណិជអ្នកនៅស្រុកទក្ខិណាបថ ដើរទៅកាន់បុរត្ថិមជនបទ ពាណិជទាំងនោះ នាំយកមេមាន់អំពីបុរត្ថិមជនបទនោះមក សូមព្រះគុណម្ចាស់ ឯមេមាន់នោះបានរួមសំវាសជាមួយនឹងក្អែក មេមាន់នោះក៏កើតកូន សូមព្រះគុណម្ចាស់ កាលណាកូនមាន់នោះចង់រងាវជាសំឡេងក្អែក ក៏រងាវថា កាកកុក្កុដី (ក្អែកមាន់) កាលណាវាចង់រងាវជាសំឡេងមាន់ ក៏រងាវថា កុក្កុដកាកា (មាន់ក្អែក) យ៉ាងណាមិញ សូមព្រះគុណម្ចាស់ ពុទ្ធវចនៈមានច្រើនដល់ម្ល៉េះ (ក្តីកិ)

អយ្យេន សុធម្មេន ហេនេវ ចិត្តំ ភាសិតំ យទិទំ តិលសង្គុលិកាតិ ។ អក្កោសសិ មំ ត្វំ គហបតិ បរិភាសសិ មំ ត្វំ គហបតិ ឯសោ តេ គហបតិ អាវាសោ គច្ឆា អាកាសោ(១) បក្កមិស្សាមីតិ ។ នាហំ ភន្តេ អយ្យំ សុធម្មំ អក្កោសាមិ ន(២) បរិភាសាមិ វសតុ ខោ(៣) ភន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ មច្ឆិកាសណ្ឌេ រម្មណីយេ អម្ពាដកវនេ(៤) អហំ អយ្យស្ស សុធម្មស្ស ឧស្សុក្កំ ករិស្សាមិ ចីវរបិណ្ឌបាតសេនាសនគិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារានន្តិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ អាយស្មា សុធម្មោ ចិត្តំ គហបតឹ ឯតទវោច អក្កោសសិ មំ ត្វំ គហបតិ បរិភាសសិ មំ ត្វំ គហបតិ ឯសោ តេ គហបតិ អាវាសោ គច្ឆា អាកាសោ បក្កមិស្សាមីតិ ។ នាហំ ភន្តេ អយ្យំ សុធម្មំ អក្កោសាមិ ន បរិភាសាមិ វសតុ ខោ ភន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ

១ សព្វត្ថ គច្ឆ អាកាសតិ ទិស្សតិ ។ ម. យុ. បោត្ថកេ ន ទិស្សតិ ។ ២ ពីម៉ា. សព្វត្ថ ម. ឧ. បោត្ថកេសុ នត្ថិ ។ ៣ ខោ. សព្វត្ថ ម. ឧ. បោត្ថកេសុ នត្ថិ ។ ៤ ឱ. ម-យុ. បោត្ថកេសុ រម្មណីយំ អម្ពាដកវនន្តិ ទិស្សតិ ។

លោកម្ចាស់សុធម្មពោលពាក្យបន្តិចបន្តួចថា ដំក្រាបល្ងរិញ គឺយ៉ាងនេះឯង ។ សុធម្មភិក្ខុឆ្លើយថា ម្នាលគហបតី អ្នកឯងជេរអាត្មា ម្នាលគហបតី អ្នកឯងផ្ដាសាអាត្មា ម្នាលគហបតី នុះអាវាសរបស់អ្នកឯង អាត្មានឹងចៀសចេញពីអាវាសនេះហើយ ។ ចិត្តគហបតីនិយាយថា សូមមេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបានជេរ មិនបានផ្ដាសាលោកម្ចាស់សុធម្មទេ សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់សុធម្មគង់នៅ ក្នុងវត្តអម្ពាដកវន ជារម្មណីយដ្ឋាន ជិតនគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្ដីខ្វល់ខ្វាយដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចីវរ បិណ្ឌបាត សេនាសនៈ និងភេសជ្ជបរិក្ខារជាបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មភិក្ខុបានតមាយុ ចុះនិយាយពាក្យនេះនឹងចិត្តគហបតី ជាគម្រប់ពីរដងទៀតថា ម្នាលគហបតី អ្នកឯងជេរអាត្មា ម្នាលគហបតី អ្នកឯងផ្ដាសាអាត្មា ម្នាលគហបតី នុះអាវាសរបស់អ្នក អាត្មានឹងចៀសចេញពីអាវាសនេះហើយ ។ ចិត្តគហបតីតបថា សូមមេត្តាប្រោស ខ្ញុំមិនបានជេរ មិនបានផ្ដាសាលោកម្ចាស់សុធម្មទេ សូមមេត្តាប្រោស សូមលោកម្ចាស់សុធម្មគង់នៅ

មច្ឆិកាសណ្ឌេ រមណីយេ អម្ពាដកវនេ អហំ អយ្យស្ស សុធម្មស្ស ឧស្សុក្កំ ករិស្សាមិ ចីវរបិណ្ឌបាតសេនាសនគិលានប្បច្ចយភេសជ្ជបរិក្ខារានន្តិ ។ ទុតិយម្បិ ខោ អាយស្មា សុធម្មោ ចិត្តំ គហបតឹ ឯតទវោច អក្កោសសិ មំ ត្វំ គហបតិ បរិភាសសិ មំ ត្វំ គហបតិ ឯសោ តេ គហបតិ អាវាសោ តម្ហា អាវាសា បក្កមិស្សាមីតិ ។ កហំ ភន្តេ អយ្យោ សុធម្មោ គមិស្សតីតិ ។ សាវត្ថឹ ខោ អហំ គហបតិ គមិស្សាមិ ភគវន្តំ ទស្សនាយាតិ ។ តេនហិ ភន្តេ យញ្ច អត្តនា ភណិតំ យញ្ច មយា ភណិតំ តំ សព្វំ ភគវតោ អារោចេហិ អនច្ឆរិយំ(១) ខោ បនេតំ ភន្តេ យំ អយ្យោ សុធម្មោ បុនទេវ មច្ឆិកាសណ្ឌំ បច្ចាគច្ឆេយ្យាតិ ។

(១៣៣) អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ សេនាសនំ សំសាមេត្វា បត្តចីវរមាទាយ យេន សាវត្ថី តេន បក្កាមិ អនុបុព្វេន យេន សាវត្ថី ជេតវនំ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមោ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ

១ អច្ឆរិយន្តិ លិខិតំ ។

ក្នុងអម្ពាដកវ័ន ជារម្មណីយស្ថាន ជិតខាងមច្ឆិកាសណ្ឌៈចុះ ខ្ញុំនឹងធ្វើសេចក្តីខ្វល់ខ្វាយដល់លោកម្ចាស់សុធម្ម ដោយចីវរបិណ្ឌបាតសេនាសនៈ និងភេសជ្ជបរិក្ខារជាបច្ច័យដល់មនុស្សឈឺ ។ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ បាននិយាយពាក្យនេះនឹងចិត្តគហបតី ជាគម្រប់ពីរដងទៀតថា ម្នាលគហបតី អ្នកជេរប្រទេចអាត្មា ម្នាលគហបតី អ្នកដៀលត្មះអាត្មា ម្នាលគហបតី នុះអាវាសរបស់អ្នក អាត្មាមុខជាដើរចេញពីអាវាសនោះហើយ ។ ចិត្តគហបតីសួរថា សូមមេត្តាប្រោស ចុះលោកម្ចាស់សុធម្មនឹងនិមន្តទៅក្នុងទីណា ។ សុធម្មភិក្ខុប្រាប់ថា ម្នាលគហបតី អាត្មានឹងទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ដើម្បីគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ។ ចិត្តគហបតីតបថា សូមមេត្តាប្រោស បើដូច្នោះ ពាក្យណាដែលលោកម្ចាស់បានពោលក្តី ពាក្យណាដែលខ្ញុំបានពោលក្តី សូមលោកម្ចាស់ (នាំយក) ពាក្យនោះទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគឲ្យសព្វគ្រប់ផងចុះ សូមមេត្តាប្រោស បើលោកម្ចាស់សុធម្មត្រឡប់មកខាងមច្ឆិកាសណ្ឌវិញ ដោយហេតុណា ហេតុនោះ មិនជាអស្ចារ្យទេ ។

(១៣៣) គ្រានោះ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ រៀបចំទុកដាក់សេនាសនៈស្រេចហើយ នាំយកបាត្រនិងចីវរចេញទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី ហើយចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ឯវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋីជិតក្រុងសាវត្ថី ដោយលំដាប់ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ លុះសុធម្មភិក្ខុមានអាយុអង្គុយ

អាយស្មា សុធម្មោ យញ្ច អត្តនា ករណីយំ យញ្ច ចិត្តេន គហបតិនា ករណីយំ តំ សព្វំ ភគវតោ អារោចេសិ ។

(១៣៤) វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អននុច្ឆវិកំ(១) មោឃ-បុរិស អននុលោមិកំ អប្បដិរូបំ អស្សាមណកំ អកប្បិយំ អករណីយំ កថំ ហិ នាម ត្វំ មោឃបុរិស ចិត្តំ គហបតឹ សទ្ធំ បសន្នំ ទាយកំ ការកំ សង្ឃុបដ្ឋាកំ ហីនេន វម្ភេស្សសិ ហីនេន ខុំសេស្សសិ នេតំ មោឃ-បុរិស អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ។ បេ ។ ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ករោតុ ចិត្តោ ទេ គហបតិ ខមាបេតព្វោ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ សុធម្មោ ភិក្ខុ ចោទេតព្វោ ចោទេត្វា សារេតព្វោ សារេត្វា អាបត្តឹ អារោបេតព្វោ អាបត្តឹ អារោបេត្វា ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ ចិត្តំ គហបតឹ សទ្ធំ បសន្នំ ទាយកំ ការកំ

១ ម. អននុច្ឆវិយំ ។

ក្នុងវិធីសមគួរហើយ ក៏(នាំយក)ពាក្យដែលខ្លួនពោល និងពាក្យដែលចិត្តគហបតីពោលនោះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគសព្វគ្រប់ ។

(១៣៤) ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលមោឃ-បុរស អំពើនេះ មិនសមគួរ មិនត្រូវទំនង មិនគួរបែប មិនមែនជារបស់សមណៈ មិនគប្បី មិនគួរធ្វើទេ ម្នាលមោឃបុរស អ្នកឯងមិនសមបើនឹងជេរចិត្តគហបតិ ដែលមានសទ្ធា ជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយ-ការកៈ ជាឧបដ្ឋាកនៃសង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះដោយពាក្យថោកទាបសោះ ម្នាលមោឃបុរស អំពើនេះ មិននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ។ បេ ។ ក៏ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅពួកភិក្ខុមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងគហបតី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសា-រណីយកម្មនោះ សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទសុធម្មភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឮថាសុធម្មភិក្ខុនេះជេរចិត្តគហបតី ដែលជាអ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការកៈ

សង្ឃុបដ្ឋាកំ ហីនេន ខុំសេតិ ហីនេន វម្ភេតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ចិត្តំ តេ គហបតឹ ខមាបេហីតិ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ ចិត្តំ គហបតឹ សទ្ធំ បសន្នំ ទាយកំ ការកំ សង្ឃុបដ្ឋាកំ ហីនេន ខុំសេតិ ហីនេន វម្ភេតិ ។ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ករោតិ ចិត្តំ តេ គហបតឹ ខមាបេហីតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មស្ស ករណំ ចិត្តំ តេ គហបតឹ ខមាបេហីតិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ ចិត្តំ គហបតឹ សទ្ធំ បសន្នំ ទាយកំ ការកំ សង្ឃុបដ្ឋាកំ ហីនេន ខុំសេតិ ហីនេន វម្ភេតិ ។ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ករោតិ ចិត្តំ តេ គហបតឹ ខមាបេហីតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ

ជាឧបដ្ឋាកនៃសង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះដោយពាក្យថោកទាប ។ បើកម្មវាចាកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ នេះជាញត្តិប្រកាសឲ្យសង្ឃដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ព្រោះសុធម្មភិក្ខុនេះ ជេរចិត្តគហបតី ដែលជាអ្នកមានសទ្ធា ជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការកៈ ជាឧបដ្ឋាកនៃសង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះដោយពាក្យថោកទាប ។ សង្ឃធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ការធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ព្រោះសុធម្មភិក្ខុនេះ ជេរចិត្តគហបតី ដែលជាអ្នកមានសទ្ធា ជ្រះថ្លា ជាទាយក ជាកប្បិយការកៈ ជាឧបដ្ឋាករបស់សង្ឃ ដោយពាក្យថោកទាប និងដៀលត្មះ ដោយពាក្យថោកទាប ។ (ឥឡូវ) សង្ឃធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ការធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ

បដិសារណីយកម្មស្ស ករណំ ចិត្តោ តេ គហបតិ ខមាបេតព្វោតិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ចិត្តោ តេ គហបតិ ខមាបេតព្វោតិ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[១៣៥] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[១៣៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ

ដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ដូច្នេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ បដិសារណីយកម្ម សង្ឃបានធ្វើដល់សុធម្មភិក្ខុ ដោយពាក្យថា លោកត្រូវសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ដូច្នេះ គួរដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកសេចក្តីនេះ ដោយការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[១៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនតាមប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុ

អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុប្បវូបសន្តញ្ច ។

[១៣៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុប្បវូបសន្តញ្ច អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុប្បវូបសន្តញ្ច ។

[១៣៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុប្បវូបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។ បេ ។

បានសម្តែងហើយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយកម្រក៏ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយកម្រក៏ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយកម្រក៏ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៣៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយកម្រក៏ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម ប្រកបដោយអង្គ ៣) នេះឯង ។ បេ ។

(១៥៩) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(១៦០) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(១៦១) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ

[១៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើមិនតាមប្តេជ្ញា (របស់ភិក្ខុ) ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៦១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយមិនមានអាបត្តិ ១

អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[១៤២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ។ បេ ។

[១៤៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ។ បេ ។

[១៤៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាអទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។ នេះឯង ។

[១៤៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៤៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៦៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុប្បដិប្បស្សទ្ធញ្ច អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុប្បដិប្បស្សទ្ធញ្ច ។

[១៦៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ។ បេ ។ អាបត្តិំ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុប្បដិប្បស្សទ្ធញ្ច ។

បដិសារណីយកម្មេ អធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៦៧] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុប្បដិប្បស្សទ្ធញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ

[១៦៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលមិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៦៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ។ បេ ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលសង្ឃមិនលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាអធម្មកម្មផង ជាអវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់អធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្ម

បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(១៦៨) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(១៦៩) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។បេ។

ដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនទាន់សំដែង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៦៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ។បេ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៩០) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។បេ។ សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ។បេ។

(១៩១) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។បេ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។បេ។

(១៩២) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។បេ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។បេ។

(១៩៣) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។បេ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។បេ។

(១៩០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលធ្វើចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ។បេ។ ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៩១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ។បេ។ (ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៩២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ។បេ។ (ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៩៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្ម) ។បេ។ (ប្រកបដោយអង្គ ៣) នេះឯង ។

[១៩៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។បេ។ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ។បេ។

[១៩៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។បេ។ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។បេ។

[១៩៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។បេ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។បេ។

[១៩៧] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ ។បេ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[១៩៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តឹ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន

[១៩៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើខុសធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ។បេ។ នេះឯង ។

[១៩៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនគួរសម្តែង ១ កម្មដែលធ្វើខុសធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។បេ។ នេះឯង ។

[១៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើខុសធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។បេ។ នេះឯង ។

[១៩៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[១៩៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិនយកម្មផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើ

កតំ ហោតិ សម្មគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បដិសារណីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ចេវ ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

បដិសារណីយកម្មេ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

[១៤៩] បញ្ចហង្គេហិ(១) ភិក្ខវេ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ គិហីនំ អលាភាយ បរិសក្កតិ គិហីនំ អនត្ថា-យ បរិសក្កតិ គិហីនំ អនាវាសាយ(២) បរិសក្កតិ គិហី អក្កោសតិ បរិភាសតិ គិហី គិហីហិ ភេទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[១៥០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នា-គតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បដិសារណី-យកម្មំ ករេយ្យ គិហីនំ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ គិហីនំ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ គិហីនំ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ

១ ម. បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ ។ ២ ម. ឧ. អវាសាយ ។

តាមធម៌ ១ កម្មដែលសង្ឃធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បដិសារណីយកម្ម ជាធម្មកម្មផង ជាវិន័យកម្មផង ជាកម្មដែលសង្ឃរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ ធម្មកម្ម ១២ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

[១៤៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើ បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ ព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានលាភ ១ ព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១ ព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានលំនៅ ១ ជេរប្រទេចពួកគ្រហស្ថ ១ បំបែកពួកគ្រហស្ថឲ្យបែកចាកពួកគ្រហស្ថ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង(១) ។

[១៥០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិ-សារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះ-ដៀលព្រះពុទ្ធចំពោះ(មុខ)ពួកគ្រហស្ថ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ចំពោះ(មុខ)ពួកគ្រហស្ថ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃចំពោះ(មុខ)ពួកគ្រហស្ថ ១

១ អដ្ឋកថា ថា សង្ឃប្រាថ្នាដោយអង្គ ១ ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដែរ ។

គិហី ហីឡេន ខុំសេតិ គិហី ហីឡេន វម្ភេតិ គិហីនំ ធម្មិកំ បដិស្សវំ ន សច្ចាបេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១៦១) បញ្ចន្នំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ គិហីនំ អលាភាយ បរិសក្កតិ ឯកោ គិហីនំ អនត្ថាយ បរិសក្កតិ ឯកោ គិហីនំ អវាសាយ បរិសក្កតិ ឯកោ គិហី អក្កោសតិ បរិភាសតិ ឯកោ គិហី គិហីហិ ភេទេតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចន្នំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១៦២) អបរេសំបិ ភិក្ខវេ បញ្ចន្នំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ គិហីនំ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ គិហីនំ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ គិហីនំ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ គិហី ហីឡេន ខុំសេតិ គិហី ហីឡេន វម្ភេតិ

ជេរពួកគ្រហស្ថ ដោយពាក្យថោកទាប ១ ដៀលត្មះពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ ទទួលពាក្យប្តេជ្ញាប្រកបដោយធម៌ ក៏ពួកគ្រហស្ថ ហើយ ត្រឡប់ជាមិនធ្វើឲ្យពិត តាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកប ដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(១៦១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួក គឺភិក្ខុមួយពួក ព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថ បានលាភ ១ មួយពួក ព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានប្រយោជន៍ ១ មួយពួក ព្យាយាមមិនឲ្យពួកគ្រហស្ថបានលំនៅ ១ មួយពួក ជេរប្រទេច ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួក បំបែកពួកគ្រហស្ថ (ឲ្យបែក) ពីពួកគ្រហស្ថ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

(១៦២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ មួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួក ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃចំពោះ (មុខ) ពួកគ្រហស្ថ ១ មួយពួក ជេរពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១ មួយពួក ដៀលត្មះពួកគ្រហស្ថដោយពាក្យថោកទាប ១

ឯកោ គិហីនំ ធម្មិកំ បដិស្សវំ ន សច្ចាបេតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចន្នំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បដិសារណីយកម្មំ ករេយ្យ ។

អាកង្ខមានអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

(១៦៣) បដិសារណីយកម្មកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា

មួយពួក ១ ទទួលពាក្យប្តេជ្ញាប្រកបដោយធម៌នឹងពួកគ្រហស្ថហើយ ប្រឡប់ជាមិនធ្វើឲ្យពិត តាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៥ ពួកនេះឯង ។

ចប់បដិសារណីយកម្មមានប្រាំ ៥ ដូចលើក (១៨) ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ។

(១៦៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ គួរប្រព្រឹត្តឲ្យដោយត្រឹមត្រូវ ។ ការប្រព្រឹត្តដោយត្រឹមត្រូវក្នុងបដិសារណីយកម្មនោះ ដូច្នេះ គឺភិក្ខុនោះ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិណា មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ ១ (ភិក្ខុនោះ) មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១

ន សាវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វន្តិ ។

បដិសារណីយកម្មេ អដ្ឋារសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

(១៦៤) អថខោ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ អកាសិ ចិត្តោ តេ គហបតិ ខមាបេតព្វោតិ ។ សោ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ មច្ឆិកាសណ្ឌំ គន្ត្វា មង្កុភូតោ នាសក្ខិ ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេតុំ ។ សោ[១] បុនទេវ សាវត្ថឹ បច្ចាគច្ឆិ ។ ភិក្ខូ ឯវមាហំសុ ខមិតោ តយា អាវុសោ សុធម្ម[២] ចិត្តោ គហបតីតិ ។ ឥធាហំ អាវុសោ មច្ឆិកាសណ្ឌំ គន្ត្វា មង្កុភូតោ នាសក្ខឹ ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេតុន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

---

១ អយំ សោសទ្ទោ ឱ. ម. បោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។ ២ ឥទំ អាវុសោសុធម្មបទំ ឱ. បោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។

មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកទាមទាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ)១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាចំណុះវត្ត១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ)១ មិនត្រូវចោទគេ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា១ ។

ចប់វត្ត ១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

(១៦៤) គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុថា លោកត្រូវសូមខមាទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ សុធម្មភិក្ខុនោះ កាលបើសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏ទៅកាន់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈ (វិញ) តៀនអន់ មិនអាចនឹងសូមខមាទោសចិត្តគហបតីឡើយ ។ លោកក៏ត្រឡប់មកក្រុងសាវត្ថីវិញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនិយាយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោសុធម្ម លោកបានសូមខមាទោសនឹងចិត្តគហបតីហើយឬ ។ សុធម្មភិក្ខុឆ្លើយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំបានចេញអំពីទីនេះ ទៅដល់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈហើយ ក៏មានសេចក្តីតៀនអន់ មិនអាចសូមខមាទោសនឹងចិត្តគហបតីឡើយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទូតំ ទេតុ ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេតុំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ បឋមំ ភិក្ខុ យាចិតព្វោ យាចិត្វា ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ ភិក្ខុំ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទូតំ ទទេយ្យ ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេតុំ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមំ ភិក្ខុំ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទូតំ ទេតិ ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេតុំ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទូតស្ស ទានំ ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេតុំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ អនុទូតោ ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេតុំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(១៦៥) តេន ភិក្ខវេ សុធម្មេន ភិក្ខុនា អនុទូតេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ មច្ឆិកាសណ្ឌំ គន្ត្វា ចិត្តោ គហបតិ

ព្រះអង្គត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ គួរសង្ឃឲ្យអនុទូត(១)ដល់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ភិក្ខុជាអនុទូតនោះ) សង្ឃត្រូវប្រគល់យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវសូមភិក្ខុជាមុន លុះសូមហើយ ត្រូវភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពល ប្រកាសសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (បើបដិសារណីយកម្ម)មានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតីចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សង្ឃប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ ការប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីទៅសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានប្រគល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ឲ្យជាអនុទូតរបស់សុធម្មភិក្ខុ ដើម្បីនឹងសូមទោសចិត្តគហបតីហើយ (ការប្រគល់អនុទូតនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(១៦៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សុធម្មភិក្ខុនោះ ត្រូវទៅកាន់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាអនុទូត ហើយសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី

---

១ ភិក្ខុអ្នកទទួលបញ្ជើរបស់សង្ឃ ដែលត្រូវជាគូទៅតាមពិនិត្យមើលការឬជួយសូមទោស គឺអ្នកតំណាងសង្ឃ ។

កម្មក្ខន្ធកេ អាយស្មតោ សុធម្មស្ស ខមាបនវិធិ

ខមាបេតព្វោ ខម គហបតិ បសាទេមិ តន្តិ ឯវំ
វុច្ចមានោ ខមតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ ។ នោ ចេ ខមតិ
អនុទូតេន ភិក្ខុនា វត្តព្វោ ខម គហបតិ ឥមស្ស ភិក្ខុ-
នោ បសាទេតិ តន្តិ ឯវំ វុច្ចមានោ ខមតិ ឥច្ចេតំ
កុសលំ ។ នោ ចេ ខមតិ អនុទូតេន ភិក្ខុនា វត្តព្វោ
ខម គហបតិ ឥមស្ស ភិក្ខុនោ អហន្តំ បសាទេមីតិ
ឯវំ វុច្ចមានោ ខមតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ ។ នោ
ចេ ខមតិ អនុទូតេន ភិក្ខុនា វត្តព្វោ ខម គហបតិ
ឥមស្ស ភិក្ខុនោ សង្ឃស្ស វចនេនាតិ ឯវំ វុច្ច-
មានោ ខមតិ ឥច្ចេតំ កុសលំ ។ នោ ចេ ខមតិ
អនុទូតេន ភិក្ខុនា សុធម្មំ ភិក្ខុំ ចិត្តស្ស គហបតិនោ
ទស្សនូបចារំ អវិជហាបេត្វា សវនូបចារំ អវិជហាបេត្វា
ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករាបេត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទា-
បេត្វា អញ្ជលឹ បគ្គណ្ហាបេត្វា តំ អាបត្តឹ ទេសា-
បេតព្វាតិ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ វិធីញុំាងសុធម្មភិក្ខុឲ្យសុំខមាទោស

ថា ម្នាលគហបតី អ្នកចូរអត់ទោស (ម្នាលគហបតី) គាត់នឹងឲ្យអ្នកជ្រះថ្លា
(វិញ) បើសុធម្មភិក្ខុនោះនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហបតីក៏ព្រមអត់
ទោសឲ្យ ការអត់ទោសឲ្យយ៉ាងនេះ ជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតីមិនព្រម
អត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតជួយនិយាយថា ម្នាលចិត្តគហបតី អ្នក
ចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះចុះ ភិក្ខុនេះនឹងឲ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ បើភិក្ខុជាអនុទូត
និយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហបតីក៏អត់ទោសឲ្យ ការព្រមអត់ទោសឲ្យ
យ៉ាងនេះ ជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតីមិនព្រមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជា
អនុទូតនិយាយថា ម្នាលចិត្តគហបតី អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះ គាត់
នឹងឲ្យអ្នកជ្រះថ្លាវិញ បើភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះហើយ ចិត្តគហ-
បតីព្រមអត់ទោសឲ្យ ការព្រមអត់ទោសឲ្យយ៉ាងនេះ ជាការល្អ ។ បើ
ចិត្តគហបតីនោះ មិនព្រមអត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយទៀត
ថា ម្នាលចិត្តគហបតី អ្នកចូរអត់ទោសដល់ភិក្ខុនេះ តាមពាក្យរបស់
សង្ឃចុះ បើភិក្ខុជាអនុទូតនិយាយយ៉ាងនេះ ចិត្តគហបតីព្រមអត់ទោសឲ្យ
ការព្រមអត់ទោសឲ្យ យ៉ាងនេះ ជាការល្អ ។ បើចិត្តគហបតីមិនព្រម
អត់ទោសឲ្យទេ ត្រូវភិក្ខុជាអនុទូត កុំឲ្យសុធម្មភិក្ខុលះទីឧបចារៈដែល
មើលឃើញ កុំឲ្យលះទីឧបចារៈដែលស្ដាប់ឮ របស់ចិត្តគហបតីឡើយ
ហើយឲ្យធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ឲ្យអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលី
ហើយឲ្យសម្ដែងអាបត្តិនោះចេញ ។

(១៦៦) អថខោ អាយស្មា សុធម្មោ អនុទូតេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ មច្ឆិកាសណ្ឌំ គន្ត្វា ចិត្តំ គហបតឹ ខមាបេសិ ។ សោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ ភិក្ខូ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេតិ អហំ អាវុសោ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុ ។

(១៦៧) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ឧបសម្បាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(១៦៦) វេលានោះ សុធម្មភិក្ខុមានអាយុ ក៏បានទៅកាន់នគរមច្ឆិកាសណ្ឌៈជាមួយនឹងភិក្ខុជាអនុទូត ហើយសូមទោសនឹងចិត្តគហបតី ។ សុធម្មភិក្ខុនោះ ក្រោយប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ តាំងសម្ញបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តនូវផលកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម រួចចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ តាំងសម្ញបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តនូវផលកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្មហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច(ទៀត) ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បានក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មរបស់សុធម្មភិក្ខុចុះ ។

(១៦៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម របស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ ឲ្យឧបសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ត្រេកអរសម្មតិខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ដែលសង្ឃបានសម្មតហើយក៏ទៅប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មរបស់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(១៦៨) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ គរហតិ កម្មិកេ គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(១៦៩) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ បវារណំ ឋបេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បដិសារណីយកម្មេ នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

(១៦៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃធ្វើបដិសារណីយកម្ម ព្រោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏ អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(១៦៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុ ហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ធ្វើជាអ្នកមានបង្គាប់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ចូលជាទីជាប់ក្ដីក្ដាំ ១ ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុដទៃគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

(១៧០) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ ន ឧបសម្បាទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(១៧១) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ ន អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ន គរហតិ កម្មិកេ ន គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(១៧២) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ ន បវារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ

(១៧០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ មិនបានឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនបានឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនបានឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនបានទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ដែលសង្ឃបានសន្មតហើយក៏មិនប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(១៧១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មព្រោះអាបត្តិណាហើយ មិនបានត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនបានតិះដៀលកម្ម ១ មិនបានតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(១៧២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុមិនបានហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនបានហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនបានធ្វើជាអ្នកមានពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនបានទទួលនាទីជាភិក្ខុនីវត្ត ១

ន ឱកាសំ ការេតព្វំ ន ចោទេតព្វំ ន សារេតព្វំ ន ភិក្ខូ-ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វំ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋារ-សហិ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បដិសារណីយកម្មេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

(១៧៣) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ តេនហិ(១) ភិក្ខវេ សុធម្មេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវ-មស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន បដិសារណី-យកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចាមី-តិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុ-ណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ

១ ហិសទ្ទោ ម. បោត្ថកេ ន ទិស្សតិ ។

មិនបានឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនបានចោទគេ ១ មិនបានរំលឹកគេ ១ មិនបានច្រឡំច្របល់ពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ១៨ នេះឯង ។

ចប់អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

(១៧៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (បដិសារណីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុឈ្មោះសុធម្មនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃហើយ ធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលី និយាយយ៉ាងនេះ នឹងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំជាអ្នកដែលសង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ តាំងសម្ងំរោម ប្រព្រឹត្តតួរដល់កិរិយារលាស់ចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ដៀងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ តាំងសម្ងំរោម

នេត្ថារំ វត្តតិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិំ យាចតិ ។ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិំ យាចតិ ។ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។

ប្រព្រឹត្តវត្តនូវផលកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួររម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុចេញ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ តាំងសម្ងំរោម ប្រព្រឹត្តវត្តនូវផលកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គួរស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គួរនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ តាំងសម្ងំរោម ប្រព្រឹត្តវត្តនូវផលកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ។

យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារ-ណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ សុធម្មោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បដិសារណីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិំ យាចតិ ។ សង្ឃោ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សទ្ធំ សង្ឃេន សុធម្មស្ស ភិក្ខុនោ បដិសារណីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

បដិសារណីយកម្មំ ចតុត្ថំ និដ្ឋិតំ ។

[១៧៦] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា កោសម្ពិយំ វិហរតិ ឃោសិតារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឆន្នោ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បស្សិតុំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ

ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ សុធម្មភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើបដិសារណីយកម្មហើយ បានប្រព្រឹត្តត្រូវដោយប្រពៃ តាំងសម្ងំរោម ប្រព្រឹត្តគួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ។ សង្ឃរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់បដិសារណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុហើយ (ការរម្ងាប់បដិសា-រណីយកម្មដល់សុធម្មភិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់បដិសារណីយកម្ម ទី ៤ ។

[១៧៦] សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងឃោសិតារាម ជិតក្រុងកោសម្ពី ។ វេលានោះឯង ឆន្នភិក្ខុមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញនូវអាបត្តិ (នោះ) ឡើយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះ

ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អាយស្មា ឆន្នោ អាបត្តិំ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តិំ បស្សិតុន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[១៧៥] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តិំ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តិំ បស្សិតុន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អននុច្ឆវិកំ(១) ។បេ។ កថំ ហិ នាម សោ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសោ អាបត្តិំ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តិំ បស្សិតុំ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ វិគរហិត្វា ។បេ។ ធម្មិំ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតុ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ ឆន្នោ ភិក្ខុ ចោទេតព្វោ ចោទេត្វា

១ អននុច្ឆវិកន្តិ [illegible] បោត្ថកេ ន ទិស្សតិ ។

ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា មិនសមបើឆន្នមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិសោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

(១៧៥) គ្រានោះឯង ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បានឮថា ឆន្នភិក្ខុត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា (ការនេះ) មិនសមគួរទេ ។បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មិនសមបើមោឃបុរសនោះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនបានដឹកនាំជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាឡើងទេ ។បេ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួច ។បេ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុនុ៎ះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទឆន្នភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយ

សារេតព្វោ សារេត្វា អាបត្តឹ អារោបេតព្វោ អាបត្តឹ អារោបេត្វា ព្យត្តេន(១) ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បស្សិតុំ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បស្សិតុំ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ករណំ អសម្ភោគំ សង្ឃេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា

១ ឱ. អាបត្តឹ រោបេតព្វា អាបត្តឹ រោបេត្វា វិត្ថេ ។

ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវញាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិឡើយ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺកុំឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ។ សង្ឃក៏ធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ

ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បស្សិតុំ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ករណំ អសម្ភោគំ សង្ឃេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ អាវាសបរម្បរញ្ច ភិក្ខវេ សំសថ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន(១) អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ អសម្ភោគំ សង្ឃេនាតិ ។

(១៨៦) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ

១ ឱ. សង្ឃេនាតិ សទ្ទោ ឥតរបោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។

មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិទេ ។ សង្ឃគប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុហើយ (ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ដល់ឆន្នភិក្ខុនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រាប់គ្នាក្នុងអាវាសតៗទៅថា ឆន្នភិក្ខុ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃហើយ ។

[១៨៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិន

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(១៧៧) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៧៨) អបរេហិបិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៧៩) អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៨០) អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ ។ បេ ។

ឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៧៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយលំបាកផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ ។ បេ ។

(១៧៨) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។ បេ ។

(១៧៩) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

(១៨០) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ បេ ។ នេះឯង

[១៨១] អបរេហិបិ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨២] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨៦] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[១៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (តជ្ជនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨២] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ ដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ ដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៤] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៥] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[១៨៦] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មំ

(១៨៧) អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តិ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

(១៨៨) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(១៨៩) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

(១៨៧) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនប្រកបដោយធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយកក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់អធម្មកម្ម មានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។

(១៨៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១៨៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើតាម

ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា ឯកំ ហោតិ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា ឯកំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៩០) អបរេហិបិ ។ បេ ។ ហោនេត្វា ឯកំ ហោតិ សារេត្វា ឯកំ ហោតិ អាបត្តឹ អារោបេត្វា ឯកំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៩១) អបរេហិបិ ។ បេ ។ សម្មុខា ឯកំ ហោតិ ធម្មេន ឯកំ ហោតិ សមគ្គេន ឯកំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៩២) អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា ឯកំ ហោតិ ធម្មេន ឯកំ ហោតិ សមគ្គេន ឯកំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៩៣) អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ ឯកំ ហោតិ ធម្មេន ឯកំ ហោតិ សមគ្គេន ឯកំ ហោតិ ។ បេ ។

(១៩៤) អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា ឯកំ ហោតិ ធម្មេន ឯកំ ហោតិ សមគ្គេន ឯកំ ហោតិ ។ បេ ។

អាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនបានសម្ដែងចេញ ១ ។ បេ ។

(១៩០) (អត្ថិ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ។ បេ ។

(១៩១) (អត្ថិ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩២) (អត្ថិ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩៣) (អត្ថិ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើតាមការប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(១៩៤) (អត្ថិ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើតាមអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មំ

(១៩៥) អបរេហិបិ ។បេ។ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។បេ។

(១៩៦) អបរេហិបិ ។បេ។ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។បេ។

(១៩៧) អបរេហិបិ ។បេ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។បេ។

(១៩៨) អបរេហិបិ ។បេ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។បេ។

(១៩៩) អបរេហិបិ ។បេ។ អាបត្តឹ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌

(១៩៥) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

(១៩៦) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុមិនទាន់សម្តែងចេញ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

(១៩៧) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

(១៩៨) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។បេ។

(១៩៩) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដែលជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ធម្មកម្ម មានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។

[២០០] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ(១) វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

១ គិហីហិ សំសដ្ឋោតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

[២០០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ ភិក្ខុអ្នកបង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កពាក្យពួនគេ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ភិក្ខុល្ងង់ មិនឈ្លាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០៣] តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ ។ បេ ។ សង្ឃេ អធិករណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[២០៤] អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ

[២០២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុ អ្នកបង្កហេតុ ។ បេ ។ បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃពួក ១ ជាមនុស្សល្ងង់ មិនឈ្លាស ត្រូវអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិពួក ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[២០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ

ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេប-នីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(២០៤) អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខ-មានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេ-សំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អាកង្ខមានចក្កំ និដ្ឋិតំ ។

(២០៦) អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្ម-កតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទក-សម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា

មានសីលវិបត្តិ ក្នុងអធិសីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិ ក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

(២០៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

ចប់ ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ មានចំនួន ៦ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា(នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ។

(២០៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយ-កម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មនោះដូច្នេះ គឺ (ភិក្ខុនោះ) មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ

កម្មក្ខន្ធកោ ឧក្ខេបនិយកម្មេ សម្មាវត្តនា

យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេ-
បនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា
អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន
គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស
ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ
អាសនាភិហារោ សេយ្យាភិហារោ បាទោទកំ បាទបី-
ឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិ-
បរិកម្មំ សាទិតព្វំ ន បកតត្តោ ភិក្ខុ សីលវិបត្តិយា
អនុទ្ធំសិតព្វោ ន អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសិតព្វោ ន
ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំសិតព្វោ ន អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធំសិ-
តព្វោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខូហិ ភេទេតព្វោ(១) ន គិហិទ្ធជោ(២)
ធារេតព្វោ ន តិត្ថិយទ្ធជោ(៣) ធារេតព្វោ ន តិត្ថិយា
សេវិតព្វា ភិក្ខូ សេវិតព្វា ភិក្ខុសិក្ខា សិក្ខិតព្វា ន
បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធិំ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន
ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា

១ ឱ. ភិក្ខុ ភិក្ខូហិ ភេទេតព្វោតិ ក្វចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។ ២-៣ គិហិទ្ធជោ តិត្ថិយ-
ធជោតិបិ បាឋោ ។

កម្មក្ខន្ធក. ការប្រព្រឹត្តតាមច្បាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម

ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីឡើយ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញ
អាបត្តិណា មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃប្រហែល
អាបត្តិនោះ ឬក៏ អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម
មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវត្រេកអរនឹងការថ្វាយបង្គំ ការ
ក្រោកទទួល អញ្ជលីកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេក
ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង ក្តារសម្រាប់ជូតជើង ការទទួល
បាត្រចីវរ និងការដុសខ្នង (ដុស) ខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត
មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយសីលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្ត
ដោយអាចារវិបត្តិ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ មិនត្រូវចោទ
ភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាជីវវិបត្តិ មិនត្រូវបំបែកភិក្ខុនាំឲ្យភ្លាយ ឲ្យបែកពាក
ពួកភិក្ខុ មិនត្រូវប្រើប្រាស់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ(១) មិនត្រូវប្រើប្រាស់ទង់ជ័យ
របស់តិរ្ថិយ(២) មិនត្រូវសេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ត្រូវសេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ត្រូវ
សិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិន
ត្រូវនៅក្នុងទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស

១ ក្នុងអដ្ឋកថា ថា មិនត្រូវប្រើប្រាស់សំពត់ពណ៌សដូចគ្រហស្ថ ...
២ មិនត្រូវប្រើប្រាស់សំពត់ទាំងឡាយ មានសំពត់ដែលគេធ្វើដោយស្បែកជាដើម ។

អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតព្វំ ន បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសាទេតព្វោ អន្តោ វា ពហិ វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេ-តព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្ប-យោជេតព្វន្តិ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ តេចត្តាឡីសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

(៥០៧) អថខោ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិ-យា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អកាសិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ សោ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ តម្ហា អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ តត្ថ ភិក្ខូ នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ(១) ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ការិំសុ ន គរុករិំសុ ន មានេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខូហិ

១ បច្ចុដ្ឋេសុន្តិ ទិស្សតិ ។

ឬក៏មិនគប្បីនៅក្នុងទីដែលមានដំបូលតែមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយត្រូវក្រោកឡើងអំពីអាសនៈ មិនត្រូវរុករានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុងឬខាងក្រៅ (វិហារ) មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវា-រណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងកិច្ច មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់វត្ត ៤៣ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះការមិនឃើញអាបត្តិ ៕

(៥០៧) គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ គឺមិនឲ្យបរិភោគជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះជាអ្នកដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិរួចហើយ ក៏បានចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃ ឯភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងអាវាសនោះ មិនបានសំពះ មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជលិកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលបើភិក្ខុទាំងឡាយ

សក្ការិយមានោ អគរុការិយមានោ អមានិយមានោ អបូជិយមានោ អសក្ការកតោ(១) តម្ហាបិ អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ តត្ថបិ ភិក្ខូ នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ការឹសុ ន គរុការឹសុ ន មានេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខូហិ អសក្ការិយមានោ អគរុការិយមានោ អមានិយមានោ អបូជិយមានោ អសក្ការកតោ តម្ហាបិ អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ តត្ថបិ ភិក្ខូ នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ការឹសុ ន គរុការឹសុ ន មានេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខូហិ អសក្ការិយមានោ អគរុការិយមានោ អមានិយមានោ អបូជិយមានោ អសក្ការកតោ បុនទេវ កោសម្ពឹ បច្ចាគញ្ឆិ ។ សោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ ភិក្ខូ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេតិ អហំ អាវុសោ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនិយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ

១ ម. ឱ. អសក្កតោ ។

មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញពីអាវាសនោះ ទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ឯភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងអាវាសនោះសោត ក៏មិនបានសំពះ មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជលីកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជាឡើយ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ឯភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងអាវាសនោះសោត ក៏មិនបានសំពះ មិនបានក្រោកទទួល មិនបានធ្វើអញ្ជលីកម្ម មិនបានធ្វើសាមីចិកម្ម មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជាឡើយ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលបើភិក្ខុទាំងឡាយ មិនបានធ្វើសក្ការៈ មិនបានធ្វើសេចក្តីគោរព មិនបានរាប់អាន មិនបានបូជា ឥតមានគេធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ត្រឡប់វិលមកក្រុងកោសម្ពីវិញ ឆន្នភិក្ខុនោះ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ដាក់សម្បុរោម ប្រព្រឹត្តវត្តដើម្បីកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនបានឃើញអាបត្តិហើយ ខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ដាក់សម្បុរោម

នេត្ថារំ វត្តាមិ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ(១) ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុ ។

(៦០៨) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ឧបសម្បាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(៦០៩) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ

១ ឱ. តេ ភិក្ខូតិ ន ទិស្សតិ ។

ប្រព្រឹត្តវត្តតួរដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញពាក់កម្ម តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ឯភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្នភិក្ខុចុះ ។

[៦០៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ ឲ្យឧបសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឃបានសន្មតហើយក៏នៅតែប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៦០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិណា ហើយនៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬត្រូវអាបត្តិដទៃប្រហែលអាបត្តិនោះ ១

តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ គរហតិ កម្មិកេ គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

[៤១០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សាទិយតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ ។

[៤១១] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្ពំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ ឥមេហិ ខោ

ឬក៏អាបត្តិដែលស្ទួននឹងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[៤១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុត្រេកអរ នឹងការសំពះ ១ នឹងការក្រោកឡើងទទួល ១ នឹងអញ្ជលិកម្ម ១ នឹងសាមីចិកម្ម ១ នឹងការនាំអាសនៈមក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិដល់ភិក្ខុ ដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះទេ ។

[៤១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុត្រេកអរ នឹងការនាំទីដេកមក ១ នឹងទឹកលាងជើង ១ នឹងតាំងសម្រាប់ទ្រជើង ១ នឹងក្តារសម្រាប់ដុសជើង ១ នឹងការទទួលយកបាត្រនិងចីវរ ១ នឹងបរិកម្ម (ដុស) ខ្នងក្នុងការងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត

ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២១២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ ភេទេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២១៣] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ គិហិទ្ធជំ ធារេតិ តិត្ថិយទ្ធជំ ធារេតិ តិត្ថិយេ សេវតិ ភិក្ខូ ន សេវតិ ភិក្ខុសិក្ខាយ ន សិក្ខតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឡើយ ។

(២១២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលភិក្ខុជាបកតត្តៈដោយសីលវិបត្តិ ១ ពោលដោយអាចារវិបត្តិ ១ ពោលដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ ពោលដោយអាជីវវិបត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុឲ្យបែកពីភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឡើយ ។

(២១៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ សេពគប់ពួកតិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ១ មិនសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឡើយ ។

កម្មក្ខន្ធកេ នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វឧក្ខេបនីយកម្មំ

[៦១៤] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វសតិ ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វសតិ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វសតិ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា ន វុដ្ឋាតិ បកតត្តំ ភិក្ខុំ អាសាទេតិ អន្តោ វា ពហិ វា ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[៦១៥] អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ បវារណំ ឋបេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនគួររម្ងាប់

[៦១៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់នូវឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ នៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ នៅក្នុងអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ មិនបានក្រោកពីអាសនៈ ១ រុករានភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុងក្តីខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់នូវឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

[៦១៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់នូវឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុ ហាមនូវឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ ចូលខាងជាធំក្នុងវត្ថុ ១ ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបក្ដីនឹង (ពួកភិក្ខុ)

ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វតេចត្តាឡីសកំ(១) និដ្ឋិតំ ។

(២១៦) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន ឧបសម្បាទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(២១៧) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ ន អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ

១ ម. ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ តេចត្តាឡីសកំ ។

ចំនួលភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះទេ ។

ចប់វត្ត ៤៣ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ ។

(២១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ មិនឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃមានសន្មតហើយ ក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២១៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិណា មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃទៀតប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១

តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ន គរហតិ កម្មិកេ ន គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២០៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សាទិយតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[២០៩] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២០៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុមិនត្រេកអរ នឹងការសំពះ ១ នឹងការក្រោកទទួល ១ នឹងអញ្ជលីកម្ម ១ នឹងសាមីចិកម្ម ១ នឹងការនាំអាសនៈមកឲ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២០៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរ នឹងការនាំទីដេកមកឲ្យ ១ នឹងទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ នឹងតាំងសម្រាប់ទ្រជើងនិងឈើសម្រាប់ដុសជើង ១ នឹងការទទួលបាត្រចីវរ ១ នឹងបរិកម្ម (ដុស) ខ្នងក្នុងការងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២៦០) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនិយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ បកតត្តំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ។ អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ។ ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ។ អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ។ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ ភេទេតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនិយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(២៦១) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនិយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ គិហិទ្ធជំ(១) ធារេតិ ។ តិត្ថិយទ្ធជំ(២) ធារេតិ ។ តិត្ថិយេ សេវតិ ។ ភិក្ខូ សេវតិ ។ ភិក្ខុសិក្ខាយ សិក្ខតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនិយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

១-២ ឱ. គិហិធជំ តិត្ថិយធជំ ។

(២៦០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ មិនចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ មិនបំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែក) ពីភិក្ខុទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(២៦១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ មិនប្រព្រឹត្តទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ មិនប្រព្រឹត្តទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ១ សេពគប់នឹងពួកភិក្ខុ ១ សិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ បដិប្បស្សទ្ធឧក្ខេបនីយកម្មំ

(៦៦៦) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វសតិ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វសតិ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វសតិ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតិ ន បកតត្តំ ភិក្ខុំ អាសាទេតិ អន្តោ វា ពហិ វា ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(៦៦៧) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ ន បវារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់

(៦៦៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុមិននៅក្នុងអាវាសមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីអាវាស ឬទីមិនមែនអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយក្រោកចេញអំពីអាសនៈ ១ មិនរុករានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុងឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(៦៦៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុ មិនហាមឧបោសថ ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១) មិនធ្វើជាអ្នកមានពាក្យគួរស្តាប់ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទ ១

ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋារសហិ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វតេចត្តាលីសកំ(១) និដ្ឋិតំ ។

(៤៦៤) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ តេន(២) ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស(៣) បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ

---

១ ឱ. បដិប្បស្សម្ភេតព្វតេបញ្ញាសកំ ។ ២ [illegible] ទិស្សតិ ។ ៣ ម. ឧក្ខេបនីយស្ស កម្មស្សាតិ ទិស្សតិ ។

មិនរំលឹក ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ១៨ នេះឯង ។

ចប់វត្តមានចំនួន ៤៣ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។

(៤៦៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ៗ អង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលី ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះករុណា សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ហើយខ្ញុំប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ ទាំងសម្ងំរោម ប្រព្រឹត្តវត្តដែលគួរជាការរលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ត្រូវសូម ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ ត្រូវសូម ជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុដែលឆ្លាស ប្រតិពល ត្រូវប្រកាសសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន

សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ

សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំនីសម្ងួបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ការរលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួររម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្នភិក្ខុនេះ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ចាំនីសម្ងួបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តគួរដល់ការរលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃ

សង្ឃោ ។ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សទ្ធំ សង្ឃេន ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បញ្ចមំ និដ្ឋិតំ ។

[៦៦៨] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា កោសម្ពិយំ វិហរតិ ឃោសិតារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឆន្នោ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បដិកាតុំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ

ស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិហើយ បានប្រព្រឹត្តត្រូវដោយប្រពៃ បានសម្រួលរោម ប្រព្រឹត្តត្រូវផ្លូវដល់ការរលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ សង្ឃបានរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ដល់ឆន្នភិក្ខុហើយ (ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះ ដោយអាការស្ងៀម យ៉ាងនេះ ។

ចប់ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ជាគម្រប់ ៥ ។

(៦៦៨) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់ក្នុងឃោសិតារាម ជិតក្រុងកោសម្ពី ។ សម័យនោះឯង ឆន្នភិក្ខុមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសម្ដែងអាបត្តិចេញ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្ដីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល

ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អាយស្មា ឆន្នោ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តឹ បដិការាតុន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បដិការាតុន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា អននុច្ឆវិកំ ។បេ។ អការណីយំ(១) កថំ ហិ នាម សោ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសោ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆិស្សតិ អាបត្តឹ បដិការាតុំ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។បេ។ វិគរហិត្វា ។បេ។ ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតុ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។

១ ក្នុង បោត្ថកេ អននុច្ឆវិកំ ។ បេ ។ អការណីយន្តិ ៤ ទិស្សតិ ។

បន្តុះបង្អាប់ថា ឆន្នភិក្ខុមានអាយុ មិនសមបើនឹងត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃក្នុងវេលានោះ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ឆន្នភិក្ខុ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា (ដំណើរនេះ) មិនសមគួរ ។ បេ ។ មិនគប្បីធ្វើទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសនោះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនសមបើនឹងមិនប្រាថ្នាសំដែងអាបត្តិចេញទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ដំណើរនេះ មិនមែនជានាំឲ្យពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឲ្យជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ។ បេ ។ ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃត្រូវធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុនុ៎ះ ។

(៦៦៦) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ កាតព្វំ ។ បឋមំ ឆន្នោ ភិក្ខុ ចោទេតព្វោ ចោទេត្វា សារេតព្វោ សារេត្វា អាបត្តឹ អារោបេតព្វោ អាបត្តឹ អារោបេត្វា ព្យត្តេន(១) ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បស្សិតុំ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អសំភោគំ សង្ឃេន ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បស្សិតុំ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ អសំភោគំ សង្ឃេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ករណំ អសំភោគំ សង្ឃេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។

១ ម. អាបត្តឹ រោបេតព្វោ អាបត្តឹ រោបេត្វា ព្យត្តេន ។

(៦៦៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវចោទឆន្នភិក្ខុជាមុន លុះចោទហើយត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសំឡឹងអាបត្តិទេ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនបានសំឡឹងអាបត្តិទេ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួម ជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសំឡឹងអាបត្តិទេ ។ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំឡឹងអាបត្តិទេ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំឡឹងអាបត្តិ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។

ធម្មុទ្ទេស អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មករណំ

សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ អាបត្តឹ អាបជ្ជិត្វា ន ឥច្ឆតិ អាបត្តឹ បដិកាតុំ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ករណំ អសម្ភោគំ សង្ឃេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេន ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ១ ។ អាវាសបរម្បរញ្ច សំសថ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ អសម្ភោគំ សង្ឃេនាតិ ។

១ តង សង្ឃេតាត់ សាក្ខ ន. ឋ. ហេតុកេស ឧទិស្សតិ ។

កម្មវាចាការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ

លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះជាគំរប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិហើយ មិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះត្រូវនិយាយឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញដល់ឆន្នភិក្ខុហើយ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មនោះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះបានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកទាំងឡាយចូរប្រាប់តគ្នាតាមអាវាស តទៅថា ឆន្នភិក្ខុ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញហើយ ។

[៦៦៧] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

[៦៦៨] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។បេ។

[៦៦៩] អបរេហិបិ ។បេ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ ។បេ។

[៦៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង អាបត្តិចេញ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលមិនធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែង អាបត្តិវិញ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលភិក្ខុសម្តែងរួចហើយ ១ ។បេ។

[៦៦៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលមិនបាន ចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។បេ។

(២៣០) អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

(២៣១) អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

(២៣២) អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

(២៣៣) អបរេហិបិ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

(២៣៤) អបរេហិបិ ។ បេ ។ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(៤៣០) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើកំបាំងមុខ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(៤៣១) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(៤៣២) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(៤៣៣) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(៤៣៤) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ មិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ។ បេ ។

(២៣៥) អបរេហិបិ ។បេ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។បេ។

(២៣៦) អបរេហិបិ ។បេ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។បេ។

(២៣៧) អបរេហិបិ ។បេ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។បេ។

(២៣៨) អបរេហិបិ ។បេ។ អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

(២៣៥) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលសម្តែងហើយ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ។បេ។

(២៣៦) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលមិនបានចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

(២៣៧) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលមិនបានរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

(២៣៨) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺ កម្មដែលមិនបានលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើជាពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មមិនប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយក្រក៏ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់អធម្មកម្មចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។

[៦៣៩] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦៤០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៦៣៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលស្ងប់រម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៦៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនសម្តែង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦៦១) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តិំ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

(៦៦២) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។ បេ ។

(៦៦៣) អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(៦៦១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ កម្មដែលបានចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលបានរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលបានលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៦៦២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺ កម្មដែលធ្វើនៅក្នុងទីចំពោះមុខ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(៦៦៣) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយការសាកសួរ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

[៥៥៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[៥៥៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

[៥៥៦] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[៥៥៧] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[៥៥៨] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

(៥៥៤) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្កដ្ឋទីយកម្ម ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(៥៥៥) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្កដ្ឋទីយកម្ម ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(៥៥៦) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(៥៥៧) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលធ្វើដោយអាបត្តិ ដែលមិនបានសម្ដែងចេញ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ។ បេ ។

(៥៥៨) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្កដ្ឋទីយកម្ម ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៤៩) អបរេហិបិ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

(២៥០) អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តិំ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

(២៥១) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ

[២៤៩] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលរំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ១ ។ បេ ។

[២៥០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺ កម្មដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ កម្មដែលធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ កម្មដែលធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងនូវអាបត្តិចេញ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់ធម្មកម្មមានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងនូវអាបត្តិ ។

(២៥១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុ បង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កពាក្យខឹងគ្នា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១

ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(៤៩២) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(៤៩៣) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៤៩២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺ ភិក្ខុមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល ១ ភិក្ខុមានអាចារៈវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ ១ ភិក្ខុមានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៤៩៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៨៦] តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៤៨៧] អបរេសំបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៤៨៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុពួក បង្កហេតុ បង្កជម្លោះ បង្កវិវាទ បង្កតិរច្ឆានកថា បង្កអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ពួក ១ ល្ងង់ មិនឈ្លាស មានអាបត្តិច្រើន មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ពួក ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

[៤៨៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុ វិបត្តិដោយសីលក្នុងអធិសីលពួក ១ វិបត្តិដោយអាចារក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ វិបត្តិដោយទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកនេះឯង ។

កម្មក្ខន្ធកេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ សម្មាវត្តនា

[៦៥៦] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អាកង្ខមានឆក្កំ និដ្ឋិតំ ។

[៦៥៧] អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា

កម្មក្ខន្ធៈ ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម

(៦៥៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកដទៃទៀត គឺភិក្ខុពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ពួក ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក នេះឯង ។

ចប់វគ្គមានចំនួន ៦ ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (អាកង្ខមានឆក្កៈ) ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញ ។

(៦៥៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញ ត្រូវប្រព្រឹត្តឲ្យត្រូវដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តឲ្យត្រូវដោយប្រពៃ (ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម) នោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុនោះ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតនូវជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ទុកជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនីដែរ (ភិក្ខុនោះ) ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណា កុំឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត

អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារោ សេយ្យាភិហារោ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកថលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិតព្វំ ន បកតត្តោ ភិក្ខុ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតព្វោ ន អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតព្វោ ន ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតព្វោ ន អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតព្វោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខូហិ ភេទេតព្វោ ន គិហិទ្ធជោ ធារេតព្វោ ន តិត្ថិយទ្ធជោ ធារេតព្វោ ន តិត្ថិយា សេវិតព្វា ភិក្ខូ សេវិតព្វា ភិក្ខុសិក្ខាយ សិក្ខិតព្វំ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតព្វំ ន បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសាទេតព្វោ អន្តោ វា ពហិ វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា

ឬអាបត្តិឯទៀត ដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវត្រេកអរ នឹងការសំពះ ការក្រោកទទួល ការធ្វើអញ្ជលី សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកលាងជើង ជាន់ទ្រជើង ក្តារសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទេ មិនត្រូវចោទភិក្ខុជាបកតត្ត ដោយសីលវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយអាចារវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ មិនត្រូវចោទដោយអាជីវវិបត្តិ មិនត្រូវបំបែកភិក្ខុនឹងភិក្ខុ (ឲ្យបែក) ពីពួកភិក្ខុផងគ្នា មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ មិនត្រូវទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ មិនត្រូវសេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ត្រូវតែគប់រកពួកភិក្ខុ ត្រូវតែសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានតម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានតម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬទីមិនមែនជាអាវាស ដែលមានតម្បូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្តទេ បើឃើញភិក្ខុជាបកតត្តមកហើយ ត្រូវតែក្រោកឡើងពីអាសនៈ មិនត្រូវរុករានភិក្ខុជាបកតត្ត ខាងក្នុងឬខាងក្រៅ (វិហារ) មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវ

ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វន្តិ ។

អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ តេចត្តាឡីសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

[២៥៨] អថខោ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អកាសិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ សោ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ តម្ហា អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ ។ តត្ថ ភិក្ខូ នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ករឹសុ ន គរុករឹសុ ន មានេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខូហិ អសក្ករិយមានោ អគរុករិយមានោ អមានិយមានោ អបូជិយមានោ អសក្ការកតោ តម្ហាបិ អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ ។ តត្ថបិ ភិក្ខូ នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ករឹសុ ន គរុករឹសុ ន មានេសុំ ន បូជេសុំ ។

ធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំ ក្នុងវត្ត ។ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទទេ មិនត្រូវរំលឹកទេ មិនត្រូវញុះញង់ពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

ចប់វត្ត ៤៣ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ។

[២៥៨] គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ លុះត្រូវសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញហើយ ក៏ចេញពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសឯទៀត ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជលីកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាឡើយ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មានគេណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញអំពីអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃ ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជលីកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាទៀតដែរ ។

សោ ភិក្ខូហិ អសក្ការិយមានោ អគរុការិយមានោ អមានិយមានោ អបូជិយមានោ អសក្ការបកតោ តម្ហា អាវាសា អញ្ញំ អាវាសំ អគមាសិ ។ តត្ថបិ នំ ភិក្ខូ នេវ អភិវាទេសុំ ន បច្ចុដ្ឋេសុំ ន អញ្ជលិកម្មំ ន សាមីចិកម្មំ អកំសុ ន សក្ករិំសុ ន គរុករិំសុ ន មានេសុំ ន បូជេសុំ ។ សោ ភិក្ខូហិ អសក្ការិយមានោ អគរុការិយមានោ អមានិយមានោ អបូជិយមានោ អសក្ការបកតោ បុនទេវ កោសម្ពឹ បច្ចាគច្ឆិ ។ សោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ ភិក្ខូ ឧបសង្កមិត្វា ឯវំ វទេតិ អហំ អាវុសោ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនិយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនិយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុ ។

ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលបើពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ចេញចាកអាវាសនោះទៅកាន់អាវាសដទៃទៀត ។ ពួកភិក្ខុក្នុងអាវាសនោះ ក៏មិនថ្វាយបង្គំ មិនក្រោកទទួល មិនធ្វើអញ្ជលីកម្ម មិនធ្វើសាមីចិកម្ម មិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជាដែរ ។ ឆន្នភិក្ខុនោះ កាលដែលពួកភិក្ខុមិនធ្វើសក្ការៈ មិនគោរព មិនរាប់អាន មិនបូជា គ្មាននរណាធ្វើសក្ការៈហើយ ក៏ត្រឡប់មកក្រុងកោសម្ពីវិញ ។ ឆន្នភិក្ខុ ក៏ប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទន់សម្រួបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តជាគ្រឿងរលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម ហើយចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយ និយាយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញហើយ ក៏បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ទន់សម្រួបរោម ប្រព្រឹត្តវត្តជាគ្រឿងរលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម តើខ្ញុំគប្បីប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ពួកភិក្ខុនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុចុះ ។

កម្មក្ខន្ធកេ នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វឧក្ខេបនីយកម្មំ

[៦៥៩] បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ឧបសម្បាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

[៦៦០] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ គរហតិ កម្មិកេ គរហតិ ។ បេ ។

[៦៦១] អបរេហិបិ ។ បេ ។ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សាទិយតិ ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធក. ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់

[៦៥៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុឱ្យឧបសម្បទា ១ ឱ្យនិស្ស័យ ១ ឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតឱវាទភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយនៅតែប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

[៦៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ ព្រោះមិនសំដែងនូវអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬត្រូវអាបត្តិដទៃ ប្រហែលអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏ អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម ១ ។ បេ ។

[៦៦១] (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុត្រេកអរ នឹងការសំពះ ១ ការក្រោកទទួល ១ អញ្ជលីកម្ម ១ សាមីចិកម្ម ១ ការនាំអាសនៈមកឱ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

(៦២២) អបរេហិបិ ។បេ។ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ ។បេ។

(៦២៣) អបរេហិបិ ។បេ។ បកតត្តំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ភិក្ខុ ភិក្ខូហិ ភេទេតិ ។បេ។

(៦២៤) អបរេហិបិ ។បេ។ គិហិទ្ធជំ ធារេតិ តិត្ថិយទ្ធជំ ធារេតិ តិត្ថិយេ សេវតិ ន ភិក្ខូ សេវតិ ភិក្ខុសិក្ខាយ ន សិក្ខតិ ។បេ។

(៦២៥) អបរេហិបិ ។បេ។ បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធិំ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វសតិ ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វសតិ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វសតិ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា ន វុដ្ឋាតិ បកតត្តំ ភិក្ខុំ

(៦២២) (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។បេ។ ភិក្ខុត្រេកអរ នឹងការនាំទីដេកមកឲ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ តាំងសម្រាប់ទ្រជើង ១ ថ្ពាល់សម្រាប់ជូតជើង ១ ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ១ ការដុសខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។បេ។

(៦២៣) (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។បេ។ ភិក្ខុ ចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ ចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ ចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ បំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែក) ពីពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។បេ។

(៦២៤) (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។បេ។ ភិក្ខុ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ ទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ សេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់ពួកភិក្ខុ ១ មិនសិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ។បេ។

(៦២៥) (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។បេ។ ភិក្ខុ នៅក្នុងអាវាសដែលមានគម្របមួយ ១ នៅក្នុងអនាវាសដែលមានគម្របមួយ ១ នៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាសដែលមានគម្របមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ មិនក្រោកចាកអាសនៈ ១ ច្រានភិក្ខុជាបកតត្ត

ហាសាបេតិ អដ្ឋា ។ បេ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(៤៦២) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ បវារណំ ឋបេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហិ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ នប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

(៤៦៣) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន ឧបសម្បាទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិំ

នាដ៏កុដិប្រឡាក់ស្រា (...) ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិវិញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(៤៦២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិវិញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺ ភិក្ខុ ឃាត់ឧបោសថរបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ឃាត់បវារណា (របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ដាក់អំណាចខាងពាក្យ (គឺដាក់ការណ៍នោះ) ១ ចូលខាងដោយក្ដី ១ ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទ ១ រំលឹក ១ ប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិវិញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់វគ្គ ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិវិញ ។

(៤៦៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិវិញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ មិនឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួល

សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(៦៦៨) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ ន អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ន គរហតិ កម្មិកេ ន គរហតិ ។ បេ ។

(៦៦៩) អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សាទិយតិ ។ បេ ។

(៦៧០) អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ សាទិយតិ ។ បេ ។

ការសន្មតនូវជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើគេសន្មតហើយ ក៏មិនប្រដៅពួកភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

(៦៦៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ចំពោះអាបត្តិណា មិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ។ បេ ។

(៦៦៩) (អង្គ ៨) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរ នឹងអភិវាទនកម្ម ១ បច្ចុដ្ឋានកម្ម ១ អញ្ជលិកម្ម ១ សាមីចិកម្ម ១ ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

(៦៧០) (អង្គ ៨) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុមិនត្រេកអរ នឹងការនាំទីដេកមកឲ្យ ១ ទឹកសម្រាប់លាងជើង ១ កាំរទ្រជើង និងថ្មសម្រាប់ដុសជើង ១ ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ១ ការដុសខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ១ របស់ភិក្ខុជាបកតត្ត ។ បេ ។

កម្មក្ខន្ធកេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វឧក្ខេបនីយកម្មំ

(៤៧១) អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតត្តំ ភិក្ខុំ សីលវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន អាចារវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន ទិដ្ឋិវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន អាជីវវិបត្តិយា អនុទ្ធំសេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ ភេទេតិ ។ បេ ។

(៤៧២) អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន គិហិទ្ធជំ ធារេតិ ន តិត្ថិយទ្ធជំ ធារេតិ ន តិត្ថិយេ សេវតិ ភិក្ខូ សេវតិ ភិក្ខុសិក្ខាយ សិក្ខតិ ។ បេ ។

(៤៧៣) អបរេហិបិ ។ បេ ។ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វសតិ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វសតិ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វសតិ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតិ ន បកតត្តំ ភិក្ខុំ អាសាទេតិ អន្តោ វា ពហិ វា ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(៤៧៤) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ

កម្មក្ខន្ធក៖ ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃគួររម្ងាប់

(៤៧១) (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុ មិនចោទភិក្ខុជាបកតត្តដោយសីលវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាចារវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយទិដ្ឋិវិបត្តិ ១ មិនចោទដោយអាជីវវិបត្តិ ១ មិនបំបែកពួកភិក្ខុ (ឲ្យបែក) ចាកពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ។ បេ ។

(៤៧២) (អង្គ ៥) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់គ្រហស្ថ ១ មិនទ្រទ្រង់ទង់ជ័យរបស់តិរ្ថិយ ១ មិនសេពគប់នឹងពួកតិរ្ថិយ ១ សេពគប់តែនឹងពួកភិក្ខុ ១ សិក្សាសិក្ខារបស់ភិក្ខុ ១ ។ បេ ។

(៤៧៣) (អង្គ ៨) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺភិក្ខុ មិននៅក្នុងអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីមិនមែនជាអាវាសដែលមានដំបូលមួយ ១ មិននៅក្នុងទីជាអាវាស ឬមិនមែនជាអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ១ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ក្រោកចេញពីអាសនៈ ១ មិនរុករានភិក្ខុជាបកតត្តខាងក្នុងឬខាងក្រៅ (វិហារ) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

(៤៧៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុ មិន

បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ ន បវារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ។ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋារសហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

[២៧៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។ តេន ភិក្ខវេ ឆន្នេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។

ឃាត់ឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនឃាត់បវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួលពាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទគេ ១ មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងនូវអាបត្តិ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ១៨ នេះឯង ។

ចប់វត្ត ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ។

[២៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឯឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឆន្នភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឲ្យស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ៗទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងនូវអាបត្តិចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ រាំងស្ងប់រោម ប្រព្រឹត្តវត្តតាមដែលកិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងនូវអាបត្តិចេញ ។ (ឆន្នភិក្ខុ) គប្បីសូមឲ្យគំរប់ពីរដងផង ។

កម្មវាចា ឧក្ខេបនីយកម្មប្បដិប្បស្សទ្ធិ

តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ល។ តតិយម្បិ

កម្មវាចា: ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម

សង្ឃសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុដែលឈ្លាស ប្រតិពល ត្រូវប្រកាសឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តតាមដោយប្រពៃ តាំងសម្បុកកាម ប្រព្រឹត្តត្រូវដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តតាមដោយប្រពៃ តាំងសម្បុកកាម ប្រព្រឹត្តត្រូវដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិចេញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ ល ។ ខ្ញុំប្រកាស

ឯវមេតំ ធារយាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឆន្នោ ភិក្ខុ សង្ឃេន អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធឹ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សទ្ធំ សង្ឃេន ឆន្នស្ស ភិក្ខុនោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ និដ្ឋិតំ ឆដ្ឋំ ។

(៦៧៦) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន

សេចក្ដីនេះ ជាតម្រូវបែបនេះ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ឆន្នភិក្ខុនេះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិវិញហើយ បានប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ ដាក់សម្ងំរោម ប្រព្រឹត្តនូវដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិវិញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិវិញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិវិញ ដល់ឆន្នភិក្ខុ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិវិញ សង្ឃបានរម្ងាប់ ដល់ឆន្នភិក្ខុហើយ (ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មនោះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្ដីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិវិញ ជាគំរប់ ៦ ។

(៦៧៦) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុ

ខោ បន សមយេន អរិដ្ឋស្ស នាម ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្ពស្ស(១) ឯវរូបំ បាបកំ ទិដ្ឋិគតំ ឧប្បន្នំ ហោតិ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ អស្សោសុំ ខោ សម្ពហុលា ភិក្ខូ អរិដ្ឋស្ស កិរ នាម ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្ពស្ស ឯវរូបំ បាបកំ ទិដ្ឋិគតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ អថ ខោ តេ ភិក្ខូ យេន អរិដ្ឋោ ភិក្ខុ គទ្ធពាធិបុព្ពោ(២) តេនុបសង្កមឹសុ ឧបសង្កមិត្វា អរិដ្ឋំ ភិក្ខុំ គទ្ធពាធិបុព្ពំ ឯតទវោចុំ សច្ចំ កិរ តេ អាវុសោ អរិដ្ឋ ឯវរូបំ បាបកំ ទិដ្ឋិគតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។

---

១ អាចរិយបោត្ថកេ គទ្ធពាធិបុព្ពស្សាតិ បាឋោ ទិស្សតិ ។ ២ ម. បោត្ថកេ គទ្ធពាធិ-បុព្វោតិ បាឋោ ។

ឈ្មោះអរិដ្ឋៈជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត មានទិដ្ឋិអាក្រក់ដ៏លាមកយ៉ាងនេះកើតឡើងថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ ភិក្ខុជាច្រើនរូប បានឮដំណឹងថា ភិក្ខុឈ្មោះអរិដ្ឋៈ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត មានទិដ្ឋិអាក្រក់ដ៏លាមកយ៉ាងនេះកើតឡើងដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំង-នោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុទាំងនោះ ចូលទៅរកអរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏និយាយពាក្យនេះនឹងអរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតថា ម្នាលអាវុសោអរិដ្ឋៈ ឮថា អ្នកឯងមានទិដ្ឋិអាក្រក់ដ៏លាមកយ៉ាងនេះ កើតឡើងដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយណាដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពទេ ពិតមែនឬ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុ

ឯវំ ព្យា ខោ(១) អហំ អាវុសោ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ មា អាវុសោ អរិដ្ឋ ឯវំ អវច មា ភគវន្តំ អព្ភាចិក្ខិ ន ហិ សាធុ ភគវតោ អព្ភក្ខានំ ន ហិ ភគវា ឯវំ វទេយ្យ អនេកបរិយាយេន អាវុសោ អរិដ្ឋ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា អលញ្ច បន តេ បដិសេវតោ អន្តរាយាយ អប្បស្សាទា កាមា វុត្តា ភគវតា ពហុទុក្ខា ពហុបា-យាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោ អដ្ឋិកង្កលូបមា(២) កាមា វុត្តា ភគវតា ពហុទុក្ខា ពហុបាយាសា អាទីន-វោ ឯត្ថ ភិយ្យោ មំសបេសូបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។បេ។ តិណុក្កូបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។បេ។ អង្គារកាសូបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។បេ។

---

១ ឯវំព្យា ខោតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។ ២ អដ្ឋិកង្កលូបមាតិ កត្ថចិ បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។

ទើបយល់ ម្នាលអាវុសោ យើងនឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្ដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយបាន យ៉ាងណា ធម៌ទាំងនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពបាន ដូច្នោះមែន ។ ភិក្ខុទាំងនោះនិយាយថា អាវុសោអរិដ្ឋៈ លោកកុំពោលយ៉ាងនេះ លោកកុំពោលបង្កាច់ព្រះមានព្រះភាគឡើយ ការពោលបង្កាច់ព្រះមានព្រះភាគ មិនល្អទេ ព្រោះថា ព្រះមានព្រះភាគមិនមែនទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះទេ ម្នាលអាវុសោអរិដ្ឋៈ ធម៌ទាំងឡាយដែលធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ហើយដោយអនេក-បរិយាយ ឯធម៌ទាំងនោះ អាចធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពមែន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានសេចក្ដីត្រេកអរតិច មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្ដីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយមានឧបមាដោយឆ្អឹង មានសេចក្ដីទុក្ខច្រើន មានសេចក្ដីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយដុំសាច់ ។បេ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយគប់ភ្លើងស្មៅ ។បេ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរណ្ដៅរងើកភ្លើង ។បេ។

សុបិនកូបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ យាចិ-
តកូបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ រុក្ខផ-
លូបមា កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ អសិសូនូបមា
កាមា វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ សត្តិសូលូបមា កាមា
វុត្តា ភគវតា ។ បេ ។ សប្បសិរូបមា កាមា វុត្តា ភគ-
វតា ពហុទុក្ខា ពហុបាយាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោ-
តិ ។ ឯវំ ខោ អរិដ្ឋោ ភិក្ខុ គទ្ធពាធិបុព្វោ តេហិ
ភិក្ខូហិ វុច្ចមានោ តថេវ តំ បាបកំ ទិដ្ឋិគតំ ថាមសា
បរាមស្ស អភិនិវិស្ស វោហរតិ ឯវំ ព្យា ខោ អហំ
អាវុសោ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេ-
មេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេ-
វតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ យតោ ច ខោ តេ
ភិក្ខូ នាសក្ខឹសុ អរិដ្ឋំ ភិក្ខុំ គទ្ធពាធិបុព្វំ ឯតស្មា
បាបកា ទិដ្ឋិគតា វិវេចេតុំ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ

ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយយល់សប្តិ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរបស់ខ្ចី ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយផ្លែឈើ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយកាំបិតនិងជ្រញ ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយលំពែងនិងដែកស្រួច ។ បេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយក្បាលពស់ ។ បេ ។ មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន ។ អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត កាលដែលភិក្ខុទាំងនោះ និយាយដាស់តឿនយ៉ាងនេះហើយ ក៏នៅតែប្រកាន់ទិដ្ឋិលាមកនោះដោយមាំ ហើយនិយាយយ៉ាងនេះទៀតថា ម្នាលអាវុសោ យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេពគប់ទេ ដូច្នោះមែន ។ ពួកភិក្ខុនោះ មិនអាចនឹងញ៉ាំងអរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ឲ្យវៀរចាកទិដ្ឋិលាមកនោះបានឡើយ ។ លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ

យេន ភគវា តេនុបសង្កមឹសុ ឧបសង្កមិត្វា ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[១៨៧] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា អរិដ្ឋំ ភិក្ខុំ គទ្ធពាធិបុព្វំ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ តេ អរិដ្ឋ ឯវរូបំ បាបកំ ទិដ្ឋិគតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ ឯវំ ព្យាខោ អហំ ភន្តេ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ កស្ស នុ ខោ នាម ត្វំ មោឃបុរិស មយា ឯវំ ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាសិ ននុ មយា មោឃបុរិស អនេកបរិយាយេន អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា

ចូលទៅក្រាបបង្គំគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

[១៨៧] គ្រានោះឯង ដោយហេតុនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរបញ្ជាក់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូនចៅគេធ្លាប់សម្លាប់ត្មាតថា ម្នាលអរិដ្ឋៈ ឮថា ទិដ្ឋិដ៏លាមកមានសភាពដូច្នេះ កើតឡើងដល់អ្នកឯងថា យើងដឹងច្បាស់ នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សំដែងថា ធម៌ទាំងឡាយណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ពិតមែនឬ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុ ក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពបានទេ ដូច្នោះមែន ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលមោឃបុរស អ្នកឯងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលតថាគតសំដែងហើយយ៉ាងនេះ តើអ្នកណា ម្នាលមោឃបុរស ធម៌ទាំងឡាយ ដែលធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយ តថាគតសំដែងហើយ ដោយអនេកបរិយាយ

អលញ្ច បន តេ បដិសេវតោ អន្តរាយាយ អប្បស្សាទា កាមា វុត្តា មយា ពហុទុក្ខា ពហុបាយាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោ អដ្ឋិកង្កលូបមា កាមា វុត្តា មយា ពហុទុក្ខា ពហុបាយាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោ មំសបេសូបមា កាមា វុត្តា មយា ។បេ។ តិណុក្កូបមា កាមា វុត្តា មយា ។បេ។ អង្គារកាសូបមា កាមា វុត្តា មយា ។បេ។ សុបិនកូបមា កាមា វុត្តា មយា ។បេ។ យាចិតកូបមា កាមា វុត្តា មយា ។បេ។ រុក្ខផលូបមា កាមា វុត្តា មយា ។បេ។ អសិសូនូបមា កាមា វុត្តា មយា ។បេ។ សត្តិសូលូបមា កាមា វុត្តា មយា ។បេ។ សប្បសិរូបមា កាមា វុត្តា មយា ពហុទុក្ខា ពហុបាយាសា អាទីនវោ ឯត្ថ ភិយ្យោ អថ ច បន ត្វំ មោឃបុរិស អត្តនា ទុគ្គហិតេន អម្ហេ ចេវ អព្ភាចិក្ខសិ អត្តានញ្ច ខណសិ

មិនមែនពិត ឯធម៌ទាំងនោះ គាប់ស្មើសេចក្តីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេព **ពិតមែន តថាគតសំដែងថា** កាមទាំងឡាយ មានសេចក្តីត្រេកអរតិច មាន**សេចក្តីទុក្ខច្រើន** មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន **តថាគតសំដែងថា** កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយឆ្អឹងខ្ចី មានសេចក្តីទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន **តថាគតសំដែងថា** កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយដុំសាច់ ។បេ។ **តថាគតសំដែងថា** កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយចន្លុះស្មៅ ។បេ។ **តថាគតសំដែងថា** កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរណ្តៅរងើកភ្លើង ។បេ។ តថាគតសំដែងថាកាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយយល់សប្តិ ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយរបស់ខ្ចី ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយផ្លែឈើ ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយកាំបិតនិងជ្រញ់ ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយលំពែងនិងដែកស្រួច ។បេ។ តថាគតសំដែងថា កាមទាំងឡាយ មានឧបមាដោយក្បាលពស់ ។បេ។ មានទុក្ខច្រើន មានសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ច្រើន ទោសក្នុងកាមនេះមានច្រើន ម្នាលមោឃបុរស តើដូចម្តេច អ្នកឯងឈ្មោះថាពោលបង្កាច់តថាគតផង ជាស់រំលើងខ្លួនឯងផង

ពហុញ្ច អបុញ្ញំ បសវសិ តំ ហិ តេ មោឃបុរិស ភវិស្សតិ ទីឃរត្តំ អហិតាយ ទុក្ខាយ នេតំ មោឃបុរិស អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ។ បេ ។ ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតុ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។

[៦៧៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ កាតព្វំ បឋមំ អរិដ្ឋោ ភិក្ខុ គទ្ធពាធិបុព្វោ ចោទេតព្វោ ចោទេត្វា សារេតព្វោ សារេត្វា អាបត្តឹ អារោបេតព្វោ អាបត្តឹ អារោបេត្វា ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ អរិដ្ឋោ ភិក្ខុ គទ្ធ-ពាធិបុព្វោ ឯវរូបំ បាបកំ(១) ទិដ្ឋិគតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្ត-រាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ

១ ម. បាបិកំ ។

ប្រសព្វនូវបាបជាច្រើនផង ដោយទិដ្ឋិដែលខ្លួនប្រកាន់ខុស ម្នាលមោឃ-បុរស ទិដ្ឋិដែលអ្នកប្រកាន់ខុសនោះ នឹងប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីទុក្ខ មិនមែនជាប្រយោជន៍ដល់អ្នកឯង អស់កាលដ៏វែងឆ្ងាយ ម្នាលមោឃបុរស អំពើនេះ មិនមែននាំពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លា ឲ្យជ្រះថ្លា ឬ នាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយឲ្យរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ។ បេ ។ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃ ចូរធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ គឺមិនឲ្យបរិ-ភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ។

(៦៧៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (នេះក្បួនឲ្យកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវធ្វើយ៉ាងនេះ សង្ឃត្រូវចោទអរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតជាមុនសិន លុះចោទហើយ ត្រូវរំលឹក លុះរំលឹកហើយ ត្រូវលើកអាបត្តិឡើង លុះលើកអាបត្តិឡើងហើយ ភិក្ខុដែលឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវញ៉ាំងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិដ៏លាមកមានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សំដែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយបានយ៉ាងណា ធម៌ទាំងឡាយនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ

អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋឹ នប្បដិនិស្សជ្ជតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស ឯវរូបំ បាបកំ ទិដ្ឋិគតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជានាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋឹ អប្បដិនិស្សជ្ជតិ(១) ។ សង្ឃោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស ករណំ អសម្ភោគំ សង្ឃេន សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ

១ ម. ឯ បដិនិស្សជ្ជតិ ។

ដល់បុគ្គលអ្នកសេពគប់ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះ មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះទេ ។ បើកម្មនេះគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ។ នេះ ជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិអាក្រក់មានសភាពយ៉ាងនេះ កើតឡើងដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ដូច្នេះថា យើងដឹងច្បាស់នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្តែងហើយថា ធម៌ទាំងឡាយណាដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្តីអន្តរាយយ៉ាងណា ធម៌ទាំងនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្តីអន្តរាយ ដល់បុគ្គលអ្នកសេពគប់ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះ ក៏មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះទេ ។ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា

សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។
តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ
អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស ឯវរូបំ បាបកំ
ទិដ្ឋិគតំ ឧប្បន្នំ តថាហំ ភគវតា ធម្មំ ទេសិតំ អាជា-
នាមិ យថា យេមេ អន្តរាយិកា ធម្មា វុត្តា ភគវតា
តេ បដិសេវតោ នាលំ អន្តរាយាយាតិ ។ សោ តំ ទិដ្ឋឹ
នប្បដិនិស្សជ្ជតិ ។ សង្ឃោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពា-
ធិបុព្វស្ស បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេ-
បនីយកម្មំ ករោតិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ យស្សា-
យស្មតោ ខមតិ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស
បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយ-
កម្មស្ស ករណំ អសម្ភោគំ សង្ឃេន សោ តុណ្ហស្ស
យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ កតំ សង្ឃេ-
ន អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស បាបិកាយ
ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អសម្ភោគំ
សង្ឃេន ។ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមពោលសេចក្ដីនេះជា
គម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រ
ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ ទិដ្ឋិដ៏លាមកមានសភាពយ៉ាងនេះ
កើតឡើងដល់អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ដូច្នេះថា យើង
ដឹងច្បាស់ នូវធម៌ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សម្ដែងហើយថា ធម៌ទាំង-
ឡាយណា ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយបាន
យ៉ាងណា ធម៌ទាំងនោះ មិនអាចធ្វើសេចក្ដីអន្តរាយដល់បុគ្គលអ្នកសេព
ទេ ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះចេញទេ ។ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម
ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមក គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់
អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ។ ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមក គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុ
ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោក
មានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា
លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះ
មិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមក គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ។ បានធ្វើដល់
អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាតហើយ (ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មនោះ)
គួរដល់សង្ឃ ហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំចាំទុកនូវដំណើរនេះ

ធារយាមីតិ ។ អាកង្ខមានោ ភិក្ខវេ សង្ឃោ អរិដ្ឋំ ភិក្ខុំ គទ្ធពាធិបុព្វំ សង្ឃេន(១) បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករោតុ អសម្ភោគំ សង្ឃេនាតិ ។

(២៧៩) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច អសម្មុខា កតំ ហោតិ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

(២៨០) អបរេហិបិ ។បេ។ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។បេ។

(២៨១) អបរេហិបិ ។បេ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ ។បេ។

១ ឧភយបណ្ណាសដ្ឋកថាសុ តេន សង្ឃេនាតិ បាឋោ ន ទិស្សតិ ។

ដោយអាការស្ងៀមនៅយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយវិញទៀត ភិក្ខុទាំងឡាយ ជាប្រាថ្នាក្នុងកាលណា ។ ពេលនោះ អរិដ្ឋភិក្ខុ ជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត សង្ឃត្រូវធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមក គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃហើយ ។

[២៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្ម ដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ ធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[២៨០] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើដោយអាបត្តិដែលសម្ដែងរួចហើយ ១ ។បេ។

[២៨១] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្ម ដែលមិនចោទហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ មិនរំលឹកហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ មិនលើកអាបត្តិឡើងហើយស្រាប់តែធ្វើ ១ ។បេ។

[២៨២] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អសម្មុខា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៨៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៨៤] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អប្បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៨៥] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អនាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

[២៨៦] អបរេហិបិ ។ បេ ។ អទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[២៨២] (អង្គ ៣) ម៉្យាងទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (តជ្ជនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៣] (អង្គ ៣) ម៉្យាងទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (តជ្ជនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៤] (អង្គ ៣) ម៉្យាងទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (តជ្ជនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

[២៨៥] (អង្គ ៣) ម៉្យាងទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (តជ្ជនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គនេះឯង ។ បេ ។

[២៨៦] (អង្គ ៣) ម៉្យាងទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយអាបត្តិ មិនមែនជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ។ បេ ។

[២៨៧] អបរេហិបិ ។បេ។ ទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។បេ។

[២៨៨] អបរេហិបិ ។បេ។ អចោទេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។បេ។

[២៨៩] អបរេហិបិ ។បេ។ អសារេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។បេ។

[២៩០] អបរេហិបិ ។បេ។ អាបត្តិំ អនារោបេត្វា កតំ ហោតិ អធម្មេន កតំ ហោតិ វគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អធម្មកម្មញ្ច ហោតិ អវិនយកម្មញ្ច ទុវូបសន្តញ្ច ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

(៤៨៧) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្ម ដែលគេធ្វើដោយអាបត្តិដែលសម្តែងរួចហើយ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម ប្រកប) ដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

(៤៨៨) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្ម ដែលមិនចោទហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

(៤៨៩) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្ម ដែលមិនរំលឹកហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។បេ។

(៤៩០) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។បេ។ គឺកម្ម ដែលមិនលើកអាបត្តិឡើងហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ១ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មមិនត្រូវតាមធម៌ផង ជាកម្មមិនត្រូវតាមវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយអាក្រក់ផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់អធម្មកម្ម ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

[៤៩១] តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតំ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច សម្មុខា កតំ ហោតិ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

[៤៩២] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[៤៩៣] អបរេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ សារេត្វា កតំ ហោតិ អាបត្តឹ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ។ បេ ។

[៤៩១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺកម្ម ដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ សួរហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើតាមពាក្យប្តេជ្ញា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៤៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយ(មាន)អាបត្តិ ១ ធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើដោយអាបត្តិដែលមិនទាន់សំដែង ១ ។ បេ ។

[៤៩៣] (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលចោទហើយទើបធ្វើ ១ រំលឹកហើយទើបធ្វើ ១ លើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ។ បេ ។

(២៩៤) អបរេហិបិ ។ បេ ។ សម្មុខា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

(២៩៥) អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិបុច្ឆា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

(២៩៦) អបរេហិបិ ។ បេ ។ បដិញ្ញាយ កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

(២៩៧) អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

(២៩៨) អបរេហិបិ ។ បេ ។ ទេសនាគាមិនិយា អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(២៩៤) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើក្នុងទីចំពោះមុខ ១ ធ្វើដោយធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំង-ឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៩៥) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលចោទហើយ ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៩៦) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើតាមពាក្យប្ដេជ្ញា ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៩៧) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយ (មាន) អាបត្តិ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(២៩៨) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើដោយអាបត្តិជាទេសនាគាមិនី ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្ដីព្រមព្រៀង ១ ។ បេ ។

(២៩៩) អបរេហិបិ ។ បេ ។ អទេសិតាយ អាបត្តិយា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ។ បេ ។

(៣០០) អបរេហិបិ ។ បេ ។ ចោទេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ ។ បេ ។

(៣០១) អបរេហិបិ ។ បេ ។ សារេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ ។ បេ ។

(៣០២) អបរេហិបិ ។ បេ ។ អាបត្តិំ អារោបេត្វា កតំ ហោតិ ធម្មេន កតំ ហោតិ សមគ្គេន កតំ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតំ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ធម្មកម្មញ្ច ហោតិ វិនយកម្មញ្ច សុវូបសន្តញ្ច ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ ធម្មកម្មទ្វាទសកំ និដ្ឋិតំ ។

(២៩៩) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលធ្វើហើយ ដោយអាបត្តិដែលមិនទាន់សម្តែង ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ។ បេ ។

(៣០០) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលចោទហើយ ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(៣០១) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលរំលឹកហើយ ទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។ បេ ។

(៣០២) (អង្គ ៣) ដទៃទៀត ។ បេ ។ គឺកម្ម ដែលលើកអាបត្តិឡើងហើយទើបធ្វើ ១ ធ្វើត្រូវតាមធម៌ ១ ធ្វើដោយសេចក្តីព្រមព្រៀង ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់នូវទិដ្ឋិអាក្រក់ ជាកម្មប្រកបដោយធម៌ផង ជាកម្មប្រកបដោយវិន័យផង ជាកម្មដែលរម្ងាប់ដោយល្អផង ប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

ចប់កម្មប្រកបដោយធម៌មានចំនួន ១២ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់នូវទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

(១០៣) តីហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១០៤) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ តជ្ជនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(១០៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ គឺភិក្ខុ អ្នកធ្វើការបង្កហេតុ អ្នកធ្វើការឈ្លោះ អ្នកធ្វើការទាស់ទែង អ្នកធ្វើតិរច្ឆានកថា អ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ១ ជាមនុស្សល្ងង់ មិនឈ្លាស ច្រើនទៅដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(១០៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ វិបត្តិចាកសីលក្នុងអធិសីល ១ វិបត្តិចាកអាចារៈក្នុងអជ្ឈាចារ ១ វិបត្តិចាកទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

[៣០៥] អបរេហិបិ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តីហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

[៣០៦] តិណ្ណំ ភិក្ខវេ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ភណ្ឌនការកោ ហោតិ កលហការកោ វិវាទការកោ ភស្សការកោ សង្ឃេ អធិករណការកោ ឯកោ ពាលោ ហោតិ អព្យត្តោ អាបត្តិពហុលោ អនបទានោ ឯកោ គិហិសំសដ្ឋោ វិហរតិ អននុលោមិកេហិ គិហិសំសគ្គេហិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(៣០៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ នេះឯង ។

(៣០៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក គឺភិក្ខុជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុ ជាអ្នកធ្វើការជេរ្លោះ ជាអ្នកធ្វើសេចក្ដីទាស់ទែង ជាអ្នកធ្វើពិឃ្លោខកជា ជាអ្នកធ្វើអធិករណ៍ក្នុងសង្ឃ ពួក ១ ជាអ្នកល្ងង់ មិនឈ្លាស ច្រើនដោយអាបត្តិ មិនមានការកំណត់អាបត្តិ ពួក ១ នៅច្រឡូកច្រឡំដោយគ្រហស្ថ ដោយការច្រឡូកច្រឡំមិនសមគួរ ពួក ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ ពួកនេះឯង ។

(៣០៧) អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ អធិសីលេ សីលវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អជ្ឈាចារេ អាចារវិបន្នោ ហោតិ ឯកោ អតិទិដ្ឋិយា ទិដ្ឋិវិបន្នោ ហោតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

(៣០៨) អបរេសម្បិ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ឯកោ ពុទ្ធស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ ធម្មស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឯកោ សង្ឃស្ស អវណ្ណំ ភាសតិ ឥមេសំ ខោ ភិក្ខវេ តិណ្ណំ ភិក្ខូនំ អាកង្ខមានោ សង្ឃោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ករេយ្យ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អាកង្ខមានឆក្កំ និដ្ឋិតំ ។

(៣០៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ រូបដទៃទៀត គឺភិក្ខុ វិបត្តិដោយសីលក្នុងអធិសីល រូប ១ វិបត្តិដោយអាចារៈក្នុងអជ្ឈាចារ រូប ១ វិបត្តិដោយទិដ្ឋិក្នុងអតិទិដ្ឋិ រូប ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ រូបនេះឯង ។

(៣០៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុ ៣ រូបដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ រូប ១ ពោលតិះដៀលព្រះធម៌ រូប ១ ពោលតិះដៀលព្រះសង្ឃ រូប ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា ក៏គប្បីធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុទាំង ៣ រូបនេះឯង ។

ចប់កង្ខមានចំនួន ៦ លើក ដែលសង្ឃប្រាថ្នា (នឹងធ្វើក៏ធ្វើបាន) ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម

ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។

(១០៩) បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតេន ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វន្តិ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ អដ្ឋារសវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

(១០៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុង(ឧក្ខេបនីយកម្ម)នោះ ដូច្នេះគឺ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវឲ្យទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មតរួចហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ចំពោះអាបត្តិណា កុំឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហាក់ប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុដែលធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុដទៃគ្នា ។

ចប់វត្ត ១៨ ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ។

(៣១០) អថខោ សង្ឃោ អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ គទ្ធពាធិបុព្វស្ស បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ អកាសិ អសម្ភោគំ សង្ឃេន ។ សោ សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ វិព្ភមិ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម អរិដ្ឋោ ភិក្ខុ គទ្ធពាធិបុព្វោ សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ វិព្ភមិស្សតីតិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

(៣១១) អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា(១) ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ អរិដ្ឋោ ភិក្ខុ គទ្ធពាធិបុព្វោ សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ វិព្ភមតីតិ(២) ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម សោ ភិក្ខវេ មោឃបុរិសោ សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្ម-

១ ឯត្ថន្តរេ ភាគំ កត្វា បោត្ថកេ ទិស្សតិ ។ ២ ម. វិព្ភមីតិ ។

(៣១០) គ្រានោះ សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ គឺមិនឲ្យបរិភោគរួមជាមួយនឹងសង្ឃ ដល់អរិដ្ឋភិក្ខុដែលជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត ។ អរិដ្ឋភិក្ខុនោះ លុះសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ក៏សឹកចេញទៅ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា ដែលមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ មិនគួរនឹងសឹកសោះ ។ គ្រានោះ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

(៣១១) ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយសួរបញ្ជាក់នូវភិក្ខុទាំងនោះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា អរិដ្ឋភិក្ខុជាកូននៃត្រកូលអ្នកសម្លាប់ត្មាត សង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ហើយក៏សឹកចេញទៅ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់តិះដៀលថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មោឃបុរសនោះ ដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

ការកោ វិត្តមិស្សតិ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនិយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតុ ។

(៣១៦) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនិយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ឧបសម្បាទេតិ និស្សយំ ទេតិ សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនិយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(៣១៧) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនិយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ

មិនសមគួរនឹងសើការ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាឲ្យជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ គួរសង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចុះ ។

(៣១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ ឲ្យឧបសម្បទា ១ ឲ្យនិស្ស័យ ១ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ ទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើទុកជាសង្ឃសន្មតរួចហើយ គង់នៅតែប្រដៅភិក្ខុនី ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគួររម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គទាំង ៥ នេះទេ ។

(៣១៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនគួររម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់

កម្មក្ខន្ធកោ អប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វឧក្ខេបនីយកម្មំ

ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសិកំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ គរហតិ កម្មិកេ គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(៣១៦) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ បវារណំ ឋបេតិ សវចនីយំ ករោតិ អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ឱកាសំ ការេតិ ចោទេតិ សារេតិ ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ន បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ
អប្បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធកៈ ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនគួររម្ងាប់

ចំពោះអាបត្តិណា នៅតែត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏ អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងនោះ ១ តិះដៀលកម្ម ១ តិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

(៣១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុដែលហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ ហាមបវារណា (ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ ធ្វើជាអ្នកមានពាក្យ (គួរនឹងបង្គាប់នោះ) ១ ចូលនាទីជាធំក្នុងវត្ត ១ ឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ ចោទគេ ១ រំលឹកគេ ១ ប្រកបភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់
ក្នុងឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ហើយ ។

(៣១៥) បញ្ចហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន ឧបសម្បាទេតិ ន និស្សយំ ទេតិ ន សាមណេរំ ឧបដ្ឋាបេតិ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតឹ សាទិយតិ សម្មតោបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(៣១៦) អបរេហិបិ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ កតំ ហោតិ តំ អាបត្តឹ ន អាបជ្ជតិ អញ្ញំ វា តាទិសំ តតោ វា បាបិដ្ឋតរំ កម្មំ ន គរហតិ កម្មិកេ ន គរហតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ បញ្ចហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

(៣១៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ គឺភិក្ខុ មិនឲ្យឧបសម្បទា ១ មិនឲ្យនិស្ស័យ ១ មិនឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ១ មិនទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ ទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(៣១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត គឺភិក្ខុ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ព្រោះអាបត្តិណា ហើយមិនត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏ អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនតិះដៀលកម្ម ១ មិនតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៥ នេះឯង ។

(៣១៧) អដ្ឋហិ ភិក្ខវេ អង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថំ ឋបេតិ ន បវារណំ ឋបេតិ ន សវចនីយំ ករោតិ ន អនុវាទំ បដ្ឋបេតិ ន ឱកាសំ ការេតិ ន ចោទេតិ ន សារេតិ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតិ ឥមេហិ ខោ ភិក្ខវេ អដ្ឋហង្គេហិ សមន្នាគតស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មេ
បដិប្បស្សម្ភេតព្វអដ្ឋារសកំ និដ្ឋិតំ ។

(៣១៨) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បដិប្បស្សម្ភេតព្វំ តេន ភិក្ខវេ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ

(៣១៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនិយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ គឺភិក្ខុ មិនហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនហាមបវារណា(ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត) ១ មិនធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ(ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនទទួលនាទីជាចុក្ខនិវត្ត ១ មិនឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១ មិនចោទគេ ១ មិនរំលឹកគេ ១ មិនប្រកបបង្កភិក្ខុ(ឲ្យឈ្លោះ)នឹងពួកភិក្ខុដទៃ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវរម្ងាប់ឧក្ខេបនិយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ ដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះឯង ។

ចប់អង្គមានចំនួន ១៨ ដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ក្នុង
ឧក្ខេបនិយកម្មព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។

(៣១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ(ឧក្ខេបនិយកម្មនោះ) សង្ឃត្រូវរម្ងាប់យ៉ាងនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនិយកម្មព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈ ឆៀងស្មាម្ខាង សំពះបាទារបស់ភិក្ខុចាស់ៗទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង

បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តាមិ លោមំ បាតេមិ នេត្ថារំ វត្តាមិ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិំ យាចាមិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។ ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ បាបិកាយ

ផ្គងអញ្ជលីហើយនិយាយពាក្យយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់រួចហើយ បានប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ តាំងសម្បុរកោម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ។ គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។ ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពលគប្បីញុំាងសង្ឃឲ្យដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ តាំងសម្បុរកោម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ បើកាលសមគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះចុះ ។ នេះជាញត្តិ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញហើយ បានប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ តាំងសម្បុរកោម ប្រព្រឹត្តវត្តដល់កិរិយារលាស់ខ្លួនចេញចាកកម្ម មកសូមការរម្ងាប់

ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។បេ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សង្ឃេន បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ សម្មា វត្តតិ លោមំ បាតេតិ នេត្ថារំ វត្តតិ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ បដិប្បស្សម្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មស្ស បដិប្បស្សទ្ធិ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ

ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ អស់វារៈជាគម្រប់ពីរដង ។បេ។ ខ្ញុំប្រកាសសេចក្តីនេះ អស់វារៈជាគម្រប់បីដង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុឈ្មោះនេះ សង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ហើយ ក៏ប្រព្រឹត្តត្រូវជាប្រពៃ តាំងសម្ងំរោម ប្រព្រឹត្តវត្តដែលគួរដោះស្រាយខ្លួនចេញពីកម្ម មកសូមការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ សង្ឃរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ។ ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ដល់ភិក្ខុឈ្មោះនេះ គួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគួរដល់លោកមានអាយុអង្គណា

សោ ភាសេយ្យ ។ បដិប្បស្សទ្ធំ សង្ឃេន អរិដ្ឋស្ស ភិក្ខុនោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខេបនីយកម្មំ សត្តមំ និដ្ឋិតំ ។

កម្មក្ខន្ធកំ បឋមំ និដ្ឋិតំ ។

ឥមម្ហិ ខន្ធកេ វត្ថូ សត្ត ។

តស្សុទ្ទានំ

[៣១៩] បណ្ឌុកា លោហិតកា ភិក្ខូ
សយំ ភណ្ឌនការកា
តាទិសេ ឧបសង្កម្ម
ឧស្សាហឹសុ ច ភណ្ឌនេ
អនុប្បន្នានិ ជាយន្តិ
ឧប្បន្នានិបិ វឌ្ឍរេ(១)
អប្បិច្ឆា បេសលា ភិក្ខូ

១ ម. វឌ្ឍន្តិ ។

លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវនិយាយឡើង ។ ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ សង្ឃបានរម្ងាប់ដល់ភិក្ខុឈ្មោះអរិដ្ឋហើយ (ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្មនេះ) គួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ ទើបសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំទុកនូវសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ជាគម្រប់ ៧ ។

ចប់កម្មក្ខន្ធកៈ ជាបឋម ។

ក្នុងខន្ធកៈនេះ មាន ៧ រឿង ។

ឧទ្ទាននៃកម្មក្ខន្ធកៈនោះគឺ

(៣១៩) ពួកបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុដោយខ្លួនឯង ហើយចូលទៅរកភិក្ខុទាំងឡាយដែលជាអ្នកធ្វើការបង្កហេតុដូចគ្នាដែរ ហើយក៏នាំគ្នាប្រឹងប្រែងក្នុងការបង្កហេតុ ការបង្កហេតុទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់កើត ក៏កើតឡើង ដែលកើតឡើងហើយ ក៏ចម្រើនឡើង ភិក្ខុទាំងឡាយ ជាអ្នកមានសីលជាទីស្រឡាញ់ មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច

ទុជ្ជាយន្តិ ជរីសរោគា(១)
សព្វម្មដ្ឋិតំលោកា តាញ្ញោ
សយម្ភូ អក្កុមក្កលោ
អាណាបេសិ តដ្ឋីយំ(២)
កម្មំ សុខិតត្តិយំ ជំលោ ។
អសម្មទាប្បដិបុញ្ញា
អប្បដិញ្ញាយ អាតញ្ញុ យំ
អបាបត្តិ អរេសនេ
នេសិតាយ អាតញ្ញុ យំ
អលោនគ្គា អសាកេត្តា
អបាកោបត្តា(៣) ច យំ កតំ
អសម្មទា អនេម្មេ
វេត្តុបាយំ ច យំ កតំ(៤)
អប្បដិបុញ្ញា អនេម្មេ
វេត្តុបាយំ ច យំ កតំ(៥)

១ ។. ចេសុយ្យានោ ។ ២. ចេសុយ្យានោ ។ ២ ៣. តដ្ឋិយ ។ ៣ ៤. អលោលត្តា ។
៤ ៥. ឧ វេត្តុ បាបំ យំ កតំ ។ ៥ ៦. ឧ. បុ វេត្តុ យំ កតំ ។

កំពោលពាសត្វនៃគណ្ណាលបរិស័ទ ព្រះពុទ្ធជិនស្រី ជាព្រះសយម្ភូ ជាអគ្គបុគ្គល ទ្រង់ប្រាប់នូវកោសល់គរជាខែព្រះសម្ពុទ្ធ ហើយទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើគដ្ឋិយកម្ម ដំគ្រាដ៏សាវ័ក្ក ។ (គដ្ឋិយកម្មណា) ដែលសត្វធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ធ្វើដោយការមិនលាគសួរ ធ្វើដោយមិនតាមពាក្យប្រើប្រាស់ ១ (គដ្ឋិយកម្ម) ណា ដែលសត្វធ្វើដោយគ្មានគាបត្តិ ដោយកាបត្តិមិនមែនជាទោសតាតាមិទី ដោយគាបត្តិដែលសម្តែងរួចហើយ ១ (គដ្ឋិយកម្ម) ណា ដែលសត្វមិនពោះហើយប្រាប់តែគ្នា មិនលើកហើយប្រាប់តែគ្នា មិនលើកគាបត្តិឡើង ហើយប្រាប់តែធ្វើ ១ (គដ្ឋិយកម្ម) ណា ដែលសត្វធ្វើក្នុងទីកំបាំងមុខ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (គដ្ឋិយកម្ម) ណា ដែលសត្វធ្វើដោយមិនបានសាកសួរ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១

អប្បដិញ្ញាយ អធម្មេន
វគ្គកម្មំ ច យំ កតំ(១)
អនាបត្តិយា(២) អធម្មេន
វគ្គកម្មំ ច យំ កតំ(៣)
អទេសនាគាមិនិយា
អធម្មវគ្គមេវ ច
ទេសិតាយ អធម្មេន
វគ្គកម្មំ កតេវ ច
អចោទេត្វា អធម្មេន
វគ្គកម្មំ កតេវ ច
អសារេត្វា អធម្មេន
វគ្គកម្មំ កតេវ ច
អនារោបេត្វា(៤) អធម្មេន
វគ្គកម្មំ កតេវ ច

១ ឱ. ម. វគ្គេន ចាបិ យំ កតំ ។ ២ ឱ. អនាបត្តិ ។ ៣ ឱ. ម. វគ្គេន ចាបិ យំ កតំ ។ ៤ ឱ. អសារោបេត្វា ។

(តជ្ជនីយកម្ម) ណា ដែលសង្ឃធ្វើដោយមិនតាមការប្តេជ្ញា ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (តជ្ជនីយកម្ម) ណា ដែលសង្ឃធ្វើដោយគ្មានអាបត្តិ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ធ្វើដោយអាបត្តិមិនមែនជាទេសនាគាមិនី ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ១ (តជ្ជនីយកម្ម ទាំងនោះ ចាត់ជាអធម្មកម្ម ជាវគ្គកម្ម) ២ (តជ្ជនីយកម្ម) ដែលសង្ឃ ធ្វើដោយអាបត្តិដែលសម្តែងហើយ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក (ក៏ចាត់ជាអធម្មកម្ម) ជាវគ្គកម្ម ដូចគ្នាដែរ (តជ្ជនីយកម្ម) ដែលសង្ឃមិនបានចោទហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ (កម្ម) ដែលសង្ឃមិនបានរំលឹកហើយ ស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ (កម្ម) ដែលសង្ឃមិនបានលើកអាបត្តិឡើង ហើយស្រាប់តែធ្វើ ធ្វើមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើដោយពួក ក៏ដូចគ្នាដែរ

កណ្ហវារនយេនេវ
សុក្កវារំ វិជានិយា(១) ។
សង្ឃោ អាកង្ខមានោ ច(២)
យស្ស តជ្ជនីយំ ករេ
ភណ្ឌនំ ពាលោ សំសដ្ឋោ
អធិសីលេ(៣) អជ្ឈាចារេ
អតិទិដ្ឋិយា វិបន្នស្ស
សង្ឃោ តជ្ជនីយំ ករេ ។
ពុទ្ធធម្មស្ស សង្ឃស្ស
អវណ្ណំ យោ ច ភាសតិ ។
តិណ្ណន្នម្បិ ច ភិក្ខូនំ
សង្ឃោ តជ្ជនីយំ ករេ
ភណ្ឌនការកោ ឯកោ
ពាលោ សំសគ្គនិស្សិតោ ។
អធិសីលេ អជ្ឈាចារេ
តថេវ អតិទិដ្ឋិយា

១ ឱ. ម. សុក្កវារំ ជានិយា ។ ២ ឱ. ម. ច ។ ៣ ឱ. អធិសីលំ ។

បណ្ឌិតគប្បីដឹងសុក្កវារៈ (វារៈនៃកម្មល្អ គឺចំណែកខាងកម្មត្រូវ) តាមទំនងនៃកណ្ហវារៈ (វារៈនៃកម្មខ្មៅ គឺចំណែកខាងកម្មខុស នោះចុះ) ។ កាលបើសង្ឃប្រាថ្នា គឺគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុដែលជាអ្នកបង្កហេតុ ល្ងង់ នៅប្រឡូកប្រឡំដោយគ្រហស្ថ (សង្ឃ) គប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីល មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ។ និងភិក្ខុដែលពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ និងព្រះសង្ឃ ។ សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួកទៀត គឺភិក្ខុអ្នកធ្វើនូវការបង្កហេតុពួក ១ ល្ងង់ពួក ១ នៅប្រឡូកប្រឡំដោយគ្រហស្ថពួក ១ ។ ភិក្ខុដែលមានសីលវិបត្តិក្នុងអធិសីលពួក ១ មានអាចារវិបត្តិក្នុងអជ្ឈាចារពួក ១ មានទិដ្ឋិវិបត្តិក្នុងអតិទិដ្ឋិ ពួក ១ (សង្ឃគប្បីធ្វើតជ្ជនីយកម្ម) ដូចគ្នាដែរ

ពុទ្ធធម្មស្ស សង្ឃស្ស
អវណ្ណំ ភាសតិ ។
ឧក្ខេបនីយកម្មកតោ
អយំ សម្មាវត្តនា
ឧបសម្បទា និស្សយោ
សាមណេរុបដ្ឋានា
ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតោ
ន ការេ ឧក្ខេបនីយកោ(១)
អាបជ្ជេ តញ្ច អាបត្តិ
តាទិសញ្ច តតោ បរំ
កម្មញ្ច កម្មិកេ ចេ(២)
ន គរហេ ឧក្ខិត្តកោ
ឧបោសថំ បវារណំ
បកតត្តស្ស ឋបេ(៣)
ន(៤) សវចនីយំ អនុវាទោ(៥)

១ ទាំងសព្វព្រះធាតុ ៖ ការ ឧក្ខេបនីយកោ ។ ២ ឱ. ម. បាលិ ។ ៣ ឱ. ម. ឋបេ ។ ៤ ឱ. ម. ...

... ៥ ឱ. ម. សវចនីយំ ...

និងភិក្ខុ ដែលពោលតិះដៀលព្រះពុទ្ធគុណ ១ ព្រះធម្មគុណ ១ ព្រះសង្ឃគុណ ១ ។ ភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ ត្រូវប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃ យ៉ាងនេះ គឺ ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មហើយ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី (បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនីឡើយ) មិនឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណារបស់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវិវាទ

ឱកាសោ ចោទនេ ច
សារណំ សម្បយោគញ្ច
ន ការេយ្យ គណាវិទោ ។
ឧបសម្បទា និស្សយោ(១)
សាមណេរឧបដ្ឋនា
ឱវាទកសម្មតេជាបិ
បញ្ញាហត្ថេហិ សម្មុតិ(២) ។
តញ្ចាបត្តិ អាបត្តិ(៣)
តាទិសញ្ច តតោ បរំ
កម្មញ្ច កម្មិកេ ចាបិ
តយោរេត្ត ច សម្មតិ ។
ឧបោសថំ បវារណំ
សវចនីយានុវាទោ
ឱកាសោ ចោទនញ្ចេវ
សារណា សម្បយោជនា

១ ឱ. ឧបសម្បទនិស្សយោ ។ ២ ឱ. បញ្ញត្តេ ច សម្មតិ ។ ឱ. បញ្ញត្តេហិ សម្មតិ ។
៣ ឱ. តំ អាបត្តិញ្ច ។

មិនត្រូវឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះគ្នា) ។ តជ្ជនីយកម្ម (មិន) រម្ងាប់ដោយអង្គទាំង ១៨ គឺភិក្ខុ ឲ្យឧបសម្បទា ឲ្យនិស្ស័យ ឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន ទទួលការសន្មតឲ្យជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី (បើទុកជាសន្មតហើយ ក៏ទៅប្រដៅភិក្ខុនី) ។ តជ្ជនីយកម្ម មិនរម្ងាប់ (ដោយអង្គ ៥ ដទៃទៀត) គឺភិក្ខុនៅតែត្រូវអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ តិះដៀលកម្ម តិះដៀលភិក្ខុទាំងឡាយអ្នកធ្វើកម្ម ។ ភិក្ខុណាប្រកបដោយអង្គ ៨ នេះ គឺហាមឧបោសថ ហាមបវារណា ធ្វើជាអ្នកមានចាត់ពាក្យ ទទួលតាំងជាធំក្នុងវត្ត ឲ្យធ្វើឧកាស (ដើម្បីចោទ) ចោទ រំលឹក ប្រកបពួកភិក្ខុឲ្យឈ្លោះគ្នា

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

នមោ បាជ្ជន្តេហិ យោ យុត្តោ
ឥជ្ជិតា ឧបសម្បត្តិ(១) ។
កណ្ហាភេទយោនេ
សុត្តកាហំ វិជានិយា(២) ។
ធារោ អាបត្តិពហុលោ
សំសដ្ឋោ ច សេយ្យសោ
និយស្សកម្មំ សង្ឃោ
អាណាបេសិ មហាមុនិ ។
ភិក្ខាជិតស្មឹ ន ភិក្ខុ
អស្សជិបុនព្វសុកា
អនាចារមេវ វិវិធំ
អាចរឹសុ អសញ្ញតា
បព្វាជនីយំ សង្ឃោ
កម្មំ សាវត្ថិយំ ជិនោ ។
មច្ឆិកាសណ្ឌេ សុធម្មោ
ចិត្តស្ស ភិក្ខុនោ អហុ

---

១ ឧ. ឧបសម្បទា ។ ២ ឧ. សុត្តកាហំ វិភាជយា ។

វិន័យបិដក ចុល្លវគ្គ

គម្ពីរយកម្នាលរបស់ភិក្ខុនោះ មិនខ្វាប់ឡើយ ។ ចណ្ឌាលកឈ្មោះ

សុត្តកាហៈ តាមទំនងនៃកណ្ឌកាលៈចុះ ។ រឿងសេយ្យសកភិក្ខុ

ដែលជាភិក្ខុល្ងង់ មានអាបត្តិច្រើន នៅច្រឡូកច្រឡំ ដោយ

គ្រហស្ថ ទើបព្រះសម្ពុទ្ធមហាមុនី ទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើនិយ-

ស្សកម្ម ។ រឿងភិក្ខុពីររូប ឈ្មោះអស្សជិនិងបុនព្វសុកៈ (ទៅ)

កន្លែងជាតិដែលមិន ដែលជាអ្នកមិនសង្រួម ប្រព្រឹត្តអនាចារ

ផ្សេង ៗ ទើបព្រះសម្ពុទ្ធជិនស្រី (ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ឲ្យធ្វើ)

បព្វាជនីយកម្ម ជិតក្រុងសាវត្ថី ។ រឿងភិក្ខុសុធម្ម អ្នកនៅ

ក្នុងអាវាសរបស់ចិត្តគហបតី ក្នុងនគរមច្ឆិកាសណ្ឌ ។

ជាតិភេទេន ខុំសេតិ
សុធម្មោ ចិត្តុបាសកំ
បដិសារណីយំ កម្មំ
អាណាបេសិ តថាគតោ ។
កោសម្ពិយំ ឆន្នំ ភិក្ខុំ
និច្ឆាបត្តិំ បស្សិតុំ ។
អទស្សនេ ឧក្ខេបំ
អាណាបេសិ ជិនុត្តមោ ។
ឆន្នោ តំយេវ អាបត្តិំ
បដិកាតុំ ន ឥច្ឆតិ
ឧក្ខេបនាប្បដិកម្មេ
អាណាបេសិ វិនាយកោ ។
បាបទិដ្ឋិ អរិដ្ឋស្ស
ភាសិ បញ្ញាណនិស្សគ្គោ

(សុធម្មភិក្ខុនោះ) ជេរចិត្តគហបតី ជាឧបាសក ដោយពាក្យតិះដៀលដល់ជាតិ ទើបព្រះតថាគត ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ឲ្យធ្វើបដិសារណីយកម្ម ។ ឆន្នភិក្ខុ ក្នុងក្រុងកោសម្ពី (ត្រូវអាបត្តិហើយ) ក៏មិនប្រាថ្នានឹងឃើញអាបត្តិ ។ ទើបព្រះជិនស្រីឧត្តម ទ្រង់បង្គាប់ឲ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ឆន្នភិក្ខុ ក៏មិនប្រាថ្នានឹងសំដែងអាបត្តិនោះឡើយ ព្រះសម្ពុទ្ធជានាយកវិសេស ទ្រង់ត្រាស់បង្គាប់ឲ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិចេញ ។ ឯអរិដ្ឋភិក្ខុមានទិដ្ឋិលាមក ព្រោះអាស្រ័យសេចក្តីមិនដឹង

ទិដ្ឋិអប្បដិនិស្សគ្គេ
ឧក្ខេបំ ជិនភាសិតំ ។
និយស្សកម្មំ បព្វជ្ជំ(១)
តជ្ជំ បដិសារណី ។
អទស្សនាប្បដិកម្មេ
អនិស្សគ្គេ ច ទិដ្ឋិយា
ទវានាចារុបឃាតី
មិច្ឆាអាជីវមេវ ច
បព្វាជនីយកម្មម្ហិ
អតិរេកបទា នវ ។
អលាភាវណ្ណា ទ្វេ បញ្ច
ទ្វេ បញ្ចកាតិនាមកា(២)
បដិសារណីយកម្មម្ហិ(៣)
អតិរេកបទា នវ ។

១ ឱ. បព្វាជំ ។ ២ ឱ. អលាភាវណ្ណទ្វេបញ្ច ទ្វេបញ្ចកោ តិនាមកោ ។ ៣ ឱ. បដិ-សារណិកម្មម្ហិ ។

ព្រះជិនស្រីទ្រង់ត្រាស់ឲ្យធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ព្រោះមិនលះ-បង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ចេញ ។ ទ្រង់បញ្ញត្តឲ្យធ្វើនិយស្សកម្ម បព្វាជនីយកម្ម និងបដិសារណីយកម្ម ព្រោះហេតុដូចគ្នាដែរ ។ (ឧក្ខេបនីយកម្ម) ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ១ មិនសម្ដែងអាបត្តិ ១ មិនលះទិដ្ឋិអាក្រក់ ១ លេង ១ មារយាទមិនសមគួរ ១ ការបៀតបៀន ១ មិច្ឆាអាជីវៈ ១ ត្រង់នេះ ជាអតិរេកបទក្នុងបព្វាជនីយកម្ម ។ អត្ថ ៩ គឺ ភិក្ខុ ក្លាយជាមិនឲ្យគ្រហស្ថបាននលាភ និងពោលទោសព្រះរតនត្រ័យ (ជាដើម) មាន ៥ លើក មានឈ្មោះជាទ្វេបញ្ចកៈ ត្រង់នេះ ជាអតិរេកបទក្នុងបដិសារណីយកម្ម ។

តជ្ជនីយំ និយស្សញ្ច(១)

ទុវេ កម្មាបិ សាធិសា(២)

បព្វាជ(៣) បដិសារី ច

ទ្វេ ឧបាសក្កិកា(៤)

ឥតរេ ឧក្ខេបនីយកម្មា(៥)

សនិស្សា តេ វិភត្តិតោ

តជ្ជនីយ ចរេ ជាបិ

សេសំ កម្មំ(៦) វិជានិយាតិ ។

១ ម. និយស្សញ្ច ។ ២ ម. ទុវេ កម្មេសុ សាធិសំ ។ ៣ ម. បព្វាជា ។ ៤ ម. ប បដិសារី ច អង្គ បមាណវិភត្តា ។ ៥ ម. ឧក្ខេបនា កម្មា ។ ៦ ម. សេសកម្មំ ។

មួយវិញទៀត កម្មទាំងឡាយនោះ គឺតជ្ជនីយកម្ម ១ និយស្ស-កម្ម ១ មានលក្ខណៈដូចគ្នា ។ មួយវិញទៀត កម្មទាំង-ឡាយនោះ គឺបព្វាជនីយកម្ម ១ បដិសារណីយកម្ម ១ មាន អង្គ ៨ ទុះ ជាយតិ ៨ ទុះ មិនលើសពីនេះឡើយ ឧក្ខេបនីយ-កម្ម ៣ នោះប្រហែល ៗ គ្នា ដោយការចែកកម្មដ៏សេស អ្នកប្រាជ្ញគប្បីដឹង តាមទំនងនៃតជ្ជនីយកម្ម (នោះចុះ) ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកំ

[៣២០] តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន បារិវាសិកា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម បារិវាសិកា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ

(៣២០) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន របស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុបារិវាសិក(១) តែងទទួលត្រេកអរចំពោះអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង ក្តារសម្រាប់ដុសជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកភិក្ខុបារិវាសិក មិនសមធ្វើនឹងត្រេកអរចំពោះអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង ក្តារសម្រាប់ដុសជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយសោះ ។ ហើយភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

---

១ បរិវាសមាន ៤ យ៉ាង គឺអប្បដិច្ឆន្នបរិវាស ១ បដិច្ឆន្នបរិវាស ១ សុទ្ធន្តបរិវាស ១ សមោធានបរិវាស ១ ។ ឯអប្បដិច្ឆន្នបរិវាសនោះ បានសម្តែងរួចហើយក្នុងមហាខន្ធកៈនៃមហាវគ្គ ចំណែកបរិវាស ៣ ទៀតនោះ មានសេចក្តីពិស្តារក្នុងសមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ។

[៣៦១] អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ បារិវាសិកា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ បារិវាសិកា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ បសន្នានំ វា ភិយ្យោភាវាយ ។បេ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សាទិតព្វំ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ

(៣៦១) ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃហើយ ទ្រង់ត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថាពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង ក្តារសម្រាប់ដុសជើង ការទទួលយកបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនសមបើនឹងត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង ក្តារសម្រាប់ដុសជើង ការទទួលយកបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លាដល់ជនទាំងឡាយដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ឬនាំពួកជនដែលជ្រះថ្លាហើយ ឲ្យរឹតតែជ្រះថ្លាឡើងទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស មិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម

អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យា-
ភិហារំ(១) បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ
បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិ-
យេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ បារិ-
វាសិកានំ ភិក្ខូនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិ-
ហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្ប-
ដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ
បារិវាសិកានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧបោសថំ ប-
វារណំ វស្សិកសាដិកំ ឱណោជនំ ភត្តំ(២) ។ តេនហិ
ភិក្ខវេ បារិវាសិកានំ ភិក្ខូនំ វត្តំ បញ្ញាបេស្សាមិ
យថា បារិវាសិកេហិ ភិក្ខូហិ វត្តិតព្វំ ។

---

១ គម្ពីរ បោត្ថកេ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារន្តិ ទិស្សតិ ។ ២ ឱណោជនំ
ភត្តន្តិ ... ទិស្សតិ ។

អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹក
សម្រាប់លាងជើង កាំនសម្រាប់ទ្រជើង ក្ដារសម្រាប់ដុសជើង ការទទួល
បាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុទាំងឡាយជា
បកតត្តៈ ភិក្ខុណាត្រេកអរ (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស (ត្រេកអរ) ចំពោះអភិវាទន-
កម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំ
ទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង កាំនសម្រាប់ទ្រជើង ក្ដារសម្រាប់
ដុសជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក(នៃគ្នា
និងគ្នា គឺភិក្ខុដែលនៅបរិវាសដូចគ្នា) តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់(ខ្ចី) បាន ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការ
ទទួលវស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត(១) ១ ការទទួលភត្ត(២) ១ ទាំង ៥
យ៉ាង ដល់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសទាំងឡាយ តាមលំដាប់ភិក្ខុចាស់(ខ្ចី) ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ត ដល់ពួកភិក្ខុអ្នក
នៅបរិវាស តាមទំនងដែលភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាសត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

---

១ លំដាប់ភត្តមានឧទ្ទេសភត្តជាដើម ដែលសង្ឃត្រូវចែកឲ្យជាប់ទួនក្នុងថ្ងៃនេះ ហើយត្រូវ
កំលះបង់ភត្តនោះ ទីប្រាប់ឲ្យចែកដល់ភិក្ខុដទៃទៀត, ចំណែកខ្លួនទទួលក្នុងថ្ងៃទៅ
២ ទទួលវែកភត្តដែលខ្លួនត្រូវបានតាមលំដាប់វស្សាជាដើម ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកស្ស សម្មាវត្តនា

[៣៤៦] បារិវាសិកេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន បរិវាសោ ទិន្នោ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ

បារិវាសិកក្ខន្ធក៖ ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃនៃភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

(៣៤៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ (ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស) ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុងការនៅបរិវាសនោះមានដូច្នេះ គឺភិក្ខុដែលនៅបរិវាសនោះ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា(១) មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ(២) មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន(៣) មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី ១ បើខ្លួនជាសង្ឃសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅភិក្ខុនី ១ សង្ឃឲ្យបរិវាសព្រោះអាបត្តិណា មិនគួរឲ្យត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ១ ឬអាបត្តិដទៃប្រហាក់ប្រហែលគ្នានឹងអាបត្តិនោះ ១ ឬក៏ត្រូវអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ ១ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម ១ មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម ១ មិនត្រូវហាមឧបោសថដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត ១ មិនត្រូវហាមបវារណា ១ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) ១ មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំនៅក្នុងវត្ត ១ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) ១

១ អដ្ឋកថា ថា មិនត្រូវធ្វើជាឧបជ្ឈាយ៍ឲ្យឧបសម្បទាដល់កុលបុត្ត ប៉ុន្តែបើបានដាក់វត្តហើយ ដើម្បីឲ្យឧបសម្បទាក៏គួរ ។ មិនត្រូវធ្វើជាអាចារ្យសូត្រកម្មវាចា វិតកាលបើឃ្លាតភិក្ខុនៃ ភិក្ខុនោះដាក់វត្តហើយសូត្រកម្មវាចាក៏គួរ ។ ២ មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យដល់ភិក្ខុនិងសាមណេរ, ភិក្ខុណាបានកាន់និស្ស័យទៅហើយត្រូវប្រាប់ភិក្ខុអស់នោះថា ខ្ញុំធ្វើវិនយកម្ម, ត្រូវលោកកាន់យកនិស្ស័យក្នុងសម្នាក់គ្រូដទៃចុះ កុំមកធ្វើវត្តដល់ខ្ញុំឡើយ កុំលោទទួលស្រុកកុំមកលាខ្ញុំឡើយ ។ បើបានហាមយ៉ាងនេះហើយ គេនៅតែធ្វើនោះ បារិវាសិកភិក្ខុមិនត្រូវអាបត្តិទេ ។ ៣ មិនត្រូវទទួលសាមណេរទៀត ទុកជាសាមណេរដែលខ្លួនបំបួសហើយក៏ត្រូវហាមថា ខ្ញុំធ្វើវិនយកម្ម, កុំមកធ្វើវត្តដល់ខ្ញុំឡើយ ។ បើបានហាមយ៉ាងនេះហើយ, សាមណេរអស់នោះនៅតែធ្វើ, បារិវាសិកភិក្ខុនោះមិនត្រូវអាបត្តិឡើយ ។

ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វំ ។

(៣៦៣) ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ គន្តព្វំ ន បុរតោ និសីទិតព្វំ យោ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទាតព្វោ(១) តេន ច សោ សាទិតព្វោ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន វា បច្ឆាសមណេន វា កុលានិ ឧបសង្កមិតព្វានិ ន អារញ្ញិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន បិណ្ឌបាតិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន ច តប្បច្ចយា បិណ្ឌបាតោ នីហរាបេតព្វោ មា មំ ជានឹសូតិ ។

១ ម. ទាតព្វោ ។

មិនត្រូវចោទគេ១ មិនត្រូវរំលឹកគេ១ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា១ ។

(៣៦៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុខភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវអង្គុយមុខ (ភិក្ខុជាបកតត្ត) ទីអាសនៈណា ដែលជាទីបំផុតនៃទីអង្គុយ ជាទីបំផុតនៃទីដេក (ក្រឡាកន្ទេលដែលគេក្រាលជាទីដេក) ជាទីបំផុតនៃលំនៅ (លំនៅដែលគេក្រាលជាទីនៅ) របស់សង្ឃ ។ ត្រូវប្រគល់ឲ្យនូវអាសនៈនោះ ដល់បារិវាសិកភិក្ខុនោះ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវត្រេកអរចំពោះនូវអាសនៈនោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជាបកតត្តឲ្យជាបុរេសមណៈ (សមណៈដើរមុខ) ជាបច្ឆាសមណៈ (សមណៈដើរក្រោយ) ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយទេ មិនត្រូវសមាទាននូវអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មិនត្រូវឲ្យគេនាំបង្អូនបិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយ កុំដឹង (រឿង) អាត្មាអញឡើយ(១) ។

១ បារិវាសិកភិក្ខុគិតថា អាត្មាអញនឹងអង្គុយចាំតែក្នុងវិហារនេះ ហើយនឹងរាប់រាត្រីទាំងឡាយ កាលបើអាត្មាអញចេញទៅបិណ្ឌបាតនឹងប្រទះភិក្ខុក្នុងស្រុក កាលបើអាត្មាអញមិនប្រាប់នឹងដាច់រាត្រី បារិវាសិកភិក្ខុនោះ មិនត្រូវឲ្យគេនាំបង្អូនបិណ្ឌបាតមកដើម្បីខ្លួនដោយហេតុនេះឯង ។ ម្យ៉ាងទៀត បើឲ្យសាមណេរបម្រើហើយចាំតែក្នុងវិហារដោយគម្លុស្រ័យថា កុំឲ្យអ្នកណាមួយដឹងសេចក្ដីឡើយ ដូច្នេះក៏មិនបាន បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវតែចូលទៅបិណ្ឌបាតក្នុងស្រុក ។

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកវត្តំ

(៣៦៦) បារិវាសិកេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា អាគន្តុកេន អារោចេតព្វំ អាគន្តុកស្ស អារោចេតព្វំ ឧបោសថេ អារោចេតព្វំ បវារណាយ អារោចេតព្វំ សចេ គិលានោ ហោតិ ទូតេនបិ អារោចេតព្វំ ។

(៣៦៧) ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

(៣៦៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈ ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្តុកភិក្ខុផងគ្នា ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបវារណា បើមានជំងឺ (មិនអាចនឹងទៅបាន) ប្រើបម្រើឲ្យប្រាប់ក៏បាន ។

(៣៦៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស(១)ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស(២)ដែលគ្មានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ

---

១ អាវាស បានដល់ទីសេនាសនៈដែលគេធ្វើសម្រាប់នៅ ។ ២ អនាវាស បានដល់ទី សម្រាប់ទុកតំបាល រោងសម្រាប់ទុកទូក រោងទឹក បន្ទន់និងភ្លោងច្បារជាដើម ។

អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

(៣៦៦) ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ

វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ។

[៣៦៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាស

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកវត្តំ

យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

ណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬ អនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុ

នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ តទហុបោសថេ ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ តទហុបោសថេ ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

(៣២៧) គន្តព្វោ ភិក្ខវេ តទហុបោសថេ ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ តទហុបោសថេ ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ តទហុបោសថេ ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា

មានសំវាសផ្សេងគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបក្ខ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបក្ខ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបក្ខ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

(៣២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ(ឲ្យដល់)ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យដល់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកវត្តំ

យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស

បាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យដល់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យដល់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អនាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យដល់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុត្រូវចេញចាកអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ដល់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញចាកអាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណាដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណាអាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យដល់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវចេញចាកអាវាស

អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ ។

[៣៦៨] ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតព្វំ បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្វោ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យដល់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ គួរចេញចាកអាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យដល់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនគួរនៅក្នុងអាវាសដែលមានគម្របមួយ មិនគួរនៅក្នុងអនាវាសដែលមានគម្របមួយ មិនគួរនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាសដែលមានគម្របមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្តទេ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយគួរក្រោកចាកអាសនៈ គួរនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ(របស់ខ្លួន) មិនគួរអង្គុយលើអាសនៈមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនគួរអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើផែនដី មិនគួរអង្គុយលើអាសនៈ មិនគួរចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមមួយ (ជាមួយភិក្ខុជាបកតត្ត) កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត ចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមទាប មិនគួរចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនគួរចង្ក្រមក្នុងទីចង្ក្រមឡើយ ។

(៣២៩) ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា បារិវាសិកេន វុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ ន ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

(៣៣០) បារិវាសិកចតុត្ថោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ ទទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ទទេយ្យ តំវីសោ[១] អព្ភេយ្យ អកម្មំ ន[២] ច ករណីយន្តិ ។

ចតុត្ថំ បារិវាសិកវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

---

១ ឱ. ម. ពោត្ថកេសុ វីសោតិ បាឋោ នត្ថិ ។ ២ គយំ កំសេក្កោ ឱ. ម. ពោត្ថកេសុ ន. បញ្ញាយតិ ។

(៣២៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅ ជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់កិរិយាទាញចូលកាន់មូលាបត្តិ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្ត ។ បេ ។ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានត្ត ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានតម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានតម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាស ដែលមានតម្បូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយនឹងអព្ភានារហភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន) កាលអព្ភានារហភិក្ខុ អង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលអព្ភានារហភិក្ខុចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលអព្ភានារហភិក្ខុចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមឡើយ ។

(៣៣០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃមានបារិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា (ទាញចូលមកកាន់មូលាបត្តិ) ឲ្យមានត្ត គណៈសង្ឃមានបារិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ២០ ឲ្យអព្ភាន កម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់បារិវាសិកវត្ត ៤ ។

(៣៣១) អថ ខោ អាយស្មា ឧបាលិ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯក-មន្តំ និសីទិ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា ឧបាលិ ភគវន្តំ ឯតទវោច កតិ នុ ខោ ភន្តេ បារាជិកស្ស ភិក្ខុនោ វត្ថុប្បភេទាតិ ។ តយោ ខោ ឧបាលិ បារាជិកស្ស ភិក្ខុនោ វត្ថុប្បភេទា សហាភសោ វិប្បភាសោ អសា-ភេនា ឥមេ ខោ ឧបាលិ តយោ បារាជិកស្ស ភិក្ខុនោ វត្ថុប្បភេទាតិ ។

(៣៣២) តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយំ មហាភិក្ខុសង្ឃោ សន្និបតិតោ ហោតិ ។ ន សក្កោន្តិ បារាជិកា ភិក្ខូ បរិសំ សោធេតុំ ។ តេ ភិក្ខូ[១] ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ បរិសំ និក្ខាមេតុំ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ និក្ខាមេតព្ពោ ។ តេន បារាជិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្ក-មិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា

១ ឥទំ តេ ភិក្ខូតិ បទទ្វយំ ម. ឆ. បោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។

(៣៣១) គ្រានោះ ព្រះឧបាលីមានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ រួចអង្គុយក្នុងទីសមគួរ ព្រះឧបាលីមានអាយុអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ការដាច់ពក្រើរបស់បារាជិកភិក្ខុ មានប៉ុន្មាន ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ ការដាច់ពក្រើរបស់បារាជិកភិក្ខុ មាន ៣ យ៉ាង គឺ ការទៅរួមគ្នា(១) ១ ការមិនទៅរួមគ្នា(២) ១ ការមិនប្រាប់(៣) ១ ម្នាលឧបាលិ ការដាច់ពក្រើរបស់បារាជិកភិក្ខុ មាន ៣ យ៉ាងដូច្នេះឯង ។

(៣៣២) សម័យនោះឯង ភិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាច្រើន ក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ពួកបារាជិកភិក្ខុ មិនអាចនឹងជម្រះបរិស ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់អនុ-ញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យដកបរិស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិសនោះ ភិក្ខុត្រូវដកយ៉ាងនេះ ។ បារាជិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុមួយរូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង អង្គុយ

១ គឺទៅជាមួយនឹងភិក្ខុជាបក្ខពួកក្នុងសំណាក់ដែលមានភិក្ខុមួយឬច្រើន ។ ២ គឺទៅតែឯង មិនបានទៅក្នុងសំណាក់ដែលមានភិក្ខុជាបក្ខពួក ។ ៣ គឺមិនប្រាប់ការដែលខ្លួនប្រព្រឹត្តដល់ភិក្ខុដទៃ មានអាចារ្យភិក្ខុជាដើម ។

អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ បរិវាសំ និក្ខិបាមីតិ ។ និក្ខិត្តោ ហោតិ បរិវាសោ ។ វត្តំ និក្ខិបាមីតិ ។ និក្ខិត្តោ ហោតិ បរិវាសោតិ ។

[៣៣៣] តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយា ភិក្ខូ តហំ តហំ បក្កមឹសុ ។ សក្កោន្តិ(១) បារិវាសិកា ភិក្ខូ បរិវាសំ សោធេតុំ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ បរិវាសំ សមាទាតុំ(២) ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ សមាទាតព្វោ ។ តេន បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ បរិវាសំ សមាទិយាមីតិ ។ សមាទិន្នោ ហោតិ បរិវាសោ ។ វត្តំ សមាទិយាមីតិ ។ សមាទិន្នោ ហោតិ បរិវាសោតិ ។

បារិវាសិកវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

---

១ យេភុយ្យេន ន សក្កោន្តីតិ បាឋោ ទិស្សតិ ។ ឯត្ថ ន សទ្ទេន បដិសេធោ អយុត្តោយេវ បរិវាសសមាទានស្ស សោធេតុំ សមត្ថភាវេ ភគវតា អនុជានិតព្វាភាវតោ ។ បុរតោ វុត្តមានេ មានត្តសមាទានេបិ ឯសេវ នយោ ។ ២ កត្ថចិ បោត្ថកេ សមាទិតុន្តិ ។

ប្រណម្យ ផ្គងអញ្ជលីឡើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមដាក់បរិវាស ។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុដាក់ហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមដាក់វត្ត ។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុដាក់ហើយដែរ ។

[៣៣៣] សម័យនោះឯង ភិក្ខុទាំងឡាយ ចេញពីក្រុងសាវត្ថី ហើយចៀសចេញទៅក្នុងទីនោះ ៗ ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ អាចនឹងជម្រះបរិវាសបាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់អនុញ្ញាតថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសមាទានបរិវាស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាសនោះ ភិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ ។ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុមួយរូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង អង្គុយប្រណម្យ ផ្គងអញ្ជលីឡើង ហើយនិយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំសូមសមាទានបរិវាស ។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុសមាទានហើយ ។ ថា ខ្ញុំសូមសមាទាននូវវត្ត ។ បរិវាស បានឈ្មោះថា ភិក្ខុសមាទានហើយដែរ ។

ចប់បារិវាសិកវត្ត ។

(៣៣៤) តេន ខោ បន សមយេន មូលាយ បដិកស្សនារហា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។បេ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម មូលាយ បដិកស្សនារហា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

(៣៣៥) អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ

(៣៣៤) សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង ក្តារសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសខ្នងក្នុងកាលងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។បេ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកភិក្ខុដែលគួរដល់មូលាយបដិកស្សនា ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង ក្តារសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសខ្នងក្នុងកាលងូតទឹក របស់ភិក្ខុទាំងឡាយជាបកតត្តៈ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

(៣៣៥) ក្នុងនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដល់កិរិយាទាញត្រឡប់មកកាន់អាបត្តិដើម) ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម

។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សាទិតព្វំ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហានំ ភិក្ខូនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧបោសថំ បវារណំ វស្សិកសាដិកំ ឱណោជនំ ភត្តំ ។

។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្ត ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនសមបើនឹងត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិរិយានេះមិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្តីជ្រះថ្លា ដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់តិះដៀលហើយ ទ្រង់សម្តែងធម្មីកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទេ ភិក្ខុណា ត្រេកអរ (ភិក្ខុនោះ) ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុតាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) គ្នា ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលវស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង៥ យ៉ាងនេះ ដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) គ្នា ។

តេនហិ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហានំ ភិក្ខូនំ វត្តំ បញ្ញាបេស្សាមិ យថា មូលាយ បដិកស្សនារហេហិ ភិក្ខូហិ វត្តិតព្វំ ។

[៣៣៦] មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មាវត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា មូលាយ បដិកស្សនារហោ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វំ ។

[៣៣៧] ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ គន្តព្វំ ន បុរតោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគត នឹងបញ្ញត្តវត្តដល់ពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ តាមទំនង ដែលពួកមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្តតាម ។

[៣៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ក្នុង(មូលាយបដិកស្សនា)នោះដូច្នេះ គឺមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើ (ខ្លួន) មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើខ្លួនជាសង្ឃបានសន្មតហើយ ក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី ភិក្ខុដែលសង្ឃធ្វើការទាញមករកអាបត្តិដើម ព្រោះអាបត្តិណា មិនគួរត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា ដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុដទៃគ្នា ។

[៣៣៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុខ មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ទុកាសណា ជាទីបំផុត

និសីទិតព្វំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទាតព្វោ តេន ច សោ សាទិតព្វោ ។ ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន វា បច្ឆាសមណេន វា កុលានិ ឧបសង្កមិតព្វានិ ន អារញ្ញិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន បិណ្ឌបាតិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន ច តប្បច្ចយា បិណ្ឌបាតោ នីហរាបេតព្វោ មា មំ ជានិំសូតិ ។

(៣៣៨) ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អនាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មូលាយ

នៃទីអង្គុយ ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហារ របស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឲ្យទីទាំងនោះ ដល់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុនោះ មួយវិញទៀត ភិក្ខុនោះត្រូវត្រេកអរនឹងទីទាំងនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) បកតត្តភិក្ខុ ឲ្យជាបុរេសមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មិនត្រូវឲ្យគេនាំបិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយ កុំដឹង (រឿង) អញឡើយ ។

(៣៣៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ

បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។បេ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។បេ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

(៣៣៩) ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

(៣៣៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញចាកអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែមាន

បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

ភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេង ៗ គ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ មិនត្រូវទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣៤០] តន្តៀោ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនា-
រហានំ ភិក្ខូនំ សកិច្ចកា អាបត្តិយា សកិច្ចកោ
អាបត្តិយោ ។ បេ ។ សកិច្ចកោ អនាបត្តិយោ ។ បេ ។
សកិច្ចកោ អាបត្តិយោ ច អនាបត្តិយោ ច យត្តស្ស ភិក្ខុ
សមាទេសិកសេកា យំ ជញ្ញា សញ្ញាមិ អទ្ធេ គច្ឆតិ
តន្តៀោ ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហានំ ភិក្ខូនំ
សកិច្ចកា អនាបត្តិយា សកិច្ចកោ អាបត្តិយោ ។ បេ ។
សកិច្ចកោ អនាបត្តិយោ ។ បេ ។ សកិច្ចកោ អាប-
ត្តិយោ ច អនាបត្តិយោ ច យត្តស្ស ភិក្ខុ សមាទេសិក-
សេកា យំ ជញ្ញា សញ្ញាមិ អទ្ធេ គច្ឆតិ តន្តៀោ
ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហានំ ភិក្ខូនំ សកិច្ច-
កា អាបត្តិយា ច អនាបត្តិយា ច សកិច្ចកោ អាបត្តិយោ
។ បេ ។ សកិច្ចកោ អនាបត្តិយោ ។ បេ ។ សកិច្ចកោ
អាបត្តិយោ ច អនាបត្តិយោ ច យត្តស្ស ភិក្ខុ សមាទ-
សំភិសេកា យំ ជញ្ញា សញ្ញាមិ អទ្ធេ គច្ឆតិ ។

[៣៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនាហៅភិក្ខុ គួរ
ចេញពីអាបត្តិដែលមានកិច្ច ទៅកាន់អាបត្តិដែលមានកិច្ចដូចនេះ ។បេ។
ទៅកាន់អនាបត្តិដែលមានកិច្ចដូចនេះ ។បេ។ ទៅកាន់អាបត្តិនិងអនាបត្តិ
ដែលមានកិច្ចដូចនេះ គឺអាបត្តិនិងអនាបត្តិណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំ-
ភសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាបត្តិនិងអនាបត្តិណា គាត់ត្រូវគេចនិងទៅ
(ឲ្យទាន់)ក្នុងថ្ងៃនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនាហៅ-
ភិក្ខុ គួរចេញពីអនាបត្តិដែលមានកិច្ច ទៅកាន់អាបត្តិដែលមានកិច្ចដូចនេះ
។បេ។ ទៅកាន់អនាបត្តិដែលមានកិច្ចដូចនេះ ។បេ។ ទៅកាន់អាបត្តិ
និងអនាបត្តិដែលមានកិច្ច គឺអាបត្តិនិងអនាបត្តិណា ដែលមានពួកភិក្ខុមាន
សំភសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាបត្តិនិងអនាបត្តិណា គាត់ត្រូវគេចនិង
ទៅ(ឲ្យទាន់)ក្នុងថ្ងៃនេះដូចនេះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនា-
ហៅភិក្ខុ គួរចេញពីអាបត្តិនិងអនាបត្តិដែលមានកិច្ច ទៅកាន់អាបត្តិដែល
មានកិច្ចដូចនេះ ។បេ។ ទៅកាន់អនាបត្តិដែលមានកិច្ចដូចនេះ ។បេ។ ទៅ
កាន់អាបត្តិនិងអនាបត្តិដែលមានកិច្ច គឺអាបត្តិនិងអនាបត្តិណា ដែលមាន
ពួកភិក្ខុមានសំភសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាបត្តិនិងអនាបត្តិណា គាត់
ត្រូវគេចនិងទៅ(ឲ្យទាន់)ក្នុងថ្ងៃនេះដូចនេះ ។

(៣៤១) ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតព្វំ បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្វោ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

(៣៤២) ន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សនារហេន វុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ

(៣៤១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្ត (ដើរមក) ត្រូវក្រោកអំពីអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត ចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទេ ។

(៣៤២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួនទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុ (ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត) ទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងមានត្តចារិកភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលប្រព្រឹត្តមានត្ត) ទេ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ

ន ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

(៣៤៣) មូលាយ បដិកស្សនារហចតុត្ថោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ ទទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ទទេយ្យ តំវីសោ អព្ភេយ្យ អកម្មំ តំ ន ច ករណីយន្តិ ។

មូលាយ បដិកស្សនារហវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

(៣៤៤) តេន ខោ បន សមយេន មានត្តារហា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម មានត្តារហា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិ-

ជាមួយគ្នានឹងអព្ភានារហភិក្ខុ (ភិក្ខុដែលគួរដល់អព្ភាន) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ទេ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទេ ។

(៣៤៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃមានមូលាយបដិ-កស្សនារហភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ត គណៈសង្ឃមានមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុនោះជាគម្រប់ ២០ ឲ្យអព្ភាន កម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ។

(៣៤៤) សម័យនោះឯង ពួកមានត្តារហភិក្ខុ ត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសខ្នងក្នុងរោងស្រង់ទឹក នៃពួកបកតត្តភិក្ខុ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា ជាអ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ពួកមានត្តារហភិក្ខុ មិនសមបើនឹងត្រេកអរនូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការ

ភាមន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោ-ចេសុំ ។ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ មាតុគ្គាមោ ភិក្ខុ សាទិយន្តិ បាតុគ្គាមំ ភិក្ខូនំ អតិភពឍំ បដ្ឋុដ្ឋាំ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មាតុគ្គាមំ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ មាតុគ្គាមោ ភិក្ខុ សាទិយិស្សន្តិ បាតុគ្គាមំ ភិក្ខូនំ អតិភពឍំ បដ្ឋុដ្ឋាំ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឥមំ សិក្ខាបទំ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ឧ ភិក្ខវេ មាតុគ្គាមោ ហោន្ត ភិក្ខុនា សាទិតព្វំ បាតុគ្គាមំ ភិក្ខូនំ អតិភពឍំ បដ្ឋុដ្ឋាំ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បនិមំ សិក្ខាបទំ យោ សាទិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ មាតុគ្គាមោ ហោន្ត ភិក្ខូនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អតិភពឍំ បដ្ឋុដ្ឋាំ ។ បេ ។ ឯវញ្ច បនិមំ សិក្ខាបទំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ

ផ្សែរផ្លូវទឹកក្នុងវេលាស្រង់ទឹក នៃពួកភិក្ខុនីទាំងឡាយនោះ ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ពួកមាតុគ្គាមហៅភិក្ខុខ្លួនឲ្យផ្សែរ នូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការផ្សែរផ្លូវទឹកក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុនីទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្គាមហៅភិក្ខុទាំងឡាយ មិនសមបើនឹងទទួលត្រេកអរ នូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការផ្សែរផ្លូវទឹកក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុនីទាំងឡាយទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនុ៎ះ មិនមែននាំឲ្យកើតសេចក្ដីជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួច ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មាតុគ្គាមហៅភិក្ខុ មិនត្រូវត្រេកអរ នូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការផ្សែរផ្លូវទឹកក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុនីទាំងឡាយទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត នូវអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការផ្សែរផ្លូវទឹកក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ដល់មាតុគ្គាមហៅភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់ (ខ្ចី) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាត

មានត្តារហានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧបោសថំ បវារណំ វស្សិកសាដិកំ ឱណោជនំ ភត្តំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ មានត្តារហានំ ភិក្ខូនំ វត្តំ បញ្ញាបេស្សាមិ យថា មានត្តារហេហិ ភិក្ខូហិ វត្តិតព្វំ ។

(៣៦៩) មានត្តារហេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មាវត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុនិយោ ន ឱវទិតព្វា ។ យាយ អាបត្តិយា មានត្តារហោ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខុ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វំ ។

ឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលវស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់មានត្តារហភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់(វ្ស) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ត ដល់មានត្តារហភិក្ខុទាំងឡាយ តាមដំណើរដែលមានត្តារហភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវប្រព្រឹត្តតាម ។

(៣៦៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងមានត្ត) នោះ ដូច្នេះ គឺ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវឱ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឱ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឱ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើសង្ឃសន្មតហើយក៏មិនត្រូវទៅប្រដៅភិក្ខុនីទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលសង្ឃដល់មានត្តព្រោះអាបត្តិណា មិនគប្បីឱ្យត្រូវអាបត្តិនោះ ឬអាបត្តិដទៃប្រហែលនឹងអាបត្តិមុននោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិមុននោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវហាមឧបោសថ មិនត្រូវហាមបវារណា ដល់បកតត្តភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងអធិករណ៍នោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវត្ត មិនត្រូវឱ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឱ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុដទៃគ្នាឡើយ ។

(៣៤២) ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ គន្តព្វំ ន បុរតោ និសីទិតព្វំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទាតព្វោ តេន ច សោ សាទិតព្វោ ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន វា បច្ឆាសមណេន វា កុលានិ ឧបសង្កមិតព្វានិ ន អារញ្ញិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន បិណ្ឌបាតិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន ច តប្បច្ចយា បិណ្ឌបាតោ នីហរាបេតព្វោ មា មំ ជានឹសូតិ ។

(៣៤៣) បារិវាសិកេន(១) ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា អាគន្តុកេន អារោចេតព្វំ អាគន្តុកស្ស អារោចេតព្វំ ឧបោសថេ អារោចេតព្វំ បវារណាយ អារោចេតព្វំ សចេ គិលានោ ហោតិ ទូតេនបិ អារោចេតព្វំ(២) ។

(៣៤៤) ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ

១ ឱ. បារិវាសិកេន ។ ២ ឱ. អារោចេតព្វំ ។

(៣៤២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុខ មិនត្រូវអង្គុយខាងមុខបកតត្តភិក្ខុឡើយ ទីអាសនៈណា ជាទីបំផុតនៃទីអង្គុយ ទីដេកនិងវិហារ របស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ឲ្យទីអាសនៈនោះ ដល់បារិវាសិកភិក្ខុនោះ មួយទៀត បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវត្រេកអរនឹងទីអាសនៈដែលសង្ឃប្រគល់ឲ្យនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើបកតត្តភិក្ខុ ឲ្យជាបុរេសមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយទៀត មិនត្រូវឲ្យគេនាំចង្ហាន់បិណ្ឌបាតមក(ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ពួកភិក្ខុទាំងឡាយ កុំដឹងនូវអាត្មាអញឡើយ ។

(៣៤៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈ ត្រូវប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយក្នុងវត្ត) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្តុកភិក្ខុ (ដែលមកដល់កន្លែងខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបវារណា ត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃ បើមានជំងឺ (មិនអាចនឹងទៅបាន) ត្រូវឲ្យទូតប្រាប់ (ជំនួសខ្លួន) ក៏បាន ។

(៣៤៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែ

បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

(៣៤៩) ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។

មានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

(៣៤៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាស ដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។

សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣៩០] គន្តព្វោ ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា

ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាស ដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ។

[៣៩០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា

យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ ។

[៣៥១] ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតព្វំ បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្វោ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ

អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ គួរចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យទាន់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៥១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្តទេ ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកពីអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយជាមួយនឹងភិក្ខុ

ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

(៣៥២) ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា បារិ-វាសិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សនារ-ហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន វុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវា-សេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ ន ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្ក-មិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

ជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត ចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រម ។

(៣៥៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារហភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្ត-ចារិកភិក្ខុ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយអព្ភានារហភិក្ខុ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើអព្ភានា-រហភិក្ខុចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រម ។

(៣៩៣) មាតុគ្គាមចតុត្ថោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ ទទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ទទេយ្យ វីសោ អព្ភេយ្យ អកម្មំ ន ច ករណីយន្តិ ។

មាតុគ្គាមវត្ថុ និដ្ឋិតំ ។

(៣៩៤) តេន ខោ បន សមយេន មានត្តចារិកា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិកម្មំ អាសនាភិហារំ សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកឋលិកំ បត្តចីវរបដិគ្គហណំ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម មានត្តចារិកា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថ ខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

(៣៩៥) អថ ខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ

(៣៩៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃមានមាតុគ្គាមជាគម្រប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យប្តូរលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ត គណៈសង្ឃមានមាតុគ្គាមជាគម្រប់ ២០ ឲ្យអព្ភាន កម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

ចប់វត្ថុរបស់មាតុគ្គាមភិក្ខុ ។

(៣៩៤) សម័យនោះឯង ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរ នឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលីកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមកឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ទ្រជើង វត្ថុសម្រាប់ជូតជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក នៃបកតត្តភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្តុះបង្អាប់ថា ហេតុដូចម្តេច ក៏ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ (ដូច្នេះ) ។ ទើបភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

(៣៩៥) ព្រោះនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិត្វា ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ មានត្តចារិកា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មិំ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សាទិតព្វំ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកានំ ភិក្ខូនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧបោសថំ បវារណំ វស្សិកសាដិកំ ឱណោជនំ ភត្តំ ។

ពិត ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកមានត្តចារិកភិក្ខុ មិនសមបើត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសរួចហើយ ទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ហើយត្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយមកថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក របស់ពួកភិក្ខុជាបកតត្តទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាស្រង់ទឹក ដល់មានត្តចារិកភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់ចាស់(ទុំ) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាងនេះ ដល់មានត្តចារិកភិក្ខុតាមលំដាប់ចាស់(ទុំ) ។

តេនហិ ភិក្ខវេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតានំ ភិក្ខូនំ វត្តំ បញ្ញា-បេស្សាមិ យថា ឧក្ខេបនីយកម្មកតេហិ ភិក្ខូហិ វត្តិតព្វំ ។

(៣៨៦) ឧក្ខេបនីយកម្មកតេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្វំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្វំ ន និស្សយោ ទាតព្វោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្វោ ន ភិក្ខុនោវាទកសម្មុតិ សាទិតព្វា សម្មតេនបិ ភិក្ខុ-និយោ ន ឱវទិតព្វា យាយ អាបត្តិយា សង្ឃេន ឧក្ខេ-បនីយកម្មំ កតំ ហោតិ សា អាបត្តិ ន អាបជ្ជិតព្វា អញ្ញា វា តាទិសិកា តតោ វា បាបិដ្ឋតរា កម្មំ ន គរហិតព្វំ កម្មិកា ន គរហិតព្វា ន បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ ឧបោសថោ ឋបេតព្វោ ន បវារណា ឋបេតព្វា ន សវចនីយំ កាតព្វំ ន អនុវាទោ បដ្ឋបេតព្វោ ន ឱកាសោ ការេតព្វោ ន ចោទេតព្វោ ន សារេតព្វោ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្វំ ។

[៣៨៧] ន ភិក្ខវេ ឧក្ខេបនីយកម្មកតេន ភិក្ខុនា បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ គន្តព្វំ ន បុរតោ និសីទិតព្វំ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ត ដល់ពួកមានឧក្ខេ-បនីយកម្ម តាមទំនងដែលភិក្ខុមានឧក្ខេបនីយកម្មត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

(៣៨៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមានឧក្ខេបនីយកម្ម ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងកម្មនោះ) នោះដូច្នេះ គឺភិក្ខុមានឧក្ខេបនីយកម្ម មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាមណេរបម្រើខ្លួន មិនត្រូវទទួលការសន្មតខ្លួនជាអ្នកប្រដៅភិក្ខុនី បើទុកជាសង្ឃសន្មតហើយក៏មិនត្រូវប្រដៅពួកភិក្ខុនី សង្ឃឲ្យឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះអាបត្តិណា មិនត្រូវត្រូវអាបត្តិនោះទៀត ឬអាបត្តិដទៃដែលប្រហែលនឹងអាបត្តិនោះ ឬក៏អាបត្តិដែលធ្ងន់ជាងអាបត្តិនោះ មិនត្រូវតិះដៀលកម្ម មិនត្រូវតិះដៀលពួកភិក្ខុអ្នកធ្វើកម្ម មិនត្រូវឃាត់ឧបោសថ មិនត្រូវឃាត់បវារណាដល់ភិក្ខុជាបកតត្ត មិនត្រូវធ្វើជាអ្នកមានមាត់ពាក្យ (ក្នុងកិច្ចការនោះ) មិនត្រូវទទួលនាទីជាធំក្នុងវិវាទ មិនត្រូវឲ្យធ្វើឱកាស (ដើម្បីចោទ) មិនត្រូវចោទ មិនត្រូវរំលឹក មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុផងគ្នា ។

(៣៨៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមានឧក្ខេបនីយកម្ម មិនត្រូវដើរមុខ មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ អាសនៈណា ជាទីចុងនៃអាសនៈ

សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស ទា-តព្វោ តេន ច សោ សាទិតព្វោ ។ ន ភិក្ខវេ បារិវា-សិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន វា បច្ឆាសមណេន វា កុលានិ ឧបសង្កមិតព្វានិ ន អារញ្ញិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន បិណ្ឌបាតិកង្គំ សមាទិ-តព្វំ ន ច តប្បច្ចយា បិណ្ឌបាតោ នីហារាបេតព្វោ មា មំ ជានឹសូតិ ។

(៣៨៨) បារិវាសិកេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា អាគន្តុ-កេន អារោចេតព្វំ អាគន្តុកស្ស អារោចេតព្វំ ឧបោ-សថេ អារោចេតព្វំ បវារណាយ អារោចេតព្វំ ទេវសិកំ អារោចេតព្វំ សចេ គិលានោ ហោតិ ទូតេនបិ អារោ-ចេតព្វំ ។

(៣៨៩) ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា ស-ភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ន ភិក្ខវេ

ជាទីចុងបំផុតនៃទីដេក ជាទីចុងបំផុតនៃវិហារ របស់សង្ឃ សង្ឃត្រូវប្រគល់ទុកសេនាសនៈដល់ភិក្ខុនោះ ឯភិក្ខុនោះត្រូវត្រេកអរចំពោះទីសេនាសនៈនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវធ្វើភិក្ខុជាបកតត្តឲ្យជាបុរេសមណៈ ឬបច្ឆាសមណៈ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មួយទៀត មិនត្រូវឲ្យគេនាំបញ្ជូនបិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយ កុំដឹងអាត្មាអញឡើយ ។

[៣៨៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុជាអាគន្តុកៈ ត្រូវប្រាប់ (ដល់ភិក្ខុក្នុងអាវាសដែលខ្លួនទៅដល់) ត្រូវប្រាប់ដល់អាគន្តុកភិក្ខុ (ដែលមកដល់ទីនៅខ្លួន) ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ត្រូវប្រាប់ក្នុងថ្ងៃបវារណា ត្រូវប្រាប់រាល់ថ្ងៃ បើមានជំងឺត្រូវប្រើទូតឲ្យទៅប្រាប់ក៏បាន ។

[៣៨៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញអំពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញអំពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។បេ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។បេ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។បេ។ អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។បេ។ អភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

[៣២០] ន ភិក្ខវេ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។បេ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។បេ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ

មានត្តារិហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារិហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារិហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ។

[៣២០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តារិហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានការអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។បេ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។បេ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ ។បេ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ ។បេ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា គន្តព្វោ យត្ថស្សុ ភិក្ខូ នានាសំវាសកា អញ្ញត្រ សង្ឃេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។

(២៦១) គន្តព្វោ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។បេ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។បេ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុំ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អនាវាសា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។បេ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។បេ។

មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុទេ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុទេ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាស ឬអនាវាស ដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសផ្សេងៗគ្នា វៀរលែងតែសង្ឃ វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ។

(២៦១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។បេ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យដល់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ គួរចេញពីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។បេ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។បេ។

សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា វា អនាវាសា វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុន្តិ ។

[៣៦៤] ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតព្វំ បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្វោ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ

ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាស ឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ (ឲ្យដល់) ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ គួរចេញពីអាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន ។ បេ ។ ទៅកាន់អនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុបាន គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅឲ្យដល់ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

[៣៦៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត បើឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកពីអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តដោយអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈទេ មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុ

ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

(៣៦៣) ន ភិក្ខវេ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សនារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន វុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ ន ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

(៣៦៤) មានត្តចារិកចតុត្ថោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ ទទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ទទេយ្យ តំវីសោ អព្ភេយ្យ អកម្មំ ន ច ករណីយន្តិ ។

ជាបកតត្តចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ឡើយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមឡើយ ។

(៣៦៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មានត្តចារិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តចារិកភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាស ដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងអព្ភានារហភិក្ខុ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើទីចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមឡើយ ។

(៣៦៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃមានមានត្តចារិកភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ត គណៈសង្ឃមានមានត្តចារិកភិក្ខុនោះជាគម្រប់ ២០ ឲ្យអព្ភាន កម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មផង សង្ឃមិនត្រូវធ្វើផង ។

(៣៦៥) អថ ខោ អាយស្មា ឧបាលិ យេន ភគវា តេនុបសង្កមិ ឧបសង្កមិត្វា ភគវន្តំ អភិវាទេត្វា ឯកមន្តំ និសីទិ ។ ឯកមន្តំ និសិន្នោ ខោ អាយស្មា ឧបាលិ ភគវន្តំ ឯតទវោច កតិ នុ ខោ ភន្តេ បារិវាសិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទាតិ ។ ចត្តារោ ខោ ឧបាលិ បារិវាសិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទា សហវាសោ វិប្បវាសោ អនារោចនា ឩនេ គណេ ចរណំ(១) ឥមេ ខោ ឧបាលិ ចត្តារោ បារិវាសិកស្ស ភិក្ខុនោ រត្តិច្ឆេទាតិ ។

(៣៦៦) តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយំ មហាភិក្ខុសង្ឃោ សន្និបតិតោ ហោតិ ។ ន សក្កោន្តិ បារិវាសិកា ភិក្ខូ បរិវាសំ សោធេតុំ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ បរិវាសំ និក្ខិបិតុំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ និក្ខិបិតព្វោ ។ តេន បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្ក-

១ ឱនេន គណេន ចរតីតិ ឱនេ គណេ ចរតីតិ ច បោត្ថកេសុ ទិស្សតិ ។ ម. ឩនេ គណេ ចរណន្តិ បាឋោ ចូឡវគ្គេ អាគតោ ។

(៣៦៥) គ្រានោះ ព្រះឧបាលិមានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរ ។ ព្រះឧបាលិមានអាយុ អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរហើយ ទើបក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ការដាច់រាត្រី របស់បារិវាសិកភិក្ខុ មានប៉ុន្មាន ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលឧបាលិ ការដាច់រាត្រីរបស់បារិវាសិកភិក្ខុ មាន ៤ យ៉ាង គឺ ការនៅរួមគ្នា(១) ១ ការមិននៅរួមគ្នា(២) ១ ការមិនប្រាប់(៣) ១ ភិក្ខុនោះ ប្រព្រឹត្តមានវត្តក្នុងគណៈភិក្ខុមិនគ្រប់ចំនួន(៤) ១ ម្នាលឧបាលិ ការដាច់រាត្រីរបស់បារិវាសិកភិក្ខុ មាន ៤ យ៉ាងនេះឯង ។

(៣៦៦) សម័យនោះ ភិក្ខុសង្ឃប្រជុំគ្នាច្រើន ក្នុងក្រុងសាវត្ថី ។ ពួកបារិវាសិកភិក្ខុ មិនអាចជម្រះបរិវាសបាន ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យដាក់បរិវាសបាន ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុគប្បីដាក់បរិវាសយ៉ាងនេះ ។ បារិវាសិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ

១ គឺនៅជាមួយ គឺនៅក្នុងទីមានដំបូលមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ។ ២ នៅតែម្នាក់ឯង គឺនៅក្នុងទីដែលគ្មានសង្ឃសោះ ។ ៣ គឺមិនប្រាប់ ជាវត្តនៃបារិវាសិកភិក្ខុ ដល់អាគន្តុកភិក្ខុជាដើម ។ ៤ គឺមិនគ្រប់ចំនួនសង្ឃតាំងពី ៤ រូបឡើងទៅ ។

មិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ មានត្តំ និក្ខិបាមីតិ ។ និក្ខិត្តំ ហោតិ មានត្តំ ។ វត្តំ និក្ខិបាមីតិ ។ និក្ខិត្តំ ហោតិ មានត្តន្តិ ។

(៣៦៧) តេន ខោ បន សមយេន សាវត្ថិយា ភិក្ខូ តហឹ តហឹ បក្កមឹសុ ។ សក្កោន្តិ[1] មានត្តចារិកា ភិក្ខូ មានត្តំ សោធេតុំ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ មានត្តំ សមាទិយិតុំ ។ ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ សមាទិតព្វំ ។ តេន មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា ឯកំ ភិក្ខុំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ មានត្តំ សមាទិយាមីតិ ។ សមាទិន្នំ ហោតិ មានត្តំ ។ វត្តំ សមាទិយាមីតិ ។ សមាទិន្នំ ហោតិ មានត្តន្តិ ។

មានត្តចារិកវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

---

១ បោត្ថកេសុ ន សក្កោន្តីតិ បាឋោ ទិស្សតិ ។

មួយរូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង អង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំករុណាសូមដាក់នូវមានត្ត ។ មានត្ត ឈ្មោះថាភិក្ខុបានដាក់ហើយ ។ ថា ខ្ញុំករុណាសូមដាក់វត្ត ។ មានត្ត ក៏ឈ្មោះថាភិក្ខុបានដាក់ហើយដែរ ។

(៣៦៧) សម័យនោះ ភិក្ខុទាំងឡាយ ចេញអំពីក្រុងសាវត្ថី ទៅកន្លែងនោះៗ ។ មានត្តចារិកភិក្ខុទាំងឡាយ ក៏អាចជម្រះនូវមានត្តបាន ។ ភិក្ខុទាំងអម្បាលនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្ដីនុ៎ះចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតឲ្យសមាទានមានត្ត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុត្រូវសមាទានយ៉ាងនេះ ។ មានត្តចារិកភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកភិក្ខុ ១ រូប ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង អង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង និយាយយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំករុណាសូមសមាទានមានត្ត ។ មានត្ត ឈ្មោះថាភិក្ខុបានសមាទានហើយ ។ ថា ខ្ញុំករុណាសូមសមាទានវត្ត មានត្ត ឈ្មោះថាភិក្ខុបានសមាទានហើយដែរ ។

ចប់វត្តរបស់មានត្តចារិកភិក្ខុ ។

(៣៦៨) តេន ខោ បន សមយេន ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ យេ តេ ភិក្ខូ អប្បិច្ឆា ។ បេ ។ តេ ឧជ្ឈាយន្តិ ខីយន្តិ វិបាចេន្តិ កថំ ហិ នាម ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ អថខោ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

(៣៦៩) អថខោ ភគវា ឯតស្មឹ និទានេ ឯតស្មឹ បករណេ ភិក្ខុសង្ឃំ សន្និបាតាបេត្វា ភិក្ខូ បដិបុច្ឆិ សច្ចំ កិរ ភិក្ខវេ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ សាទិយន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មន្តិ ។ សច្ចំ ភគវាតិ ។ វិគរហិ ពុទ្ធោ ភគវា កថំ ហិ នាម ភិក្ខវេ ឆព្ពគ្គិយា ភិក្ខូ សាទិយិស្សន្តិ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។ បេ ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ នេតំ ភិក្ខវេ អប្បសន្នានំ វា បសាទាយ ។ បេ ។ វិគរហិត្វា ធម្មឹ កថំ កត្វា ភិក្ខូ អាមន្តេសិ

(៣៦៨) សម័យនោះ ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយណា មានសេចក្តីប្រាថ្នាតិច ។ បេ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ពោលទោស តិះដៀល បន្ទុះបង្អាប់ថា ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ មិនសមបើត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយសោះ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក្រាបបង្គំទូលសេចក្តីនុ៎ះ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ។

(៣៦៩) គ្រានោះ ក្នុងនិទាននេះ ដំណើរនេះ ទើបព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឲ្យប្រជុំភិក្ខុសង្ឃ ហើយត្រាស់សួរភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឮថា ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ ត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយ ពិតមែនឬ ។ ភិក្ខុទាំងនោះក្រាបបង្គំទូលថា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ ពិតមែន ។ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគ ទ្រង់បន្ទោសថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកឆព្វគ្គិយភិក្ខុ មិនសមបើត្រេកអរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។ បេ ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងវេលាងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អំពើនេះ មិនមែននាំឲ្យជ្រះថ្លាដល់ពួកជនដែលមិនទាន់ជ្រះថ្លាទេ ។ បេ ។ លុះទ្រង់បន្ទោសហើយ ទើបទ្រង់ធ្វើធម្មីកថា ត្រាស់ហៅ

ន ភិក្ខវេ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សាទិតព្ពំ បកតត្តានំ ភិក្ខូនំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។បេ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ យោ សាទិយេយ្យ អាបត្តិ ទុក្កដស្ស ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ អព្ភានារហានំ ភិក្ខូនំ មិថុ យថាវុឌ្ឍំ អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ ។បេ។ នហានេ បិដ្ឋិបរិកម្មំ ។ អនុជានាមិ ភិក្ខវេ អព្ភានារហានំ ភិក្ខូនំ បញ្ច យថាវុឌ្ឍំ ឧបោ-សថំ បវារណំ វស្សិកសាដិកំ ឱណោជនំ ភត្តំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ អព្ភានារហានំ ភិក្ខូនំ វត្តំ បញ្ញា-បេស្សាមិ យថា អព្ភានារហេហិ ភិក្ខូហិ វត្តិតព្ពំ ។

(៣៧០) អព្ភានារហេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សម្មា វត្តិតព្ពំ ។ តត្រាយំ សម្មាវត្តនា ន ឧបសម្បាទេតព្ពំ ន និស្សយោ ទាតព្ពោ ន សាមណេរោ ឧបដ្ឋាបេតព្ពោ ។បេ។ យថា មូលាយ បដិកស្សនារហស្ស វត្តំ តថា មានត្តារហស្ស ច មានត្តចារិកស្ស ច អព្ភានារហស្ស ច តិណ្ណំ បកតសទិសំ វិត្ថារេតព្ពំ ។បេ។ ន ភិក្ខូ ភិក្ខូហិ សម្បយោជេតព្ពំ ។

ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ភានារហភិក្ខុ មិនត្រូវត្រេក-អរនឹងអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការដុសក្អែលខ្នងក្នុងរោងងូតទឹក របស់ភិក្ខុជាបកតត្តទាំងឡាយទេ ភិក្ខុណាត្រេកអរ ត្រូវអាបត្តិទុក្កដ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតអភិវាទនកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម ។បេ។ ការដុសក្អែលខ្នង ក្នុងរោងងូតទឹក ដល់អព្ភានារហភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់វស្សា (នឹងគ្នា) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតអនុញ្ញាតនូវឧបោសថ ១ បវារណា ១ ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដិក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ ទាំង ៥ យ៉ាង ដល់អព្ភានារហភិក្ខុទាំងឡាយ តាមលំដាប់វស្សា (នឹងគ្នា) ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ តថាគតនឹងបញ្ញត្តវត្ត ដល់ពួកអព្ភានារហភិក្ខុ តាមទំនងដែលអព្ភានារហភិក្ខុទាំងឡាយត្រូវប្រព្រឹត្ត ។

(៣៧០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ភានារហភិក្ខុ ត្រូវប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ ។ ការប្រព្រឹត្តវត្តដោយប្រពៃ (ក្នុងអព្ភានារហវត្ត) នោះដូច្នេះ គឺអព្ភា-នារហភិក្ខុ មិនត្រូវឲ្យឧបសម្បទា មិនត្រូវឲ្យនិស្ស័យ មិនត្រូវឲ្យសាម-ណេរបម្រើ ។បេ។ វត្តរបស់មូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ ដូចម្ដេចមិញ វត្តរបស់មានត្តារហភិក្ខុក្តី មានត្តចារិកភិក្ខុក្តី អព្ភានារហភិក្ខុក្តី ទាំង ៣ ពួក ក៏មានសេចក្ដីដូចគ្នាយ៉ាងនោះដែរ បណ្ឌិត គប្បីឲ្យពិស្តារចុះ ។បេ។ មិនត្រូវប្រកបពួកភិក្ខុ (ឲ្យឈ្លោះ) នឹងពួកភិក្ខុដទៃគ្នា ។

(៣៧១) ន ភិក្ខវេ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តស្ស ភិក្ខុនោ បុរតោ គន្តព្វំ ន បុរតោ និសីទិតព្វំ ។ យោ ហោតិ សង្ឃស្ស អាសនបរិយន្តោ សេយ្យាបរិយន្តោ វិហារបរិយន្តោ សោ តស្ស បទាតព្វោ តេន ច សោ សាទិតព្វោ ។ ន ភិក្ខវេ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា បុរេសមណេន វា បច្ឆាសមណេន វា កុលានិ ឧបសង្កមិតព្វានិ ន អារញ្ញិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន បិណ្ឌបាតិកង្គំ សមាទិតព្វំ ន ច តប្បច្ចយា បិណ្ឌបាតោ នីហរាបេតព្វោ មា មំ ជានិំសូតិ ។

(៣៧២) ន ភិក្ខវេ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា ។ ន ភិក្ខវេ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា អភិក្ខុកោ អនាវាសោ គន្តព្វោ អញ្ញត្រ បកតត្តេន អញ្ញត្រ អន្តរាយា យថា ហេដ្ឋា តថា វិត្ថារេតព្វំ ។ បេ ។ គន្តព្វោ ភិក្ខវេ អព្ភានារហេន ភិក្ខុនា សភិក្ខុកា អាវាសា

(៣៧១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ភានារហភិក្ខុ មិនត្រូវដើរមុខ មិនត្រូវអង្គុយមុខភិក្ខុជាបកតត្តឡើយ ទីឯអាសនៈណា ដែលជាទីបំផុតនៃអាសនៈ ជាទីបំផុតនៃទីដេក ជាទីបំផុតនៃវិហារ របស់សង្ឃ ត្រូវប្រគល់ឲ្យទីឯអាសនៈនោះដល់ភិក្ខុនោះ ភិក្ខុនោះសោត ក៏ត្រូវត្រេកអរនឹងទីឯអាសនៈនោះដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ភានារហភិក្ខុ (មិនត្រូវធ្វើ) ភិក្ខុជាបកតត្ត ឲ្យជាបុរេសមណៈ ឬជាបច្ឆាសមណៈ ចូលទៅកាន់ត្រកូលទាំងឡាយឡើយ អព្ភានារហភិក្ខុ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកង្គ មិនត្រូវសមាទានបិណ្ឌបាតិកង្គ មួយវិញទៀត មិនត្រូវឲ្យគេនាំបិណ្ឌបាតមក (ដើម្បីខ្លួន) ព្រោះបច្ច័យនោះ ដោយគិតថា ជនទាំងឡាយ កុំដឹង (រឿង) អាត្មាអញឡើយ ។

(៣៧២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ភានារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ភានារហភិក្ខុ មិនត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ ទៅកាន់អនាវាសដែលមិនមានភិក្ខុទេ វៀរលែងតែមានភិក្ខុជាបកតត្ត វៀរលែងតែមានអន្តរាយ បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារ តាមន័យដែលមានហើយខាងក្រោមចុះ ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ភានារហភិក្ខុ ត្រូវចេញពីអាវាសដែលមានភិក្ខុ

បារិវាសិកក្ខន្ធកេ បារិវាសិកវត្តំ

។ បេ ។ អនាវាសោ ។ បេ ។ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា សភិក្ខុកោ អាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អនាវាសោ ។ បេ ។ សភិក្ខុកោ អាវាសោ វា អនាវាសោ វា យត្ថស្សុ ភិក្ខូ សមានសំវាសកា យំ ជញ្ញា សក្កោមិ អជ្ជេវ គន្តុំ ។

(៣៧៣) ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធិំ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ បកតត្តំ ភិក្ខុំ ទិស្វា អាសនា វុដ្ឋាតព្វំ បកតត្តោ ភិក្ខុ អាសនេន និមន្តេតព្វោ ន បកតត្តេន ភិក្ខុនា សទ្ធិំ ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

(៣៧៤) ន ភិក្ខវេ បារិវាសិកេន ភិក្ខុនា បារិវា-សិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធិំ ។ បេ ។ មូលាយ បដិកស្សនា-

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ វត្តរបស់បារិវាសិកភិក្ខុ

។ បេ ។ អនាវាស ។ បេ ។ ទីអាវាសឬអនាវាស (ដែលមានភិក្ខុ) ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទីអនាវាសដែលមានភិក្ខុ ។ បេ ។ ទៅកាន់អាវាសឬអនាវាសដែលមានភិក្ខុ គឺអាវាសឬអនាវាសណា ដែលមានពួកភិក្ខុមានសំវាសស្មើគ្នា ហើយដឹងថា អាវាសឬអនាវាសណា អាត្មាអញអាចនឹងទៅ(ឲ្យដល់)ក្នុងថ្ងៃនេះបាន ។

(៣៧៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាសដែលមានដំបូលមួយ ជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត ឃើញភិក្ខុជាបកតត្តហើយ ត្រូវក្រោកចាកអាសនៈ ត្រូវនិមន្តភិក្ខុជាបកតត្តឲ្យគង់អាសនៈ មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈមួយជាមួយនឹងភិក្ខុជាបកតត្ត កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើអាសនៈទាប មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ឡើយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្ក្រមជាមួយគ្នា កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមទាប មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្តចង្ក្រមលើផែនដី មិនត្រូវចង្ក្រមលើទីចង្ក្រមឡើយ ។

(៣៧៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បារិវាសិកភិក្ខុ មិនត្រូវនៅជាមួយនឹងបារិវាសិកភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមូលាយបដិកស្សនារហ-

រហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តារហេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ មានត្តចារិកេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ។ បេ ។ អព្ភានារហេន វុឌ្ឍតរេន ភិក្ខុនា សទ្ធឹ ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អនាវាសេ វត្ថព្វំ ន ឯកច្ឆន្នេ អាវាសេ វា អនាវាសេ វា វត្ថព្វំ ន ឯកាសនេ និសីទិតព្វំ ន នីចេ អាសនេ និសិន្នេ ឧច្ចេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឆមាយំ និសិន្នេ អាសនេ និសីទិតព្វំ ន ឯកចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន នីចេ ចង្កមេ ចង្កមន្តេ ឧច្ចេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ន ឆមាយំ ចង្កមន្តេ ចង្កមេ ចង្កមិតព្វំ ។

(៦៣៥) អព្ភានារហចតុត្ថោ ចេ ភិក្ខវេ បរិវាសំ ទទេយ្យ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ មានត្តំ ទទេយ្យ តំវីសោ អព្ភេយ្យ អកម្មំ ន ច ករណីយន្តិ ។

អព្ភានារហវត្តំ និដ្ឋិតំ ។

ពារិវាសិកក្ខន្ធកំ ទុតិយំ និដ្ឋិតំ ។

ឥមស្មឹ ខន្ធកេ វត្ថូ បញ្ច ។

ជាមួយនឹងមានត្តារហភិក្ខុ ។ បេ ។ ជាមួយនឹងមានត្តចារិកភិក្ខុ ។ បេ ។ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសដែលមានតម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអនាវាសដែលមានតម្បូលមួយ មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាសឬអនាវាសដែលមានតម្បូលមួយ ជាមួយនឹងអព្ភានារហភិក្ខុដែលចាស់ជាងខ្លួន មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុ(ដែលចាស់ជាងខ្លួន)អង្គុយលើអាសនៈទាប អព្ភានារហភិក្ខុ(ដែលខ្ចីជាង) មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុអង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមជាមួយគ្នា កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុ ចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមទាប មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមខ្ពស់ កាលបើអព្ភានារហភិក្ខុចង្រ្កមលើផែនដី មិនត្រូវចង្រ្កមលើទីចង្រ្កមឡើយ ។

(៦៣៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើគណៈសង្ឃមានអព្ភានារហភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ ឲ្យបរិវាស ឲ្យមូលាយបដិកស្សនា ឲ្យមានត្ត គណៈសង្ឃមានអព្ភានារហភិក្ខុនោះជាគម្រប់ ២០ ឲ្យអព្ភាន កម្មនោះ មិនឡើងជាកម្មទេ សង្ឃមិនត្រូវធ្វើទេ ។

ចប់វត្តរបស់អព្ភានារហភិក្ខុ ។

ចប់ បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ ទី២ ។

ក្នុងខន្ធកៈនេះ មាន ៥ រឿង ។

តស្សុទ្ទានំ

(៣៧៦) ចារិកសិក្ខា សាធិយន្តិ
បរិកម្មន្តានំ កិច្ចានំ(១)
អភិវាទនំ បច្ចុដ្ឋានំ
អញ្ជលិកម្មំ សាមីចិ
អាសនំ(២) សេយ្យាភិហារំ
បាទោទកំ បាទបីឋំ
បាទកថលិកំ
បត្តចីវរប្បដិគ្គហណំ
នហានេ បដិក្កមនកំ
ឧជ្ឈាយន្តេ បេសលា(៣) ។
ឧក្កានំ សាធិយន្តិស្ស
បដិ បព្វា យថា វុត្តំ(៤)
ឧទោសថំ បវារណំ

១ ម. ឆ. ចារិកសិក្ខា សាធេន្តិ បរាកន្តេន កិច្ចតោ ។ ២ ម. អភិវាទំ បច្ចុដ្ឋានំ អញ្ជលិសាមីចិយំ អាសនំ ។ ឆ. អភិវាទំ បច្ចុដ្ឋានំអញ្ជលិសាមីចិយំ អាសនំ ។ ៣ ម. ឆ. សេយ្យាភិហារំ បាទោទកំ បាទបីឋំ បាទកថលិកំ បត្តំ នហានេ បរិកម្មំ ឧជ្ឈាយន្តិ ច បេសលា ។ ៤ ម. ឆ. បព្វ បុព្វាបរំ ។

ឧទ្ទានខាងចារិកសិក្ខាកាលនោះ គឺ

(៣៧៦) ចារិកសិក្ខាកិច្ចទាំងឡាយ ដែលគ្រាកគរធ្វើផ្សេងៗ- ទកម្ម បច្ចុដ្ឋានកម្ម អញ្ជលិកម្ម សាមីចិកម្ម ការនាំអាសនៈមក ឲ្យ ការនាំទីដេកមកឲ្យ ទឹកសម្រាប់លាងជើង តាំងសម្រាប់ ទ្រជើង ក្បួសម្រាប់ដុះជើង ការទទួលបាត្រនិងចីវរ ការសួរ នូវទឹកនិងដែលដូចទឹក របស់ភិក្ខុជាបរកតទាំងឡាយ ភិក្ខុ ទាំងឡាយ ដែលមានសីលជាទីស្រឡាញ់ តិះដៀលរពស ។ សាមគ្គីកុក្កុដ មានដល់ចារិកសិក្ខាដែលគ្រូកគរ(ខ្ទង់អភិវាទ- នកម្មជាដើមនោះ) ច្រើនកន្លងទៅរួចហើយ ១ បវារណា ១

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

វស្សិកាញាតកោ ចរំ

កត្តំ(១) សម្មា ឥវត្តោ

បកាសត្តេន ឥត្តរេ(២)

យោ ច ហោតិ បរិយត្តោ

ច ធុរេ បត្តា សមណេន(៣)

អញ្ញំ បិណ្ឌំ និហារេ

អាគន្តុកេ ឱ ឃោសេថ

បវារណា ច ទូតេន

គន្តព្វោ ច សមិក្ខកោ(៤)

ឯកាទ្ធេន្ធេ ន វត្តំ

ន ឆនាយំ និស្សន្ទិតោ(៥)

កាសេន ទីឃ ចន្ទ្រេម

១ ឱ. ម. វស្សិកោ បាណេ ចរំ ។ ២ ឱ. ម. សម្មា ច វត្តា តត្ថ ឧបនន្ទស្ស គណ្ឋំ ។ ៣ ឱ. ម. យោ ច ហោតិ បរិយត្តោ ធុរេ បត្តា គណ្ឋេ ច ។ ៤ ឱ. ម. បរិភោគា ច ទូតេ ច គន្តព្វោ សាកិត្តកោ ។ ៥ ឱ. ម. ឯកាទ្វេ ន វត្តំ គណ្ឋេ ច មិច្ចុយេ ។

វិន័យបិដក ចុល្លវគ្គ

ការទទួលសំពត់វស្សិកសាដិក ១ ការលះបង់ភត្ត ១ ការទទួលភត្ត ១ តាំងវយ៉ាង ដល់គ្នានឹងគ្នា តាមលំដាប់វស្សា ការប្រព្រឹត្តវត្តជាបច្ច័យ (របស់ឧបនន្ទសក្យបុត្ត) ឧបនន្ទសក្យបុត្ត ទៅចាំទុកនូវទីបកតត្តភិក្ខុបាន ២ កន្លែង ដែលជាទីបំផុត (នៃវស្សាសនៈ ឧបនន្ទសក្យបុត្តបានប្រកាសនូវការសជាទីបំផុតនៃវស្សាសននោះ) បាន ឧបនន្ទសក្យបុត្ត មិនត្រូវធ្វើបកតត្តភិក្ខុឲ្យជាបុរេសមណៈ ឬជាបច្ឆាសមណៈ មិនត្រូវសមាទានអារញ្ញិកធុតង្គ មិនបិណ្ឌបាតិកធុតង្គ មិនឲ្យនាំបិណ្ឌបាតមក ត្រូវប្រាប់វត្តដល់អាគន្តុកភិក្ខុ ត្រូវប្រាប់វត្ត ក្នុងថ្ងៃឧបោសថ ក្នុងថ្ងៃបវារណា (បើមានជំងឺ) នឹងប្រើបម្រើទៅប្រាប់ក៏បាន មួយទៀត ឧបនន្ទសក្យបុត្ត ទៅកាន់អាវាសដែលមានភិក្ខុបាន មិនត្រូវនៅក្នុងអាវាស ឬអនាវាស ដែលមានតម្រួលមួយ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត អង្គុយលើផែនដី មិនត្រូវអង្គុយលើអាសនៈ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត បង្រួមលើទីបង្រួមទាប (មិនត្រូវបង្រួមលើទីបង្រួមខ្ពស់ កាលបើភិក្ខុជាបកតត្ត)

ជនាយំ ចង្ក្រមេ ន ច(១)

វត្តព្រវេន អភាម្នំ

វត្តិវេទ្ធនា(២) ច សោធនា

និក្ខិបនំ សមាទានំ

ញាតព្វំ បារិវាសិកា(៣)

មូលាយ អានត្តារហា

កតា មានត្តចារិកា

អព្ភានារហា ចាបិ

សង្ខេបយតោ មុខ(៤) ។

បារិវាសិកា(៥) តយោ

ចត្តមានត្តចារិនោ

ន សាមន្តិ វត្តព្វតា(៦)

មានត្តេ ច និកសិតា(៧) ។

ទ្វេ កម្មា សទិសា សេសា

តយោ កម្មា សមានកាតិ(៨) ។

---

១ ឱ. ម. អាសនេ និចចង្កមេ ចមាយ ចង្កមេ ច ចេ ។ ២ ឱ. ម. វត្តប្រវត្តេ ។ ៣ ឱ. ម. និក្ខិបនំ សមាទានំ វត្តំ ភិ បារិវាសិកោ ។ ៤ ឱ. អព្ភានារហោ យោ ចាបិ សង្ខេបតោ មុខំ ។ ៥ ឱ. ម. បារិវាសិកេសុ ។ ៦ ឱ. ម. សមន្តិ វត្តព្វតេសុ ។ ៧ ឱ. ម. ទេ្វសិ ។ ៨ ឱ. ម. សមាសមាតិ ។

ចប្រព្រឹត្តិហើយដែលដឹ (មិនត្រូវចត្រូវ) ហើយចប្រព្រឹត្តិទៀត មិនត្រូវនៅរួមដំណេកបារិវាសិកភិក្ខុ ដែលចាស់ជាងខ្លួន កម្មដែលមានបារិវាសិកភិក្ខុជាគម្រប់ ៤ មិនឡើងជាកម្ម ត្រង់សម្តែងការដាច់រាត្រី និងការប្រែប្រួលរាត្រីស ត្រង់អនុញ្ញាតការដាក់វត្ត និងការសមាទានវត្តតាំងនេះ បារិវាសិកភិក្ខុ ត្រូវដើរកាន់ខ្លួនស្មើខ្លួនមូលាយបដិកស្សនារហភិក្ខុ មានត្តារហភិក្ខុ មានត្តចា-រិកភិក្ខុ អព្ភានារហភិក្ខុ ក៏ដូចគ្នា តាមន័យដែលមានរួចៗ ក្នុងទីនេះដូច ។ ការដាច់រាត្រីនៃពួក របស់បារិវាសិកភិក្ខុមាន ៣ របស់មានត្តចារិកភិក្ខុមាន ៤ មិនសម្តែងដូច មួយទៀត ភិក្ខុក្នុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ត្រូវប្រាប់វត្តសព្វថ្ងៃ ៗ ។ កម្មតាំងពីរ ជាកម្មប្រហែលៗគ្នា កម្មតាំង ៣ ដែលសេសសល់ក៏ស្មើៗគ្នា ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកំ

(៣៧៧) តេន សមយេន ពុទ្ធោ ភគវា សាវត្ថិយំ វិហរតិ ជេតវនេ អនាថបិណ្ឌិកស្ស អារាមេ ។ តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ ឯកំ អាបត្តឹ អាបន្នោ ហោតិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ(១) ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេន ហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មានត្តំ ទេតុ ។

(៣៧៨) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្ពំ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ

---

១ តេ ភិក្ខូតិ បទទ្វយំ ឱលោកិយមានមូលបោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ

(៣៧៧) សម័យនោះ ព្រះពុទ្ធដ៏មានព្រះភាគ គង់ក្នុងវត្តជេតពនរបស់អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ទៀបក្រុងសាវត្ថី ។ សម័យនោះឯង ឧទាយិមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ(១) តែមិនបានបិទបាំងទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះនាំយកសេចក្តីនុះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្តដល់ឧទាយិភិក្ខុ ព្រោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

(៣៧៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈ ឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ

---

១ អាបត្តិប្រកបដោយចិត្តក្លែង ហៅថា សញ្ចេតនិកៈ, ការញ៉ាំងទឹកសុក្កៈឲ្យឃ្លាតចេញ ហៅថា សុក្កវិស្សដ្ឋិ ។

អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ទុតិយម្បិ សោហំ ភន្តេ(១) សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ តតិយម្បិ សោហំ ភន្តេ(២) សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមិ ។

(៣៧៩) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស

១. ម. ទុតិយម្បិ ភន្តេ ។ ម. សោហំ ទុតិយម្បិ ភន្តេ ។ ២. ម. តតិយម្បិ ភន្តេ ។ ម. សោហំ តតិយម្បិ ភន្តេ ។

បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ជាគម្រប់បីដងផង ។

(៣៧៩) ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ម្តង) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មនេះមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បី

ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តមានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។

មានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សេង) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះគប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះគប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្សេង) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំនិយាយសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ម្តងទៀត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយឡើង ។

ទិន្នំ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៣៨០] សោ ចិណ្ណមានត្តោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ(១) ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតុ ។

[៣៨១] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ អព្ភេតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា

១ ម. ម. យោជនាបោត្ថកេសុ តេ ភិក្ខូតិ បទទ្វយំ ន ទិស្សតិ ។

មានត្ត ៦ រាត្រី ដែលសង្ឃបានឲ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៨០] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសន្សំមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើអព្ភានកម្ម(១) ដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

[៣៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ត្រូវចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើ

១ ពាក្យថា អព្ភានកម្ម បានដល់កម្មដែលសង្ឃហៅភិក្ខុឲ្យចូលមកកាន់គណៈវិញ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកោ [illegible]

ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ ភន្តេ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ ទុតិយម្បិ ភន្តេ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ [illegible]

ឧត្តរាសង្គឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទភិក្ខុចាស់ៗទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើងហើយ ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្តចំពោះ ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ

រាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
ដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ ៗ តស្ស មេ សង្ឃោ
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ ចិណ្ណ-
មានត្តោ តតិយម្បិ ភន្តេ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមិ ៗ

(៣៨៤) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេ-
តព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ
ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិំ អប្បដិច្ឆន្នំ
សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ៗ សង្ឃោ
ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ
អទាសិ ៗ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ៗ
យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ
អព្ភេយ្យ ៗ ឯសា ញត្តិ ៗ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ
អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋិំ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា

ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ៗ
សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្កវិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ
បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ជាគម្រប់បី
ដងផង ៗ

(៣៨៤) ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ស្ទិក) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះមក
សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ
ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ៗ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ៗ
ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ៗ
បើកម្មជាកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះឧទាយិ-
ភិក្ខុ ៗ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃឲ្យដឹង ៗ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូម
សង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ស្ទិក) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-
វិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះបានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រី

សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អព្ភានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អព្ភានំ សោ

ពីសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មពីសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ថ្លៃក) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីពីសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មពីសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គ

តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អព្ភានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ អព្ភិតោ(១) សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(៣៨៣) តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ ឯកំ អាបត្តឹ អាបន្នោ ហោតិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ

១ ម. ឧ. អព្ភិតោ ។

នោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ស្តីក) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមមានត្តចំពោះសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ អព្ភានកម្ម គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៨៣) សម័យនោះឯង ឧទាយិមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះបាន ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិ-
បជ្ជិតព្វន្តិ ។ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។
តេន ហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
ប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ ទេតុ ។

(៣៨៤) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ តេន
ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ
ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិ-
កំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ.
អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-
ប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ
យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

(៣៨៥) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចទៅ ។
ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្ដីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះ
អង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃត្រូវឲ្យឯកាហ-
បរិវាស (បរិវាស ១ ថ្ងៃ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបានបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃនុ៎ះ ។

(៣៨៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈ
ឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង
ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ បពិត្រ
ព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ខ្ញុំ)នោះ មកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ឧទា-
យិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

(៣៨៥) ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត)ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ

សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយីភិក្ខុនោះមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយីភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ស្មឹក) ឧទាយីភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយីភិក្ខុនោះ មកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយីភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយីភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា ។

សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏ឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ឯកាហបរិវាស សង្ឃបានឲ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃរួចហើយ ការឲ្យឯកាហបរិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំចាំនូវសេចក្ដីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៨៦) សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

(៣៨៧) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វំ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ

(៣៨៦) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ខ្ញុំ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។

(៣៨៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈ ឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានមក

ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមិ ។ ទុតិយម្បិ យាចាមិ តតិយម្បិ យាចាមិ ។

[៣៥៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-

សូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ហើយ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូម ជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូម ជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៥៨] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនេះ បានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិ-កសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ អាបត្តិយា មាន-
ត្តំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ អាបត្តិយា មានត្តំ ទេយ្យ ។
ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ
ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯ-
កាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកា-
ហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិ-
ស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកា-
ហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថ-
បរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ អាបត្តិយា មានត្តំ យា-
ចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិ-
យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆ-
ន្នាយ អាបត្តិយា មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧ-
ទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បើកម្មវាចាកាលសមគួរដល់
សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ នេះ ជាញត្តិ
ផ្ទៀងសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ម្តង)
ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំង
ទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ
ក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅ
បរិវាសរួចហើយ (ក៏ឡើង) មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអា-
បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ
ក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់
ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទ

សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ

បាំងទុក ១ ថ្ងៃ នាំចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម (បើ) មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ (ថា) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្ត

ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស, យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទិន្នំ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ។ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(៣៩៤) សោ ចិណ្ណមានត្តោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-ប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ

ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ មានត្ត ៦ រាត្រី សង្ឃបានឲ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ការឲ្យមានត្តនោះគួរដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៩៤) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានសូមឯកា-ហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃ ក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះបានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ

កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតុ ។

(៣៩០) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ អព្ភេតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ មានត្តំ

តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្ដីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើអព្ភានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

(៣៩០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

មានត្តំ យាចិំ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ ភន្តេ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមិ ។ បេ ។ ទុតិយម្បិ ភន្តេ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមិ ។ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិំ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិំ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ តតិយម្បិ ភន្តេ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមីតិ ។

ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បេ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះបាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ)មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៩១] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ

(៣៩១) ភិក្ខុឈ្លាសប្រតិពល គប្បីផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្ទៀត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានមកសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ)មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរធ្វើអព្ភានកម្មចំពោះឧទាយិភិក្ខុនុ៎ះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្ទៀត)ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អព្ភានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។បេ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា

ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (សង្ឃ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ម្តង) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមក

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហបដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហបដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហបដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហបដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អព្ភានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ អព្ភិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

សូមឯកាហបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានមកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃហើយ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ក៏ឡើង) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃ ក៏ធ្វើអព្ភានកម្ម ចំពោះឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវពោលឡើង ។ សង្ឃបានធ្វើអព្ភានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុហើយ ការធ្វើអព្ភានកម្ម គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៩២) តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបន្នោ ហោតិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ទ្វីហប្បដិច្ឆន្នំ តីហប្បដិច្ឆន្នំ ចតូហប្បដិច្ឆន្នំ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ទ្វីហប្បដិច្ឆន្នំ តីហប្បដិច្ឆន្នំ ចតូហប្បដិច្ឆន្នំ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ ទេតុ ។

(៣៩៣) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា

(៣៩២) សម័យនោះឯង ឧទាយិភិក្ខុមានអាយុត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុះទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យបញ្ចាហបរិវាស (បរិវាស ៥ ថ្ងៃ) ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃចុះ ។

(៣៩៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង សំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីពោលយ៉ាងនេះ (នឹងសង្ឃ) ថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះមកសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១

សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៣៩៦] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៣៩៦] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ស្មឹក) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមកសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃនុ៎ះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ស្មឹក) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមកសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏ឲ្យបញ្ចាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហ-ប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកា-ហបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិ-កំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកា-ហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេត-និកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកា-ហបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-វិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យឯកាហបរិ-វាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវតែនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ម្តង) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអា-បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ការឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវតែនិយាយឡើង ។

ទិន្នោ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(៣៩៨) សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ

បញ្ចាហបរិវាស សង្ឃបានឲ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ ការឲ្យបញ្ចាហបរិវាសនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៣៩៨] ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំសេចក្តីនុ៎ះទៅក្រាបទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ

ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។

(៣៩២) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា

បើដូច្នោះ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ (អាបត្តិដើម) ព្រោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកចុះ ។

[៣៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ៗទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ព្រោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ព្រោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិសដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះសូមនូវការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ព្រោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។

(៣៩៧) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិភិក្ខុនេះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

(៣៩៧) ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្សៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ស៊ាក់) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមឯកាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ទើបឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមនូវការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយី ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនា សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ

នេះជាញត្តិ (វាចា) នៃសង្ឃឲ្យដឹង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ថ្លែង) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏សូមឲ្យសង្ឃទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវពោល

កាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។បេ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនា

ទៀត ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ប៉ុន្តែ)ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏សូមឲ្យគេទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (គប្បី) សង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា

សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ បដិកស្សិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-ដិច្ឆន្នាយ មូលាយ(១) ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(៣៩៨) សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្ប-ដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្ប-ដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហ-បរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ

១ ឥតោ បរំ បរិវសន្តំបិ បរិវុត្ថបរិវាសំបិ បាឡិ អញ្ញេសុ បោត្ថកេសុ យេភុយ្យេន ទិស្សតិ បរេតា បាឡិមុត្តកវិនិច្ឆយំ ។ យទិ បរិវសន្តំ ឯវំ បដិកស្សិតោតិ បរេ និវាសេតិ សេសនំ សិយា តំ គណ្ឋិបទេ សង្ខេប ទេសយំ ភិក្ខុនិ អត្ថានុលោមំ ច សេវិតពា ឯត្ថ អត្ថិ បាតិ ចេតស្ស និច្ចោយាវសេសមត្តា ។ យទិ បរិវសន្តំ បនំ ឧមគ្គិត បរេ កត្តាវំ ឯត្ថ អត្ថិ បាតិ ចេតស្ស និច្ចោយាវសេសមត្តា ធនហេតុំ តំ ច យុត្តំ អញ្ញេសុ បោត្ថកេសុ ទិស្សតិ ចេតស្ស បត្តោ តទិស្សមានរូបនបាឡិ តស្មា សោ ទុក្កដោ បាឋោ អយុត្តោយេវ ។

លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ឧទាយិភិក្ខុ សង្ឃបានទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ការទាញនោះ គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៣៩៨) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោទាំង-ឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃចំពោះអាបត្តិ១ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំ ចំពោះអាបត្តិ១ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ

បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិំ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ តំ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សតុ ។

[៣៤៤] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ(១) បដិកស្សិតព្វោ ។ តេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ

១ ឧភយេសុបោត្ថកេ មូលាយបដិកស្សនា អត្ថិ ។

ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ព្រោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ព្រោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃ ចូរទាញនូវភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ព្រោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកចុះ ។

[៣៤៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញនូវភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ហើយសំពះបាទ

បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា

ភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីហើយ ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។

(៤០០) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្ស ។

ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

(៤០០) ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ម្តង) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនេះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនេះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយី ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា

ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅចប់បរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក (ទៀត) ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះ ជាពាក្យផ្តៀងនៃសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ម្ដង) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១

សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលា-
យ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ
មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
ដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ
ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ
បដិកស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនា
សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ
វទាមិ ។ បេ ។ បដិកស្សិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ
ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ

កន្លងទៅ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១
កន្លងទៅ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១
កន្លងទៅ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក (ទៀត)
ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ កន្លងទៅ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង
ទុក ។ (ឥឡូវ) សង្ឃក៏ទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ កន្លងទៅ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង
ទុក ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ កន្លង
ទៅ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្ត
ដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម បើមិន
គាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវ
ពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោល
សេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានទាញឧទាយិភិក្ខុមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ កន្លងទៅ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ ខមតិ សង្ឃស្ស
តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(៤០១) សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ ភិក្ខូ អារោចេសិ
អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ
ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា
បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ សោហំ
បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆ-
ន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឃោ
អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ
បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ
អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ

ដែលមិនបានបិទបាំងទុករួចហើយ (ការទាញនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ
ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំ សូមចាំសេចក្តីនេះទុក
ដោយការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤០១) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់
ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
សង្ឃក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេ-
តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស
ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបាន
បិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបាន
បិទបាំងទុក សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអា-
បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង
ទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ

សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

[៤០៦] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វំ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ

បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ទៅក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

[៤០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឲ្យឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ក្រាបសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ

ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ ភន្តេ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វំ តតិយម្បិ យាចិតព្វំ ។

ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (សោះ) ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ មកសូមមានត្ត៦រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ (ទុតិយវារៈ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

(៦០៣) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទា-យិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិ-យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆ-ន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អា-បជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលា-យ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ

(៦០៣) ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្សាយនូវសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ថ្វីក) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាស ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអា-បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (អម្បូរ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកកាន់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកកាន់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ

ដែលមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ស្ងៀម) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ស្ងៀម) សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ស្ងៀម) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ស្ងៀម) ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏បានសូមការ

អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យា-
ចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិ-
យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ
មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តា-
រហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អា-
បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ
មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ
អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ
បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ
យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ
ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទា-
យិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តស្ស
ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។

ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បាន
ទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ
បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ (ទៀត) ឧទាយិភិក្ខុ
នោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១
ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
សង្ឃ បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។
ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ទៀត) មកសូមមានត្ត ៦
រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី
ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី
ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គ
ណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គួរស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោក
មានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។

ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្នំ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៥០៤] សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ

ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ហើយ (ការឲ្យនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុក ដោយអាការស្ងៀម យ៉ាងនេះ ។

(៥០៤) ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងតែប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាស ពីសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏ទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិត្វា ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ខ្ញុំនោះ កំពុងតែប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំយករឿងនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃ ចូរទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសឹមឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីទៅចុះ ។

[២០៩] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ

(២០៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវទាញឲ្យភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយប្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកសោះ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត

អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចាមិ ។ ទុតិយម្បិ យាចាមិ ។ តតិយម្បិ យាចាមិ ។

(៤០៦) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា

ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ព្រោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ព្រោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ព្រោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ព្រោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ព្រោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឧទាយិភិក្ខុនោះ) ត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

(៤០៦) ភិក្ខុឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះបានសូម

សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។

បញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។

ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ (ឥឡូវ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ នេះ ជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ម៉ិក) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។

សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ(១) ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ

១ ឯត្ថន្តរេ អន្តរាសទ្ទោ ភវេយ្យ ។

ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ១ (ក្នុងចន្លោះ) ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ សូមមានត្ត៦រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង៣ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត៦រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សុក្កវិស្សដ្ឋិំ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនា សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ បដិកស្សិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤០៧] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឆារត្តំ មានត្តំ ទាតព្វំ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (សង្ឃ)សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក (ការទាញនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤០៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ក្រាបសំពះបាទាភិក្ខុចាស់ៗទាំងឡាយ ហើយ

ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វំ តតិយម្បិ យាចិតព្វំ ។

អង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង៣ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង៣ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ភិក្ខុយាចកនោះ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្តំ

(៤០៨) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទទេយ្យ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឲ្យមានត្ត

(៤០៨) ភិក្ខុឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមព្រះសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ (ព្រះ)ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ១ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (ឥឡូវ)ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកចុះ ។

ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយី ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា

នេះ ជាពាក្យផ្ដៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ (ស្ទើរ) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុកជាដើម ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ក៏បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ (តទៅ) ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១

សមុច្ចយក្ខន្ធកោ មានត្តទានំ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆ-
ន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស
នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ
។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្នំ
សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អា-
បត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆ-
ន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។
ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(៦០៨) សោ ចិណ្ណមានត្តោ អព្ភានារហោ អន្តរា
ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិំ អប្ប-
ដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ
អាបត្តិំ អាបជ្ជិំ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិំ ឯកាហប្ប-
ដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ អព្ភានារហោ
អន្តរា ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជិំ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិំ
អប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ
ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ

សមុច្ចយក្ខន្ធក ការឲ្យមានត្ត

ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក គាប់
ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម
បើមិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ
គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។
ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ មានត្ត ៦ រាត្រី សង្ឃ
បានឲ្យដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ (ការឲ្យមានត្តនោះ) គាប់ចិត្ត
ដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះ
ទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៦០៨] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភា-
នកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិន
បានបិទបាំងទុកទេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា នែអាវុ-
សោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ
។ បេ ។ ខ្ញុំនោះប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ តើខ្ញុំត្រូវ
ប្រតិបត្តិដូចម្តេចហ្ន៎ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូល
ព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ

សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិត្វា ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

[៤១០] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។ បេ ។

[៤១១] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឆារត្តំ មានត្តំ ទាតព្វំ ។ បេ ។ ទុតិ ។ បេ ។ ទិន្នំ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤១២] សោ ចិណ្ណមានត្តោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេន ហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតុ ។

សង្ឃចូរទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសឹមឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីចុះ ។

[៤១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី យ៉ាងនេះ ។ បេ ។ ឲ្យ ។ បេ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុកហើយ (ការឲ្យមានត្តនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១២] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ បាននាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរធ្វើអព្ភានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុចុះ ។

[៤១៣] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ អព្ភេតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ តេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-ប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិ-វសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិ-ច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-ស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ

[៤០៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវធ្វើអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរា-សង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង រួចសំពះបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ហើយអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ សូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិ-កសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃបានឲ្យបញ្ចាហបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេ-តនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ នៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ ។

សុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះនៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះបានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។

តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ
អទាសិ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ អព្ភានារហោ អន្តរា
ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្ប-
ដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិ-
កស្សនំ យាចឹ ។ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិ-
យា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ
មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្ប-
ដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ
អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្ក-
វិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។
សោហំ ភន្តេ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមីតិ ។
ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះប្រព្រឹត្តមានត្ត
រួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-
និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក
សុក្កវិស្សដ្ឋិដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃបានទាញខ្ញុំនោះមកដាក់ក្នុង
មូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល
មិនបានបិទបាំងទុក ។ ខ្ញុំនោះ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំង
ទុក ។ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ
ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (តម្រូវ)មកសូមអព្ភានកម្ម
នឹងសង្ឃ ។ (ទុតិយតតិយវារៈ) ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូម
ជាគម្រប់បីដងផង ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៤០៤] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិំ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ

វិន័យបិដក ចុល្លវគ្គ

[៤០៤] ត្រូវភិក្ខុឈ្លាសប្រតិពលផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ចុះ) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបញ្ចាហបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យបានបញ្ចាហបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ តែមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អន្តរា

សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ អន្តរាកម្ម

ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយបានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ

អប្បដិច្ឆន្នាយ មានត្តំ យាចតិ អទាសិ ៗ សោ ចិណ្ណមានត្តោ អព្ភានារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ អប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ៗ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ៗ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មានត្តំ យាចតិ ៗ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា អប្បដិច្ឆន្នាយ មានត្តំ អទាសិ ៗ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ៗ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេយ្យ ៗ ឯសា ញត្តិ ៗ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ល។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតិ ៗ

ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ៗ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកកាន់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ៗ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ៗ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ៗ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ៗ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ក៏បាន) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ៗ បើកម្មវាចាគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីធ្វើអព្ភានកម្ម ដល់ឧទាយិភិក្ខុ ៗ នេះជាពាក្យស្នើសង្ឃ ៗ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ទៀត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។បេ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ក៏បាន) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ៗ សង្ឃក៏ធ្វើអព្ភានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុ ៗ

យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អព្ភានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។បេ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។បេ។ អព្ភិតោ សង្ឃេន ឧទាយី ភិក្ខុ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤១៩] តេន ខោ បន សមយេន អាយស្មា ឧទាយី ឯកំ អាបត្តឹ អាបន្នោ ហោតិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ ទេតុ ។

អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយីភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា ។ល។ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ ឧទាយីភិក្ខុ សង្ឃបានធ្វើអព្ភានកម្មរួចហើយ អព្ភានកម្មនោះ គាប់ចិត្ត ដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំរឿងនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤១៩] សម័យនោះឯង ឧទាយីមានអាយុ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះ សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ (កន្លះខែ) ។ ឧទាយីភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ពួកភិក្ខុនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃឲ្យបក្ខបរិវាស (បរិវាសកន្លះខែ) ដល់ឧទាយីភិក្ខុ ព្រោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខចុះ ។

[៤១៦] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៤១៧] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយី ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ

[៤១៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈ ឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤១៧] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ស្មឹក) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បី

សចេ ឧបាសិកស្ស ភិក្ខុនោ បដិសេធ អាបត្តិយា សញ្ចរិត្តកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បត្តនិក្កុជ្ជនាយ បត្តុក្កុជ្ជនំ ខមេយ្យ ។ បេ ។ ទុតិយម្បិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧបាសិកោ ភិក្ខុ បដិ អាបត្តិ អាបន្នំ សញ្ចរិត្តំ សុក្កវិស្សដ្ឋិ បត្តនិក្កុជ្ជនំ សោ សង្ឃំ បដិសេធ អាបត្តិយា សញ្ចរិត្តកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បត្តនិក្កុជ្ជនាយ បត្តុក្កុជ្ជនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧបាសិកស្ស ភិក្ខុនោ បដិសេធ អាបត្តិយា សញ្ចរិត្តកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បត្តនិក្កុជ្ជនាយ បត្តុក្កុជ្ជនំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧបាសិកស្ស ភិក្ខុនោ បដិសេធ អាបត្តិយា សញ្ចរិត្តកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បត្តនិក្កុជ្ជនាយ បត្តុក្កុជ្ជនស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្នំ សង្ឃេន ឧបាសិកស្ស ភិក្ខុនោ បដិសេធ អាបត្តិយា សញ្ចរិត្តកាយ

ទ្រព្យបង្ហាប់កេសដល់ឧបាសិកា ចំពោះគាថា ១ ឈ្មោះសព្វេគតិកស្សាវិសុទ្ធិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បទ ។ នេះ ជាពាក្យផ្តើមសង្ខេប ។ មហាព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ព្រះ) ឧបាសិកាបង្ក្រាប់គាថា ១ ឈ្មោះសព្វេគតិកស្សាវិសុទ្ធិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បទ ឧបាសិកានោះមកសូមបង្ហាប់កេសនឹងសង្ឃ ចំពោះគាថា ១ ឈ្មោះសព្វេគតិកស្សាវិសុទ្ធិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បទ ។ សង្ឃក៏ឲ្យបង្ហាប់កេសដល់ឧបាសិកា ចំពោះគាថា ១ ឈ្មោះសព្វេគតិកស្សាវិសុទ្ធិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បទ ។ ការឲ្យបង្ហាប់កេសដល់ឧបាសិកា ចំពោះគាថា ១ ឈ្មោះសព្វេគតិកស្សាវិសុទ្ធិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បទ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា ។ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឲ្យបង្ហាប់កេសដល់ឧបាសិកា ចំពោះគាថា ១ ឈ្មោះ

សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសោ ។ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(៤១៨) សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខហើយ (ការឲ្យបក្ខបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនុ៎ះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤១៨) ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឃឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាសក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុ មកកាន់មូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យសមោធានបរិវាស (បរិវាសដែលប្រមូលអាបត្តិ) ចំពោះអាបត្តិខាងដើមចុះ ។

[៤០៩] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិ-តព្វោ ។ តេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្ក-មិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិ-កំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខ-ប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិ-វសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្ក-វិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចាមី-តិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វា តតិយម្បិ យាចិតព្វា ។

[៤០៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញនូវភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអា-បត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឃក៏ឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ត្រូវឲ្យភិក្ខុសូមជាគម្រប់ពីរដងផង សូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤២០] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ

[៤២០] ភិក្ខុឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ថា) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ព្រោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ព្រោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមការទាញមករកកន្លែងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ព្រោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បើកម្មជាកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ព្រោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ នេះជាញត្តិផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ថា) ឧទាយិភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ

សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិំ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិំ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនា សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ បដិកស្សិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា

ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ (ទៀត) ឧទាយិភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ការទាញឧទាយិភិក្ខុ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ គាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកដ៏មានអាយុអង្គណា ។ លោកដ៏មានអាយុអង្គនោះ គប្បីនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ ។ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៤១] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃហើយ (ការទាញនេះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិមុនយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ ច្រហោងអង្គុយផ្គងអញ្ជលីឡើង ហើយពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ សូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ សង្ឃឲ្យបក្ខបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

យាចិ ។ តំ នំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

(៤៦៦) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ មកសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹង ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុ គប្បីសូមជាគម្រប់ពីរដងផង គប្បីសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

(៤៦៦) ភិក្ខុឈ្លាសប្រតិពលគប្បីផ្តៀងឲ្យសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ផ្ទុក) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ មកសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ នេះជាញត្តិក្នុងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្ប-
ដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចតិ ។ សោ បរិវសន្តោ
អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជតិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ
បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ
មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ
អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិ-
ស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។
សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិ-
យា សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិ-
យា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ
ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ
បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសស្ស ទានំ

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុ
នោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-
សុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការ
ទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញ
ឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ
មកសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាង
ដើម ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអា-
បត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ
និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ការឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា

សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(៤២៣) សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ

លោកមានអាយុអង្គណា គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃ បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម (កាលមុននោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំ សូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤២៣) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះនៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃ

ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

(៤៦៤) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។បេ ។

(៤៦៥) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។បេ ។ ទេតិ ។បេ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(៤៦៦) សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។បេ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

ទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៦៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ យ៉ាងនេះ ។បេ ។

(៤៦៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើមយ៉ាងនេះ ។បេ ។ សង្ឃឲ្យ ។បេ ។ សង្ឃបានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ធៀបចំពោះអាបត្តិខាងដើម (ការឲ្យសមោធានបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀមនៅ ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤៦៦) ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។បេ ។ ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នេះ ចូរសង្ឃឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។

(៤២៧) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វំ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ ភន្តេ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វំ តតិយម្បិ យាចិតព្វំ ។

(៤២៨) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។

(៤២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យ យ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈ ឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ)មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

(៤២៨) ភិក្ខុឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្ទៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត)ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ (ឥឡូវ)មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ចុះ ។ នេះជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ដ្បិត)ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។

សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។បេ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។បេ។ ទិន្នំ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(៤៦៤) សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិំ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជិំ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិំ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។បេ។ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជិំ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋិំ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ

ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅចប់បរិវាសហើយ មកសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃក៏ឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ការឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ ត្រូវតែនិយាយឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដង ។បេ។ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ហើយ (ការឲ្យមានត្តនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤៦៤) ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។បេ។ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រព្រឹត្តដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំ

ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ អារោចេសិ ។ តេន ហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

[៤៣០] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។ បេ ។

[៤៣១] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ បេ ។

[៤៣២] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឆារត្តំ មានត្តំ ទាតព្វំ ។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ទិន្នំ សង្ឃេន ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៣៣] សោ ចិណ្ណមានត្តោ អព្ភានារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ

យកសេចក្តីនុះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ហើយសឹមឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីចុះ ។

[៤៣០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី យ៉ាងនេះ ។ បេ ។ សង្ឃឲ្យ ។ បេ ។ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ (ការឲ្យមានត្តនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀម យ៉ាងនេះ ។

[៤៣៣] ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា

អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ អព្ភានារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិត្វា បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ ទត្វា ឆារត្តំ មានត្តំ ទេតុ ។

[៤៣៤] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។ បេ ។

[៤៣៥] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ បេ ។

[៤៣៦] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ឆារត្តំ មានត្តំ ទាតព្វំ ។ បេ ។ ទេតិ ។ បេ ។ ឯវំ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ

ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ហើយសឹមឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីចុះ ។

[៤៣៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ចំពោះអាបត្តិខាងដើម យ៉ាងនេះ ។ បេ ។

[៤៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រី យ៉ាងនេះ ។ បេ ។ សង្ឃឲ្យ ។ បេ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែល

សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ ។ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

(៤៣៧) សោ ចិណ្ណមានត្តោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោហំ ចិណ្ណមានត្តោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អព្ភេតុ ។

(៤៣៨) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ អព្ភេតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ឧទាយិនា ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នំ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឯកាហបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ

បិទបាំងទុក១ថ្ងៃ (ការឲ្យមានត្តនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤៣៧) ឧទាយិភិក្ខុនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ ក៏ប្រាប់ដល់ពួកភិក្ខុថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ ខ្ញុំនោះ ប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្ដេចទៀត ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្ដីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ចូរសង្ឃធ្វើអព្ភានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុ ។

(៤៣៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យអព្ភានកម្មយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឧទាយិភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ៗទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោងផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិ១ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក១ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ សូមបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ១ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង

សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បញ្ចាហបរិវាសំ អទាសិ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ តំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិ តស្ស សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេត-

ទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃក៏បានឲ្យបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃ ក៏បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឃ ក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិក-

និកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ តំ សង្ឃោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ

សុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃ បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសុំសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ ១ ខាងដើម សង្ឃ ក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏សូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ សង្ឃ បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ខ្ញុំនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ

តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ
បដិកស្សិ ។ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា
សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ
បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិំ តស្ស មេ
សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិ-
យា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិវុត្ថបរិ-
វាសោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេ-
តនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ
មានត្តំ យាចិំ តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា
អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចា-
ហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោហំ
ចិណ្ណមានត្តោ អព្ភានារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ
អាបជ្ជឹ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។
សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិ-
កាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ

សង្ឃ បានទាញខ្ញុំនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ
បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះ
សញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិ
ខាងដើម សង្ឃក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ខ្ញុំ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុង
ចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និង
ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះ នៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦
រាត្រីនឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្ក-
វិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃបានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំង
ទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសម្រេចមានត្តរួចហើយ ក្នុងវេលាអព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក
៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ

បដិកស្សនំ យាចិំ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្ប-ដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិ-វាសំ យាចិំ តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោ-ហំ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិំ តស្ស មេ សង្ឃោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-ប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ សោហំ ភន្តេ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចាមិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វំ តតិយម្បិ យាចិតព្វំ ។

សង្ឃ បានទាញខ្ញុំមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ខ្ញុំនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេត-និកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម សង្ឃ បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ខ្ញុំនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រី នឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ សង្ឃ បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ (ឥឡូវ) មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ ទុតិយកិច្ច ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

(៤៣៨) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បក្ខប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បក្ខប្បដិច្ឆន្នាយ បក្ខបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិំ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ

(៤៣៨) ភិក្ខុឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ទៀត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមបក្ខបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យបក្ខបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ១ បក្ខ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមកសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ នឹងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យសមោធាន-

អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ មានត្តារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ

បរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ លុះនៅបរិវាសរួចហើយ គួរដល់មានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏ទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាន

បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ តិស្សន្នំ អាបត្តីនំ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ មានត្តំ ចរន្តោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា

នៅបរិវាសរួចហើយ ក៏សូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យមានត្ត ៦ រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៣ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ក៏ត្រូវអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានមកសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏បានសូមមានត្ត ៦ រាត្រីនឹងសង្ឃទៀត ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ

សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ អព្ភានារហោ អន្តរា ឯកំ អាបត្តឹ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ សុក្កវិស្សដ្ឋឹ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយឹ ភិក្ខុំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ មូលាយ បដិកស្សិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោ បរិវុត្ថបរិវាសោ សង្ឃំ អន្តរា ឯកិស្សា

ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យមានត្តចំពោះ៦រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ១ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ គួរដល់អព្ភានកម្ម ក៏ត្រូវអាបត្តិ១ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ១ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានទាញឧទាយិភិក្ខុមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ១ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ១ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បាននៅបរិវាសរួចហើយ ក៏បានសូមមានត្តចំពោះ៦រាត្រីនឹងសង្ឃទៀត

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ អព្ភានំ

អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហ-
ប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ យាចិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិស្ស
ភិក្ខុនោ អន្តរា ឯកិស្សា អាបត្តិយា សញ្ចេតនិកាយ
សុក្កវិស្សដ្ឋិយា បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយ ឆារត្តំ មានត្តំ
អទាសិ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។
យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឧទាយិំ ភិក្ខុំ
អព្ភេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ
អយំ ឧទាយិ ភិក្ខុ ឯកំ អាបត្តិំ អាបជ្ជិ សញ្ចេតនិកំ
សុក្កវិស្សដ្ឋិំ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នំ ។ បេ ។ សោ ចិណ្ណមានត្តោ
សង្ឃំ អព្ភានំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឧទាយិំ ភិក្ខុំ
អព្ភេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឧទាយិស្ស ភិក្ខុនោ
អព្ភានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។
ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ
វទាមិ ។ បេ ។ អព្ភិតោ សង្ឃេន ឧទាយិ ភិក្ខុ ខមតិ
សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

សុក្កវិស្សដ្ឋិ សមត្តា ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ អព្ភានកម្ម

ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក ៥ថ្ងៃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យមានត្ត៦រាត្រីដល់ឧទាយិភិក្ខុ ចំពោះអាបត្តិ ១ ក្នុងចន្លោះ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ដែលបិទបាំងទុក៥ថ្ងៃ ។ ឧទាយិ-ភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃត្រូវឲ្យអព្ភានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុ ។ នេះ ជាពាក្យផ្តៀងនឹងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ទៀត) ឧទាយិភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិ ១ ឈ្មោះសញ្ចេតនិកសុក្កវិស្សដ្ឋិ ហើយបិទបាំងទុក ៥ថ្ងៃ ។ បេ ។ ឧទាយិភិក្ខុនោះ បានប្រព្រឹត្តមានត្តរួចហើយ មកសូមអព្ភានកម្មនឹងសង្ឃ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យអព្ភានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុ ។ អព្ភានកម្មរបស់ឧទាយិភិក្ខុ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឲ្យអព្ភានកម្មដល់ឧទាយិភិក្ខុ (អព្ភានកម្មនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុកដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

ចប់កំណើតដែលបញ្ចេញទឹកសុក្កៈឲ្យឃ្លាតចេញ ។

(៦៦០) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ទ្វីហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ តីហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ចតុហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ឆាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ សត្តាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ អដ្ឋាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ នវាហប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។បេ។ ឯកា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

(៦៦១) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ

[៦៦០] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៦ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៧ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៨ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ៩ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះក៏ប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។បេ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃគួរឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះតាមតម្លៃ(១)អាបត្តិនោះ ។

[៦៦១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ ចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈ

១ គឺតាមចំនួនថ្ងៃដែលបិទបាំងច្រើនជាងគេបង្អស់ ។

ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសី-
ទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឯកា
អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ឯកា អាបត្តិ ទសា-
ហប្បដិច្ឆន្នា សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ យា
អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធាន-
បរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ
យាចិតព្វោ ។

(៦៦២) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ
ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ
ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិ-
យោ អាបជ្ជិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។
ឯកា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា សោ សង្ឃំ តាសំ
អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន
សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ
សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា
អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធាន-

ឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទភិក្ខុចាស់ៗ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលី
ហើយ ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបានត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ១
បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ
អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ខ្ញុំសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ
តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូម
ជាគម្រប់បីដងផង ។

(៦៦២) ភិក្ខុឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្សាយសង្ឃថា បពិត្រព្រះ
សង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះយ៉ាងនេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ១
បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំង
ទុក ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិ
នោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ
អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស

បរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ឯកា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិ ទសាហប្បដិច្ឆន្នា តស្សា អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសោ ។ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ដៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ (ម្ដង) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសចំពោះសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ ។ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ការឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្ដីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ សង្ឃបានឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិនោះហើយ (ការឲ្យសមោធានបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្ដីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

[៤៤៣] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ទ្វេ អាបត្តិយោ ទ្វីហប្បដិច្ឆន្នាយោ(១) តិស្សោ អាបត្តិយោ តីហប្បដិច្ឆន្នាយោ ចតស្សោ អាបត្តិយោ ចតូហប្បដិច្ឆន្នាយោ បញ្ច អាបត្តិយោ បញ្ចាហប្បដិច្ឆន្នាយោ ឆ អាបត្តិយោ ឆាហប្បដិច្ឆន្នាយោ សត្ត អាបត្តិយោ សត្តាហប្បដិច្ឆន្នាយោ អដ្ឋ អាបត្តិយោ អដ្ឋាហប្បដិច្ឆន្នាយោ នវ អាបត្តិយោ នវាហប្បដិច្ឆន្នាយោ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ឆន្នាយោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ ទេតុ ។

១ ។ ទ្វីហប្បដិច្ឆន្នា ។

[៤៤៣] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ អាបត្តិ ២ បិទបាំងទុក ២ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៣ បិទបាំងទុក ៣ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៤ បិទបាំងទុក ៤ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៥ បិទបាំងទុក ៥ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៦ បិទបាំងទុក ៦ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៧ បិទបាំងទុក ៧ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៨ បិទបាំងទុក ៨ ថ្ងៃ អាបត្តិ ៩ បិទបាំងទុក ៩ ថ្ងៃ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃចូរឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។

(៤៤៤) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ។ បេ ។ ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នាយ ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ឆន្នាយោ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

(៤៤៥) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ឆន្នាយោ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស

(៤៤៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ។ បេ ។ ត្រូវពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលខ្ញុំបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ខ្ញុំសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

(៤៤៥) ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវប្រកាសឲ្យសង្ឃដឹងថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ថាដូច្នេះ) ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន អាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្ដាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិទាំងឡាយណា ដែលបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ

បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ឯកា អាបត្តិ ឯកាហប្បដិច្ឆន្នា ។ បេ ។ ទស អាបត្តិយោ ទសាហប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។

បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ទៀត) ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន គឺអាបត្តិ ១ បិទបាំងទុក ១ ថ្ងៃ ។ បេ ។ អាបត្តិ ១០ បិទបាំងទុក ១០ ថ្ងៃ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ ការឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។

តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ យា អាបត្តិយោ សព្វចិរប្បដិច្ឆន្នាយោ តាសំ អគ្ឃេន សមោធានបរិវាសោ ។ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

[៤៤២] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជីធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ

ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ បណ្តាអាបត្តិទាំងនោះ ពួកអាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកយូរជាងអាបត្តិទាំងអស់ សង្ឃបានឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះនេះ តាមតម្លៃអាបត្តិទាំងនោះ (ការឲ្យសមោធានបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

(៤៤២) សម័យនោះឯង ភិក្ខុ ១ រូបត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក២ខែ បើដូច្នោះមានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាស (បរិវាស ២ ខែ) នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះសប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ

ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆ-ន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិ-សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូ-នាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិ-ច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិ-យា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ។ សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេ-សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យា-ចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្ប-ដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ

ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទ-បាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ហើយអាត្មាអញក៏បានសូមទ្វេ-មាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ កាលបើអាត្មាអញកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបធុរ-សិប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ហើយខ្ញុំនោះក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ខ្ញុំ

ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតុ ។

នោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ តើខ្ញុំគប្បីប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃត្រូវឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកោ ទ្វេមាសបរិវាសោ

[៦៦៨] ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា ។ បេ ។ ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជីធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឲ្យទ្វេមាសបរិវាស

[៦៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ។ បេ ។ គួរពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ

ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

[៤៤៨] ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯវមហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឯកិស្សា

ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលដែលខ្ញុំកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបកើតឡើង (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

[៤៤៨] ភិក្ខុឈ្លាសប្រាកដ ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឱ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ

អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទា-
សិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ
ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាស-
ប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នា-
យោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាស-
ប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ
ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសប-
រិវាសំ យាចឹ ។ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស
មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ
ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាស-
បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិ-
យា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។
យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ
ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាស-
បរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ

ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះ កំពុង
នៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសលុះចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវ
អាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏មានសេចក្តី
ត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក
២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញបានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹង
សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យទ្វេ
មាសបរិវាសដល់អាត្មាអញ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
កាលដែលអាត្មាអញ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសលុះចុះស៊ប់
(ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ
ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមា-
សបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
បើគប្បីមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃ ត្រូវឲ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់
ភិក្ខុឈ្មោះនេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
នេះ ជាញត្តិនៃសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ

សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ ។

([illegible]) ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ([illegible]) ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះសប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទុតិយស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទុតិយស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ទុតិយស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ទុតិយស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ទុតិយស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា តទុបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំករុណានោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលដែលខ្ញុំករុណាកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះសឹប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ គួរតែខ្ញុំករុណាសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ (ខ្លួន) ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ការឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម បើមិនគាប់ចិត្ត ដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ (ការឲ្យនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

(៦៦៨) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឯកិស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ

(៦៦៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ខែ បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ១ ដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។ កាលដែលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្មាសចុះចុះសើប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស២ ហើយបិទបាំងទុក២ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស២ ហើយបិទបាំងទុក២ខែ បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិ១ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរំបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតរំបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឥតរំបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា តទុបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

[៤៨០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ អាបត្តឹ ជានាតិ ឯកំ អាបត្តឹ ន ជានាតិ ។ សោ សង្ឃំ យំ អាបត្តឹ ជានាតិ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ អាបត្តឹ ជានាតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្ប-

កាលដែលអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសចាប់ផ្តើម (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (ភិក្ខុនោះ) ដឹងអាបត្តិ ១ មិនដឹងអាបត្តិ ១ ។ ភិក្ខុនោះ ដឹងអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែដឹងអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ

ដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ អាបត្តឹ ជានឹ ឯកំ អាបត្តឹ ន ជានឹ សោហំ សង្ឃំ យំ អាបត្តឹ ជានឹ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរំបិ អាបត្តឹ ជានាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

(៤៧១) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ អាបត្តឹ សរតិ ឯកំ អាបត្តឹ ន សរតិ ។ សោ សង្ឃំ យំ អាបត្តឹ សរតិ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។

តែបានដឹងអាបត្តិ ១ មិនបានដឹងអាបត្តិ ១ អាត្មាអញនោះ ដឹងអាបត្តិណា ក៏បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែដឹងអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។ ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

[៤៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក២ខែ (ភិក្ខុនោះ) រលឹកបានតែអាបត្តិ១ អាបត្តិ ១ ទៀតរលឹកមិនបាន ។ ភិក្ខុនោះរលឹកបានអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។

សោ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ អាបត្តឹ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ អាបត្តឹ សរឹ ឯកំ អាបត្តឹ ន សរឹ សោហំ សង្ឃំ យំ អាបត្តឹ សរឹ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ អាបត្តឹ សរាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា តទុបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

(៤៩២) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកាយ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ ឯកាយ អាបត្តិយា

ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញរលឹកបានតែអាបត្តិ ១ អាបត្តិ ១ ទៀត រលឹកមិនបាន អាត្មាអញនោះ រលឹកបានអាបត្តិណា ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក២ខែ សង្ឃ ក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក២ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

(៤៩២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ក៏គ្មានសង្ស័យទេ សង្ស័យ

វេមតិកោ ។ សោ សង្ឃំ យាយ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ តស្សា អាបត្តិយា ទេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា ទេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ ហោតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកាយ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ ឯកាយ អាបត្តិយា វេមតិកោ សោហំ សង្ឃំ យាយ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ តស្សា អាបត្តិយា ទេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទេមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ តស្សា អាបត្តិយា ទេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទេមាសបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា និព្វេមតិកោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទេមាសប្បដិច្ឆន្នាយ ទេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។

ក្នុងអាបត្តិ ១ ។ ភិក្ខុនោះ មិនមានសេចក្ដីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិណា ក៏សូមទោសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យទោសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្ដីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ អញមិនមានសង្ស័យទេ សង្ស័យតែក្នុងអាបត្តិ ១ អាត្មាអញមិនមានសេចក្ដីសង្ស័យ ក្នុងអាបត្តិណា ក៏សូមទោសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទោសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិនេះដែលបិទបាំងទុក២ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្ដីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិ ១ ទៀត បើដូច្នេះ មានតែអាត្មាអញសូមទោសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទោសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

តស្ស សង្ឃោ ឥតរិស្សាបិ អាបត្តិយា ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្ន-
ក្ខាយ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា
តទុបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

(២៥៣) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ
ជានប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ អជានប្បដិច្ឆន្នា ។ សោ សង្ឃំ
តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ
យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆ-
ន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញោ
ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ
វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី លជ្ជី
កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ កឹ អយំ
អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។
តេ ឯវំ វទន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ
ជានប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ អជានប្បដិច្ឆន្នា សោ សង្ឃំ
តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ

សង្ឃ ក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិ ១ ទៀត ដែលបិទ
បាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ
ព្រោះអាស្រ័យអាបត្តិនោះ ។

(២៥៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុដឹងហើយបិទបាំង
ទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាស-
បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ
ក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទ
បាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ
ដែលជាពហុស្សូត រៀនចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់
មាតិកា ជាបណ្ឌិត វាងវៃ មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នក
មានសេចក្តីរង្កៀស និងមានសេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុ
នោះ ក៏សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី នៅបរិវាស
ចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុ
នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែអាបត្តិ ១
ភិក្ខុនោះដឹងហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះមិនដឹងហើយបិទបាំង
ទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ

យាចិ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ សោ ឯវំ វទេតិ យាយំ អាវុសោ អាបត្តិ ជានប្បដិច្ឆន្នា ធម្មិកំ តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ ធម្មត្តា រូហតិ យា ច ខ្វាយំ អាវុសោ អាបត្តិ អជានប្បដិច្ឆន្នា អធម្មិកំ តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ អធម្មត្តា ន រូហតិ ឯកិស្សា(១) អាវុសោ អាបត្តិយា ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

(៤៥៤) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ សរមានប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ អស្សរមានប្បដិច្ឆន្នា ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ

១ មរម្មពោត្ថកេ ឯកិស្សាតិ បាឋោ នត្ថិ ។

ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ (ស្រាប់) ភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុនោះដឹងហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ មួយវិញទៀត អាបត្តិណាដែលភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្តចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

(៤៥៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុរលឹកបានហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុរលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ដែលជាពហុស្សូត ចេះចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ មានត្តារហោ

បណ្ឌិតោ វ្យត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខា-
កាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ កឹ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ
អាបន្នោ កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ
អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ សរមាន-
ប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ អសរមានប្បដិច្ឆន្នា ។ សោ សង្ឃំ
តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ
យាចិ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆ-
ន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តេនាយំ អាវុសោ
ភិក្ខុ អាបន្នោ តស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ សោ ឯវំ
វទេតិ យាយំ អាវុសោ អាបត្តិ សរមានប្បដិច្ឆន្នា ធម្មិកំ
តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ ធម្មត្តា រុហតិ យា ច
ខ្វាយំ អាវុសោ អាបត្តិ អសរមានប្បដិច្ឆន្នា អធម្មិកំ
តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ អធម្មត្តា ន រុហតិ ឯក-
ិស្សា អាវុសោ អាបត្តិយា ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធក. ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត

មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឈ្លាសវៃ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមានសេចក្តីរង្កៀស និងមានសេចក្តីប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះ សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុនោះរលឹកបានហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ រលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអា-បត្តិទាំងនោះ (ដូច្នេះ) ភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិណាដែលភិក្ខុរលឹកបានហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ មួយវិញទៀត អាបត្តិណាដែលភិក្ខុរលឹកមិនបានហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្តចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

(៤៥៥) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អា-
បត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ
និព្វេមតិកប្បដិច្ឆន្នា ឯកា អាបត្តិ វេមតិកប្បដិច្ឆន្នា ។
សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមា-
សបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិ-
វសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សុតោ អាគតា-
គមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិតោ
វ្យត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ ។
សោ ឯវំ វទេតិ កឹ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ
កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទេន្តិ អយំ
អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកា អាបត្តិ និព្វេមតិកប្បដិច្ឆ-
ន្នា ឯកា អាបត្តិ វេមតិកប្បដិច្ឆន្នា សោ សង្ឃំ តាសំ
អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ

(៤៥៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ ១ ភិក្ខុឥតមានសេចក្តី
សង្ស័យហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទ
បាំងទុក ។ (លុះ) ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យទ្វេមាស-
បរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។
កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ដែលជាពហុ-
ស្សូត ចេះចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា
ជាបណ្ឌិត ឈ្លាសវៃ មានប្រាជ្ញា ជាអ្នកមានសេចក្តីខ្មាសបាប ជាអ្នកមាន
សេចក្តីរង្កៀស ទាំងមានសេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុ
នោះសួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅ
បរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ
ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាបត្តិ
១ ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក អាបត្តិ ១ ភិក្ខុ
នោះ មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ សូមទ្វេមាស-
បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ សោ ឯវំ វទតិ យាយំ អាវុសោ អាបត្តិ និព្វេមតិកាប្បដិច្ឆន្នា ធម្មិកំ តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ ធម្មត្តា រូហតិ យា ច ខ្វាយំ អាវុសោ អាបត្តិ វេមតិកាប្បដិច្ឆន្នា អធម្មិកំ តស្សា អាបត្តិយា បរិវាសទានំ អធម្មត្តា ន រូហតិ ឯកិស្សា អាវុសោ អាបត្តិយា ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

(៤៩២) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ ហោតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជីធម្មោ

សង្ឃ ក៏ផ្ដល់នូវទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ (ផង) ភិក្ខុនេះនៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ អាបត្តិណា ដែលភិក្ខុគ្មានសេចក្ដីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ មួយវិញទៀត អាបត្តិណាដែលភិក្ខុមានសេចក្ដីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសចំពោះអាបត្តិនោះ ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ចំពោះអាបត្តិនេះឯង ។

(៤៩២) សម័យនោះ ភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះមានសេចក្ដីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាស (បរិវាស ១ ខែ) នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏ផ្ដល់នូវឯកមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្មាស

ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជីធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ(១) យាចេយ្យន្តិ ។ សោ ភិក្ខុ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ ខោ អាវុសោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ

១. ម. ឥតរម្បិ មាសំ បរិវាសំ ។

ធ្លាក់ចុះសិង (ក្នុងចិត្ត) ថា ខ្ញុំបានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំបានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ គួរតែខ្ញុំសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសធ្លាក់ចុះសិង (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ គួរតែខ្ញុំសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះបានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលអាវុសោ ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា ខ្ញុំបានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ គួរតែខ្ញុំសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ

សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសប-
រិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមា-
សប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ
បរិវសន្តស្ស លជ្ជីធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ
តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ
សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវា-
សំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាស-
ប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ
ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ
អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជីធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូ-
នាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ
មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ កថំ នុ ខោ មយា បដិ-
បត្តព្វន្តិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។
តេនហិ ភិក្ខវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ ទេតុ ។

ខ្ញុំបានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំង
ទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២
ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាស
បាបចុះសើប (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយ
បិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ
ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែ
អាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ
បាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិ
ទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មាន
សេចក្តីខ្មាសបាបចុះសើប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូម
មាសបរិវាសដទៃទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២
ខែ តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេចទៅ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្តីនុះ
ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃត្រូវឲ្យមាសបរិវាសដទៃទៀតដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
អាបត្តិទាំង ២ ដែលបានបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។

(២៨៧) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ ឆ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឆមាសប្បដិច្ឆន្នា-យោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ឆ សង្ឃាទិសេ-សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឆមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនា-ហំ សង្ឃំ ឆន្នំ អាបត្តីនំ ឆមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមា-សបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ឆន្នំ អាបត្តីនំ ឆមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ឆន្នំ អាបត្តីនំ ឆមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាស-បរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ឆ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឆមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ឆ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ឆមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ឆន្នំ អាបត្តីនំ ឆមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ

(២៨៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង ថ្វាយបង្គំបាទាភិក្ខុចាស់ទាំងឡាយ រួចអង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើងពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ៦ ហើយបិទបាំងទុក ៦ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ៦ ហើយបិទបាំងទុក ៦ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៦ ដែលបិទបាំងទុក ៦ ខែ ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៦ ដែលបិទបាំងទុក ៦ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯក-មាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៦ ដែលបិទបាំងទុក ៦ ខែ កាលខ្ញុំនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្ដីខ្មាសល្អាប់ចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ៦ ហើយបិទបាំងទុក ៦ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិ-សេស ៦ ហើយបិទបាំងទុក ៦ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមឯក-មាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ៦ ដែលបិទបាំងទុក ៦ ខែ

សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯក-មាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសំ បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសំ បរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

(៤៨៤) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯវំ ហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។

ខ្ញុំនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ខ្ញុំនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលខ្ញុំនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះសព្វ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន (ឥឡូវ) ខ្ញុំនោះ សូមបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគំរប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគំរប់បីដងផង ។

[៤៨៤] ភិក្ខុអ្នកឈ្លាសប្រតិពល ត្រូវផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ម្តង) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។

តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥមស្ស ភិក្ខុនោ

សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអាត្មាអញនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះ មកសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ បើកម្មមានកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគប្បីឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះ

ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរស្ស មាស-
បរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ
សង្ឃោ ។ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស
ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ
អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ
អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យា-
ចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ
ឯកមាសបរិវាសំ យាចិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ អទាសិ ។ តស្ស
បរិវសន្តស្ស លជ្ជីធម្មោ ឱក្កមិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ
តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ
សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាស-
បរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ
ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ

អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែចុះ ។ នេះ ជាពាក្យផ្ទៀងសង្ឃ ។
បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្ដាប់ខ្ញុំ (ម្សិត) ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះ
ម្នោះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុកអស់ ២ ខែ ។ ភិក្ខុ
នោះ គិតឃើញសេចក្ដីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២
ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ គាល់តែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិ-
វាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុ
នោះក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទ
បាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះ
អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស
ក៏មានសេចក្ដីខ្មាសចាប់ចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃា-
ទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្ដីត្រិះ-
រិះដូច្នេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២
ខែ បើដូច្នោះ គាល់តែអាត្មាអញសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូម
ឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ

សចេ សោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកំ មាសបរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជីធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរស្សបិ មាសបរិវាសស្ស[១] ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។ បេ ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរោបិ មាសបរិវាសោ[២] ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។ តេន ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

១ [illegible] ឥតរម្បិ មាសំ បរិវាសស្សាតិ បាឋោ អាគតោ ។ ២ ម. ឥតរម្បិ មាសំ បរិវាសោតិ បាឋោ អាគតោ ។

សង្ឃក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលណាអាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏មានសេចក្តីខ្មាសបាបចុះស្រើប (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ មានតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) ភិក្ខុនោះ មកសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ (ឥឡូវ) សង្ឃឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ការឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។ បេ ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។ បេ ។ សង្ឃបានឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះដូច្នេះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែហើយ (ការឲ្យមាសបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ខ្ញុំសូមចាំទុកសេចក្តីនេះ ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយកាន់យកខែខាងដើមផង ។

(៤៨៤) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស លជ្ជិធម្មោ ឱក្កមិ [១] អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ តស្ស មេ ឯតទហោសិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាសបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឯកមាស-

១ ម. ឱក្កមតិ ។

(៤៨៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ បានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស សេចក្តីខ្មាសបាបក៏ចុះស៊ប់ (ក្នុងចិត្ត) ថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញ សូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ ក៏បានសូមឯកមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងពីរ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឲ្យឯកមាសបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២

បរិវាសំ អទាសិ តស្ស មេ បរិវសន្តស្ស លជ្ជីធម្មោ ឱក្កមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេមាសា បរិវសិតព្វា ។

(៦៦០) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ ជានាតិ ឯកំ មាសំ ន ជានាតិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជានាតិ តំ មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជានាតិ តំ មាសំ បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ មាសំ ជានាតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ ជានឹ ឯកំ មាសំ ន ជានឹ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ

ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស សេចក្តីខ្មាសបាបកើតឡើង (ក្នុងចិត្ត) ថា បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ២ ខែទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសបរិវាស ២ ខែទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យមាសបរិវាស ២ ខែទៀតដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះ នៅបរិវាស ២ ខែ ដោយយកបុរិមកាលជាដើម ។

[៦៦០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (តែ) ភិក្ខុនោះ ដឹង ១ ខែ មិនដឹង ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ដឹងខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ដឹងខែណា សង្ឃ ក៏ឲ្យបរិវាសខែនោះ ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែដឹង ១ ខែទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (តែថា) បានដឹង ១ ខែ មិនបានដឹង ១ ខែ អាត្មាអញនោះ បានដឹងខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះ

អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជានាមិ តំ មាសំ បរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ ជានាមិ តំ មាសំ បរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ មាសំ ជានាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

(៤២១) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ សរតិ ឯកំ មាសំ ន សរតិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ សរតិ តំ មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ សរតិ តំ មាសំ បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ

នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ ដឹងខែដ៏ ខែណា សង្ឃបានឲ្យបរិវាសខែនោះ ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែដឹងខែ ១ ទៀត បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀត ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

(៤២១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែរលឹកឃើញ ១ ខែ រលឹកមិនឃើញ ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះរលឹកឃើញខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុរលឹកឃើញខែណា សង្ឃក៏ឲ្យបរិវាសខែនោះដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែរលឹកឃើញ

មាសំ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ សរាមិ ឯកំ មាសំ ន សរាមិ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ សរាមិ តំ មាសំ បរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ សរាមិ តំ មាសំ បរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ មាសំ សរាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា បុរិមំ ឧបាទាយ ទ្វេមាសា បរិវសិតព្វំ ។

(៦៦៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ និព្វេមតិកោ ឯកំ មាសំ វេមតិកោ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ

១ ខែទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ (តែ) បាននឹកឃើញ ១ ខែ នឹកមិនឃើញ ១ ខែ អាត្មាអញនោះ នឹកឃើញខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញ នឹកឃើញខែណា សង្ឃ ក៏បានឲ្យបរិវាសខែនោះ ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែនឹកឃើញ ១ ខែទៀត បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញសូមមាសបរិវាស ១ ទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសបរិវាស ១ ទៀត នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ។ សង្ឃ ក៏បានឲ្យមាសបរិវាស ១ ទៀតដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយរាប់យកខែខាងដើមផង ។

(៦៦៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ មានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ ។ ភិក្ខុនោះឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា

តំ មាសំ បរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ តំ មាសំ បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ មាសំ និព្វេមតិកោ ហោតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកំ មាសំ និព្វេមតិកោ ឯកំ មាសំ វេមតិកោ សោហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ តំ មាសំ បរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ យំ មាសំ និព្វេមតិកោ តំ មាសំ បរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ ឥតរម្បិ មាសំ និព្វេមតិកោ យន្នូនាហំ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចេយ្យន្តិ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ឥតរម្បិ មាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តេន ភិក្ខវេ ភិក្ខុនា បុរិមមុបាទាយ ទ្វេ មាសា បរិវសិតព្វា ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាសពីរខែ

ក៏សូមបរិវាសខែនោះនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា សង្ឃ ក៏ឲ្យបរិវាសខែនោះដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងខែ ១ ទៀត ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា កាលអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ មានសេចក្តីសង្ស័យ ១ ខែ កាលអញនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យខែណា ក៏សូមបរិវាសខែនោះនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអញឥតមានសេចក្តីសង្ស័យខែណា សង្ឃ ក៏ឲ្យបរិវាសខែនោះ ដល់កាលអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ កាលអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែអស់សេចក្តីសង្ស័យក្នុងខែ ១ ទៀត បើដូច្នោះ គួរតែកាលអញ សូមមាសបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមមាសបរិវាស ១ ខែទៀតនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យមាសបរិវាស ១ ខែទៀតដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះនៅបរិវាស ២ ខែ ដោយកំណត់យកខែខាងដើមផង ។

[៥២៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ ជានប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ អជានប្បដិច្ឆន្នោ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ កឹ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ ជានប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ អជានប្បដិច្ឆន្នោ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយាយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។

[៥២៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុដឹងហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃដែលជាពហុស្សុត ចេះចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឈ្លៀវឈ្លាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីរង្កៀស មានការប្រាថ្នានូវសិក្ខា បានមកដល់ ។ ភិក្ខុនោះ សួរយ៉ាងនេះ ថាអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ឆ្លើយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនោះដឹងហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះមិនដឹងហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។

សោ ឯវំ វទេតិ យ្វាយំ អាវុសោ មាសោ ជានប្បដិច្ឆន្នោ ធម្មិកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ ធម្មត្តា រូហតិ យោ ច ខ្វាយំ អាវុសោ មាសោ អជានប្បដិច្ឆន្នោ អធម្មិកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ អធម្មត្តា ន រូហតិ ឯកស្ស(១) អាវុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

[៦៦៤] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ ជានប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ អជានប្បដិច្ឆន្នោ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិតោ វ្យត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ កឹ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវមាហំសុ អយំ អាវុសោ

១ មរម្មពោត្ថកេ ឯកស្សាតិ បាឋោ អាគតោ ។

ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ស្មាយាន៍នេះថា នែអាវុសោ ខែណា ដែលភិក្ខុដឹង ហើយបិទបាំង ការឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះជាប្រកបដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ នែអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលភិក្ខុមិនដឹង ហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាវធម៌ នែអាវុសោ ភិក្ខុ គួរដល់មានត្តខែ ១ ខែនេះឯង ។

(៦៦៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខែ ១ ភិក្ខុនោះ លើកឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះមិនលើកឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមនូវការបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យនូវការបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ដែលជាពហុស្សូតចេះចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឈ្លៀវឆ្លាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីរង្កៀស មានការប្រាថ្នានូវសិក្ខា ចូលមកដល់ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏ស្មាយាន៍នេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះនៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ភិក្ខុទាំងនោះឆ្លើយយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះ

ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ សរមានប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ អសរមានប្បដិច្ឆន្នោ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយោ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តាសាយំ ភិក្ខុ បរិវសតិ ។ សោ ឯវំ វទតិ យ្វាយំ អាវុសោ មាសោ សរមានប្បដិច្ឆន្នោ ធម្មិកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ ធម្មត្តា រុហតិ ។ យោ ច ខ្វាយំ អាវុសោ មាសោ អសរមានប្បដិច្ឆន្នោ អធម្មិកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ អធម្មត្តា ន រុហតិ ឯកស្ស អាវុសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

[២៦៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ និព្វេមតិកប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ វេមតិកប្បដិច្ឆន្នោ ។ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ តស្ស ទ្វិន្នំ

ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខែ ១ ភិក្ខុនោះរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះរលឹកមិនឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ នែអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិទាំងនេះ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា នែអាវុសោ ខែណាដែលភិក្ខុរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសខែនោះ ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសភាពធម៌ នែអាវុសោ ម្យ៉ាងទៀត ខែណាដែលភិក្ខុនោះរលឹកមិនឃើញ ហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាសខែនោះ ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានដុះឡើង ព្រោះមិនត្រូវតាមសភាពធម៌ នែអាវុសោ ភិក្ខុ គួរដល់មានត្តតែ ១ ខែនេះឯង ។

(២៦៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ ខែ ១ ភិក្ខុនោះគ្មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀតភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ

អាបត្តឹ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នំ ទ្វេមាសបរិវាសំ ទេតិ ។ តស្ស បរិវសន្តស្ស អញ្ញោ ភិក្ខុ អាគច្ឆតិ ពហុស្សុតោ អាគតាគមោ ធម្មធរោ វិនយធរោ មាតិកាធរោ បណ្ឌិតោ វិយត្តោ មេធាវី លជ្ជី កុក្កុច្ចកោ សិក្ខាកាមោ ។ សោ ឯវំ វទេតិ កឹ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ កិស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ តេ ឯវំ វទន្តិ អយំ អាវុសោ ភិក្ខុ ទ្វេ សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នាយោ ឯកោ មាសោ និព្វេមតិកប្បដិច្ឆន្នោ ឯកោ មាសោ វេមតិកប្បដិច្ឆន្នោ សោ សង្ឃំ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ យាចិ តស្ស សង្ឃោ ទ្វិន្នំ អាបត្តីនំ ទ្វេមាសប្បដិច្ឆន្នានំ ទ្វេមាសបរិវាសំ អទាសិ តាយាយំ អាវុសោ ភិក្ខុ អាបន្នោ តស្សាយំ ភិក្ខុ បរិវសតីតិ ។ សោ ឯវំ វទេតិ យ្វាយំ អាវុសោ មាសោ និព្វេមតិកប្បដិច្ឆន្នោ ធម្មិកំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសទានំ ធម្មត្តា រុហតិ យោ ច ខ្វាយំ អាវុសោ មាសោ វេមតិកប្បដិច្ឆន្នោ

ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ។ កាលភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែមានភិក្ខុដទៃ ជាពហុស្សូត ចេះចាំគម្ពីរនិកាយ ទ្រទ្រង់ធម៌ ទ្រទ្រង់វិន័យ ទ្រទ្រង់មាតិកា ជាបណ្ឌិត ឈ្លៀវឈ្លាស មានប្រាជ្ញា មានសេចក្តីខ្មាសបាប មានសេចក្តីរង្កៀស និងមានការប្រាថ្នានូវសិក្ខា ចូលមកដល់ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏សួរយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះត្រូវអាបត្តិអ្វី ភិក្ខុនេះ នៅបរិវាសចំពោះអាបត្តិអ្វី ។ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ ក៏ឆ្លើយយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ២ ហើយបិទបាំងទុក ២ ខែ តែខែ ១ ភិក្ខុនេះ មិនមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ខែ ១ ទៀត ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមទ្វេមាសបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ សង្ឃ ក៏បានឲ្យទ្វេមាសបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំង ២ ដែលបិទបាំងទុក ២ ខែ ម្នាលអាវុសោ ភិក្ខុនេះ ត្រូវអាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនេះនៅបរិវាស ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុជាបណ្ឌិតនោះ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា ម្នាលអាវុសោ ខែណា ដែលភិក្ខុនោះ ឥតមានសេចក្តីសង្ស័យហើយបិទបាំងទុក ការឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះថាប្រកបដោយធម៌ ក៏ដុះឡើងតាមសភាវធម៌ ម្នាលអាវុសោ មួយវិញទៀត ខែណា ដែលភិក្ខុនោះមានសេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុក

អចរិតំ តស្ស មាសស្ស បរិវាសេនាបំ អធម្មតោ ន វុដ្ឋា-
តិ ឯកស្ស មាសោ មាសស្ស ភិក្ខុ មានត្តារហោតិ ។

(៤៦៦) តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបន្នោ
ហោតិ ។ សោ(១) អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ
ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ
អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ ។
សោ ភិក្ខូនំ អារោចេសិ អហំ អាវុសោ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ អាបត្តិបរិយន្តំ ន
ជានាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាមិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ
រត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិ-
យន្តេ វេមតិកោ កថំ នុ ខោ មយា បដិបជ្ជិតព្ពន្តិ ។
តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។ តេនហិ
ភិក្ខវេ សង្ឃោ តស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្ត-
បរិវាសំ ទេតុ ។

១ ម. ឆ. បោត្ថកេសុ សោសទ្ទោ ន ទិស្សតិ ។

នាឲ្យបរិវាស ១ ខែនោះ ឈ្មោះថាមិនប្រកបដោយធម៌ មិនបានចេញរួចឡើង
ព្រោះមិនត្រូវតាមសេចក្តីពិត នែអាវុសោ ភិក្ខុគួរដល់មានត្តនៃ ១ ខែនេះ ។

(៤៦៦) សម័យនោះឯង មានភិក្ខុ ១ រូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស
ជាច្រើន(១) ។ ភិក្ខុនោះមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី
រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មាន
សេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់
រាត្រី ។ ភិក្ខុនោះ បានប្រាប់ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយថា នែអាវុសោទាំងឡាយ
ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិន
ដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញ
ទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តី
សង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី តើខ្ញុំត្រូវប្រតិបត្តិដូចម្តេច ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏
ចាំយកសេចក្តីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់
ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បើដូច្នោះ សង្ឃចូរឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាស(២) (បរិវាស
មានសេចក្តីស្អាតជាទីបំផុត) ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះចុះ ។

១ ទីនេះសំដៅយកតែត្រឹមអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ៣ ។ ២ បរិវាសមានបរិសុទ្ធជាទីបំផុតនោះ
ប្រៀបដូចជាភិក្ខុរូបបួសបាន ៥ ខែ, តែ ៣ ខែខាងដើម ភិក្ខុនោះនឹកឃើញថាខ្លួនបរិសុទ្ធ
មិនបានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស, ២ ខែខាងក្រោយ ភិក្ខុនោះដឹងខ្លួន សង្ស័យខ្លះ ថាខ្លួនមិនបរិ-
សុទ្ធ តែមិនដឹងកំណត់អាបត្តិនិងកំណត់រាត្រីជាដើម ត្រូវធ្វើបរិវាស ២ ខែ ជាប់ថ្ងៃ ឲ្យទាល់
តែដល់ថ្ងៃដែលបរិសុទ្ធ ហៅថា សុទ្ធន្តបរិវាស ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ សុទ្ធន្តបរិវាសទានំ

(៤២៧) ឯវញ្ច បន ភិក្ខវេ ទាតព្វោ ។ តេន ភិក្ខុនា សង្ឃំ ឧបសង្កមិត្វា ឯកំសំ ឧត្តរាសង្គំ ករិត្វា វុឌ្ឍានំ ភិក្ខូនំ បាទេ វន្ទិត្វា ឧក្កុដិកំ និសីទិត្វា អញ្ជលឹ បគ្គហេត្វា ឯវមស្ស វចនីយោ អហំ ភន្តេ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាមិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរាមិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សោហំ ភន្តេ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចាមីតិ ។ ទុតិយម្បិ យាចិតព្វោ តតិយម្បិ យាចិតព្វោ ។

(៤២៨) ព្យត្តេន ភិក្ខុនា បដិពលេន សង្ឃោ ញាបេតព្វោ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សោ សង្ឃំ តាសំ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាស

(៤២៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ត្រូវភិក្ខុនោះចូលទៅរកសង្ឃ ហើយធ្វើឧត្តរាសង្គៈឆៀងស្មាម្ខាង សំពះបាទភិក្ខុចាស់ៗទាំងឡាយ អង្គុយច្រហោង ផ្គងអញ្ជលីឡើង ពោលយ៉ាងនេះថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន ខ្ញុំនោះ សូមសុទ្ធន្តបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ ត្រូវសូមជាគម្រប់ពីរដងផង ត្រូវសូមជាគម្រប់បីដងផង ។

(៤២៨) ត្រូវភិក្ខុឈ្លាសប្រតិពល ផ្តៀងសង្ឃថា បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចម្រើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ថា) ភិក្ខុនេះ មានឈ្មោះដូច្នេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសុទ្ធន្តបរិវាសនឹងសង្ឃ

អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចតិ ។ យទិ សង្ឃស្ស បត្តកល្លំ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ ទទេយ្យ ។ ឯសា ញត្តិ ។ សុណាតុ មេ ភន្តេ សង្ឃោ អយំ ឥត្ថន្នាមោ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ យាចតិ ។ សង្ឃោ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសំ ទេតិ ។ យស្សាយស្មតោ ខមតិ ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសស្ស ទានំ សោ តុណ្ហស្ស យស្ស នក្ខមតិ សោ ភាសេយ្យ ។ ទុតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។បេ។ តតិយម្បិ ឯតមត្ថំ វទាមិ ។បេ។ ទិន្នោ សង្ឃេន ឥត្ថន្នាមស្ស ភិក្ខុនោ តាសំ អាបត្តីនំ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ខមតិ សង្ឃស្ស តស្មា តុណ្ហី ។ ឯវមេតំ ធារយាមីតិ ។

ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ បើកម្មវាចាកាលគួរដល់សង្ឃហើយ សង្ឃគួរឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះនេះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ នេះជាពាក្យផ្តៀងសង្ឃ ។ បពិត្រព្រះសង្ឃដ៏ចំរើន សូមសង្ឃស្តាប់ខ្ញុំ (ថ្លែង) ភិក្ខុនេះមានឈ្មោះនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយមិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសុទ្ធន្តបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាស ដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះនេះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ការឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះនេះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ គាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណា លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីស្ងៀម (បើ) មិនគាប់ចិត្តដល់លោកមានអាយុអង្គណាទេ លោកមានអាយុអង្គនោះ គប្បីពោលឡើង ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់ពីរដងផង ។បេ។ ខ្ញុំពោលសេចក្តីនេះ ជាគម្រប់បីដងផង ។បេ។ សុទ្ធន្តបរិវាស សង្ឃបានឲ្យដល់ភិក្ខុមានឈ្មោះនេះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះហើយ (ការឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសនោះ) គាប់ចិត្តដល់សង្ឃហើយ ព្រោះហេតុនោះ បានជាសង្ឃស្ងៀម ។ ខ្ញុំសូមចាំសេចក្តីនេះទុក ដោយអាការស្ងៀមយ៉ាងនេះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ សុទ្ធន្តបរិវាសោ

[៤៦៨] ឯវញ្ច(១) ខោ ភិក្ខវេ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។ ឯវំ បរិវាសោ ទាតព្ពោ ។ កថញ្ច ភិក្ខវេ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្ពោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ

១ ម. ឆ. បោត្ថកេសុ ឯវំ ខោ ទិស្សតិ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ សុទ្ធន្តបរិវាស

[៤៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាស យ៉ាងនេះ ។ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសយ៉ាងនេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដូចម្តេចខ្លះ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងនូវទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនដឹងនូវទីកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី ហើយសង្ឃត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសចុះ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិ តែរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី មិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រី សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ទាំងមិនដឹងទីកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ ទាំងរលឹកមិនឃើញទីកំណត់រាត្រី សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ស័យនៅក្នុងទីកំណត់រាត្រី ហើយ សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ)ភិក្ខុ មិនដឹងទីកំណត់អាបត្តិ តែដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ រលឹកមិនឃើញទីកំណត់អាបត្តិ

រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្វោ ។ ឯវំ ខោ ភិក្ខវេ សុទ្ធន្តបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

តែរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រីខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ឃ ក៏ឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងទីកំណត់អាបត្តិ ទាំងដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ ទាំងរលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រីខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិ តែសង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ឃក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុ ដឹងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនដឹងខ្លះ រលឹកឃើញទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ រលឹកឃើញទីកំណត់រាត្រីខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ស័យក្នុងទីកំណត់រាត្រីខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ សង្ឃ ក៏ត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃ ត្រូវឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាសយ៉ាងនេះឯង ។

[៤៧០] ឯវញ្ច ភិក្ខវេ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ និព្វេមតិកោ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ និព្វេមតិកោ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ ជានាតិ ឯកច្ចំ ន ជានាតិ រត្តិបរិយន្តំ ជានាតិ អាបត្តិបរិយន្តំ ឯកច្ចំ សរតិ ឯកច្ចំ ន សរតិ រត្តិបរិយន្តំ សរតិ អាបត្តិបរិយន្តេ ឯកច្ចេ វេមតិកោ ឯកច្ចេ និព្វេមតិកោ រត្តិបរិយន្តេ និព្វេមតិកោ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។ ឯវំ ខោ ភិក្ខវេ បរិវាសោ ទាតព្វោ ។

បរិវាសោ និដ្ឋិតោ ។

[៤៧១] តេន ខោ បន សមយេន អញ្ញតរោ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ វិព្ភមិ ។ សោ បុន បច្ចាគន្ត្វា ភិក្ខូ ឧបសម្បទំ យាចិ ។ តេ ភិក្ខូ ភគវតោ ឯតមត្ថំ អារោចេសុំ ។

[៤៧០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃគួរឲ្យបរិវាសយ៉ាងនេះ ។ (បើ) ភិក្ខុដឹងនូវកំណត់អាបត្តិ ទាំងដឹងនូវកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញនូវកំណត់អាបត្តិ ទាំងរលឹកឃើញនូវកំណត់រាត្រី មិនសង្ស័យក្នុងនូវកំណត់អាបត្តិ ទាំងមិនសង្ស័យក្នុងនូវកំណត់រាត្រី សង្ឃគួរឲ្យបរិវាសចុះ ។ (បើ) ភិក្ខុមិនដឹងនូវកំណត់អាបត្តិ តែដឹងនូវកំណត់រាត្រី រលឹកមិនឃើញនូវកំណត់អាបត្តិ តែរលឹកឃើញនូវកំណត់រាត្រី សង្ស័យក្នុងនូវកំណត់អាបត្តិ តែមិនសង្ស័យក្នុងនូវកំណត់រាត្រី សង្ឃក៏គួរឲ្យបរិវាសដែរ ។ (បើ) ភិក្ខុ ដឹងនូវកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនដឹងខ្លះ ដឹងតែនូវកំណត់រាត្រី រលឹកឃើញនូវកំណត់អាបត្តិខ្លះ រលឹកមិនឃើញខ្លះ រលឹកឃើញតែនូវកំណត់រាត្រី សង្ស័យក្នុងនូវកំណត់អាបត្តិខ្លះ មិនសង្ស័យខ្លះ មិនសង្ស័យតែក្នុងនូវកំណត់រាត្រី សង្ឃក៏គួរឲ្យបរិវាសដែរ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃគួរឲ្យបរិវាស យ៉ាងនេះឯង ។

ចប់បរិវាស ។

[៤៧១] សម័យនោះឯង ភិក្ខុ១រូប កំពុងនៅបរិវាស ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ លុះសឹកនោះ បានត្រឡប់មកសូមឧបសម្បទានឹងភិក្ខុទាំងឡាយវិញ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ក៏នាំយកសេចក្ដីនុ៎ះ ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ។

[៤៧៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ វិព្ភមតិ ។ វិព្ភន្តកស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រុហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

[៤៧៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ សាមណេរោ ហោតិ ។ សាមណេរស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រុហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

(៤៧៦) ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងតែនៅបរិវាសហើយសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់បុគ្គលដែលសឹកចេញទៅហើយ មិនបានសម្រេចឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការដែលឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះ ត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយ ក៏ត្រឡប់ទៅជាសាមណេរវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឯបរិវាស របស់សាមណេរនោះ គឺមិនបានសម្រេចឡើងទេ ។ បើសាមណេរនោះ មកបួសជាភិក្ខុវិញ ការដែលឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៤) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ ឧម្មត្តកស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន អនុម្មត្តកោ ហោតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

(៤៧៥) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ ខិត្តចិត្តស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន អខិត្តចិត្តោ ហោតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

(៤៧៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ វេទនដ្ដស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រូហតិ ។

(៤៧៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយក៏ទៅជាមនុស្សឆ្កួត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលឆ្កួត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះបាត់ឆ្កួតវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅតែដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយក៏មានចិត្តរវើរវាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលមានចិត្តរវើរវាយ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះបាត់រវើរវាយចិត្តទៅវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុន ដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅតែដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុនោះបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៤៧៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាសហើយក៏មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។

សោ ចេ បុន អវេទនដ្ដោ ហោតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បារិវាសិកំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

(៤៧៧) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រុហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បារិវាសិកំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

(៤៧៨) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រុហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ស តទេវ

បើភិក្ខុនោះ ត្រឡប់ជាឥតមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់វិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានល្អគាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្ម (បានឲ្យលោះទោសចេញ) វិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

[៤៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានល្អគាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាស

បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

(៦៧៩) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខិបីយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ បរិវាសោ ន រុហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារីយតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ អវសេសោ បរិវសិតព្វោ ។

(៦៨០) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្ស-នារហោ វិព្ភមតិ ។ វិព្ភន្តកស្ស ភិក្ខវេ មូលាយ បដិ-កស្សនា ន រុហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស

ពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅតែដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ បរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៦៧៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ស្រាប់តែសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនបោះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណាកម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅតែដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯបរិវាសដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវនៅទៀតចុះ ។

(៦៨០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរនឹងទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិហើយ ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ការទាញបុគ្គលដែលសឹកចេញទៅ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ

តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុ-
ទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលា-
យ បដិកស្សិតព្វោ ។

(៤៨១) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មូលាយ បដិ-
កស្សនារហោ សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ
ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនាដ្ដោ
ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។
អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ បាបិកាយ
ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខិត្តកោ ហោតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស
ភិក្ខវេ មូលាយ បដិកស្សនា ន ខមតិ ។ សោ ចេ បុន
ឱសារិយតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ
បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។
សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថាឱ្យ
ល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អ
ហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិវិញ ។

(៤៨១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ដែលគួរដល់
ការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយក៏ក្លាយខ្លួនជាសាមណេរវិញ ។ បេ ។
ក៏ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។
ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិន
ឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនធ្វើសម្តែងអាបត្តិ ។ បេ ។
សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ ការទាញភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ មិនបាន
ល្អលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្មវិញហើយ
ការឱ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែល
សង្ឃបានឱ្យហើយ ឈ្មោះថាឱ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាន
នៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ ឯភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវទាញ
មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិវិញ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ វិព្ភន្តកាទីនំ មានត្តចរិយា ន រូហតិ

[២៨២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ វិព្ភមតិ ។ វិព្ភន្តកស្ស ភិក្ខវេ មានត្តំ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ តស្ស ភិក្ខុនោ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[២៨៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ សាមណេរោ ហោតិ ។បេ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។បេ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។បេ។ វេទនាដ្ដោ ហោតិ ។បេ។ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិត្តកោ ហោតិ ។បេ។ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិត្តកោ ហោតិ ។បេ។ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខិត្តកោ ហោតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ មានត្តំ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ ការប្រព្រឹត្តមានត្តរបស់បុគ្គលដែលសឹកចេញជាដើមមិនលូតលាស់ឡើង

[២៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្តហើយ ក៏ត្រឡប់ជាសឹកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឲ្យមានត្តដល់បុគ្គលដែលសឹកចេញ មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅតែដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណាដែលភិក្ខុនោះនៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[២៨៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្តហើយ ក៏ប្តូរខ្លួនទៅជាសាមណេរវិញ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនបានសម្តែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនបានលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានលូតលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅតែដដែល ។

យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ តស្ស ភិក្ខុនោ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤៨៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តំ ចរន្តោ វិព្ភមតិ ។ វិព្ភន្តកស្ស ភិក្ខវេ មានត្តចរិយា ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ យំ មានត្តំ ទិន្នំ សុទិន្នំ ។ យំ មានត្តំ ចិណ្ណំ សុចិណ្ណំ ។ អវសេសំ ចរិតព្វំ ។

(៤៨៧) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តំ ចរន្តោ សាមណេរោ ហោតិ ។បេ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។បេ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។បេ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។បេ។ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិបិយតិ ។បេ។ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិបិយតិ ។បេ។ បាបិកាយ

បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៤៨៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្តៈ ហើយក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្តមានត្តរបស់បុគ្គលដែលសឹកចេញទៅ មិនបានល្អលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញទៀត ការឲ្យបរិវាសមុនដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានត្តណាដែលសង្ឃឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ មានត្តដែលសល់ ភិក្ខុនោះត្រូវប្រព្រឹត្តទៅទៀតចុះ ។

(៤៨៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ហើយក៏ប្តូរខ្លួនទៅជាសាមណេរ ។បេ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។បេ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។បេ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។បេ។ ត្រូវសង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនសំដែងអាបត្តិ ។បេ។ សង្ឃលើកវត្ត

ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ មានត្តចរិយា ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ស តាវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ យំ មានត្តំ ទិន្នំ សុទិន្នំ ។ យំ មានត្តំ ចិណ្ណំ សុចិណ្ណំ ។ អវសេសំ ចរិតព្វំ ។

[៤៩៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អព្ភានារហោ វិព្ភមតិ ។ វិព្ភន្តកស្ស ភិក្ខវេ អព្ភានំ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឧបសម្បជ្ជតិ តស្ស តាវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ យំ មានត្តំ ទិន្នំ សុទិន្នំ ។ យំ មានត្តំ ចិណ្ណំ សុចិណ្ណំ ។ សោ ភិក្ខុ អព្ភេតព្វោ ។

ព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការប្រព្រឹត្តមានត្តរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានល្អលាស់ឡើងទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានធ្វើឱសារណកម្មវិញហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុនដល់ភិក្ខុនោះ គឺនៅគង់ដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ មានត្តដែលសល់នៅ ភិក្ខុនោះត្រូវប្រព្រឹត្តតទៅទៀតចុះ ។

[៤៩៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្មហើយ ក៏ស្រាប់តែសឹកចេញទៅ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ភានកម្មរបស់បុគ្គលដែលសឹកចេញទៅ មិនបានល្អលាស់ឡើងទេ ។ បើបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ការឲ្យបរិវាសពីមុន ដល់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅគង់ដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលភិក្ខុបានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវឲ្យអព្ភានកម្មចុះ ។

[៤៨៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អព្ភានារហោ សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនាដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អទស្សនេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ អាបត្តិយា អប្បដិកម្មេ ឧក្ខិបិយតិ ។ បេ ។ បាបិកាយ ទិដ្ឋិយា អប្បដិនិស្សគ្គេ ឧក្ខិបិយតិ ។ ឧក្ខិត្តកស្ស ភិក្ខវេ អព្ភានំ ន រូហតិ ។ សោ ចេ បុន ឱសារិយតិ តស្ស តទេវ បុរិមំ បរិវាសទានំ ។ យោ បរិវាសោ ទិន្នោ សុទិន្នោ ។ យោ បរិវុត្ថោ សុបរិវុត្ថោ ។ យំ មានត្តំ ទិន្នំ សុទិន្នំ ។ យំ មានត្តំ ចិណ្ណំ សុចិណ្ណំ ។ សោ ភិក្ខុ អព្ភេតព្វោ ។

ចត្តាឡីសកំ សមត្តំ ។

[៤៨៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ[1] អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

[1] ម. បរិមាណា ។

[៤៨៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយក៏ស្ដេចចូលទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ ត្រូវសង្ឃលើកវត្ត ព្រោះមិនឃើញអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនសម្ដែងអាបត្តិ ។ បេ ។ សង្ឃលើកវត្តព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិលាមកចេញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អព្ភានកម្ម របស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្ត មិនបានល្អណាស់ឡើយទេ ។ បើភិក្ខុនោះ សង្ឃបានឲ្យឱសារណាហើយ ការឲ្យបរិវាសពីមុន របស់ភិក្ខុនោះ ក៏នៅនឹងដដែល ។ បរិវាសណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ បរិវាសណា ដែលភិក្ខុបាននៅរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថានៅល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលសង្ឃបានឲ្យហើយ ក៏ឈ្មោះថាឲ្យល្អហើយ ។ មានត្តណា ដែលភិក្ខុ បានប្រព្រឹត្តរួចហើយ ក៏ឈ្មោះថាប្រព្រឹត្តល្អហើយ ។ ភិក្ខុនោះ សង្ឃត្រូវឲ្យអព្ភានកម្មចុះ ។

ចប់ការណ៍ចំនួន ៤០ ។

[៤៨៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ជាអាបត្តិមានចំនួនកំណត់ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិវិញ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ

[៤៨៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៩០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៩១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ (សង្ខេបស្បៀ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម

(៤៨៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ គឺនិងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៩០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បាន ដែលបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ គឺនិងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៩១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនេះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

(៤៩២) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៤៩៣) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អប-រិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៤៩៤) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិ-មាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

(៤៩៥) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមា-

[៤៩២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលា-បត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន ដែលបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤៩៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៤៩៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន

ណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៤៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៤៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ ។បេ។

[៤៤៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តំ ចរន្តោ ។បេ។

[៤៤៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អព្ភានារហោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

ត្រូវរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិវិញ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៤៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ រាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ បិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិវិញ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៤៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់មានត្ត ។បេ។

(៤៤៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ។បេ។

(៤៤៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ រាប់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

(៥០០) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អព្ភានារហោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៥០១) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អព្ភានារហោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៥០២) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អព្ភានារហោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

(៥០៣) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អព្ភានារហោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ

(៥០០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរកប់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥០១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកប់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥០២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

(៥០៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកប់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់

បដិកស្សិត្វា យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៤០៤) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញាតរោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិត្វា យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៤០៥) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញាតរោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

(៤០៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អញ្ញាតរោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិត្វា យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤០៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះ ត្រូវដល់អញ្ញាតកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះនោះ មានចំនួនរាប់មិនបាន ដែលបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៤០៥] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះ ត្រូវដល់អញ្ញាតកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះនោះ មានចំនួនរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

[៤០៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ ក្នុងសាសនានេះ ត្រូវដល់អញ្ញាតកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះនោះ មានចំនួនរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤០៧) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អព្ភានារហោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

ឆត្តឹសកំ សមត្តំ ។

(៤០៨) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤០៩) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បច្ឆិមស្មឹ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤០៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ រួចហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

ចប់ករណៈចំនួន ៣៦ ។

(៤០៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះតែម្តងចុះ ។

(៤០៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏បិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកខាងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុន បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ

[៨១០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មឹ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៨១១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៨១២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសទៀតហើយសឹមឲ្យមានត្ត

[៨១០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះ ត្រឡប់មកបួសវិញ ហើយក៏មិនបានបិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះកងអាបត្តិដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

[៨១១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ លុះបុគ្គលនោះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៨១២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅ ហើយត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន(ដល់មកបួស)ខាងក្រោយ ក៏នៅតែមិនបានបិទបាំងទុកអាបត្តិ

ច អានេសិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មឹ(១) អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤១៣) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ នានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ច អានេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ច អានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា នានេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤១៤) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ នានេសិ

១ ម. បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច ។

នោះផងដែល ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះគំនរអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៤១៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះគំនរអាបត្តិដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៤១៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះ បិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស)

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិំ បច្ឆិមស្មិំ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤១៥) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិំ បច្ឆិមស្មិំ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤១៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ

ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះគន្លងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកខាងមុខខាងក្រោយចុះគ្នាទៅ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៤១៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ គឺឈ្មោះថាបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះគន្លងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកខាងមុខខាងក្រោយចុះគ្នាទៅ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៤១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។

យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មឹ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(១៩៧) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ

ស្គាល់អាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់អាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបិទបាំងពួកអាបត្តិដែលខ្លួនស្គាល់នោះទុក ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលភិក្ខុបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(១៩៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងអាបត្តិដែលស្គាល់នោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិំ បច្ឆិមស្មិំ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤១៨) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិំ បច្ឆិមស្មិំ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤១៩) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ

(ផ្សឹកមកបួស)ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះគំនរអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកតាំងមុនតាំងក្រោយតាមចំនួនថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

(៤១៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទេ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន (ផ្សឹកមកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិដែលស្គាល់នោះទុកទៀត មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុន(ផ្សឹកមកបួស)ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសចំពោះគំនរអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកតាំងមុនតាំងក្រោយតាមចំនួនថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

(៤១៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ

យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អា-បត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិ-យោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិំ បច្ឆិមស្មិំ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤២០) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃា-ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧប-សម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ

ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិដែលស្គាល់នោះទុកទៀត មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស តាមគំនរអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះ ។

(៤២១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអា-បត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអា-បត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទេ រលឹកមិន

បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មឹ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៩២១) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

ឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៩២១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងនូវពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងនូវពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិទាំងនោះទៀត ហើយមិនបានបិទបាំងទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញពួកអាបត្តិទាំងនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤២២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិំ បច្ឆិមស្មិំ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤២៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។

(៤២២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុកទៀត រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ដោយគងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៤២៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។

សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆាទេតិ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អស្សរិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិំ បច្ឆិមស្មិំ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថា-បដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤៦៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិ-យោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ រលឹកឃើញនូវអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុកទៀត រលឹកមិនឃើញនូវអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញអាបត្តិទាំងនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះគំនរអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយឲ្យស្មើគ្នា ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤៦៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែឥតមានសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ ឥតសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ឥតសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ឥតមានសង្ស័យនឹងអាបត្តិទាំងនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ

និព្វេមតិកោ ន ជានាតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មឹ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤៦៨) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ជានាតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ជានាតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកពីមុនប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែងមានសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ ឥតមានសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ហើយក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ឥតមានសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ឥតមានសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិទាំងនោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤២៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិំ បច្ឆិមស្មិំ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៤២៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។

[៤២៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ។ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះគំនរអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

[៤២៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។

សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យាសុ អាបត្តីសុ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិំ បច្ឆិមស្មិំ អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤៦៨) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ យថា ហេដ្ឋា តថា វិត្ថារេតព្វំ ។ បេ ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ

ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណា ដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ តែត្រឡប់ជាបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស តាមគំនរគឺអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកទាំងមុន ទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

(៤៦៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ក៏(ផ្លាស់ខ្លួន) ទៅជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ (សេចក្តី) ខាងក្រោយយ៉ាងណា បណ្ឌិតគួរសម្តែងសេចក្តីនេះឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ បេ ។ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា

សមុច្ចយក្ខន្ធកេ បុន បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ

វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ សោ បុន អវេទនដ្ដោ ហុត្វា យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ

សមុច្ចយក្ខន្ធកៈ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសទៀត ហើយសឹមឲ្យមានត្ត

ក៏មិនបានបិទបាំងនូវអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ភិក្ខុនោះលុះរសាត់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ហើយ មិនសង្ស័យនឹងអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកឃើញ) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងអាបត្តិនោះទៀត តែត្រឡប់ជាមិនបិទបាំងទុកទៅវិញ សង្ស័យនឹងអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឃើញ) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹងអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកឃើញ) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុកទៅវិញ សង្ស័យនឹងអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឃើញ) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹងអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឃើញ) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកអាបត្តិនោះទៀត សង្ស័យនឹងអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឃើញ) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ បេ ។ មិនសង្ស័យនឹងអាបត្តិណាដែលបិទបាំងទុកពីមុនហើយ (ដល់មកឃើញ) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកអាបត្តិនោះទៀត

យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ ។ តស្ស ភិក្ខវេ ភិក្ខុនោ បុរិមស្មិញ្ច បច្ឆិមស្មិញ្ច អាបត្តិក្ខន្ធេ យថាបដិច្ឆន្នេ បរិវាសំ ទត្វា មានត្តំ ទាតព្វំ ។

មានត្តសតំ និដ្ឋិតំ(១) ។

(៤២៩) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ ។

(៤៣០) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

១ ឥទំ បទំ ម. ឆ. បោត្ថកេសុ ន ទិស្សតិ ។

សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិណាដែលមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកខ្ជួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកវិញ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកទាំងមុនទាំងក្រោយប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុនោះចុះ ។

ចប់មានត្ត ១០០ ។

(៤២៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ លុះត្រឡប់មកបួសវិញហើយ ក៏មិនបានបិទបាំងនូវអាបត្តិនោះទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ។

(៤៣០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ លុះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងនូវអាបត្តិទាំងនោះទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៣១) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៤៣២) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ សោ បុន ឧបសម្បន្នោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៤៣៣) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ឆាទេតិ

(៤៣១) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុក ហើយក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ លុះត្រឡប់មកបួសវិញហើយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ សង្ឃ ត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែក្នុងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៣២) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ បិទបាំងទុក ហើយ ក៏សឹកចេញទៅ ។ បុគ្គលនោះ លុះត្រឡប់មកបួសវិញ ក៏បិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះទុកទៀត ។ សង្ឃ ត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៣៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ អាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានបិទបាំងអាបត្តិទាំងនោះ

យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៩៣៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆាយោ បិ អប្បដិច្ឆា-យោ បិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អា-បត្តិយោ បុព្វេ ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ន ជា-នេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ន ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៩៣៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆាយោ បិ អប្បដិច្ឆា-យោ បិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា

ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនបានដឹងថាបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឃ្លួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនបានដឹងថាបាំងនូវអាបត្តិទាំងនោះទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះគន់អាបត្តិ ដែលបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ មិនចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៩៣៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះដឹងថាបាំងទុកខ្លះ មិនបានដឹងថាបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនដឹងថាបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឃ្លួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាមិនដឹងថាបាំងទុកអាបត្តិទាំងនោះវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនដឹងថាបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឃ្លួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាដឹងថាបាំងនូវអាបត្តិទាំងនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិ-វាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះគន់អាបត្តិ ដែលបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ មិនចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៩៣៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះដឹងថាបាំងទុកខ្លះ មិនបានដឹងថាបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួន

អាបត្តិយោ បុព្វេ នាមេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា នាមេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ច នាមេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ច នាមេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៤៣៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ នាមេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា នាមេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ច នាមេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា នាមេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៤៣៧) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា

បិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងនូវអាបត្តិទាំងនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយក៏មិនបានបិទបាំងនូវអាបត្តិទាំងនោះទៀត ។ សង្ឃត្រូវតែទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ឲ្យចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៣៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏បិទបាំងនូវអាបត្តិទាំងនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាបិទបាំងនូវអាបត្តិទាំងនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវតែទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ឲ្យចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៣៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ដែលស្គាល់

អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៤៣៤) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន-

អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់អាបត្តិពួកណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់អាបត្តិពួកណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះដដែល តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះគំនិតអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៣៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ដែលស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះដដែល តែមិនបាន

ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុរេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៤៣៥] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុរេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុរេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

បិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃ ត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះពួកអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៣៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះពួកអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៨៤០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ យា អាបត្តិយោ ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ ជានិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អជានិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា ជានិត្វា ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៨៤១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ

(៨៤០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ, ស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក មិនស្គាល់ពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនស្គាល់ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែស្គាល់ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនស្គាល់ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជាស្គាល់ពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះកងអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៨៤១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះសឹកចេញទៅហើយក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ

យា អាបត្តិយោ បុរេ សរិត្វា ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ជានេតិ យា អាបត្តិយោ បុរេ អសរិត្វា ន ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ជានេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាធម្មញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៤៦៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ជានេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ជានេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុរេ សរិត្វា ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ជានេសិ យា អាបត្តិយោ បុរេ អសរិត្វា ន ជានេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ជានេតិ ។

ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឃ ត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះពួកអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ តាមធម៌ចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៦៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិទាំងនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែរលឹកឃើញពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញហើយ មិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។

សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៥៦៣) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៥៦៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងនោះ តែលើកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ លើកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ លើកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងនូវពួកអាបត្តិនោះទុក លើកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងនូវពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនលើកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែលើកឃើញ ហើយបិទបាំងនូវពួកអាបត្តិនោះដដែល ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនលើកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ឃើញពួកអាបត្តិនោះវិញ តែមិនបិទបាំងទុកទេ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៦៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ យា អាបត្តិយោ សរតិ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ ន សរតិ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ សរិត្វា ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ អសរិត្វា ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា សរិត្វា ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៤៦៧) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ

(៤៦៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែរលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក រលឹកមិនឃើញពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនរលឹកឃើញហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏នៅតែរលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះដដែល ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនរលឹកមិនឃើញ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏ត្រឡប់ជារលឹកឃើញ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះពួកអាបត្តិដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៦៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបាន

តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេសិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៤៦៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ

បិទបាំងនូវអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះផងដែរ តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះពួកអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៦៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្ពេមតិកោ ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៩៤៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្ពេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្ពេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្ពេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្ពេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្ពេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(ផល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកនូវអាបត្តិនោះវិញ ។ សង្ឃ ត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៩៤៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ផល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ផល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនិងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ សង្ឃ ត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៤៨) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វិព្ភមិត្វា បុន ឧបសម្បន្នោ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៤៤៩) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ

(៤៤៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងនូវពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ សឹកចេញទៅហើយ ក៏ត្រឡប់មកបួសវិញ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកបួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យ នឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ និងចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៤៩) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ តែមិនបាន

អប្បដិច្ឆាទេត្វា សាមណេរោ ហោតិ ។ បេ ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។ បេ ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។ បេ ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ បេ ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ យថា បរិវាសំ វិត្ថារិតំ តថា វិត្ថារេតព្វំ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ ។ បេ ។ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ សោ បុន អវេទនដ្ដោ ហុត្វា យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា

បិទបាំងទុក ហើយ (សឹកខ្លួន) ជាសាមណេរ ។ បេ ។ ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្កួត ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ ។ បេ ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ បេ ។ អាបត្តិទាំងឡាយ គឺពួកនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ រឿងបរិវាសដែលខ្ញុំពិស្តារមកហើយ យ៉ាងណា បណ្ឌិតត្រូវពិស្តារយ៉ាងនោះចុះ ។ បេ ។ ភិក្ខុនោះ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។ បេ ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ភិក្ខុនោះ លុះអស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ហើយ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឥឡូវ) ជាកាលក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឥឡូវ) ជាកាលក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកដដែល ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឥឡូវ)ជាកាលក្រោយ

និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។ បេ ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ចស្ស អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

[៨៨០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តារហោ ។បេ។

ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុកទេ ពួកអាបត្តិណាដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឥឡូវ) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឥឡូវ)ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឥឡូវ) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកទៀត ។ បេ ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឥឡូវ) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឥឡូវ) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយបិទបាំងទុក ។ សង្ឃត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះគន់អាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកចំនួនថ្ងៃ មិនចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

[៨៨០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវដល់មានត្ត ។បេ។

[៤៨១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ មានត្តំ ចរន្តោ ។បេ។

[៤៨២] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អព្ភានារហោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។បេ។ មានត្តារហោ ច មានត្តចារី ច អព្ភានារហោ ច យថា បារិវាសិកា វិត្ថារិតា ឯវំ វិត្ថារេតព្វា(១) ។

[៤៨៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អព្ភានារហោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា អប្បដិច្ឆាទេត្វា សាមណេរោ ហោតិ ។បេ។ ឧម្មត្តកោ ហោតិ ។បេ។ ខិត្តចិត្តោ ហោតិ ។បេ។ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។បេ។ តស្ស ហោន្តិ អាបត្តិយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។បេ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ជានាតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន ជានាតិ ។បេ។ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ សរតិ ឯកច្ចា អាបត្តិយោ ន សរតិ ។បេ។ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ ឯកច្ចាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ យាសុ អាបត្តីសុ និព្វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ

១ ឱ. យថា បរិវាសំ ឯវំ វិត្ថារេតព្វំ ។

[៤៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ កំពុងប្រព្រឹត្តមានត្ត ។បេ។

[៤៨២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ហើយសឹកចេញទៅ ។បេ។ យើងបានសម្តែងអំពីភិក្ខុដែលនៅបរិវាសឲ្យពិស្តារហើយ យ៉ាងណា ចំណែកភិក្ខុដែលគួរដល់មានត្តប្រព្រឹត្តមានត្ត និងគួរដល់អព្ភាន បណ្ឌិតគប្បីឲ្យពិស្តារយ៉ាងនោះដែរ ។

[៤៨៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ គួរដល់អព្ភានកម្ម ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ហើយ(ត្រឡប់ទៅ)ជាសាមណេរ ។បេ។ ត្រឡប់ទៅជាឆ្កួត ។បេ។ ត្រឡប់ជាមានចិត្តរវើរវាយ ។បេ។ ត្រឡប់ជាមានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។បេ។ អាបត្តិទាំងនោះ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។បេ។ ស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ មិនស្គាល់អាបត្តិពួកខ្លះ ។បេ។ រលឹកឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ រលឹកមិនឃើញអាបត្តិពួកខ្លះ ។បេ។ មិនសង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ សង្ស័យក្នុងអាបត្តិពួកខ្លះ មិនសង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏បិទបាំងទុកនូវពួក

ឆាទេតិ យាសុ អាបត្តីសុ វេមតិកោ តា អាបត្តិយោ ន ឆាទេតិ ។ សោ វេទនដ្ដោ ហោតិ ។ សោ បុន អវេទនដ្ដោ ហុត្វា យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។បេ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ ។បេ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ឆាទេតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ឆាទេសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ន ឆាទេតិ ។បេ។ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ និព្វេមតិកោ ឆាទេសិ

អាបត្តិនោះទុក សង្ស័យក្នុងពួកអាបត្តិណា ក៏មិនបានបិទបាំងពួកអាបត្តិនោះទុកឡើយ ។ ភិក្ខុនោះ មានទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់ ។ ភិក្ខុនោះ លុះអស់ទុក្ខវេទនាគ្របសង្កត់វិញហើយ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឥឡូវ) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឥឡូវ) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្ដីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។បេ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឥឡូវ) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះទៀត តែមិនបានបិទបាំងទុក ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឥឡូវ) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្ដីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុកទៅវិញ ។បេ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឥឡូវ) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកឥឡូវ) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្ដីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកឡើយ ។បេ។ ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនមិនសង្ស័យ ហើយមិនបិទបាំងទុកពីមុន

តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ជានាតិ យា អាបត្តិយោ បុព្វេ វេមតិកោ ន ជានាសិ តា អាបត្តិយោ បច្ឆា និព្វេមតិកោ ជានាតិ ។ សោ ភិក្ខុ មូលាយ បដិកស្សិតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នានញ្ច អាបត្តីនំ បុរិមាយ អាបត្តិយា សមោធានបរិវាសោ ទាតព្វោ ។

(៤៤៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជិត្វា បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។ ឯកនាមា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។ នានានាមា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។ សភាគា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។ វិសភាគា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។ វវត្ថិតា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។ សម្ភិន្នា អប្បដិច្ឆាទេត្វា វិព្ភមតិ ។ បេ ។

(ដល់មកចួស) ជាខាងក្រោយ ក៏មិនសង្ស័យ ហើយបិទបាំងទុកពួកអាបត្តិនោះទៀត ពួកអាបត្តិណា ដែលខ្លួនសង្ស័យ ហើយមិនបានបិទបាំងទុកពីមុន (ដល់មកចួស) ជាខាងក្រោយ ក៏អស់សេចក្តីសង្ស័យនឹងពួកអាបត្តិនោះ តែបិទបាំងទុក ។ សង្ឃ ត្រូវទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ហើយត្រូវឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះគង់អាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ទិនចំពោះអាបត្តិខាងដើម ។

(៤៤៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរនឹងកំណត់បាន ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ មានចំនួនកំណត់មិនបាន ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះតែមួយ ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានឈ្មោះផ្សេងគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានចំណែកស្មើគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិមានចំណែកខុសគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិដែលកំណត់បាន (មិនច្រឡូកច្រឡំ) ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។ ជាអាបត្តិដែលច្រឡូកច្រឡំគ្នា ហើយមិនបានបិទបាំងទុក ក៏សឹកចេញទៅ ។ បេ ។

(៤៨៥) ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤៨៦) ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ សង្ឃាទិសេសេ វេមតិកា ហោន្តិ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤៨៧) ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ សង្ឃាទិសេសេ មិស្សកទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ

(៤៨៥) មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ យល់ឃើញអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន តែភិក្ខុមួយរូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុមួយរូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក ត្រូវវិន័យធរឲ្យភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

(៤៨៦) មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីសង្ស័យក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស តែភិក្ខុ ១ រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូប មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក ត្រូវវិន័យធរឲ្យភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

(៤៨៧) មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថាជាអាបត្តិច្របូកច្របល់(១)គ្នា តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា

១ អាបត្តិសង្ឃាទិសេសដែលច្របូកច្របល់ដោយលហុកាបត្តិមានថុល្លច្ច័យជាដើម(អដ្ឋកថា) ។

សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៨៨៨] ទ្វេ ភិក្ខូ មិស្សកំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ មិស្សកេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

[៨៨៩] ទ្វេ ភិក្ខូ មិស្សកំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ មិស្សកេ មិស្សកទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

បិទបាំងទុក ត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ មួយវិញទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៨៨៨] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នា ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នា ថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេស តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណា បិទបាំងទុក ត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ មួយវិញទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាស ដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៨៨៩] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នា ភិក្ខុទាំងនោះក៏មានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នា ថាជាអាបត្តិច្រឡូកច្រឡំគ្នាដែរ តែភិក្ខុ ១ រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ ១ រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ មួយវិញទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

[៨៦០] ទ្វេ ភិក្ខូ សុទ្ធកំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ សុទ្ធកេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ ឧភោបិ យថាធម្មំ ការាបេតព្វា ។

[៨៦១] ទ្វេ ភិក្ខូ សុទ្ធកំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ សុទ្ធកេ សុទ្ធកទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ ឧភោបិ យថាធម្មំ ការាបេតព្វា ។

[៨៦២] ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ឯកស្ស ហោតិ អារោចេស្សាមីតិ ។ ឯកស្ស ហោតិ នារោចេស្សាមីតិ ។ សោ បឋមម្បិ យាមំ ឆាទេតិ ទុតិយម្បិ យាមំ ឆាទេតិ តតិយម្បិ យាមំ ឆាទេតិ ឧដ្ឋិតេ(១) អរុណេ ឆន្នា ហោតិ អាបត្តិ ។ យោ ឆាទេតិ

១ ឧទ្ធស្តេតិ បាឋោ ទិស្សតិ ។ [illegible] បន ឧដ្ឋិតេតិ បាឋោ ទិស្សតិ ។

[៨៦០] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវសុទ្ធកាបត្តិ(១) ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិ ថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសទៅវិញ ។ តែភិក្ខុ១រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ១រូបមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក ត្រូវវិន័យធរឲ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត វិន័យធរត្រូវឲ្យភិក្ខុទាំងពីររូបធ្វើតាមធម៌ (សម្តែងអាបត្តិនោះៗចេញ) ។

[៨៦១] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវសុទ្ធកាបត្តិ ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធកាបត្តិ ថាជាសុទ្ធកាបត្តិមែន តែភិក្ខុ១រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ១រូបទៀតមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិន័យធរត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ ម្យ៉ាងទៀត វិន័យធរត្រូវឲ្យភិក្ខុទាំងពីររូបធ្វើតាមធម៌ ។

[៨៦២] មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្តីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន តែភិក្ខុ១រូបគិតថានឹងប្រាប់គេ ។ ភិក្ខុ១រូបទៀតគិតថានឹងមិនប្រាប់គេ ។ ភិក្ខុនោះបិទបាំងទុកអស់យាមជាបឋមផង បិទបាំងទុកអស់យាមជាគម្រប់ពីរផង បិទបាំងទុកអស់យាមជាគម្រប់បីផង លុះអរុណរះឡើង ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថាបិទបាំងអាបត្តិទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិន័យធរ

១ ពួកលហុកាបត្តិ មានថុល្លច្ច័យជាដើម ហៅថា សុទ្ធកាបត្តិ (អដ្ឋកថា) ។

សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤៦៣) ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ តេ គច្ឆន្តិ អារោចេស្សាមាតិ ។ ឯកស្ស អន្តរាមគ្គេ មក្ខធម្មោ ឧប្បជ្ជតិ ន អារោចេស្សាមីតិ ។ សោ បឋមម្បិ យាមំ ឆាទេតិ ទុតិយម្បិ យាមំ ឆាទេតិ តតិយម្បិ យាមំ ឆាទេតិ ឧដ្ឋិតេ អរុណេ ឆន្នា ហោតិ អាបត្តិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤៦៤) ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ ។ តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ។ តេ ឧម្មត្តកា ហោន្តិ ។ តេ បច្ឆា អនុម្មត្តកា ហុត្វា

ត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ មួយទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូប ។

(៤៦៣) មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្ដីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន ភិក្ខុទាំងនោះដើរទៅ ក៏គិតគ្នាថា នឹងប្រាប់គេ ។ ដល់ពាក់កណ្ដាលផ្លូវ ភិក្ខុ ១ រូប ក៏មានសភាវៈបិទបាំងកើតឡើងថា នឹងមិនប្រាប់គេទៅវិញ ។ ភិក្ខុនោះ បិទបាំងអស់យាមជាបឋមផង បិទបាំងអស់យាមជាគម្រប់ពីរផង បិទបាំងអស់យាមជាគម្រប់បីផង លុះអរុណរះឡើងហើយ ក៏ឈ្មោះថាបិទបាំងអាបត្តិទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិន័យធរត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសំដែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ មួយទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

(៤៦៤) មានភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះមានសេចក្ដីយល់ឃើញ ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន ។ ភិក្ខុទាំងនោះក៏ត្រឡប់ទៅជាមនុស្សឆ្កួត ។ លុះកាលខាងក្រោយ

ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤៦៤) ទ្វេ ភិក្ខូ សង្ឃាទិសេសំ អាបន្នា ហោន្តិ តេ បាតិមោក្ខេ ឧទ្ទិស្សមានេ ឯវំ វទន្តិ ឥទានេវ ខោ មយំ ជានាម អយម្បិ កិរ ធម្មោ សុត្តាគតោ សុត្តបរិយាបន្នោ អន្វឌ្ឍមាសំ ឧទ្ទេសំ អាគច្ឆតីតិ ។ តេ សង្ឃាទិសេសេ សង្ឃាទិសេសទិដ្ឋិនោ ហោន្តិ ។ ឯកោ ឆាទេតិ ឯកោ ន ឆាទេតិ ។ យោ ឆាទេតិ សោ ទុក្កដំ ទេសាបេតព្វោ ។ យថាបដិច្ឆន្នេ ចស្ស បរិវាសំ ទត្វា ឧភិន្នម្បិ មានត្តំ ទាតព្វំ ។

(៤៦៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ឯកនាមម្បិ នានានាមម្បិ សភាគម្បិ

ភិក្ខុទាំងនោះជាពីររូបវិញ តែភិក្ខុ១រូបបិទបាំងទុក ភិក្ខុ១រូបទៀតមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិន័យធរគួរឲ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអា-បត្តិទុក្កដចេញ ។ មួយទៀត សង្ឃគួរឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

(៤៦៥) ម្នាលភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ភិក្ខុទាំងនោះ កាលបើសង្ឃកំពុងសម្តែងបាតិមោក្ខ ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា ឥឡូវនេះ យើងទើបដឹងច្បាស់ថា ធម៌នេះឯង មកហើយក្នុងសូត្រៈ (មាតិកា) រាប់បញ្ចូលក្នុងសូត្រៈ តែងមកកាន់ឧទ្ទេសរាល់កន្លះខែ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ថាជាអាបត្តិសង្ឃាទិសេសមែន ។ តែភិក្ខុ១រូប បិទបាំងទុក ភិក្ខុ១រូបទៀត មិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុណាបិទបាំងទុក វិន័យធរ ត្រូវឲ្យភិក្ខុនោះសម្តែងអាបត្តិទុក្កដចេញ ។ មួយទៀត សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះតែអាបត្តិ ដែលបិទបាំងទុកប៉ុន្មានថ្ងៃ ហើយសឹមឲ្យមានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូបចុះ ។

(៤៦៧) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

វិសភាគម្បិ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ(១) អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៦៧] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ឯកនាមម្បិ នានានាមម្បិ សភាគម្បិ វិសភាគម្បិ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស

១ ឧ. បរិមាណា ។

ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បាន(មិនច្រឡូកច្រឡំ)ខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ បានចំនួនគួរកំណត់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានមិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៤៦៧] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន បានចំនួនគួរកំណត់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏

សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិ-កស្សតិ ធម្មេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៥៦៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ឯកនាមាបិ នានានាមាបិ សភាគាបិ វិសភាគាបិ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-វសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ

ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធាន-បរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ហើយធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៥៦៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួន

អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អបរិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

(៤៦៨) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ឯកនាមាបិ នានានាមាបិ សភាគាបិ វិសភាគាបិ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ

គួរកប់បាំង តែមិនបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាស ដោយត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានកម្មក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

(៤៦៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកផ្សេងគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះកំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរកប់មិនបាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ

ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន ស-
មោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន
អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

(៨៧០) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ
អបរិមាណម្បិ ឯកនាមម្បិ នានានាមម្បិ សភា-
គម្បិ វិសភាគម្បិ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ
តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស
សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។
សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។
សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ ប-
ដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន
ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ
អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ
តាហិ អាបត្តីហិ ។

ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជា
កម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិន
ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ
មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

(៨៧០) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួររាប់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មាន
ឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំ-
ណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះសូម
សមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោធា-
នបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅ
បរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនរាប់
មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលា-
បត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្ម
មិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌
តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំង-
ឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

(៥៧១) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ឯកនាមម្បិ នានានាមម្បិ សភាគម្បិ វិសភាគម្បិ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

(៥៧២) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ឯកនាមម្បិ នានានាមម្បិ សភាគម្បិ

[៥៧១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនដែលកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់មិនបាន ដែលបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយធម៌ ប្រកបដោយធម៌ ដោយកម្មមិនកម្រើក ដោយកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ដែលឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ហៅអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិនោះឡើយ ។

[៥៧២] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនដែលកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

វិសភាគាបិ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

(៤៣៣) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ឯកនាមាបិ នានានាមាបិ សភាគាបិ វិសភាគាបិ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ

ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់ផ្សេងខ្លះ ប្រទូកប្រទាញគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់ខ្លះ ពុំមានចំនួនខ្លះ ដែលមិនបានបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

(៤៣៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនកំណត់ខ្លះ ពុំមានចំនួនខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់ផ្សេងខ្លះ ប្រទូកប្រទាញគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស

អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

(៤៣៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ឯកនាមាបិ នានានាមាបិ សភាគាបិ វិសភាគាបិ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ

ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនគប្បីកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ អព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

[៤៣៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្របូកច្របល់គ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញ

មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ អធម្មេន មានត្តំ ទេតិ អធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ អវិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

មូលាយ អវិសុទ្ធនវកំ(១) និដ្ឋិតំ ។

(៥៧៥) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ។ បេ ។ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ

១ ឱ. មូលាយវិសុទ្ធនវកំ ។ ម. សមូលាយវិសុទ្ធនវកំ ។

មកជាកំណត់មូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកជាកំណត់មូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ តែឲ្យមានត្តមិនត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ មិនបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះឡើយ ។

ចប់វារៈ ៩ នៃការមិនបរិសុទ្ធ ដោយមូលាបត្តិ ។

(៥៧៥) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួរកំណត់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនគួរកំណត់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ

សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

(៥៧៦) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ។ បេ ។ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ

សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះ មកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាស ត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ រមែងបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

(៥៧៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់មិនបាន តែមិនបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនកំណត់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនកំណត់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម

បដិកស្សតិ ធម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៤៣៣] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ។បេ។ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។បេ។ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោ ។បេ។ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ

ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ហៅអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៤៣៣] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ ។បេ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។បេ។ មានចំនួនគួរកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។បេ។ មានចំនួនគួរកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម

ធម្មេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

មូលាយ វិសុទ្ធិនវកំ(១) និដ្ឋិតំ ។

[៤៧៨] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ។បេ។ វិសភាគាបិ សភាគាបិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ

១ ស្យាមរដ្ឋមុទ្ទិតបោត្ថកេសុ ឥទំ វិសុទ្ធិនវកំ ន ទិស្សតិ ។

ប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ហៅចូលអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

ចប់ពួក ៩ នៃការបរិសុទ្ធ ដោយទាញមូលាបត្តិ ។

[៤៧៨] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។បេ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡែកប្រឡៃគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ

បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេ-
សា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នា-
យោ ។ សោ តស្ស(១) ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តីនំ(២)
អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិ-
យោ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាបិ
អបរិមាណាបិ ។ បេ ។ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ សោហំ
សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចឹ តស្ស
មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ អទាសិ
សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា
អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ
សោហំ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចឹ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិ-
កស្សិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន
អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ អទាសិ ។ សោហំ បរិ-
វសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា

១ តស្សា ។ ២ ម. ច. បុរិមានំ អាបត្តីនំ ។

សម្គាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ជាច្រើន
ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ
កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិ
មុន មិនរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះ
មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជា
ច្រើន មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បាន
ខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធានបរិវាស
នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃ ក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាស
ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅ
បរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់
បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ បានសូមការទាញមកដាក់
ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃ ក៏ទាញអាត្មា
អញនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រ
កបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយថែមទាំង
ឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ អាត្មាអញនោះ សម្គាល់
ថា ខ្លួននៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ

អាបត្តិយោ អាបជ្ជិ បរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ សោហំ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ យាចេយ្យំ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន អព្ភានំ ។ សោ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន អព្ភានំ ។ តំ សង្ឃោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

មានចំនួនគួរកំណត់បាន តែមិនបានបិទបាំងទុក អាត្មាអញនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ហើយក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិមុនផង រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ បើដូច្នោះ គួរតែអាត្មាអញ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តដោយត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានដោយត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តដោយត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានដោយត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសដោយត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

វិនយបិដកេ ចុល្លវគ្គោ

[៩៧៩] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណម្បិ អបរិមាណម្បិ ។ បេ ។ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ ខញ្ញាណោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ អបរាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ ។

វិនយបិដក ចុល្លវគ្គ

[៩៧៩] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនកំណត់បាន ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សំគាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិមុន និងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។

តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ។ បេ ។ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ សោហំ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចឹ តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ សោហំ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ សោហំ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ អបរាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរាមិ យន្នូនាហំ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ

ភិក្ខុនោះ បានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ បានត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនគួរកំណត់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួររាប់បាន ដែលបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមការទាញមកកាន់កំណើមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃ ក៏ទាញអាត្មាអញនោះមកកាន់កំណើមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ដែលឲ្យសមោធានបរិវាស មិនត្រូវតាមធម៌ អាត្មាអញនោះ ក៏សម្គាល់ថា ខ្ញុំនៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ ជាអាបត្តិរាប់បាន ដែលបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះ កំពុងឋិតនៅលើផែនដី ក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិមុន នឹងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះ នៃអាបត្តិខាងក្រោយ ដូច្នោះ បានជាអាត្មាអញ សូមការទាញមកកាន់កំណើមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិ ក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ

បកាសេយ្យំ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន អព្ភា-នេយ្យ ។ សោ សង្ឃំ បុរិមាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិញ្ច អបរាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន អព្ភានេតិ ។ តំ សង្ឃោ បុរិមាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិ-ញ្ច អបរាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិញ្ច មូលាយ បដិកស្សតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានា-រហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៩៤០] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ឯកនាមាបិ នានានាមាបិ សភាគាបិ

នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិកណ្តាលនៃអាបត្តិមុនផង ចំពោះអាបត្តិកណ្តាល នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិកណ្តាល នៃអាបត្តិខាងមុនផង ចំពោះអាបត្តិកណ្តាល នៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៩៤០] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នាខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មាន

វិសភាគម្បិ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ អបរិមាណាយោ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ ។ បេ ។ អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ ។ បេ ។ ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៥៨១] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ។ បេ ។ វវត្ថិតម្បិ សម្ភិន្នម្បិ ។ សោ

ចំណែកខុសគ្នាខ្លះ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់មិនបាន មិនបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនកំណត់មិនបាន ហើយបិទបាំងទុក ។ បេ ។ មានចំនួនកំណត់មិនបាន តែបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឲ្យសមោធានបរិវាសក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សម្គាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ។ បេ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ហៅអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ រមែងបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

[៥៨១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាស

សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិ-សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិ-មាណាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិ-វាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ សញ្ញមានោ ។បេ។ ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

[៩៨៦] ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិ-សេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ។បេ។ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិ-វសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ

នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ រាប់មិនបាន ខ្លះ តែមិនបានបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលា-បត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជា កម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឲ្យសមោធានបរិវាសមិនត្រូវ តាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសម្គាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាសហើយ ។បេ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តត្រូវតាមធម៌ ធ្វើអព្ភានត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ឈ្មោះថាបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិ ទាំងនោះបាន ។

[៩៨៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងសាសនានេះ ត្រូវអាបត្តិ សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។បេ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមសមោធានបរិវាស នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិ

អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នា-
យោ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិ-
កស្សតិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន
អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ
សញ្ញី អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិ-
យោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ
បដិច្ឆន្នាយោ ។ សោ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ បុព្វាប-
ត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ អបរាបត្តីនំ អន្តរា
អាបត្តិយោ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ ខោ
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមា-
ណាបិ អបរិមាណាបិ ។ បេ ។ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ
សោហំ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចឹ
តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិ-
វាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា
សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាយោបិ

សង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបាន
ខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹង
សង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលា-
បត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក
ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ថែមទាំងឲ្យសមោធានបរិវាសដោយមិនត្រូវតាមធម៌ ។
ភិក្ខុនោះ សម្គាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាស ហើយត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជា
ច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ ហើយបិទ
បាំងទុក ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអា-
បត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិមុន ទាំងរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាង
ក្រោយ ។ ភិក្ខុនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិ
សង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ ។បេ។
កំណត់បានខ្លះ ប្រឡូកប្រឡាក់គ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធានបរិ-
វាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃ ក៏បានឲ្យសមោធានបរិវាស
ដល់អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិ-
វាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើនក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ

អបរិមាណាយោ បដិច្ឆន្នាយោ សោ សង្ឃំ អន្តរា
អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចិ តំ សង្ឃោ
អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មេន
កុប្បេន អដ្ឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ
អទាសិ សោ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរា សម្ព-
ហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណា-
យោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោ សោ ភិ-
ក្ខុ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តិំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ
អបរាបត្តិំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ យាវ-
ឋាំ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អបរា-
បត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ
យាចេយ្យ ធម្មេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន
ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន
អព្ភេយ្យ ។ សោ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អា-
បត្តីនញ្ច អបរាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ
បដិកស្សនំ យាចតិ ធម្មេន កម្មេន អកុប្បេន
ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ

កំណត់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ បានសូមការទាញមក
ដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុ
នោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រ-
កបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឱ្យសមោធា-
នបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ភិក្ខុនោះក៏សម្គាល់ថា ខ្ញុំនៅបរិវាស ហើយ
ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ
កំណត់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុក ភិក្ខុនោះ ក៏ឋិតនៅលើផែនដី
ក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិមុន មិនរលឹកឃើញ
អាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ លើម្តុះ បានជាគួរភិក្ខុនោះសូម
ការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិ
មុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកប
ដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធា-
នបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានត្រូវតាម
ធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះ
អាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាង
ក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់
ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តត្រូវតាមធម៌

ធម្មេ អញ្ញាតំ ។ តំ សង្ឃោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច បច្ឆិមកអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សិត្វា ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តីហិ ។

(៤៨៣) ឥធ បន ភិក្ខវេ ភិក្ខុ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោ អបរិមាណាយោ ។ បេ ។ វវត្ថិតាយោ សម្ភិន្នាយោ ។ សោ សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចតិ ។ តស្ស សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ។ តំ សង្ឃោ

ប្តូរមតិក្នុងការនឹកត្រូវតាមធម៌ ។ សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិតាមក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ដោយកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ឲ្យអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះបាន ។

(៤៨៣) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុក្នុងធម្មវិន័យនេះ ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ។ បេ ។ កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមសមោធានបរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ សង្ឃ ក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់ភិក្ខុនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ ។ ភិក្ខុនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។ ភិក្ខុនោះ សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ។ សង្ឃក៏

អន្តរា អាបត្តិំ មូលាយ បដិកស្សតិ អធម្មេន
កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន អធម្មេន សមោធាន-
បរិវាសំ ទេតិ ។ សោ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរា
សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជតិ
បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ
អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ ។ សោ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ
បុរិមា អាបត្តិំ អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ អបរា អាបត្តិំ
អន្តរា អាបត្តិយោ សរតិ ។ តស្ស ឯវំ ហោតិ អហំ
ខោ សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ
បរិមាណាបិ អបរិមាណាបិ ឯកនាមាបិ នានានាមាបិ
សភាគាបិ វិសភាគាបិ វវត្ថិតាបិ សម្ភិន្នាបិ សោហំ
សង្ឃំ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ យាចឹ
តស្ស មេ សង្ឃោ តាសំ អាបត្តីនំ សមោធានបរិវាសំ
អទាសិ សោហំ បរិវសន្តោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃា-
ទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាយោបិ អបរិមា-
ណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ សោហំ
សង្ឃំ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សនំ យាចឹ

ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្ម
មិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យ
សមោធានបរិវាសមិនត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះសម្គាល់ថា ខ្លួននៅបរិវាស
ហើយ ក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់
បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបិទបាំងទុកខ្លះ ។
ភិក្ខុនោះ ក៏ចុះឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ក៏រលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះ
នៃអាបត្តិមុន មិនរលឹកឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ។
ភិក្ខុនោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះរិះយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិ-
សេសជាច្រើន មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ រាប់មិនបានខ្លះ មានឈ្មោះដូចគ្នា
ខ្លះ មានឈ្មោះផ្សេងគ្នាខ្លះ មានចំណែកស្មើគ្នាខ្លះ មានចំណែកខុសគ្នាខ្លះ
កំណត់បានខ្លះ ច្រឡូកច្រឡំគ្នាខ្លះ អាត្មាអញនោះ បានសូមសមោធាន-
បរិវាសនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ សង្ឃក៏ឲ្យសមោធានបរិវាសដល់
អាត្មាអញនោះ ចំពោះអាបត្តិទាំងនោះ អាត្មាអញនោះ កំពុងនៅបរិវាស ក៏
ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនកំណត់បានខ្លះ រាប់
មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ អាត្មាអញនោះ
បានសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ នឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ

តំ មំ សង្ឃោ អន្តរា អាបត្តីនំ មូលាយ បដិកស្សិ អធម្មិកេន កម្មេន កុប្បេន អដ្ឋានារហេន អធម្មេន សមោធានបរិវាសំ អទាសិ សោហំ បរិវសាមីតិ មញ្ញមានោ អន្តរា សម្ពហុលា សង្ឃាទិសេសា អាបត្តិយោ អាបជ្ជឹ បរិមាណាយោបិ អបរិមាណាយោបិ បដិច្ឆន្នាយោបិ អប្បដិច្ឆន្នាយោបិ សោហំ តស្មឹ ភូមិយំ ឋិតោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ បស្សឹ បច្ឆិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តិយោ បស្សឹ យេនាហំ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច បច្ឆិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ យាចេយ្យំ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន អព្ភានំ ។ សោ សង្ឃំ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច បច្ឆិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សនំ យាចតិ ធម្មិកេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន សមោធានបរិវាសំ ធម្មេន មានត្តំ ធម្មេន អព្ភានំ ។

សង្ឃក៏បានញុំាងខ្ញុំនោះ ឲ្យត្រឡប់ទៅកាន់មូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះ ដោយកម្មមិនប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មកម្រើក ជាកម្មមិនគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យសមោធានបរិវាសក៏មិនត្រូវតាមធម៌ ខ្ញុំនោះកាលសម្គាល់ថា ខ្ញុំនៅបរិវាស ហើយក៏ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ក្នុងចន្លោះ មានចំនួនគួរកំណត់បានខ្លះ កំណត់មិនបានខ្លះ ហើយបិទបាំងទុកខ្លះ មិនបានបិទបាំងទុកខ្លះ ខ្ញុំនោះ កំពុងឈរលើផែនដីក្នុងទីនោះ ហើយឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុន និងឃើញអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយ ដើម្បីហេតុនោះ ខ្ញុំនោះសូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។ ភិក្ខុនោះ ក៏សូមការទាញមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិនឹងសង្ឃ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិពីមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយកម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយសូមសមោធានបរិវាសក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ សូមអព្ភានក៏ត្រូវតាមធម៌ ។

តំ សង្ឃោ បុរិមាអាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច អនេក-
អាបត្តីនំ អន្តរា អាបត្តីនញ្ច មូលាយ បដិកស្សតិ
ធម្មេន កម្មេន អកុប្បេន ឋានារហេន ធម្មេន
សមោធានបរិវាសំ ទេតិ ធម្មេន មានត្តំ ទេតិ ធម្មេន
អព្ភេតិ ។ សោ ភិក្ខវេ ភិក្ខុ វិសុទ្ធោ តាហិ អាបត្តី-
ហីតិ(១) ។

សមុច្ចយក្ខន្ធកំ និដ្ឋិតំ តតិយំ ។

តស្សុទ្ទានំ

(៤៨៤) អប្បដិច្ឆន្នា ឯកាហា
ទ្វីហា តីហា ចតូហា ច
បញ្ចាហបក្ខទសាធិកំ អាបត្តិំ
មាសា ច មហាបរិសុទ្ធោ ច
វិត្ថម្ភេន្តោ បរិមាណា(២)
ទ្វេ ភិក្ខូ មត្តសញ្ញោ

១ ឱ. ម. ភោន្តោ ភិក្ខុ អាបត្តិយោ វុដ្ឋិតា វិសុទ្ធោ ។ ញត្តិ ទីឃស្ស គាថា ទ្វេ
ភេទ្នា ខលោកេតុអាទិ ។ ២ ឱ. ម. បញ្ចាហ បក្ខទសាហំ អាបត្តិមាសា មហាឥទ្ធិ ។
សុទ្ធន្តោ ច វិត្ថម្ភេន្តោ បរិមាណា ។

សង្ឃ ក៏ទាញភិក្ខុនោះមកដាក់ក្នុងមូលាបត្តិ ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃ
អាបត្តិមុនផង ចំពោះអាបត្តិក្នុងចន្លោះនៃអាបត្តិខាងក្រោយផង ដោយ
កម្មប្រកបដោយធម៌ ជាកម្មមិនកម្រើក ជាកម្មគួរដល់ហេតុ ហើយឲ្យ
សមោធានបរិវាសក៏ត្រូវតាមធម៌ ឲ្យមានត្តក៏ត្រូវតាមធម៌ ឲ្យអព្ភានក៏ត្រូវ
តាមធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុនោះ ទើបបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំង
នោះបាន ។

ចប់សមុច្ចយក្ខន្ធក ជាគម្រប់បី ។

ឧទ្ទាននៃសមុច្ចយក្ខន្ធកនោះ គឺ

(៤៨៤) រឿងអប្បដិច្ឆន្នបាទគ្គ ១ រឿងឯកាហប្បរិវាស ១ រឿង
ទ្វីហ-តីហ-ចតូហ-បញ្ចាហប្បរិវាស ១ រឿងបក្ខបរិវាស ១
រឿងភិក្ខុបិទបាំងអាបត្តិ មានចំនួនច្រើនដប់ ១០ ថ្ងៃ
ជាទីបំផុត ១ រឿងមាសបរិវាស ១ រឿងមហាបរិសុទ្ធន្ត-
បរិវាស ១ រឿងភិក្ខុកំពុងនៅបរិវាសហើយសឹកចេញទៅ ១
រឿងភិក្ខុត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសជាច្រើន ហើយកប់
បាំង ១ រឿងភិក្ខុពីររូបសម្គាល់ក្នុងអាបត្តិសង្ឃាទិសេសនោះ ១
បាន ១

ទេ្វ បមត្តិកា មិស្សកាចិន្តិតោ

មិស្សកាមិស្សកាចិន្តិតោ(១)

អសុទ្ធកោ ច ចិន្តិតោ(២)

សុទ្ធចិន្តិតោ ចាតុទ្ធ ច

ឃោសោ ជានេតិ ច ជានេតិ(៣)

អថ បញ្ញាបិតោ ច

ខុម្ពក្កោ ទេសនាទ្ធោ(៤)

មូលផ្លាស វិសុទ្ធិតោ(៥)

អាចរិយានំ វិភជ្ជវាទានំ

តម្ពបណ្ណិទីបបសាទកានំ

មហាវិហារវាសីនំ

កថា សម្មុឡ្ហិ នយាតិ ។

១ ម. អយំ បាឋោ ន ហោតិ ។ ២ ម. អសុទ្ធកោ ចិន្តិតោតិ បាឋោ ទិស្សតិ ។ ៣ ម. ឥ. ឃោសកោ ជានេតិ បាឋោ ទិស្សតិ ។ ៤ ម. ឥ. [illegible] ឋានំ [illegible] ។ ៥ ម. ឥ. មូល [illegible] វិសុទ្ធិតោ ។

រឿងភិក្ខុពីររូបសង្ស័យក្នុងអាបត្តិបរិក្ខារវិសេស ១ រឿងភិក្ខុពីររូបមានសេចក្តីយល់ឃើញថាអាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នា ១ រឿងភិក្ខុពីររូប មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអាបត្តិ ប្រឡូកប្រឡំគ្នា ថា អាបត្តិប្រឡូកប្រឡំគ្នាតែ១ ១ រឿងភិក្ខុពីររូប មានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងអសុទ្ធអាបត្តិ ១ រឿងភិក្ខុពីររូបមានសេចក្តីយល់ឃើញក្នុងសុទ្ធអាបត្តិថាជាសុទ្ធអាបត្តិមែន ហើយភិក្ខុមួយរូបចំពោះទាំងពីររូប ភិក្ខុមួយរូបទៀតមិនបានចំពោះទាំងពីររូប ១ រឿងភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេសហើយលាចេញទៅ ១ រឿងភិក្ខុពីររូប ត្រូវអាបត្តិសង្ឃាទិសេស ហើយត្រឡប់មកជាខ្ទង ១ រឿងភិក្ខុ [illegible] មិនសម្រេចទេ [illegible] ១ រឿងសង្ឃ [illegible] ក្នុងមូលាបត្តិ ១៤ គឺ (៤ ជាតិសុទ្ធ) ៤ ជាតិសុទ្ធ ១ ព្រះអាចារ្យទាំងឡាយ មានប្រក្រតីទៅក្នុងវិភជ្ជវាទ ដែលមានលំនៅក្នុងតម្ពបណ្ណិទ្វីប (កោះលង្កា) [illegible] ក្នុងវិហារ [illegible] បាន [illegible] (សម្មោហវិនោទនី) ១ ដើម្បីញ៉ាំងព្រះសទ្ធម្ម គឺ ព្រះពុទ្ធសាសនាឲ្យតាំងនៅយូរអង្វែងទៅហោង ។

សន្លឹកបន្ថែមសម្រាប់មាតិកា

មាតិកា | លេខទំព័រ

កម្មក្ខន្ធកៈ

រឿងបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ១
ការទ្រង់បន្ទោសបណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ៣
ការទ្រង់បន្ទោសនិងទ្រង់អនុញ្ញាតឲ្យធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ . . . ៥
(សង្ខេប) តជ្ជនីយកម្មដល់បណ្ឌុកភិក្ខុនិងលោហិតកភិក្ខុ ៧
តជ្ជនីយកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌ ១១
តជ្ជនីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌ ១៥
ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក ១៨
តជ្ជនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ ២៣
ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ២៥
រឿងសេយ្យសកភិក្ខុ គួរដល់និយស្សកម្ម ២៩
និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌ ៣៣
និយស្សកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌ ៣៧
ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ . . . . ៤១
ការធ្វើនិយស្សកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក ៤៣
និយស្សកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ ៤៥
និយស្សកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ ៤៧
ការរម្ងាប់និយស្សកម្ម ៤៩
រឿងអស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ គួរដល់បព្វាជនីយកម្ម ៥១
ការធ្វើបព្វាជនីយកម្ម ៥៥
បព្វាជនីយកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌ ៥៨
បព្វាជនីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌ ៦០

មាតិកា លេខទំព័រ

ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ . . . . ៧៩
ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក ៧៧
ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់អស្សជិភិក្ខុនិងបុនព្វសុកភិក្ខុ ៨១
ការធ្វើតជ្ជនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៨ . . . . ៨៣
ការរម្ងាប់តជ្ជនីយកម្ម ៨៥
បដិសារណីយកម្ម រឿងសុធម្មភិក្ខុ ៨៧
បដិសារណីយកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌ ៩៩
បដិសារណីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌ ១០១
វត្ត ១៨ ក្នុងបដិសារណីយកម្ម ១០៥
វិធីញ៉ាំងសុធម្មភិក្ខុឲ្យសូមខមាទោស ១០៧
បដិសារណីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ ១១១
ការរម្ងាប់បដិសារណីយកម្ម ១១៣
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះការមិនឃើញអាបត្តិ ១១៥
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ឆន្នភិក្ខុ ១១៧
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌ ១១៩
ឧក្ខេបនីយកម្មជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌ ១២១
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្ម ដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក ១២៥
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ១២៧
ឆន្នភិក្ខុដែលសង្ឃលើកឧក្ខេបនីយកម្មហើយ ១២៩
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ ១៣១
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ ១៣៨
ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ១៣៩
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនសម្តែងអាបត្តិ ១៤១
ឧក្ខេបនីយកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌ ១៤៥

មាតិកា លេខទំព័រ

ឧក្ខេបនីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌ ១៤៧
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ . . . . ១៥១
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃក្នុងឧក្ខេបនីយកម្ម ១៥៣
ឆន្នភិក្ខុសង្ឃលើកឧក្ខេបនីយកម្មហើយ ១៥៤
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ ១៥៧
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ ១៥៩
ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ១៦២
រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុ មានទិដ្ឋិអាក្រក់ ១៦៤
រឿងអរិដ្ឋភិក្ខុ និយាយទំនាស់ទោសរបស់កាម ១៦៦
ឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះការមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ ១៧១
ឧក្ខេបនីយកម្ម ជាកម្មដែលមិនត្រូវតាមធម៌ ១៧៣
ឧក្ខេបនីយកម្ម ជាកម្មដែលត្រូវតាមធម៌ ១៧៦
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុដែលប្រកបដោយអង្គ ៣ . . . . ១៧៩
ការធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មដល់ភិក្ខុ ៣ ពួក ១៨១
អរិដ្ឋភិក្ខុដែលសង្ឃបានធ្វើឧក្ខេបនីយកម្មព្រោះមិនលះបង់ទិដ្ឋិអាក្រក់ . . . ១៨៣
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃមិនត្រូវរម្ងាប់ ១៨៥
ឧក្ខេបនីយកម្មដែលសង្ឃត្រូវរម្ងាប់ ១៨៦
ការរម្ងាប់ឧក្ខេបនីយកម្ម ១៨៧
ឧទ្ទាននៃកម្មក្ខន្ធកៈ ១៩០

បារិវាសិកក្ខន្ធកៈ

រឿងពួកភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស ២០០
ការទ្រង់បញ្ញត្តសព្វការភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស ២០១
ការប្រព្រឹត្តដោយប្រពៃនៃភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស ២០៣
វត្តរបស់ភិក្ខុអ្នកនៅបរិវាស ២០៤

សន្លឹកបន្ថែមសម្រាប់មាតិកា

មាតិកា | លេខទំព័រ

សង្ឃត្រូវឲ្យមានបរិវាសដល់ភិក្ខុ ៣៦១

ការឲ្យមានបរិវាស ៣៦៣

ភិក្ខុត្រូវនៅបរិវាសពីរវេរ ៣៦៧

ប្រវត្តិភិក្ខុនោះនៅបរិវាសពីរវេរ ៣៧១

ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ៣៧៣

ការឲ្យសុទ្ធន្តបរិវាស ៣៧៧

សុទ្ធន្តបរិវាស ៣៧៩

បរិវាសរបស់ភិក្ខុឈប់ជាដើមមិនល្អគឺលាស់ឡើង ៣៨៣

បរិវាសរបស់ភិក្ខុដែលសង្ឃលើកវត្តជាដើមមិនល្អគឺលាស់ឡើង ៣៨៥

ការប្រព្រឹត្តមានត្តរបស់បុគ្គលដែលសឹកចេញជាដើមមិនល្អគឺលាស់ឡើង . . . ៣៨៧

អព្ភានកម្មរបស់បុគ្គលដែលសឹកចេញមិនល្អគឺលាស់ឡើង ៣៨៩

(សង្ឃត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម ៣៩១

សង្ឃត្រូវឲ្យបរិវាសទៀតហើយសឹមឲ្យមានត្ត ៣៩៦

(សង្ឃត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម ៤១០

ភិក្ខុគួរដល់មានត្ត ប្រព្រឹត្តមានត្ត និងគួរដល់អព្ភានកម្ម ៤២៥

(សង្ឃត្រូវឲ្យ) សមោធានបរិវាសចំពោះអាបត្តិខាងដើម ៤២៧

(សង្ឃត្រូវឲ្យ) មានត្តដល់ភិក្ខុទាំងពីររូប ៤២៨

ភិក្ខុនោះមិនបានបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ ៤៣២

ភិក្ខុនោះបរិសុទ្ធចាកអាបត្តិទាំងនោះ ៤៤៣

ទ្វាទសបុច្ឆកវគ្គ ៤៥៦